

Dokument nr. 15:7

(2014–2015)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

Spørsmål nr. 901–1050

23. april–29. mai 2015

Spørsmål

901.	Fra stortingsrepresentant Marit Arnstad, vedr. omstillingsmidler, besvart av klima- og miljøministeren	11
902.	Fra stortingsrepresentant Geir Jørgen Bekkevold, vedr. videre drift ved Aglo, VILDE, Solstrand, Sebbelow og Nanna Marie, besvart av barne-, likestillings- og inkluderingsministeren.....	12
903.	Fra stortingsrepresentant Trine Skei Grande, vedr. Eilert Sundt, besvart av statsministeren	13
904.	Fra stortingsrepresentant Bård Vegar Solhjell, vedr. eierskap i Sentralbadet i Bergen, besvart av kulturministeren.....	13
905.	Fra stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete, vedr. atomvåpens humanitære konsekvensar, besvart av utenriksministeren.....	15
906.	Fra stortingsrepresentant Knut Storberget, vedr. lov om god handelskikk, besvart av landbruks- og matministeren	15
907.	Fra stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad, vedr. atomnedrustning, besvart av utenriksministeren	16
908.	Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. det nye veiselskapet, besvart av samferdselsministeren	17
909.	Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. tollmurer, besvart av finansministeren.....	18
910.	Fra stortingsrepresentant Helga Pedersen, vedr. selskapsskatt, besvart av kommunal- og moderniseringsministeren	19
911.	Fra stortingsrepresentant Janne Sjølmo Nordås, vedr. gang- og sykkelvei langs Rv 22 i Trøgstad kommune, besvart av samferdselsministeren.....	20
912.	Fra stortingsrepresentant Bård Vegar Solhjell, vedr. Saudi Arabias militære operasjon i Jemen, besvart av utenriksministeren	20
913.	Fra stortingsrepresentant Janne Sjølmo Nordås, vedr. den nye Glommakrysningen, besvart av samferdselsministeren	21
914.	Fra stortingsrepresentant Anniken Huitfeldt, vedr. flyktninger fra Syria, besvart av justis- og beredskapsministeren.....	22
915.	Fra stortingsrepresentant Kari Kjønaas Kjos, vedr. ventetiden for pasienter i spesialisthelsetjenesten i mars, besvart av helse- og omsorgsministeren	23
916.	Fra stortingsrepresentant Freddy de Ruiter, vedr. HELFO, besvart av helse- og omsorgsministeren	23
917.	Fra stortingsrepresentant Abid Q. Raja, vedr. ExtraStiftelsen, besvart av kulturministeren.....	24
918.	Fra stortingsrepresentant Terje Aasland, vedr. avskrivingsregler for vindkraft, besvart av finansministeren.....	26
919.	Fra stortingsrepresentant Terje Aasland, vedr. vedtak om nye avskrivingsregler for vindkraft, besvart av finansministeren.....	27
920.	Fra stortingsrepresentant Hege Haukeland Liadal, vedr. KVU for Vestlandet, besvart av justis- og beredskapsministeren.....	27
921.	Fra stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen, vedr. utviklinga i andelen sysselsette personar med minst sju års butid, besvart av arbeids- og sosialministeren	28
922.	Fra stortingsrepresentant Hårek Elvenes, vedr. Riksadvokatens “Mål og prioriteringer i straffesaksarbeidet”, besvart av justis- og beredskapsministeren.....	67
923.	Fra stortingsrepresentant Hårek Elvenes, vedr. oppfølging av Riksadvokatens mål om etterforskning i politidistriktene, besvart av justis- og beredskapsministeren.....	68
924.	Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. jordbruksoppgjør, besvart av landbruks- og matministeren	69
925.	Fra stortingsrepresentant Iselin Nybø, vedr. dysleksiattest ved eksamen, besvart av kunnskapsministeren	69
926.	Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. aktivitører, besvart av kunnskapsministeren	70

	side
927. Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. avlastningsordninger til pårørende som har omfattende omsorgsoppgåver, besvart av helse- og omsorgsministeren	71
928. Fra stortingsrepresentant Niclas Tokerud, vedr. nasjonalt initiativ for vaksinasjon mot hjernehinnebetennelse blant elever i videregående skole, besvart av helse- og omsorgsministeren	72
929. Fra stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete, vedr. Loftesnesbrua, besvart av samferdselsministeren	74
930. Fra stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete, vedr. finansiering av Forsvaret, besvart av forsvarsministeren	74
931. Fra stortingsrepresentant Audun Lysbakken, vedr. betaling for barnehage tilbudet, besvart av kunnskapsministeren	75
932. Fra stortingsrepresentant Hege Haukeland Liadal, vedr. arbeidet til minoritetsrådgiverne, besvart av barne-, likestillings- og inkluderingsministeren.....	76
933. Fra stortingsrepresentant Rasmus Hansson, vedr. bygningsenergidirektiv, besvart av olje- og energiministeren	77
934. Fra stortingsrepresentant Iselin Nybø, vedr. klimautfordringene og forskning, besvart av kunnskapsministeren	78
935. Fra stortingsrepresentant Eirik Sivertsen, vedr. Introduksjonsloven, besvart av barne-, likestillings- og inkluderingsministeren	79
936. Fra stortingsrepresentant Knut Arild Hareide, vedr. trosfrihet og beskyttelse av trosminoriteter i Vietnam, besvart av utenriksministeren	79
937. Fra stortingsrepresentant Eirin Sund, vedr. utbygging av Åsland stasjon, besvart av samferdselsministeren	80
938. Fra stortingsrepresentant Sverre Myrli, vedr. elektrifisering av Solørbanen og Rørosbanen, besvart av samferdselsministeren	83
939. Fra stortingsrepresentant Sverre Myrli, vedr. Stiftelsen Militærhistorisk Forum Østlandet, besvart av forsvarsministeren	83
940. Fra stortingsrepresentant Arild Grande, vedr. Frivillighetsregisteret, besvart av kulturministeren.....	84
941. Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. skaderegisteret, besvart av helse- og omsorgsministeren	85
942. Fra stortingsrepresentant Truls Wickholm, vedr. Statoils rapport publisert 19.03.15, besvart av finansministeren.....	86
943. Fra stortingsrepresentant Heikki Eidsvoll Holmås, vedr. valget i Burundi, besvart av utenriksministeren	88
944. Fra stortingsrepresentant Audun Lysbakken, vedr. klager på vedtak i omsorgssaker, besvart av helse- og omsorgsministeren	89
945. Fra stortingsrepresentant Anne Tingelstad Wøien, vedr. hospiteringsordninger for yrkesfaglærere, besvart av kunnskapsministeren.....	89
946. Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. jordbruksoppgjøret, besvart av landbruks- og matministeren	90
947. Fra stortingsrepresentant Kjell Håvard Jensen, vedr. Svinesundterskelen, besvart av samferdselsministeren	91
948. Fra stortingsrepresentant Kjell Håvard Jensen, vedr. riksveg 22 i Trøgstad, besvart av olje- og energiministeren	92
949. Fra stortingsrepresentant Jenny Klinge, vedr. prosjekt "Operasjon svartmaling", besvart av justis- og beredskapsministeren.....	92
950. Fra stortingsrepresentant Anette Trettebergstuen, vedr. forbedringer og endringer av Bemanningsbyråregisteret, besvart av arbeids- og sosialministeren	93
951. Fra stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen, vedr. sysselsetingstal for personar med minst sju års registrert butid i Noreg, besvart av arbeids- og sosialministeren	94
952. Fra stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen, vedr. dyretransport, besvart av samferdselsministeren	113
953. Fra stortingsrepresentant Olaug V. Bollestad, vedr. barn og unges psykiske helsetilbud, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	113
954. Fra stortingsrepresentant Olaug V. Bollestad, vedr. legeutdanningen innen palliasjon, demens og geriatri, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	115

	side
955. Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. finansieringen av det nye vegselskapet, besvart av samferdselsministeren	115
956. Fra stortingsrepresentant Helga Pedersen, vedr. overføring av oppgaver til kommunene, besvart av kommunal- og moderniseringsministeren	116
957. Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. gentesting, besvart av helse- og omsorgsministeren	117
958. Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. utredning av prostatalidelser, besvart av helse- og omsorgsministeren	117
959. Fra stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete, vedr. militære operasjoner gjennom Nodic Battlegroup, i eller i nærleiken av Middelhavet knytt til flyktningestraumen til Europa, besvart av forsvarsministeren	118
960. Fra stortingsrepresentant Kirsti Bergstø, vedr. gjennomføringen av uførereformen, besvart av arbeids- og sosialministeren	119
961. Fra stortingsrepresentant Kirsti Bergstø, vedr. konsekvensene av uførereformen, besvart av arbeids- og sosialministeren	121
962. Fra stortingsrepresentant Fredric Holen Bjørdal, vedr. flyruta mellom Ørsta/Volda og Oslo, besvart av samferdselsministeren	122
963. Fra stortingsrepresentant Bård Vegar Solhjell, vedr. gruvene i Sulitjelma, besvart av næringsministeren	122
964. Fra stortingsrepresentant Truls Wickholm, vedr. eiendomsskatt, besvart av finansministeren	123
965. Spørsmålet ble trukket	124
966. Fra stortingsrepresentant Anne Tingelstad Wøien, vedr. antall videregående skoler med yrkesfaglig studieprogram (i alle fylker) som tilbyr vekslingsmodeller (ikke TAF) for elevene, besvart av kunnskapsministeren	124
967. Fra stortingsrepresentant Audun Lysbakken, vedr. innføring av en veileder eller norm for bemanning i eldreomsorgen, besvart av helse- og omsorgsministeren	125
968. Fra stortingsrepresentant Anniken Huitfeldt, vedr. fødselstallene i Norge, besvart av barne-, likestillings- og inkluderingsministeren	125
969. Fra stortingsrepresentant Trond Giske, vedr. krav om "likeverdig opplæring", besvart av kunnskapsministeren	126
970. Fra stortingsrepresentant Kjell-Idar Juvik, vedr. Førdepakken, besvart av samferdselsministeren	127
971. Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. talegenkjennning på norsk, besvart av arbeids- og sosialministeren	128
972. Fra stortingsrepresentant Lise Christoffersen, vedr. EØS-midler til hjemløse og vanskeligstilte i Polen, besvart av ministeren ved Statsministerens kontor for samordning av EØS-saker og forholdet til EU	128
973. Fra stortingsrepresentant Pål Farstad, vedr. sesongen for de historiske spela, besvart av kulturministeren	129
974. Fra stortingsrepresentant Geir Jørgen Bekkevold, vedr. medvirkningsorgan for ungdom, besvart av barne-, likestillings- og inkluderingsministeren	130
975. Fra stortingsrepresentant Marit Arnstad, vedr. mudring i Bogstadvannet, besvart av klima- og miljøministeren	131
976. Fra stortingsrepresentant Jenny Klinge, vedr. politidistriktenes administrasjonssteder, besvart av justis- og beredskapsministeren	131
977. Fra stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen, vedr. Den økonomiske og monetære union (ØMU), besvart av ministeren ved Statsministerens kontor for samordning av EØS-saker og forholdet til EU	132
978. Fra stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen, vedr. oversikt over selskapenes naturskadefond, besvart av justis- og beredskapsministeren	133
979. Fra stortingsrepresentant Magne Rommetveit, vedr. framtidig fellesløysing for bane og veg mellom Arna og Voss, besvart av samferdselsministeren	137
980. Fra stortingsrepresentant Abid Q. Raja, vedr. ordet «kjærlighet» inn i formålsparagrafen i barnevernloven, besvart av barne-, likestillings- og inkluderingsministeren	137

981.	Fra stortingsrepresentant Marianne Aasen, vedr. Støttegruppa “Grenseløs Kjærlighet”, besvart av justis- og beredskapsministeren.....	138
982.	Fra stortingsrepresentant Marianne Aasen, vedr. forskningspolitisk strategi for samfunnssikkerhet og beredskap, besvart av justis- og beredskapsministeren	139
983.	Fra stortingsrepresentant Anette Trettebergstuen, vedr. Bio-ordningen for 2015, besvart av arbeids- og sosialministeren	139
984.	Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. Nyborgtunnelen, besvart av samferdselsministeren.....	140
985.	Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. beleggsprosenten, besvart av helse- og omsorgsministeren	141
986.	Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. manglende levering av årsregnskap, besvart av finansministeren.....	142
987.	Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. organiseringen av Fiskeridirektoratet, besvart av fiskeriministeren	143
988.	Fra stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete, vedr. TISA-avtala, besvart av utenriksministeren.....	143
989.	Fra stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete, vedr. ansvaret for innkjøp og forvaltning i Forsvaret, besvart av forsvarsministeren	144
990.	Fra stortingsrepresentant Anders Tyvand, vedr. flytting av bibelskoler, besvart av kunnskapsministeren.....	145
991.	Fra stortingsrepresentant Stine Renate Håheim, vedr. produktutviklingspartnerskap (PDP), besvart av utenriksministeren	146
992.	Fra stortingsrepresentant Marianne Aasen, vedr. sykehusboliger i Bærum, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	147
993.	Fra stortingsrepresentant Anne Tingelstad Wøien, vedr. Randsfjordforbundet, besvart av olje- og energiministeren	148
994.	Fra stortingsrepresentant Stine Renate Håheim, vedr. E16 på strekningen Bagn-Bjørge, besvart av samferdselsministeren.....	149
995.	Fra stortingsrepresentant Arild Grande, vedr. fleksible avlastningsordninger, besvart av helse- og omsorgsministeren	149
996.	Fra stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen, vedr. orienteringsløp i yngle- hekke- og rugeperioden, besvart av klima- og miljøministeren	150
997.	Fra stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete, vedr. TTIP-avtala, besvart av ministeren ved Statsministerens kontor for samordning av EØS-saker og forholdet til EU	151
998.	Fra stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete, vedr. norsk mandat for TISA-forhandlingane, besvart av utenriksministeren	152
999.	Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. TAF-opplæring, besvart av kunnskapsministeren	153
1000.	Fra stortingsrepresentant Fredric Holen Bjørdal, vedr. tiltaksplassar i Nav, besvart av arbeids- og sosialministeren	154
1001.	Fra stortingsrepresentant Rigmor Andersen Eide, vedr. fosforet i organisk avfall, besvart av klima- og miljøministeren	154
1002.	Fra stortingsrepresentant Anniken Huitfeldt, vedr. Bokmessen i Frankfurt I 2019, besvart av utenriksministeren	155
1003.	Fra stortingsrepresentant Anniken Huitfeldt, vedr. Bokmessen i Frankfurt i 2019, besvart av kulturministeren.....	155
1004.	Fra stortingsrepresentant Ola Elvestuen, vedr. en flytting av Oslo fengsel, besvart av justis- og beredskapsministeren.....	156
1005.	Fra stortingsrepresentant Trygve Slagsvold Vedum, vedr. energikrav for laftede boliger og fritidsboliger, besvart av kommunal- og moderniseringsministeren	156
1006.	Fra stortingsrepresentant Abid Q. Raja, vedr. utbygging av ERTMS, besvart av samferdselsministeren.....	157
1007.	Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. etablering av et Nasjonalt Senter for Krisepsykologi, besvart av helse- og omsorgsministeren.....	158

1008.	Fra stortingsrepresentant Astrid Aarhus Byrknes, vedr. endringsprosessar i det norske forsvaret, besvart av forsvarsministeren	159
1009.	Fra stortingsrepresentant Hårek Elvenes, vedr. undervisningsopplegg for kontrolletatene og politiet i kampen mot økonomisk kriminalitet, besvart av justis- og beredskapsministeren	160
1010.	Fra stortingsrepresentant Kåre Simensen, vedr. havner i Nord, besvart av utenriksministeren	160
1011.	Fra stortingsrepresentant Helga Pedersen, vedr. større skattesvikt på fastlandet, besvart av finansministeren	161
1012.	Fra stortingsrepresentant Christian Tynning Bjørnø, vedr. Bypakke Grenland, besvart av samferdselsministeren	162
1013.	Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. Mattilsynets behandling av villsau, besvart av landbruks- og matministeren	162
1014.	Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. oppdrettsnæringen, besvart av statsministeren	163
1016.	Fra stortingsrepresentant Kirsti Bergstø, vedr. måltall på voldtektssaker, besvart av justis- og beredskapsministeren	165
1017.	Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. strakstiltak for å sikre trygg veg og hindre farlege ras på E16 mellom Bergen og Voss, besvart av samferdselsministeren	166
1018.	Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. akuttkirurgi, besvart av helse- og omsorgsministeren	167
1019.	Fra stortingsrepresentant Jonas Gahr Støre, vedr. sikkerhets- og beredskapselementet ved SMK, besvart av statsministeren	168
1020.	Fra stortingsrepresentant Abid Q. Raja, vedr. menneskerettighetsbruddene mot Raif Badawis, besvart av utenriksministeren	169
1021.	Fra stortingsrepresentant Ove Trellevik, vedr. maritim samordning, besvart av samferdselsministeren	170
1022.	Fra stortingsrepresentant Eva Kristin Hansen, vedr. stortingsmelding om naturmangfold, besvart av klima- og miljøministeren	171
1023.	Fra stortingsrepresentant Ruth Grung, vedr. barn og overvekt, besvart av helse- og omsorgsministeren	172
1024.	Fra stortingsrepresentant Sonja Mandt, vedr. e-resepter, besvart av helse- og omsorgsministeren	173
1025.	Fra stortingsrepresentant Olaug V. Bollestad, vedr. sommerleirer for barn og unge med nedsatt funksjonsevne, besvart av barne-, likestillings- og inkluderingsministeren	174
1026.	Fra stortingsrepresentant Olaug V. Bollestad, vedr. refusjon av medisiner, besvart av helse- og omsorgsministeren	175
1027.	Fra stortingsrepresentant Iselin Nybø, vedr. glattcelle, besvart av justis- og beredskapsministeren	176
1028.	Fra stortingsrepresentant Tore Hagebakken, vedr. legehelikopterbase, besvart av helse- og omsorgsministeren	177
1029.	Fra stortingsrepresentant Anette Trettebergstuen, vedr. kostander i IC-utbyggingen, besvart av samferdselsministeren	178
1030.	Fra stortingsrepresentant Geir Jørgen Bekkevold, vedr. anbudsrunder i barnevernet, besvart av barne-, likestillings- og inkluderingsministeren	179
1031.	Fra stortingsrepresentant Geir Jørgen Bekkevold, vedr. ideelle tjenester i barnevernet i, besvart av barne-, likestillings- og inkluderingsministeren	180
1032.	Fra stortingsrepresentant Bente Thorsen, vedr. nedbemanning i olje- og gasssektoren, besvart av kunnskapsministeren	182
1033.	Fra stortingsrepresentant Anniken Huitfeldt, vedr. Gloster Gladiator, besvart av forsvarsministeren	183
1034.	Fra stortingsrepresentant Laila Gustavsen, vedr. Kongsberg sykehus, besvart av helse- og omsorgsministeren	183

	side
1035. Fra stortingsrepresentant Eirik Sivertsen, vedr. sysselsettingen for innvandrere, besvart av arbeids- og sosialministeren	184
1036. Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. kvoteflyktninger, besvart av justis- og beredskapsministeren.....	185
1037. Fra stortingsrepresentant Karin Andersen, vedr. nødhjelp i nærområdene og uttak av kvoteflyktninger i forbindelse med flyktningkrisen i Syria, besvart av justis- og beredskapsministeren.....	186
1038. Fra stortingsrepresentant Tone-Helen Toften, vedr. skjevutvikling hos barn, besvart av barne-, likestillings- og inkluderingsministeren	187
1039. Fra stortingsrepresentant Jørund Rytman, vedr. gebyr for sent innlevering av årsregnskap til regnskapsregisteret, besvart av næringsministeren	188
1040. Fra stortingsrepresentant Astrid Aarhus Byrknes, vedr. bustadsparing for ungdom (BSU), besvart av arbeids- og sosialministeren.....	190
1041. Fra stortingsrepresentant Marianne Aasen, vedr. den samlede statsstøtten som går til norsk skoler i utlandet, besvart av kunnskapsministeren.....	191
1042. Fra stortingsrepresentant Kari Henriksen, vedr. bedre tilgjengeligheten av arbeids- og velferdsforvatningenes tjenester, besvart av arbeids- og sosialministeren	191
1043. Fra stortingsrepresentant Abid Q. Raja, vedr. rohingya-folket, besvart av utenriksministeren	193
1044. Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. Bergen - Voss, besvart av samferdselsministeren	194
1045. Fra stortingsrepresentant Rigmor Aasrud, vedr. driften av Solås, besvart av helse- og omsorgsministeren	196
1046. Fra stortingsrepresentant Sverre Myrli, vedr. prostatakreft, besvart av helse- og omsorgsministeren	196
1047. Fra stortingsrepresentant Kjersti Toppe, vedr. barnevern, besvart av barne-, likestillings- og inkluderingsministeren	197
1048. Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. jordbruksareal, besvart av landbruks- og matministeren	199
1049. Fra stortingsrepresentant Geir Pollestad, vedr. melkekvote, besvart av landbruks- og matministeren	199
1050. Fra stortingsrepresentant Rasmus Hansson, vedr. småkraftverkene, besvart av olje- og energiministeren	200

**Oversikt over spørsmålsstillere og
besvarte spørsmål (901 - 1050) for sesjonen
2014-2015.**

Partibetegnelse:

A Det norske Arbeiderparti
FrP Fremskrittspartiet
H Høyre
KrF Kristelig Folkeparti

Sp Senterpartiet
SV Sosialistisk Venstreparti
V Venstre
MDG Miljøpartiet De Grønne

Andersen, Karin (SV)	971, 1036, 1037
Arnstad, Marit (Sp)	901, 975
Bekkevold, Geir Jørgen (KrF)	902, 974, 1030, 1031
Bergstø, Kirsti (SV)	960, 961, 1016
Bjørdal, Fredric Holen (A)	962, 1000
Bjørnø, Christian Tynning (A)	1012
Bollestad, Olaug V. (KrF)	953, 954, 1025, 1026
Byrknes, Astrid Aarhus (KrF)	1008, 1040
Christoffersen, Lise (A)	972
de Ruiten, Freddy (A)	916
Eide, Rigmor Andersen (KrF)	1001
Elvenes, Hårek (H)	922, 923, 1009
Elvestuen, Ola (V)	1004
Farstad, Pål (V)	973
Giske, Trond (A)	969
Grande, Arild (A)	940, 995
Grande, Trine Skei (V)	903, 1015
Grung, Ruth (A)	941, 999, 1007, 1023
Gustavsen, Laila (A)	1034
Hagebakken, Tore (A)	1028
Hansen, Eva Kristin (A)	1022
Hansson, Rasmus (MDG)	933, 1050
Hareide, Knut Arild (KrF)	936
Henriksen, Kari (A)	1042
Holmås, Heikki Eidsvoll (SV)	943
Huitfeldt, Anniken (A)	914, 968, 1002, 1003, 1033
Håheim, Stine Renate (A)	991, 994
Jensen, Kjell Håvard (FrP)	947, 948
Juvik, Kjell-Idar (A)	970
Kjos, Kari Kjønås (FrP)	915
Klinge, Jenny (Sp)	949, 976

Liadal, Hege Haukeland (A)	920, 932
Lundteigen, Per Olaf (Sp)	921, 951, 952, 977, 978, 996
Lysbakken, Audun (SV)	931, 944, 967
Mandt, Sonja (A)	1024
Myrli, Sverre (A)	938, 939, 1046
Navarsete, Liv Signe (Sp)	905, 929, 930, 959, 988, 989, 997, 998
Nordås, Janne Sjelmo (Sp)	911, 913
Nybø, Iselin (V)	925, 934, 1027
Pedersen, Helga (A)	910, 956, 1011
Pollestad, Geir (Sp)	908, 909, 924, 946, 955, 986, 987, 1013, 1014, 1048, 1049
Raja, Abid Q. (V)	917, 980, 1006, 1020, 1043
Rommetveit, Magne (A)	979
Ropstad, Kjell Ingolf (KrF)	907
Rytman, Jørund (FrP)	1039
Simensen, Kåre (A)	1010
Sivertsen, Eirik (A)	935, 1035
Solhjell, Bård Vegar (SV)	904, 912, 963
Storberget, Knut (A)	906
Støre, Jonas Gahr (A)	1019
Sund, Eirin (A)	937
Thorsen, Bente (FrP)	1032
Toften, Tone-Helen (A)	1038
Tokerud, Niclas (A)	928
Toppe, Kjersti (Sp)	926, 927, 957, 958, 984, 985, 1017, 1018, 1044, 1047
Trellevik, Ove (H)	1021
Trettebergstuen, Anette (A)	950, 983, 1029
Tyvand, Anders (KrF)	990
Vedum, Trygve Slagsvold (Sp)	1005
Wickholm, Truls (A)	942, 964
Wøien, Anne Tingelstad (Sp)	945, 966, 993
Aasen, Marianne (A)	981, 982, 992, 1041
Aasland, Terje (A)	918, 919
Aasrud, Rigmor (A)	1045

Dokument nr. 15:7

(2014–2015)

Spørsmål til skriftlig besvarelse med svar

SPØRSMÅL NR. 901

Innlevert 23. april 2015 av stortingsrepresentant Marit Arnstad

Besvart 30. april 2015 av klima- og miljøminister Tine Sundtoft

Spørsmål:

«Forskrift om omstillingsmidler for utøvere i landbruket som er utsatt for rovviltskader ble vedtatt 12. februar og søknadsfrist for midler var 15. februar. De som har søkt om midler har hverken fått svar eller angitt noen tidsplan for behandling av søknadene.

Hva er årsaken til at det legges opp til en så uryddig prosess, hvor svært få forhold som naturlig skal være avklart etter forvaltningsloven, er avklart?»

BEGRUNNELSE:

Det hastet åpenbart med å sette en frist for søknader om omstillingsmidler til utøvere i landbruket som må omstille på grunn av store rovviltskader. Det er imidlertid påfallende hvor liten informasjon det har vært mulig å få for søkerne både om kriteriene for ordningen, hvor lang tid prosessen vil ta og om hvem som skal behandle søknadene. Det kan ikke være slik at mangel på fastsetting av forskrift og vilkår forsinker en prosess hvor man hadde så stort hastverk at det ble gitt 3 dagers søknadsfrist. Det burde også være enkelt å klargjøre overfor søkerne om det er Miljødirektoratet eller fylkesmannen som skal avgjøre søknader, hvor omfattende denne prosessen skal være og hvor langt tid det vil ta før man får svar. Dette er ikke mer enn alminnelig skikk og bruk etter forvaltningsloven. Det burde også være mulig å klargjøre om det bare er "små" omstillinger som får støtte eller om man kan få støtte til omstilling selv om selve omstillingen overgår det beløpet som kan innvilges.

Svar:

Jeg vil innledningsvis understreke at jeg ser det som svært positivt at representanten Arnstad er opptatt av at vi har en frivillig omstillingsordning til annen virksomhet i landbruket som dyreeiere kan benytte der de over flere år har hatt omfattende tap av sau til rovvilt.

Når andre løsninger ikke fungerer godt nok er omstilling et effektivt tiltak som har vist seg å ha god tapsreducerende effekt. Det bidrar til at brukeren kommer over i en annen form for landbruksbasert næringsvirksomhet som er bedre tilpasset rovviltsituasjonen. Derfor har denne regjeringen over Klima- og miljødepartementets budsjett for 2015 øremerket 7 millioner kroner til frivillig driftsomstilling. En slik øremerking har vi ikke hatt siden tidlig på 2000-tallet. I tillegg kan den enkelte rovviltneemnd bruke ytterligere midler til omstilling over budsjettposten til Klima- og miljødepartementet til forebyggende og konfliktdempende tiltak.

Slik representanten Arnstad viser til, vedtok Klima- og miljødepartementet ny forskrift om tilskudd til driftsomlegging på grunn av rovvilt 12. februar i år.

Støtte til omstilling på grunn av rovvilt er ikke en ny ordning. Slik støtte har vært gitt i mange år, helt tilbake til 1990-tallet, men ordningen var da hjemlet i en annen forskrift. Søknadsfristen etter den tidligere forskriften var 15. januar.

Søknadsfristen etter den nye omstillingsforskriften ble satt til 15. februar. Dette er en måned senere enn den tidligere forskriften. Dette var de fylkesmennene som har saker til behandling orientert om, slik at aktuelle søkere har fått nødvendig informasjon om den nye forskriften og søknadsfristen.

Omstilling er en langsiktig og krevende prosess for brukerne. Det tar vanligvis mange måneder før selve omstillingen er gjennomført, og tilgang til eksempelvis melkekvoter, konsesjoner og lignende kan påvirke prosessen. Selv om det er satt en søknadsfrist i den nye forskriften, vil jeg likevel understreke at alle søknader som kommer inn vurderes og behandles. Miljødirektoratet har opplyst at de før forskriften ble fastsatt hadde aktuelle søknader under behandling. Allerede tidlig i februar varslet Miljødirektoratet til Fylkesmannen i Nord-Trøndelag at tre brukere i dette fylket ville bli prioritert i år. Jeg har også fått opplyst at fylkesmannen

og Miljødirektoratet har dialog med de aktuelle søkerne, og at omstilling fortrinnsvis slutføres i 2015.

Jeg har registrert at den fastsatte søknadsfristen er omtalt i tilknytning til tidspunktet for fastsettingen av forskriften. De aktuelle sakene for 2015 ble imidlertid påbegynt allerede i 2014, og slik sett har ikke søknadsfristen vært et hinder for noen.

Jeg er opptatt av at det er de gode omstillingssøknadene som skal prioriteres. Det gjelder de tiltakene som bidrar til å redusere tap av sau i særlig utsatte rovviltområder. Dette gjøres som ledd i arbeidet med en tydelig soneforvaltning der det er viktig å skille rovvilt og sau i tid og rom.

SPØRSMÅL NR. 902

Innlevert 24. april 2015 av stortingsrepresentant Geir Jørgen Bekkevold

Besvart 30. april 2015 av barne-, likestillings- og inkluderingsminister Solveig Horne

Spørsmål:

«For å sikre videre drift ved Aglo, VILDE, Solstrand, Sebbelow og Nanna Marie barne- og familiesentre, har Stortinget i budsjettet for 2015 vedtatt en økning på 35 mill. kroner til kjøp av plasser fra disse fem ideelle foreldre-barn-sentrene, jf. budsjettforliket av 21. november 2014 mellom Høyre, Fremskrittspartiet, Kristelig Folkeparti og Venstre.

Kan statsråden gjøre rede for hvordan de bevilgede midlene fordeles til disse fem institusjonene?»

Svar:

Et godt tilbud til de yngste barna er viktig for å kunne gi tidlig hjelp og forebygge senere problemer. Et opphold på et senter for foreldre og barn kan være et godt og nødvendig tiltak for mange familier, og jeg er glad for at de økte midlene gjør det mulig å gi tilbud til flere barn og familier i denne type sentre. De fem ideelle sentrene det ble bevilget 35 millioner kroner til i budsjettforliket for 2015, ligger i både Bufetat og Oslo kommune sitt innkjøpsområde, med henholdsvis tre og to sentre. Et utgangspunkt for fordeling av midlene er derfor at 3/5 av midlene tildeles Bufetat og 2/5 tildeles Oslo Kommune. Dette utgjør 21 mill. kroner til Bufetat og 14 mill. kroner til Oslo kommune. Midlene ble i saldert budsjett bevilget på kap. 858 Barne-, ungdoms-

og familiedirektoratet, post 01 Driftsutgifter. Midlene vil derfor i forbindelse med Revidert Nasjonalbudsjett for 2015 bli foreslått flyttet til kap. 855, post 22 Kjøp av private barneverntjenester og til kap. 572, post 60 Særskilt tilskudd til Oslo. Til tross for dette er både Oslo kommune og Bufetat i gang med å realisere den økte satsingen på de ideelle foreldre-barn-sentrene. I budsjettforliket står det at midlene skal brukes til kjøp av plasser. Jeg har derfor lagt til grunn at Bufetat gjennomfører en anskaffelse av plasser i sentre for foreldre og barn, forbeholdt ideelle aktører. Det er ikke lagt føringer på hvor mange plasser som skal kjøpes fra hvert enkelt senter. Det er imidlertid et ønske at Bufetat kjøper plasser fra alle de tre sentrene som ligger innenfor Bufetats innkjøpsområde. Det legges til grunn at Bufetat kan innrette kjøpene på en måte som sørger for at midlene blir brukt i henhold til Stortingets vedtak. Konkurransen vil bli formidlet til de aktuelle sentrene i nær framtid. Departementet har vært i dialog med Oslo kommune vedrørende den ekstra bevilgningen til de ideelle sentrene, og Oslo kommune er kjent med intensjonen fra Stortinget om å øke kjøpene fra de fem ideelle sentrene for foreldre og barn, og vil bestrebe seg på å finne fram til hensiktsmessige tiltak som er i tråd med Stortingets intensjon med tildelingen. Jeg vil be om rapportering på bruk av midlene fra Bufdir og Oslo kommune.

SPØRSMÅL NR. 903**Innlevert 24. april 2015 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande****Besvart 4. mai 2015 av statsminister Erna Solberg****Spørsmål:**

«Vil statsministeren åpne for et nasjonalt jubileumsår i 2017 i anledning at det er 200 år siden Eilert Sundt ble født?»

BEGRUNNELSE:

Eilert Sundt ble født i Farsund 8. august 1817. Sundt var prest av utdanning, men kom til å gjøre sin største innsats som folkelivsgransker og vitenskapsmann. Han studerte folkelivet i sin alminnelighet, først og fremst de såkalte lavere klasser, den fattige bybefolkningen i Kristiania og befolkningen på landsbygda i Norge.

Han var ikke bare en litterær person, men også en betydningsfull fagperson. Eilert Sundt var nytenkende på mange områder og hadde en sterk tro på det menneskelige intellekt. I kombinasjon med allmuens ureflekterte erfaringer, skapte hans fornuftstro nye og ofte kontroversielle slutninger og hypoteser. Han tenkte på velferd som en sosial idé hvor han startet med de lavest på den sosiale rangstigen og endte med tanken om velferd for et helt samfunn.

Eilert Sundts bidrag til folkeopplysning og utvikling av vitenskap som metode og tilnærming er betydelig. I 2017 er det 200 år siden Eilert Sundt ble født. Dette mener Venstre det er god grunn til å markere. Vitensenteret Eilert Sundt har tatt initiativet til å markere 200 års jubileum for Sundts fødsel. Dette er et initiativ Farsund kommune, Listerrådet og Vest-Agder fylkeskommune har stilt seg bak. Universitetet i Agder

har også gitt signaler om at de ønsker å være med på et eventuelt Eilert Sundt-år.

Markeringer av denne typen jubileum har vist seg å by på nyvunnen kunnskap og økt fokus på de personene som markeres. Vi mener Eilert Sundts betydningsfulle bidrag til litteraturen så vel som vitenskapen fortjener det fokus slike jubileer genererer. Sundts hovedmisjon i livet var folkeopplysning og det å trekke frem og skape økt fokus på Sundts liv og virke vil være i jubilantens ånd.

Svar:

Eilert Sundt er kjent som samfunns- og kulturforsker, med interesser som spenner over mange felt, fra levekår og befolkningsstatistikk til byggeskikk og husflid. Han regnes som den første samfunnsforskeren i Norge, og har hatt betydning for utviklingen av fag som sosiologi, demografi og etnologi.

Sundt så nye muligheter i bruken av befolkningsstatistikk, og kombinerte slike data med feltarbeid, der han reiste rundt og snakket med ulike grupper av mennesker. Han var forsker, folkeopplysningsmann og folkelivsskildrer, med sitt arbeid i skjæringspunktet mellom samfunnsvitenskap og humaniora. Han er derfor en viktig person for framveksten av det moderne Norge.

I 2017 er det 200 år siden Eilert Sundt ble født. Forslaget om å markere dette med et nasjonalt jubileumsår, vil jeg be kunnskapsministeren, i samråd kulturministeren, vurdere nærmere.

SPØRSMÅL NR. 904**Innlevert 24. april 2015 av stortingsrepresentant Bård Vegar Solhjell****Besvart 30. april 2015 av kulturminister Thorhild Widvey****Spørsmål:**

«Hvordan stiller kulturministeren seg til et mulig statlig eierskap av Sentralbadet i Bergen med utleie til BIT Teatergarasjen, Carte Blanche og Den Nasjonale Scene, i form av et såkalt Statsbygg kurantprosjekt?»

BEGRUNNELSE:

I Bergen har BIT Teatergarasjen stått uten egne lokaler på sjuende året. Carte Blanche, Norges eneste statsfinansierte danseensemble, har frist til neste år med å finne et nytt lokale og må trolig flytte fra Bergen i 2018 hvis det ikke dukker opp en ny løsning. Ulike løsningsforslag har vært diskutert. BIT selv har tatt ansvar og

brukt nærmere fem millioner kroner på prosessen. En mulighetsstudie finansiert av Bergen kommune pekte på det gamle, nå nedlagte Sentralbadet. Løsningsforslaget innebar bl.a. hovedscene for BIT med plass til 600 publikummere, en bscene med plass til 100, prøvestudio for Carte Blanche og flerbruksrom for BIT, prøvelokaler for Den Nationale Scene samt kafé med takterrasse på 300 kvadratmeter, med utsikt mot Askøy.

Kommunen ønsket i utgangspunktet at Staten gikk inn som eier av Sentralbadet og i sin tur leide lokalene ut til BIT, Carte Blanche og DNS, i form av et såkalt kurantprosjekt. Dette er et tilbud til statlige virksomheter som innebærer at Statsbygg forvalter eiendommene og står for utleie til statens virksomheter. En løsning forsøkt med stort hell i andre tilsvarende bygg, som Hålogaland Teater i Tromsø.

Alternativet som ble skissert var å legge lokalet ut for salg på det åpne markedet for å finansiere den nyåpnede svømmehallen AdO arena. Når forslaget tidligere denne våren ble fremlagt for ministeren ble behovet for mer tid og utredning understreket. Salget av Sentralbadet i Bergen er nå stanset og gir ministeren mulighet for en ny vurdering av denne muligheten.

Dette fremstår som en unik mulighet for Norge å sikre gode lokaler for et av de virkelig tunge fagmiljøene i Europa. Å samle det nasjonale dansekompaniet Carte Blanche og Den Nationale Scene, i tillegg til BIT Teatergarasjen vil kunne styrke tre av de sterkeste aktørene vi har på scenekunstfeltet i Norge. Dette er tre betalingsdyktige aktører, risikoen for staten vil være lav og det vil kunne gi viktige synergieffekter for Norges scenekunst, og for Bergen by.

Svar:

Representanten Solhjell viser til at "Når forslaget [om statlig eierskap av Sentralbadet] tidligere denne våren ble fremlagt for ministeren ble behovet for mer tid og utredning understreket." Det er korrekt at Bergen kommune ved byrådslederen i Bergen i møte 16. april 2015 foreslo for meg at staten kunne kjøpe Sentralbadet – med ønske om umiddelbar avklaring begrunnet med byrådets behandling samme uke om spørsmål knyttet til salg av ulike kommunale eiendommer. Min tilbakemelding til representanten Solhjell er den samme som til Bergen kommune: her må vi bruke litt mer tid.

Scenekunsthuss i Sentralbadet er en spennende idé. Denne muligheten for samarbeid og samlokalisering for tre viktige scenekunstinstitusjoner vil vi gjerne se nærmere på. Jeg vil berømme Bergen kommune for at de har fått gjennomført en mulighetsstudie om Sentralbadet, og jeg er glad for at bystyret har bestemt seg for å bruke mer tid på å vurdere dette alternativet før de konkluderer i spørsmålet om salg av Sentralbadet.

Mulighetsstudien peker på at en ombygging av Sentralbadet vil kunne løse arealbehovene til BIT og Carte Blanche, og at det også vil være mulig å innpasse lokaler for Den Nationale Scene. Dette er tre sentrale og unike scenekunstinstitusjoner som hver for seg representerer ulike uttrykk av scenekunsten, alle med svært høy kvalitet. Kulturdepartementet har for øvrig satt i gang en konseptvalgutredning for bygningsmessige løsninger for Den Nationale Scene, og når det gjelder valg av langsiktige løsninger for Den Nationale Scene, vil regjeringen ha grunnlag for å kunne ta et konseptvalg så snart kvalitetssikring av utredningen er ferdigstilt.

Jeg er positiv til – sammen med Bergen kommune – å se nærmere på mulighetene som ligger i Sentralbadet. Det er imidlertid for tidlig å konkludere med hva som vil være den beste løsningen når det gjelder utvikling og eierskap.

Representanten Solhjell spør spesifikt om hvordan jeg stiller meg til et statlig eierskap basert på et kurantprosjekt i regi av Statsbygg. Jeg vil minne om at kurantprosjekter er byggeprosjekter innenfor den statlige husleieordningen der leietakeren forplikter seg til å dekke husleien som følger av prosjektet innenfor sine gjeldende budsjetttrammer. Leietakerne må betale kostnadsdekkende husleie. Det er ingen tvil om at et utviklingsprosjekt av den karakter mulighetsstudien viser, vil medføre betydelig økte husleieforpliktelser sammenliknet med den husleie som dekkes innenfor de budsjetttrammene disse scenekunstaktørene har til rådighet i dag. Det er derfor neppe aktuelt å vurdere å utvikle Sentralbadet gjennom et kurantprosjekt. Dersom det skulle bli aktuelt med et ordinært statlig byggeprosjekt innenfor husleieordningen for Sentralbadet, vil det i så fall være en investeringssak som vil måtte legges fram for Stortinget for beslutning på vanlig måte i budsjettssammenheng.

Representanten Solhjell viser til Hålogaland Teater i Tromsø. Det er riktig at dette er et scenekunsthuss som ble oppført av Statsbygg, men det ble ikke gjennomført gjennom husleieordningen. De statlige midlene til investeringen ble bevilget som investeringstilskudd over statsbudsjettets kap. 320, post 73 Nasjonale kulturbygg. Bygget ble finansiert i samarbeid med Troms fylkeskommune og Tromsø kommune, og var "tusenårssted" for Troms. Det er Hålogaland Teater selv som eier teaterhuset og som har overordnet ansvar for drift og vedlikehold av bygningen.

Det finnes flere ulike modeller for hvordan staten har bidratt til finansiering av scenekunsthuss for sentrale kulturinstitusjoner i Norge. De fleste prosjektene har sterk lokal og regional forankring og styring. Jeg ser fram til en nærmere dialog med de involverte scenekunstinstitusjonene, Hordaland fylkeskommune og Bergen kommune om saken.

SPØRSMÅL NR. 905**Innlevert 24. april 2015 av stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete****Besvart 5. mai 2015 av utenriksminister Børge Brende****Spørsmål:**

«Kvifor vil ikkje Regjeringa vere med på dokumentet om atomvåpens humanitære konsekvensar som det vart forsøkt oppnådd einighet om i 16-landsgruppa, og som skal leggjast fram på tilsynskonferansen for ikkje-spreiingsavtalen, og kva for formuleringar i dette dokumentet er det regjeringa ser på som problematiske?»

GRUNNGJEVING:

Noreg spilte ein avgjerande rolle i å etablere 16-landsgruppa, som sidan 2012 har samarbeida om å fremje det humanitære initiativet på atomvåpen. 16-landsgruppa forsøkte å oppnå einigheit om eit dokument om det humanitære initiativet for framlegging på tilsynskonferansen, med sikte på å få innarbeida språk om Oslo-konferansen og det humanitære initiativet i tilsynskonferansens sluttdokument. Noreg og Danmark blokkerte like fullt einigheit om dette dokumentet, og det blir derfor lagt fram av dei andre landa i den opphavlege 16-landsgruppa.

Svar:

Eit viktig mål for Noreg under tilsynskonferansen for NPT i New York er å få eit godt sluttdokument som kan fungere som ein handlingsplan for vidare nedrusting av kjernevåpen. Dette er eit særskild viktig aspekt ved alle dei innspelane Noreg har bidratt til.

Det er avgjerande å få inn gode formuleringar i sluttdokumentet frå tilsynskonferansen som reflekter

er den faktabaserte tilnærminga til Oslo-konferansen. Dette er bakgrunnen for det norske arbeidspapiret til tilsynskonferansen.

Noreg har jamvel, saman med dei andre nordiske landa, levert inn eit felles arbeidsdokument. Den nordiske krinsen deler sentrale verdiar, og felles nordisk samverknad er alltid positivt. Gjennom det nordiske arbeidsdokumentet har vi ytterlegare utvida krinsen av land som deltek aktivt som pådrivarar i spørsmål knytte til nedrusting.

Å lyfte dei humanitære perspektiva inn i tilsynskonferansen er eit viktig siktemål med det nordiske arbeidsdokumentet. Eit anna er å gje støtte til å setje i gang forhandlingar for å forby produksjon av spaltbart materiale. Det nordiske dokumentet støttar opp om prinsippet om effektiv og verifiserbar nedrusting. Dette er ei tilnærming som kan bidra med metodar som fremjar faktisk nedrusting. Dokumentet oppmodar kjernevåpenstatane til å setje i verk prosedyrar som forlengjer klargjeringstida for bruk av kjernevåpen. Det oppmodar òg til å halde fram innsatsen for å redusere den rolla kjernevåpena spelar i dei strategiske doktrinane.

Det austerrikske arbeidsdokumentet, fremma på vegner av 15 land, bidrar òg til å skape merksemd rundt dei humanitære perspektiva på ein detonasjon av kjernevåpen, i tråd med resultata frå Oslo-konferansen i 2013 og dei påfølgjande konferansane i Mexico og Austerrike. Dokumentet har samla sett argumentasjon som leiur fram til forbod som ein naturleg konklusjon. Difor har Noreg ikkje slutta seg til dokumentet. Heller ikkje NATO-landet Danmark har slutta seg til.

SPØRSMÅL NR. 906**Innlevert 24. april 2015 av stortingsrepresentant Knut Storberget****Besvart 4. mai 2015 av landbruks- og matminister Sylvi Listhaug****Spørsmål:**

«Hvordan vil landbruksministeren bedre konkurranseforholdene i dagligvaremarkedet, og når fremmes en lov om god handelsskikk?»

BEGRUNNELSE:

Konkurranseforholdene i dagligvaremarkedet er ikke blitt bedre de to siste årene. NRK Brennpunkt påpekte nå nylig at det ser ut til at forbrukerne ikke nyter

godt av at leverandører leverer mat rimeligere. I samme program hevder landbruksministeren at et utkast til lov om god handelsskikk ikke ligger i skuffen. Hvor ligger den da? På sikt er det lite nyttig at regjeringen bare påpeker at forholdene er uakseptable. Det bør tas politiske grep som bedrer situasjonen.

Svar:

Jeg kan forsikre representanten Storberget om at regjeringen jobber målrettet med disse problemstillingene, og vil komme tilbake til Stortinget om ulike spørsmål når regjeringen har konkludert på hvilke tiltak vi vil anbefale for å bedre konkurranseforholdene i dagligvaremarkedet.

SPØRSMÅL NR. 907

Innlevert 24. april 2015 av stortingsrepresentant Kjell Ingolf Ropstad

Besvart 5. mai 2015 av utenriksminister Børge Brende

Spørsmål:

«Gjennom det humanitære initiativet for atomnedrustning har Norge og andre land bidratt til nytt momentum i arbeidet for en verden uten atomvåpen. Kjernefysisk nedrustning må være en diplomatisk topp-prioritet for Norge.

Hvordan vil regjeringen bidra til å styrke dette viktige nedrustningsarbeidet og kan utenriksministeren bekrefte at kjernefysisk nedrustning skal være en diplomatisk hovedoppgave for Norge og utdype hvordan det følges opp under tilsynskonferansen for ikkespredningsavtalen, som avholdes de kommende uker?»

BEGRUNNELSE:

Det humanitære initiativet for atomnedrustning har bidratt til å spre faktakunnskap om den trusselen atomvåpnene representerer og skape nytt engasjement i arbeidet for kjernefysisk nedrustning. Foran tilsynskonferansen har det vært arbeidet med tekster fra flere grupperinger, fra alle land som stod bak det humanitære initiativet, fra den såkalte 16-landsgruppen og fra de nordiske land.

Svar:

Nedrustning og ikke-spredning er en viktig satsing for regjeringen. Det er klart nedfelt i regjeringserklæringen, og noe jeg ved flere anledninger har uttrykt i Stortinget. Regjeringen inntar en aktiv holdning knyttet til alle tre pilarer i ikke-spredningsavtalen NPT: nedrustning, ikke-spredning og fredelig bruk av kjernekraft og kjernekratteknologi. Regjeringen vil fortsatt legge stor vekt på disse spørsmålene. Under den pågående tilsynskonferansen for NPT i New York er Norge en aktiv deltaker langs en rekke spor for å sikre et best mulig sluttresultat.

Jeg er enig med representanten Ropstad i at det humanitære initiativet har bidratt til ny giv i arbeidet for en verden uten kjernevåpen. Det har særlig vært tydelig i generaldebatten under tilsynskonferansen, hvor referansene til det humanitære initiativet har vært mange. Humanitære konsekvenser av kjernevåpen sto sentralt også i det norske innlegget 29. april. Vi la vekt på at kunnskapen fra Oslo-konferansen og de påfølgende konferansene i Mexico og Østerrike har bidratt til å skape en bedre forståelse for de enorme konsekvensene av en kjernefysisk detonasjon. Resultatene fra de tre konferansene presenteres under et eget sidearrangement sammen med Mexico og Østerrike, og vi har uttrykt forventning om at denne faktabaserte kunnskapen reflekteres i sluttokumentet fra konferansen.

Norge har lagt frem et nasjonalt arbeidspapir som gjengir formannens, daværende utenriksminister Espen Barth Eides, oppsummering av Oslo-konferansen. Norge er også tilsluttet fellesinnlegget om det humanitære initiativet, som ble fremført av Østerrikes utenriksminister Sebastian Kurz 28.04, og hvor tilsammen 160 land var tilsluttet.

Det gjenstår å få alle atommaktene med på videre nedrustning. Særlig viktig er det at USA og Russland, de to største atommaktene, fortsetter sin gjensidig forpliktende balanserte nedrustning. Det er bra at utenriksminister Kerry i sin tale under generaldebatten gjentok USAs vilje til videre nedrustning utover avtalen Ny START. Vi oppfordrer Russland til å svare positivt på dette.

Norge er tilsluttet et nordisk arbeidspapir, som er et nytt konkret innspill til NPTs tilsynskonferanse. Et praktisk skritt som omtales i arbeidspapiret er å komme i gang med forhandlinger for å forby produksjon av spaltbart materiale. I tillegg anbefaler de nordiske landene fire satsingsområder:

1) Videreføre det humanitære perspektivet

- 2) Støtte opp om prinsippet om effektiv og verifiserbar nedrustning. Dette er en tilnærming som kan bidra med metoder som fremmer faktisk nedrustning
 - 3) Oppfordre kjernevåpenstatene til å iverksette prosedyrer som forlenger klargjøringstiden for bruk av kjernevåpen
 - 4) Oppfordre til fortsatt innsats for å redusere kjernevåpenenes betydning i de strategiske doktrinene
- Hensikten med dette nordiske innspillet er blant annet å bidra til å skape grunnlag for videre nedrustning.

Norge og Storbritannia har over flere år utviklet et unikt samarbeid om metoder for å verifisere destruksjon av atomstridshoder. Formålet er å gjøre alle parter trygge på at nedrustningen faktisk skjer. Arbeidet har vært banebrytende fordi en kjernevåpenstat og en ikke-kjernevåpenstat for første gang i fellesskap har bygget opp gjensidig tillit og utviklet teknisk og faglig kompetanse på dette området. Temaet får stadig større oppmerksomhet, og Norge og Storbritannia videreutvikler nå samarbeidet. Temaet står sentralt under tilsynskonferansen i New York. Vi vil sammen med Stor-

britannia fremme et arbeidspapir om prosjektet, samt søke omtale i sluttokumentet.

USA har tatt initiativ til et internasjonalt partnerskap for verifikasjon av kjernefysisk nedrustning. Partnerskapet ble lansert i Washington 19.-20 mars. Norge inngår i en uformell kjernegruppe som har utviklet partnerskapet, og erfaringen fra det norsk-britiske prosjektet ble presentert under lanseringen i Washington. Partnerskapet er et viktig innspill til tilsynskonferansen, men vil også være betydningsfullt for å involvere en bredere krets av land i arbeidet med verifikasjon av kjernefysisk nedrustning. Som omtalt i vårt hovedinnlegg i New York vil Norge være vertskap for neste plenums møte i partnerskapet til høsten.

La meg avslutningsvis igjen bekrefte at regjeringen prioriterer arbeidet med kjernefysisk nedrustning høyt. Det er det lang tradisjon for i norsk utenriks- og sikkerhetspolitikk. Arbeidet er i disse dager tett knyttet til NPTs tilsynskonferanse. Når utfallet er klart, vil Utenriksdepartementet vurdere hvordan vi best kan ta arbeidet videre med sikte på å nå målet om en verden uten kjernevåpen.

SPØRSMÅL NR. 908

Innlevert 24. april 2015 av stortingsrepresentant Geir Pollestad

Besvart 4. mai 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen

Spørsmål:

«Må det nye veiselskapet ta i bruk mer bompenger utover de foreslåtte 30 milliardene om finansieringsrammen på 130 milliarder til de 7 prosjektene i selskapet ikke strekker til?»

Svar:

Som presisert i Meld. St. 25 (2014–2015) På rett vei legger regjeringen opp til at det skal fremmes proposisjon for Stortinget om betaling av bompenger på vanlig måte, det vi si som når bygging skjer i regi av Statens vegvesen. Utbyggingsselskapet for veg vil ikke selv ha anledning til å rekvirere bompenger utover Stortingets vedtak.

Kostnadsoverskridelser utover prisstigning dekkes i prosjekter i regi av Statens vegvesen i samsvar med gjeldende retningslinjer for bompengeprojekt. Det innebærer at kostnadsøkninger opp til kostnadsrammen blir dekt med statlige midler og bompenger etter samme prosentvise fordeling som innenfor styringsrammen. Kostnadsøkninger utover kostnadsrammen dekkes med statlige midler.

Som omtalt i stortingsmeldingen vil usikkerhet og risikofordeling mellom utbyggingsselskapet og staten være et sentralt tema i forhandlingene av avtalen mellom selskapet og Samferdselsdepartementet, herunder hvordan eventuelle kostnadsøkninger og kostnadsreduksjoner i forhold til kvalitetssikringen før selskapet overtar ansvar for prosjektet, skal håndteres.

SPØRSMÅL NR. 909**Innlevert 24. april 2015 av stortingsrepresentant Geir Pollestad****Besvart 5. mai 2015 av finansminister Siv Jensen****Spørsmål:**

«Det fremstilles ofte i den offentlige debatten som om Norge er omgitt av høye tollmurer.

Kan jeg be om informasjon om hvilke varetyper som er belagt med toll ved import til Norge og hvor mye gir disse i inntekter til staten?»

BEGRUNNELSE:

Det er ikke ønskelig med informasjon om hver enkelt toll-linje.

Svar:

Av industrivarer gjenstår det kun toll på enkelte klær og andre ferdige tekstilvarer som håndklær, duker og gardiner. Tollsatsene for disse varene varierer mellom 5,6 og 10,7 pst. av tollverdien. På landbruksvarer er det svært høye tollsatser på varer som produseres i Norge. Eksempler på dette er biffer og fileter av storfe (344 pst.), hele eller halve skrotter av lam (429 pst.), enkelte melke- og osteprodukter (fra 277 pst. til 443 pst.) og avskårne roser i tiden april-oktober (249 pst.). For bearbejdede landbruksvarer som for eksempel pizza,

bakervarer og sjokolade er tollnivået mer moderat, mens det er tollfrihet for mange landbruksvarer som ikke produseres i Norge.

Av spørsmålet går det fram at det ikke er ønskelig med informasjon om hvert varenummer i tolltariffen. For å gi en overordnet oversikt over hvilke varetyper som er belagt med toll, vedlegges en tabell som viser deklarerte tollinntekter i 2013 fordelt på kapitler i tolltariffen. Kilde for tallene er Statistisk sentralbyrå. Departementet har foreløpig ikke informasjon om deklart toll fordelt på kapitler i 2014.

Jeg vil for øvrig minne om at tollinntekter er et upresist mål på hvor høye tollmurene er. Med høye tollsatser risikerer en at import blir ulønnsomt, og dermed påløper det heller ikke tollinntekter. Et bedre mål på den økonomiske effekten av tollvernet kan være skjermingsstøtte, som angir forskjellen mellom innenlandsk produsentpris og en referansepris multiplisert med produsert mengde. Ifølge OECDs beregninger utgjorde den samlede skjermingsstøtten til norsk jordbruk 7,6 mrd. kroner i 2013. Målt på denne måten er Norge et av landene i verden med høyest grad av skjerming per produsert enhet. Det finnes ikke tilsvarende mål på skjermingen av næringsmiddelindustrien.

Tabell 1. Deklarerte tollinntekter i 2013 fordelt på kapitler i tolltariffen. Kroner

Kapittel i tolltariffen		Deklarerte tollinntekter
01	Levende dyr	7 098 131
02	Kjøtt og spiselig slakteavfall	392 481 253
04	Melk og meieriprodukter; fagleegg; naturlig honning; spiselige produkter av animalsk opprinnelse, ikke nevnt eller innbefattet annet sted	140 277 276
05	Produkter av animalsk opprinnelse ikke nevnt eller innbefattet annet sted	726 636
06	Levende trær og andre planter; løker, røtter og liknende; avskårne blomster og blad til pryd	56 205 195
07	Grønnsaker, røtter og knoller, spiselige	230 831 006
08	Spiselige frukter og nøtter; skall av sitrusfrukter eller meloner	110 384 733
09	Kaffe, te, maté og krydderier	26 942
10	Korn	214 598 155
11	Mølleprodukter; malt; stivelse; inulin; gluten av hvete	12 278 803
12	Oljeholdige frø og frukter; forskjellige andre frø og frukter; planter til industriell eller medisinsk bruk; halm og forplanter	11 086 808
13	Skjellakk og liknende; naturlige gummier, harpikser og andre vegetabiliske safter og ekstrakter	466 697
14	Vegetabiliske flettematerialer; vegetabiliske produkter, ikke nevnt eller innbefattet annet sted	18 392

15	Animalske og vegetabiliske oljer og fettstoffer samt spaltningsprodukter derav; tilberedt spise fett; animalsk og vegetabilisk voks	11 173 137
16	Produkter av kjøtt, flesk, fisk, krepsdyr, bløtdyr eller andre virvelløse dyr som lever i vann	60 033 765
17	Sukker og sukkervarer	44 651 133
18	Kakao og varer derav	66 232 436
19	Produkter av korn, mel, stivelse eller melk; bakverk	337 923 473
20	Produkter av grønnsaker, frukter, nøtter og andre plantedeler	119 012 353
21	Forskjellige tilberedte næringsmidler	93 329 677
22	Drikkevarer, etylalkohol og eddik	17 995 251
23	Reststoffer og avfall fra næringsmiddelindustrien; tilberedt dyrefôr	60 197 064
35	Proteiner; modifisert stivelse; klebemidler; enzymer	14 730 144
38	Diverse kjemiske produkter	211 969
61	Klær og tilbehør til klær, av trikotasje	376 754 267
62	Klær og tilbehør til klær, unntatt trikotasje	407 233 813
63	Andre ferdige tekstilvarer; sett; brukte klær og andre brukte tekstilvarer; filler	63 273 751
	Annet*	14 287 623

Kilde: Statistisk sentralbyrå

* Statistisk sentralbyrå har samlet en del varer som går til skip og norsk kontinentalsokkel i noen få sekkevarenummer. Det deklarerer i tillegg mindre tollbeløp i kapitler i tolltariffen hvor det er tollfrihet. Deklarert toll for disse tilfellene er samlet under «Annet».

SPØRSMÅL NR. 910

Innlevert 24. april 2015 av stortingsrepresentant Helga Pedersen

Besvart 29. april 2015 av kommunal- og moderniseringsminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

«Medfører det riktighet at regjeringen vil endre det kommunale inntektssystemet ved å innføre selskapskatt som kommunal skatt, og behandle dette særskilt i kommuneproposisjonen for 2016?»

BEGRUNNELSE:

I Kommunal rapport 17. april framgår det at regjeringen vil uttale seg om modell for kommunal selskapskatt i kommuneproposisjonen for 2016. Samtidig har

regjeringen varslet en helhetlig gjennomgang av inntektssystemet i kommuneproposisjonen for 2017.

Svar:

Som varslet i kommuneproposisjonen for 2015, som vi la fram i mai 2014, har regjeringen vurdert ulike modeller for tilbakeføring av deler av selskapsskatten til kommunene. I tråd med dette legges det frem forslag i kommuneproposisjonen for 2016, som kommer 12. mai.

SPØRSMÅL NR. 911**Innlevert 24. april 2015 av stortingsrepresentant Janne Sjelmo Nordås****Besvart 7. mai 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen****Spørsmål:**

«Trøgstad kommune har ventet siden 2011 på NVEs grunnanalyser av et område nord for kommunesenteret Skjønhaug slik at kommunen kan bygge gang- og sykkelveg. Det kan virke sterkt urimelig at kommunen må vente så lenge på å sette i gang et tiltak som er i tråd med nasjonale satsinger på samferdselsfeltet.

Vil statsråden ta initiativ til at situasjonen i Trøgstad og lignende saker kan håndteres raskere?»

BEGRUNNELSE:

Trøgstad kommune har siden 1980 forsøkt å få til gang- og sykkelvei langs Rv 22 nordover mot Båstad fra kommunesenteret Skjønhaug. Rundt 2005 klarte kommunen å få sideveismidler fra E18-prosjektet. Kommunestyret vedtok at disse blant annet skulle brukes på dette. I dag står det igjen drøyt 8 millioner kroner til formålet, noe som vil kunne gi ca. 2 km gang og sykkelsti og sikre en tryggere ferdsel for gående og syklende på trasen mellom Båstad og Skjønhaug.

Etter at Statens Vegvesen hadde undersøkt grunnforholdene ble det klart at prosjektet ikke lot seg realisere med de krav om grunnarbeid og entreprisekostnader disse hadde. Trøgstad kommune fikk da, etter avtale med Statens Vegvesen, lov til selv å planlegge og å bygge gang- og sykkelstien så lenge den var i tråd med etatens håndbøker.

Rv 22 går i dag igjennom et tidligere område for leirras, og det var derfor nødvendig med avklarende

grunnundersøkelser før regulering, planlegging og bygging kunne ta til. Dette ble godkjent av Statens vegvesen, men før realisering av prosjektet er man pålagt å få undersøkt grunnforholdene.

Siden 2011 har kommunen ventet på NVEs analyse av området.

Per dags dato svever fortsatt kommunen i uvisse, og får følgelig heller ikke bygget gang- og sykkelveien. En sak som dette skaper stor frustrasjon blant borgerne i Trøgstad, og ikke minst blant kommunepolitikere, som står klar til å handle bare NVEs sendrektighet kunne ryddes av vegen.

Svar:

Etablering av gang- og sykkelveg langs rv 22 fra Skjønhaug mot Båstad, har vært et ønske fra Trøgstad kommune i mange år. Området har svært vanskelige grunnforhold, og det var et stort leirskred der i 1967 med 4 omkomne, og flere personer ble skadd.

Det er nødvendig med en avklaring fra NVE vedrørende behov for ytterligere områdestabiliserende tiltak ved bygging av ny gang- og sykkelveg. Vedr NVEs håndtering av denne konkrete saken må jeg henvise representanten Sjelmo Nordås til Olje- og energiministeren, som ansvarlig statsråd for NVE. Jeg har dog god kontakt med Olje- og energiministeren i regjeringens overordnede arbeid med å redusere planleggings- tid og få til raskere prosjektgjennomføring.

SPØRSMÅL NR. 912**Innlevert 24. april 2015 av stortingsrepresentant Bård Vegar Solhjell****Besvart 5. mai 2015 av utenriksminister Børge Brende****Spørsmål:**

«Hva er regjeringens holdning til Saudi Arabias militære operasjon i Jemen?»

BEGRUNNELSE:

Utenriksministeren hadde tidligere denne måneden møte med den saudiske ambassadøren. I etterkant av

møtet slapp det saudiske utenriksdepartementet denne pressmeldingen der det kom frem at Norge hadde uttrykt støtte til Saudi Arabias militære operasjon i Jemen.

<http://www.mofa.gov.sa/sites/mofaen/Service-sAndInformation/news/MinistryNews/Pages/ArticleID201541596490.aspx>

Den militære operasjonen har bestått av bombeangrep i områder styrt av Houthi-militsen. En måned et-

ter de saudi-ledede angrepene startet har antallet drepte passert 1000, og ifølge UNICEF er 115 av disse barn. Verdens helseorganisasjon (WHO) uttalte torsdag at det samlede dødstallet i Jemen er over 1.000, og minst 551 av dem er sivile. Luftangrepene har også truffet sivile mål, som en flyktningleir og et meieri. FN kaller angrepet på flyktningleiren et brudd på folkeretten. Hjelpeorganisasjoner forteller at bombingene har bidratt til å forverre forholdene for sivile. Økende tapstall, begrenset tilgjengelighet for humanitære organisasjoner og matmangel meldes det om i mange aviser.

10. april kunngjorde ministeren at regjeringen gir 30 millioner i akutt nødhjelp og uttrykte bekymring for «den dramatiske utviklingen i Jemen». Kun dager etterpå slapp Saudi Arabia den nevnte pressemeldingen på egne sider og gjennom nasjonale medier. Det er lite informasjon på Utenriksdepartementets hjemmesider og i norske medier i dag om regjeringens syn på den militære operasjonen, og spørsmålsstiller ber derfor om mer klarhet i dette.

Svar:

Den siste tids opptrapping av konflikten i Jemen er foruroligende. Det slås klart fast i FNs sikkerhetsråds-resolusjon 2216 fra 15. april at houthi-bevegelsen og deres allierte har et særlig ansvar for dagens situasjon i Jemen. Resolusjonen oppfordrer samtidig til en dialog der også houthiene må delta.

Regjeringen er bekymret for hvordan utviklingen i Jemen har forsterket allerede etablerte konfliktlinjer. Situasjonen i Jemen truer stabiliteten og sikkerheten i regionen. I mitt møte med Saudi-Arabias nye ambassadør i Oslo 13. april understreket jeg viktigheten av at alle parter må vende tilbake til forhandlingsbordet.

Regjeringen har også i FN gitt klart uttrykk for at konflikten må løses politisk, senest i Norges innlegg i FNs sikkerhetsråd 21. april. Vår holdning er at alle partene i konflikten snarest må møtes til forhandlinger for å bli enige om en varig politisk løsning. Konflikten i Jemen kan ikke løses militært.

Sivilbefolkningen i Jemen er hardt rammet og det haster å få nødhjelp inn i landet. Norge varslet allerede 10. april at vi ville bidra med 30 millioner kroner til humanitær innsats i Jemen.

Norge støtter FNs pågående arbeid. Vi har både støttet FNs nylig avgåtte spesialrådgiver for Jemen Jamal Benomars bestrebelser for en politisk løsning, og vi ønsker velkommen utnevnelsen av Ismail Ould Cheikh Ahmed som ny FN-utsending. Vi vil støtte hans arbeid for en fredelig løsning på konflikten.

Det rådende kaoset i Jemen må ikke reversere landets demokratiske overgangsprosess som har pågått de siste årene. Overgangsprosessen i Jemen må respekteres av alle parter, og det videre arbeidet må baseres på allerede fremforhandlede løsninger, herunder GCC-initiativet og resultatene fra den nasjonale dialogen samt relevante FN-resolusjoner.

SPØRSMÅL NR. 913

Innlevert 24. april 2015 av stortingsrepresentant Janne Sjølmo Nordås

Besvart 6. mai 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen

Spørsmål:

«Når den nye Glommakrysningen bygges, hvordan vurderer statsråden betydningen av Rv 22/Rv 111 mellom Hvam i Skedsmo og Sarpsborg som alternativ rute for trafikken mellom Oppland, Hedmark og Romerike og den søndre delen av Østfold og den svenske vestkysten?»

BEGRUNNELSE:

GPS blir stadig viktigere i sjåførenes reiseplanlegging – både for privatbilister og yrkessjåfører. Dette betyr i enkelte sammenhenger at veitrafikken øker på strekninger som per nå ikke er rustet til å ta mot trafikkøkning – fordi GPS-en antyder at slike veier i en

del tilfeller bringer trafikanten raskere fram til målet. Problemer med kø og trafikkork langs godt utbygde strekninger kan videre føre til at trafikkforskyvninger ut på den samme typen veger.

Ett eksempel på dette, er Rv 22/Rv 111 mellom Hvam i Skedsmo og Sarpsborg. Ruta kan i en del sammenhenger framstå som et godt alternativ til E6 gjennom Akershus, Oslo og Østfold.

En god indikasjon på trafikken langs denne ruta er trafikken på Rv 22 gjennom Trøgstad. Det er velkjent at veistandarden mellom særlig Fetsund og Båstad i Trøgstad er dårlig.

Riksveg 22 bygges nå ut med fire felter fra Lillestrøm og nesten fram til Fetsund. I gjeldende NTP er det lagt inn midler til ny Glommakrysning.

Svar:

I Nasjonal transportplan 2014-2023 er det prioritert å starte bygging av ny firefelts bru over Glomma på rv 22 i perioden 2018-2023. Prioriteringen er betinget av at det blir tilslutning til et opplegg for delvis bompengefinansiering av utbyggingen. Prosjektet ligger i forlengelsen av ny firefelts veg på strekningen rv 22 Lillestrøm – Fetsund som forventes åpnet for trafikk i desember 2015.

Det er mulig at utbyggingen av rv 22 Lillestrøm – Fetsund kan gjøre at rv 22 og rv 111 blir en litt mer attraktiv rute som alternativ til å kjøre gjennom Oslo. Samtidig har ikke denne vegen en standard som er tilpasset økt næringstransport. Hvis denne ruten skal gis en økt betydning som alternativ rute, er det derfor nødvendig å utbedre vegen på lange strekninger. Det er imidlertid ikke prioritert utbygging av flere strekninger på rv 22 / rv 111 i NTP 2014-2023.

Samferdselsdepartementet har startet arbeidet med revidering av NTP.

SPØRSMÅL NR. 914

Innlevert 27. april 2015 av stortingsrepresentant Anniken Huitfeldt

Besvart 5. mai 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen

Spørsmål:

«Hvor mange flyktninger fra Syria har FNs Høykommissær for flyktninger (UNHCR) bedt Norge om å ta imot?»

BEGRUNNELSE:

FNs Høykommissær for flyktninger (UNHCR) har bedt mange land ta imot flere syriske flyktninger. Jeg vil vite hva Norge har blitt bedt om å bidra med konkret i denne sammenheng.

Svar:

UNHCR sender som hovedregel ikke spesifikke forespørsler til hvert land, men presenterer sine behov globalt. For 2013 – 2014 var UNHCRs måltall at 30 000 syrere skulle bli gjenbosatt på kvoter for overføringsflyktninger eller relokalisert på andre ordninger, eksempelvis «humanitarian admission program» eller utvidede visumordninger for personer med familier i bestemte land og studenter. Dette målet ble nådd. For 2015 – 2016 er måltallet økt til 100 000. UNHCR ser på perioden fra gjenbosettingen av syriske flyktninger kom i gang i 2013 og frem til nå som én periode, og måltallet blir da 130 000 gjenbosatte. Av det totale måltallet på 130 000 flyktninger, har UNHCR per i dag fått tilsagn fra i underkant av 30 stater om å ta imot rundt 85 550 syrere som kvoteflyktninger eller på andre ordninger. Det mangler dermed så langt tilsagn om rundt 44 450 plasser i 2015 – 2016 for å nå det gjeldende måltallet. Jeg viser for øvrig til at Norge, med en kvote på 2 120, er blant de land i Europa som tar flest

overføringsflyktninger. I tidsperioden 1990 – 2013 var det høyeste antallet Norge tok imot 1 481 overføringsflyktninger i 2000. I perioden 2006 – 2013 tok Norge i snitt imot 1 125 overføringsflyktninger pr år, med det største antallet på 1 370 flyktninger i 2011. Til sammenlikning, viser tall fra UNHCR for 2015 at Sverige har en kvote på 1 900, Danmark tar 500, Finland tar 1 050 og Nederland tar 560.

SPØRSMÅL NR. 915**Innlevert 27. april 2015 av stortingsrepresentant Kari Kjønås Kjos****Besvart 30. april 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«Hvor lang var ventetiden for pasienter i spesialisthelsetjenesten i mars?»

BEGRUNNELSE:

Fremskrittspartiet er glad for at regjeringen er opptatt av å skape pasientens helsetjeneste, og dette inkluderer god behandling til riktig tid. Ventetiden kan oppleves som frustrerende og vanskelig for mange pasienter, og for noen kan sykdommen forverres under ventetiden. Undertegnede er opptatt av at ventetidene i spesialisthelsetjenesten skal reduseres, og ønsker derfor at helseministeren redegjør for utviklingen i ventetidene i spesialisthelsetjenesten for det siste året.

Svar:

Siste publiserte ventetidstall fra Norsk pasientregister (NPR) i spesialisthelsetjenesten viser at gjennomsnittlig ventetid samlet for alle pasienter og sektorer har gått ned med fem dager i mars 2015 sammenlignet med samme periode i 2014. Fordelt på sektor, viser tallene en nedgang i gjennomsnittlig ventetid på fire

dager innen somatikk, mens gjennomsnittlig ventetid innen psykisk helsevern voksne har økt med én dag. Innen psykisk helsevern barn og unge er ventetidene uendret i mars 2015 sammenlignet med samme periode året før.

Størst positiv utvikling på ventetid finner vi innen tverrfaglig spesialisert rusbehandling. Her har den gjennomsnittlige ventetiden gått ned med 17 dager i mars 2015, sammenlignet med mars 2014. Trenden med nedgang i ventetider innen tverrfaglig spesialisert rusbehandling ble også observert da NPR la frem ventetidstall for hele året 2014. Gjennomsnittlig ventetid gikk ned med seks dager innen tverrfaglig spesialisert rusbehandling i 2014 sammenlignet med året før. Gjennomsnittlig ventetid for alle pasienter i 2014, uavhengig av sektor, viste en reduksjon på to dager sammenlignet med 2013.

Jeg gjør spesielt oppmerksom på at de månedlige ventetidstallene er beheftet med noe usikkerhet og følger sesongvariasjoner. Tallene for mars måned kan ha blitt påvirket av at påsken var tidligere i 2015 enn i 2014. De tertialvise og årlige ventetidstallene fra NPR er mer robuste. Første tertialtall 2015 publiseres i juni 2015.

SPØRSMÅL NR. 916**Innlevert 28. april 2015 av stortingsrepresentant Freddy de Ruiter****Besvart 7. mai 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«I hvilken grad mener statsråden at det norske helsevesenet står fritt til å velge om de vil forholde seg til diagnostiske funn og diagnoser som medlemmer av folketrygden har fått avdekket i annet land innenfor EØS-området?»

BEGRUNNELSE:

Jeg har fått informasjon fra pasienter som oppgir at det norske helsevesen velger å ikke forholde seg til diagnostiske funn og diagnoser fra offentlig godkjent helsepersonell i andre land innenfor EØS-området. Dette

til tross for at HELFO bekrefter at de aktuelle spesialistene innehar autorisasjon.

Svar:

Jeg forstår spørsmålet fra stortingsrepresentanten slik at han ønsker en avklaring av hvorvidt norsk helsepersonell er forpliktet til å følge opp diagnostiske funn og diagnoser som er gitt av offentlig godkjent helsepersonell i andre land innenfor EØS-området.

Helsepersonell har etter helsepersonelloven § 4 et selvstendig ansvar for at deres yrkesutøvelse er forsvarlig. Dette ansvaret innebærer at det enkelte helsepersonellet har en plikt og en rett til på selvstendig

grunnlag og i samsvar med sine faglige kvalifikasjoner vurdere hva som er faglig forsvarlig yrkesutøvelse i det enkelte tilfelle.

I de tilfellene en pasient har gjennomgått undersøkelser og fått en vurdering av en spesialist i et annet EØS-land vil dette kunne være verdifullt som grunnlag for den videre oppfølgingen av pasienten i Norge. Den norske spesialisten vil imidlertid være forpliktet til å foreta en selvstendig medisinsk faglig vurdering av pasienten basert på den samlede informasjonen som foreligger. Kravet til forsvarlighet innebærer at helsepersonellet også må innhente tilstrekkelig opplysninger for å kunne foreta en forsvarlig medisinsk faglig vurdering. Den norske spesialisten kan mene at

det er behov for foreta nye eller andre undersøkelser enn det som den tidligere spesialisten har bygget på. Den norske spesialisten kan også komme til en annen konklusjon med hensyn til diagnose og det videre behandlingsforløp etter en vurdering av de diagnostiske funnene.

Det er ikke slik at vurderinger eller konklusjoner foretatt av helsepersonell i et annet EØS-land har forrang for vurderinger eller konklusjoner som er gjort av norsk helsepersonell. Helsepersonellet må foreta en selvstendig medisinsk faglig vurdering av pasienten basert de funn og opplysninger som foreligger. Slik er også situasjonen når en pasient henvises fra en norsk spesialist til en ny spesialist i Norge.

SPØRSMÅL NR. 917

Innlevert 28. april 2015 av stortingsrepresentant Abid Q. Raja

Besvart 5. mai 2015 av kulturminister Thorhild Widvey

Spørsmål:

«Mener kulturministeren det er i tråd med Stortingets vedtak og departementets konsesjonsvilkår at Norsk Tipping ensidig pålegger ExtraStiftelsen en betydelig markedsavgift for spillet Extra, hvilket hjemmelsgrunnlag har Norsk Tipping for å gjøre dette og er det i tråd med de samme vilkår at det ikke utøves kontroll over bruken av inntektene knyttet til denne avgiften?»

BEGRUNNELSE:

ExtraStiftelsen Helse og Rehabilitering forvalter overskuddet fra spillet Extra. Frivillige helseorganisasjoner har siden 1996 vært mottakere av overskuddet fra spillet. ExtraStiftelsen og Norsk Tipping eier spillet i fellesskap, og Norsk Tipping driver spillet. Spilltillatelsen tilhører imidlertid ExtraStiftelsen alene. Samarbeidet mellom Norsk Tipping og ExtraStiftelsen er formalisert i en samarbeidsavtale som godkjennes av Kulturdepartementet.

Det er bred politisk enighet om at overskuddet fra spill skal tilfalle ideelle organisasjoner. Fordelingen mellom formålene ble vedtatt av Stortinget sist høst, og innebærer at 64 % av Norsk Tippings overskudd tilfaller idrett, 18 % til kultur og 18 % til samfunnsnyttige eller humanitære organisasjoner. I tillegg til det som fordeles gjennom tippenøkkelen går en del av spilleoverskuddet også til helseformål. Størrelsen på denne andelen bestemmes imidlertid av Norsk Tipping, ikke Stortinget eller departementet.

Helse er det eneste av formålene som må betale en avgift for adgang til det norske spillmarkedet. Nesten en tredjedel (27,5 %) av Extraspillets netto overskudd går til å betale markedsavgift til Norsk Tipping. For 2014 utgjør det 93 millioner kroner. Siden 1996 har helseformålene betalt Norsk Tipping mer enn 1,4 milliarder kroner for denne markedsadgang. Dette er en avgift som kommer i tillegg til det som betales Norsk Tipping for drift, utvikling og markedsføring av Extra. Nivået på markedsavgiften er skjønnsmessig og ensidig satt av Norsk Tipping. Konsekvensene av denne avgiften kan i realiteten være at mer av overskuddet fra Norsk Tipping kanaliseres fra helse og over til de øvrige formål.

Under Stortingets behandling av St.prp. nr. 63 (1996-97), Innst. 5. nr. 295 (1996-97), ble det vedtatt at

«Stortinget forutsetter at Regjeringa ved økning av konsesjonsrammene for TV-spillet Extra fra 1. juli legger til grunn at Stiftelsen Helse- og Rehabilitering selv forvalter overskuddet av spillet i tråd med konsesjonsvilkårene». I konsesjonsvilkårene skriver Kulturdepartementet at «Overskuddet skal benyttes til forebyggende arbeid. Eventuell støtte til rehabiliteringsvedtak må være i overensstemmelse med offentlige planer. Det gis ikke adgang til å gi støtte til tiltak som regnes som offentlige planer».

Det er etter undertegneds mening grunn til å stille spørsmål om den markedsavgiften Norsk Tipping krever og har krevd er i tråd med Stortingets vedtak og de konsesjonsvilkår Kulturdepartementet har satt knyttet til overskudd og til å stille spørsmål om hvilket hjem-

melsgrunnlag Norsk Tipping har for ensidig å innkreve og fastsette størrelsen på en slik avgift. Gjennom offentlig tilgjengelig korrespondanse mellom Lotteritilsynet og ExtraStiftelsen fra oktober 2014 framgår det også at det ikke føres noen kontroll med hva denne avgiften brukes til. Lotteritilsynet skriver bl.a. «Når det gjelder operatørgodtgjørelsen for drift av Extra-spillet samt betaling til NT for markedstilgang, så er dette områder som Lotteritilsynet så langt ikke har hatt noen befatning med.»

Svar:

Etter pengespilloven § 3(4) kan Kongen bestemme at Norsk Tipping kan ta på seg oppdrag for andre foreninger som har tillatelse til å drive lotteri. Med denne bakgrunn har Norsk Tipping hatt operatøransvaret for spillet Extra siden spillet ble opprettet i 1996. Driften av spillet er altså en tilleggsoppgave for Norsk Tipping og ExtraStiftelsen kan derfor ikke sammenlignes med de lovfestede formålene som mottar Norsk Tippings overskudd. Norsk Tipping fører separat regnskap for spillet Extra og overskuddet fra dette spillet trekkes ut av resultatet før Norsk Tippings ordinære overskudd fordeles til idrett, kultur og samfunnsnyttige og humanitære organisasjoner over tippenøkkel. ExtraStiftelsen betaler ingen "markedsavgift". Jeg antar representanten Raja viser til operatørgodtgjørelsen som stiftelsen betaler etter en samarbeidsavtale om driften av spillet Extra som ExtraStiftelsen selv har inngått med Norsk Tipping, og som er godkjent av Kulturdepartementet. Denne godtgjørelsen skal i hovedsak dekke ExtraStiftelsens bruk av Norsk Tippings etablerte markedsapparat, som tilgang til Norsk Tippings etablerte kommisjonærnettverk, eksisterende kundegrunnlag, merkevare, salgskanaler og etablerte relasjoner bl.a. til NRK. Markedsapparatet har betydelig verdi, og det vil være rimelig at ExtraStiftelsen dekker en forholdsmessig andel av kostnadene knyttet til etablering og vedlikehold av et slikt apparat. Operatørgodtgjørelsen har vært en del av samarbeidet mellom ExtraStiftelsen og Norsk Tipping siden spillet Extras oppstart i 1996. Samarbeidsavtalen har siden den tid vært fornyet flere ganger, og har dermed også blitt godkjent av Kulturdepartementet gjentatte ganger gjennom årene. Dagens avtale er fra 2010. Godtgjørelsen ble i den opprinnelige samarbeidsavtalen mellom partene omtalt under avsnittet om driftskostnader, og det ble beregnet en progressiv provisjon til Norsk Tipping, avhengig av spillet Extras bruttoomsättning. Dette slo imidlertid uheldig ut for ExtraStiftelsen når spilllets omsetning økte. Fra 2005 ble beregningen av operatørgodtgjørelsen gjort om, og har siden da utgjort 27,5 % av driftsresultatet etter fradrag av kostnader. Det medfører imidlertid ikke riktighet, som representanten Raja fremstiller det, at helse er det eneste formålet som må betale "for adgang til det norske spillmarkedet".

Andre private lotterier, som f.eks. Pantelotteriet, har egne operatører som de har avtaler om kostnadsfordeling med, slik ExtraStiftelsen har med Norsk Tipping. Når det gjelder formålene som mottar Norsk Tippings overskudd over tippenøkkel, vil også disse indirekte bidra til å dekke kostnader ved etablering og vedlikehold av Norsk Tippings markedsapparat. I motsetning til ExtraStiftelsen, som i dag bruker Norsk Tippings tjenester gjennom en avtale, mottar disse formålene midler direkte fra Norsk Tippings ordinære overskudd. Kostnader knyttet til etablering og vedlikehold av Norsk Tippings markedsapparat vil for disse formålene ikke synliggjøres i form av en konkret prosentandel, slik det er nedfelt i Norsk Tippings avtale med ExtraStiftelsen, men vil inngå som del av kostnader i Norsk Tippings ordinære regnskap, og trekkes fra før selskaps ordinære overskudd beregnes. Representanten Raja viser til et vedtak i Stortinget fra 20. juni 1997. Departementets forståelse av dette vedtaket er at departementet ikke skal detaljstyre hvilke organisasjoner som ExtraStiftelsen kan tildele midler fra spillet. Bakgrunnen for denne forståelsen er at forslagsstiller Anita Apelthun Sæle (KrF) i sin begrunnelse av forslaget refererte til at departementet hadde kommet med "ei rekke nye og etter mi mening urimelege vilkår med dei konsekvensane at departementet reduserer stiftelsen til innstillande part når det gjeld kven som skal få midlar frå spelet" (min understreking). På denne bakgrunn fattet Stortinget vedtak om at "Stortinget forutsetter at Regjeringa ved økning av konsesjonsrammene for TV-spillet Extra fra 1. juli legger til grunn at Stiftelsen Helse og Rehabilitering selv forvalter overskuddet av spillet i tråd med konsesjonsvilkårene". Det er departementets vurdering at Stortinget ved dette vedtaket ikke tok stilling til avtaleforhold mellom ExtraStiftelsen og Norsk Tipping om kompensasjon for ExtraStiftelsens bruk av Norsk Tippings tjenester og markedsapparat, eller kompensasjon for at spillet Extra opptar en plass i Norsk Tippings portefølje. Stortinget tar således heller ikke stilling til hva som utgjør overskuddet fra spillet Extra, men gir føringer for beslutninger om hvem som skal kunne få midler. Så langt jeg har kunnet bringe på det rene, har Stortinget heller ikke senere tatt stilling til dette forholdet. ExtraStiftelsen forvalter i dag overskuddet fra spillet, og det er stiftelsen selv som viderefordeler dette til sine godkjente prosjekter. Slik jeg ser det, er dette i tråd med Stortingets vedtak fra 1997. Representanten stiller spørsmål ved om det føres kontroll over bruken av inntektene fra operatørgodtgjørelsen. Lotteritilsynet fører tilsyn med pengespill og lotterier. Etter lotteriloven § 4 er Lotteritilsynets oppgaver knyttet til tilsyn av private lotterier som følger: "Lotteritilsynet gir tillatelse og godkjenning etter bestemmelsene i denne lov, og skal føre kontroll med at bestemmelser som er gitt i eller i medhold av denne loven blir overholdt." Lotteritilsynet har imidlertid ikke tilsynsansvar for forretningsavtaler inngått av private parter og der-

med heller ikke for avtalen mellom ExtraStiftelsen og Norsk Tipping om operatørgodtgjørelse.

Avslutningsvis vil jeg peke på at ExtraStiftelsen i lang tid har hatt særvilkår som privat lotteri på det norske markedet. Da lotteriet ble opprettet fikk det vesentlig bedre vilkår enn andre private lotterier. Dette ble også ExtraStiftelsen (den gang representert ved en prosjektgruppe for lotteriet) gjort oppmerksom på i brev fra daværende justisminister i forbindelse med at det i 1993 ble gitt forhåndssamtykke til etablering av lotteriet. Under den gjeldende tillatelsen, som ExtraStiftelsen fikk under regjeringen Stoltenberg, har lotteriet hatt unntak fra regelverket og ti ganger høyere omsetningsgrense enn andre private lotterier. Departementet fikk i 2014 klar beskjed fra ESA at forskjellsbehandling på det private lotterimarkedet ikke kan aksepteres. Jeg har derfor jobbet for å finne en annen løsning for ExtraStiftelsen.

Jeg har nå sendt på høring et lovforslag om at ExtraStiftelsen skal få en fast andel på 6,4 % av Norsk Tippings totale overskudd fra 2016. Andelen vil ut-

gjøre omtrent det samme beløp som ExtraStiftelsen har hatt fra spillet Extra de senere årene. Spillet Extra overføres samtidig til Norsk Tippings ordinære portefølje. En slik ordning vil gi ExtraStiftelsen flere økonomiske fordeler ved at de ikke lenger være avhengige av inntektene til kun ett spill, og at de vil kunne få en inntektsøkning ved en eventuell økning i Norsk Tippings overskudd i framtiden. Ordningen vil også styrke enerettsmodellen ved at de største lotteriene samles innenfor Norsk Tippings ordinære portefølje, og vil medføre at ingen formål får vesentlig mindre enn i dag. Etter sommeren, når høringen er avsluttet, vil regjeringen oversende en lovproposisjon til Stortinget på vanlig vis. Saken vil bli grundig opplyst, med departementets vurderinger av operatørgodtgjørelsens betydning for størrelsen på ExtraStiftelsens andel og en gjennomgang av høringsinstansenes vurdering av saken. Det vil være Stortinget som til slutt fastsetter den endelige størrelsen på ExtraStiftelsens framtidige andel av Norsk Tippings overskudd.

SPØRSMÅL NR. 918

Innlevert 28. april 2015 av stortingsrepresentant Terje Aasland

Besvart 5. mai 2015 av finansminister Siv Jensen

Spørsmål:

«Jeg viser til Stortingets vedtak om nye avskrivningsregler for vindkraft, og den etterfølgende prosessen med ESA notifikasjon.

Har departementet sendt skriftlig henvendelse til ESA om saken, når kan saken forventes avklart og oversendt Stortinget for endelig vedtak og hva gjør eventuelt statsråden for å påskynde prosessen?»

Svar:

Departementet sendte brev til ESA 24. april 2015 der forslaget om å innføre gunstigere avskrivningsregler for vindkraft ble pre-notifisert.

Forslag om å endre reglene har vært på høring, og forslag om endringer vil bli lagt frem for Stortinget våren 2015.

SPØRSMÅL NR. 919**Innlevert 28. april 2015 av stortingsrepresentant Terje Aasland****Besvart 5. mai 2015 av finansminister Siv Jensen****Spørsmål:**

«Jeg viser til Stortingets vedtak om nye avskrivningsregler for vindkraft, og den etterfølgende prosessen med ESA notifisering.

Har statsråden kjennskap til noe som gjør at stortingets vedtak om at ordningen gjelder i fra 2015 ikke kan gjennomføres?»

Svar:

Det fremgår av høringsnotat 16. februar 2015 om gunstigere avskrivningsregler for vindkraft at iverksettelse av ordningen er avhengig av godkjenning fra ESA. Så fremt ESA godkjenner ordningen, vil den gjelde fra 1. januar 2015.

SPØRSMÅL NR. 920**Innlevert 28. april 2015 av stortingsrepresentant Hege Haukeland Liadal****Besvart 5. mai 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen****Spørsmål:**

«Når ser statsråden for seg at KVVU for Vestlandet iverksettes og vil hensynet til situasjon på Haugalandet spesielt ivaretas?»

BEGRUNNELSE:

Haugesund fengsel ble tatt i bruk i 1814 med plass til 18 ansatte. Delegasjoner fra alle politiske partier har vært på besøk i fengselet og Haugesund Avis har fulgt saken tett siden 2007 hvor politisk enighet om behovet for nytt fengsel er unisont. Det er forventet at når KVVU for Østlandet er ferdig vil Vestlandet stå for tur.

Svar:

Meld. St. 12 (2014-2015), Utviklingsplan for kapasitet i kriminalomsorgen, er nå til behandling i Stortinget. Når det gjelder Haugesund fengsel og situasjonen på Haugalandet viser jeg til side 52 i meldinga:

“Prioriteringene på lengre sikt og øvrige tiltak som ikke er prioritert vil bli vurdert i pågående KVVU for Østlandet og utredninger for resten av landet. Straks KVVU for Østlandet er avsluttet tidlig i 2015, kan KDI få i oppdrag å gjennomføre utredninger og planleggingsprosesser for resten av landet. Disse vil gi grunnlag for videre prioriterte tiltak i disse delene av landet.”

En utredning for Vestlandet vil bli vurdert prioritert når KVVU for Østlandet er avsluttet. I en slik utredning vil Haugesund fengsel og situasjonen på Haugalandet bli ivaretatt.

SPØRSMÅL NR. 921**Innlevert 29. april 2015 av stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen****Besvart 6. mai 2015 av arbeids- og sosialminister Robert Eriksson****Spørsmål:**

«Kan statsråden leggja fram ei oversikt over utviklinga i andelen sysselsette personar med minst sju års butid i riket fordelt på landbakgrunn for perioden 2000-2014, der desse personane blir fordelt både med same landbakgrunn som i Dokument nr. 15:826 og på einskildland?»

GRUNNGJEVING:

Eg viser til statsråden sitt svar på mitt skriftlege spørsmål vedkomande andelen registrerte sysselsette med minst sju års butid fordelt på landbakgrunn, i tillegg til fordeling av heiltid og deltid, jf. Dokument nr. 15:826 (2014-2015). Svaret inneheld ei fordeling av heiltids- og deltidstilsette personar med minst sju års butid i riket, men fordelinga viser ikkje andelen sysselsette

personar for gruppene med ulik landbakgrunn, slik eg ønskte å få svar på.

Eg bed difor om at statsråden legg fram ei oversikt som viser utviklinga i andelen sysselsette personar med minst sju års butid i riket fordelt på landbakgrunn, slik at denne andelen viser sysselsette i pst. av personar med minst sju års butid med same landbakgrunn.

Svar:

Vedlagt følger ei oversikt over sysselsetjingsdelar for innvandrarar med butid på sju år og meir, fordelt etter både enkeltland (ark 1) og ein åtte-delt landbakgrunn (ark 2).

Tala er henta ut frå SSB sin statistikkbank. Denne tidsserien går tilbake til 2008.

Sysselsatte innvandrere bosatt 7 år
og mer, etter enkeltland, 2008 -
2013, 15 - 74 år. Kilde: SSB

år	land	personer	i prosent av bosatte innvandrere
2008	Alle innvandrere	135 155	65,0
	Norge	..	..
	Danmark	8 222	69,4
	Grønland	..	..
	Finland	3 003	70,3
	Færøyene	332	69,9
	Island	1 802	75,8
	Sverige	11 748	77,1
	Albania	95	74,8
	Belgia	258	69,7
	Bulgaria	517	71,1
	Andorra	..	..
	Estland	242	76,8
	Frankrike	1 050	75,1
	Gibraltar	..	..
	Hellas	278	69,3
	Hviterussland	135	73,8
	Irland	238	76,3
	Kroatia	1 336	68,0

Italia	527	65,1
Serbia	632	58,2
Latvia	233	76,4
Malta	..	..
Nederland	2 053	76,6
Liechtenstein	..	..
Luxembourg	..	..
Monaco	..	..
Polen	3 684	71,3
Portugal	273	68,8
Romania	738	77,8
San Marino	..	..
Litauen	328	83,7
Spania	646	68,1
Moldova	..	..
Storbritannia	5 232	72,2
Russland	2 683	71,4
Sveits	455	75,2
Tyrkia	3 886	53,5
Tyskland	4 949	71,1
Slovenia	..	..
Ukraina	359	71,5
Ungarn	477	51,4
Østerrike	362	68,2
Vatikanstaten	..	..
Bosnia-Hercegovina	7 328	66,1
Makedonia	973	59,8
Slovakia	140	71,8
Tsjekkia	370	66,7
Montenegro	79	60,8
Kosovo	3 964	61,4
Guernsey	..	..
Jersey	..	..
Man	..	..
Algerie	318	47,5
Angola	..	..
Botswana	..	..
St. Helena	..	..
Det britiske territoriet i Indiahavet	..	..
Burundi	..	..
Komorene	..	..

Benin	..	..
Ekvatorial-Guinea	..	..
Elfenbeinskysten	..	..
Eritrea	864	68,2
Etiopia	1 079	70,0
Egypt	148	49,2
Djibouti	..	..
Gabon	..	..
Gambia	446	60,8
Ghana	627	73,4
Guinea	..	..
Guinea-Bissau	..	..
Kamerun	..	..
Kapp Verde	195	63,3
Kenya	337	66,9
Kongo-Brazzaville	..	..
Kongo	178	66,7
Lesotho	..	..
Liberia	..	..
Libya	..	..
Madagaskar	..	..
Malawi	..	..
Mali	..	..
Marokko	1 791	48,4
Vest-Sahara	..	..
Mauritania	..	..
Mauritius	87	70,2
Namibia	..	..
Niger	..	..
Nigeria	240	67,2
Mosambik	..	..
Mayotte	..	..
Réunion	..	..
Zimbabwe	..	..
Rwanda	116	70,7
São Tomé og Príncipe	..	..
Senegal	..	..
Den sentralafrikanske re- publik	..	..
Seychellene	..	..
Sierra Leone	151	70,2
Somalia	2 681	38,2

Sør-Sudan	..	..
Sudan	183	54,0
Swaziland	..	..
Sør-Afrika	205	59,9
Tanzania	146	60,8
Tsjad	..	..
Togo	..	..
Tunisia	271	53,7
Uganda	253	67,6
Zambia	..	..
Burkina Faso	..	..
Afghanistan	950	55,8
Armenia	..	..
Aserbajdsjan	..	..
Bahrain	..	..
Bangladesh	174	61,1
Bhutan	..	..
Brunei	..	..
Myanmar	..	..
Sri Lanka	4 958	72,8
De forente arabiske emirater	..	..
Filippinene	3 959	77,5
Georgia	..	..
Taiwan	..	..
Hongkong	408	77,7
India	2 494	67,6
Indonesia	207	68,1
Irak	5 179	52,1
Iran	5 829	61,6
Israel	215	63,4
Japan	203	59,2
Jordan	..	..
Kambodsja	130	66,7
Kasakhstan	111	74,0
Kina	1 785	70,7
Nord-Korea	..	..
Sør-Korea	170	59,6
Kuwait	56	53,3
Kypros	..	..
Kirgisistan	..	..
Laos	..	..

Libanon	534	47,3
Macao	..	..
Malaysia	133	66,5
Maldivene	..	..
Mongolia	..	..
Oman	..	..
Palestina	132	52,0
Nepal	..	..
Pakistan	6 275	48,8
Øst-Timor	..	..
Qatar	..	..
Saudi-Arabia	..	..
Singapore	93	57,8
Tadsjikistan	..	..
Turkmenistan	..	..
Usbekistan	..	..
Syria	319	48,6
Thailand	2 632	70,0
Vietnam	7 091	66,3
Jemen	..	..
De amerikanske Jomfruøyene	..	..
Barbados	..	..
Antigua og Barbuda	..	..
Belize	..	..
Bahamas	..	..
Bermuda	..	..
De britiske Jomfruøyene	..	..
Canada	431	70,4
Caymanøyene	..	..
Costa Rica	..	..
Cuba	187	66,8
Dominica	..	..
Den dominikanske republikk	167	67,6
Grenada	..	..
Guadeloupe	..	..
Guatemala	..	..
Haiti	..	..
Honduras	..	..
Jamaica	..	..
Martinique	..	..

Mexico	188	64,4
Montserrat	..	..
De nederlandske antillene	..	..
Aruba	..	..
Sint Maarten	..	..
Bonaire, Sint Eustatius og Saba	..	..
Anguilla	..	..
Curaçao	..	..
Nicaragua	..	..
Panama	..	..
El Salvador	78	73,6
Saint-Pierre-et-Miquelon	..	..
Saint Kitts og Nevis	..	..
Saint Lucia	..	..
Saint Vincent og Grenadine	..	..
Trinidad og Tobago	90	49,7
Turks- og Caicosøyene	..	..
USA	2 447	68,0
Puerto Rico	..	..
Saint-Martin	..	..
Saint-Barthélemy	..	..
Resten av Nord- og Mellom-Amerika L70	..	..
Argentina	178	68,7
Bolivia	80	70,2
Brasil	476	65,7
Guyana	..	..
Chile	3 604	71,7
Colombia	351	68,2
Ecuador	90	60,8
Falklandsøyene	..	..
Fransk Guyana	..	..
Paraguay	..	..
Peru	314	73,0
Surinam	..	..
Uruguay	84	70,6
Venezuela	90	72,0
Amerikansk Samoa	..	..
Australia	265	73,4
Salomonøyene	..	..

2009

Christmasøya	..	..
Kokosøyene	..	..
Cookøyene	..	..
Fiji	..	..
Vanuatu	..	..
Tonga	..	..
Fransk Polynesia	..	..
Kiribati	..	..
Tuvalu	..	..
Guam	..	..
Nauru	..	..
Mindre stillehavsøyer (am.)	..	..
New Zealand	128	72,3
Niue	..	..
Norfolkøya	..	..
Mikronesiaføderasjonen	..	..
Papua Ny-Guinea	..	..
Pitcairn	..	..
Tokelau	..	..
Samoa	..	..
Wallis- og Futunaøyene	..	..
Ny-Caledonia	..	..
Marshalløyene	..	..
Palau	..	..
Nord-Marianene	..	..
Statsløse	..	..
Uoppgitt	..	..
Alle innvandrere	140 725	62,9
Norge	..	..
Danmark	8 129	68,6
Grønland	..	..
Finland	3 013	68,4
Færøyene	333	70,4
Island	2 010	75,8
Sverige	12 054	76,3
Albania	117	76,0
Belgia	264	69,3
Bulgaria	578	71,4
Andorra	..	..
Estland	288	74,0
Frankrike	1 112	74,5
Gibraltar	..	..

Hellas	268	64,7
Hviterussland	162	73,6
Irland	239	74,5
Kroatia	1 347	64,7
Italia	562	66,7
Serbia	697	59,4
Latvia	287	76,1
Malta	..	..
Nederland	2 078	75,0
Liechtenstein	..	..
Luxembourg	..	..
Monaco	..	..
Polen	3 894	70,1
Portugal	297	69,6
Romania	826	78,4
San Marino	..	..
Litauen	460	81,1
Spania	645	65,5
Moldova	..	..
Storbritannia	5 253	71,2
Russland	3 275	69,9
Sveits	449	73,6
Tyrkia	4 030	52,6
Tyskland	5 269	70,6
Slovenia	..	..
Ukraina	470	70,4
Ungarn	477	51,3
Østerrike	349	66,3
Vatikanstaten	..	..
Bosnia-Hercegovina	7 209	64,3
Makedonia	961	56,8
Slovakia	201	74,7
Tsjekkia	370	65,8
Montenegro	84	61,3
Kosovo	3 970	57,7
Guernsey	..	..
Jersey	..	..
Man	..	..
Algerie	311	44,4
Angola	70	69,3
Botswana	..	..
St. Helena	..	..

Det britiske territoriet i Indiahavet	..	..
Burundi	81	63,8
Komorene	..	..
Benin	..	..
Ekvatorial-Guinea	..	..
Elfenbeinskysten	..	..
Eritrea	903	67,7
Etiopia	1 186	66,9
Egypt	162	49,7
Djibouti	..	..
Gabon	..	..
Gambia	456	59,1
Ghana	628	69,5
Guinea	..	..
Guinea-Bissau	..	..
Kamerun	83	66,9
Kapp Verde	201	66,1
Kenya	333	60,0
Kongo-Brazzaville	..	..
Kongo	213	60,3
Lesotho	..	..
Liberia	..	..
Libya	..	..
Madagaskar	57	54,8
Malawi	..	..
Mali	..	..
Marokko	1 808	47,0
Vest-Sahara	..	..
Mauritania	..	..
Mauritius	87	68,0
Namibia	..	..
Niger	..	..
Nigeria	248	63,6
Mosambik	..	..
Mayotte	..	..
Réunion	..	..
Zimbabwe	..	..
Rwanda	128	65,0
São Tomé og Príncipe	..	..
Senegal	..	..

Den sentralafrikanske republikk	..	..
Seychellene	..	..
Sierra Leone	137	60,1
Somalia	3 043	35,5
Sør-Sudan	..	..
Sudan	211	48,4
Swaziland	..	..
Sør-Afrika	214	59,9
Tanzania	156	61,2
Tsjad	..	..
Togo	..	..
Tunisia	265	49,3
Uganda	287	65,8
Zambia	..	..
Burkina Faso	..	..
Afghanistan	1 373	52,3
Armenia	..	..
Aserbajdsjan	96	73,8
Bahrain	..	..
Bangladesh	178	59,9
Bhutan	..	..
Brunei	..	..
Myanmar	..	..
Sri Lanka	4 999	71,3
De forente arabiske emirater	..	..
Filippinene	4 212	76,3
Georgia	66	65,3
Taiwan	..	..
Hongkong	393	74,7
India	2 524	66,6
Indonesia	230	68,0
Irak	5 752	47,3
Iran	5 937	59,1
Israel	210	58,8
Japan	206	58,0
Jordan	..	..
Kambodsja	114	57,3
Kasakhstan	137	71,0
Kina	1 957	70,8
Nord-Korea	..	..

Sør-Korea	174	58,0
Kuwait	68	48,6
Kypros	..	..
Kirgisistan	..	..
Laos	..	..
Libanon	552	47,5
Macao	..	..
Malaysia	142	67,3
Maldivene	..	..
Mongolia	..	..
Oman	..	..
Palestina	170	49,4
Nepal	81	71,7
Pakistan	6 269	47,1
Øst-Timor	..	..
Qatar	..	..
Saudi-Arabia	..	..
Singapore	101	59,4
Tadsjikistan	..	..
Turkmenistan	..	..
Usbekistan	..	..
Syria	337	44,4
Thailand	3 086	68,3
Vietnam	7 002	64,4
Jemen	..	..
De amerikanske Jomfruøyene	..	..
Barbados	..	..
Antigua og Barbuda	..	..
Belize	..	..
Bahamas	..	..
Bermuda	..	..
De britiske Jomfruøyene	..	..
Canada	445	69,3
Caymanøyene	..	..
Costa Rica	..	..
Cuba	208	63,6
Dominica	..	..
Den dominikanske republikk	197	68,2
Grenada	..	..
Guadeloupe	..	..

Guatemala	..	..
Haiti	..	..
Honduras	..	..
Jamaica	..	..
Martinique	..	..
Mexico	201	62,6
Montserrat	..	..
De nederlandske antillene	..	..
Aruba	..	..
Sint Maarten	..	..
Bonaire, Sint Eustatius og Saba	..	..
Anguilla	..	..
Curaçao	..	..
Nicaragua	..	..
Panama	..	..
El Salvador	75	68,2
Saint-Pierre-et-Miquelon	..	..
Saint Kitts og Nevis	..	..
Saint Lucia	..	..
Saint Vincent og Grenadine	..	..
Trinidad og Tobago	92	48,7
Turks- og Caicosøyene	..	..
USA	2 535	67,8
Puerto Rico	..	..
Saint-Martin	..	..
Saint-Barthélemy	..	..
Resten av Nord- og Mellom-Amerika L70	..	..
Argentina	184	65,5
Bolivia	84	70,0
Brasil	519	63,0
Guyana	..	..
Chile	3 462	67,8
Colombia	364	66,1
Ecuador	104	63,0
Falklandsøyene	..	..
Fransk Guyana	..	..
Paraguay	..	..
Peru	334	71,4
Surinam	..	..

2010

Uruguay	79	66,9
Venezuela	102	71,3
Amerikansk Samoa	..	..
Australia	285	72,5
Salomonøyene	..	..
Christmasøya	..	..
Kokosøyene	..	..
Cookøyene	..	..
Fiji	..	..
Vanuatu	..	..
Tonga	..	..
Fransk Polynesia	..	..
Kiribati	..	..
Tuvalu	..	..
Guam	..	..
Nauru	..	..
Mindre stillehavsoyer (am.)	..	..
New Zealand	144	75,4
Niue	..	..
Norfolkøya	..	..
Mikronesiaføderasjonen	..	..
Papua Ny-Guinea	..	..
Pitcairn	..	..
Tokelau	..	..
Samoa	..	..
Wallis- og Futunaøyene	..	..
Ny-Caledonia	..	..
Marshalløyene	..	..
Palau	..	..
Nord-Marianene	..	..
Statsløse	..	..
Uoppgitt	..	..
Alle innvandrere	148 080	62,3
Norge	..	..
Danmark	8 106	68,2
Grønland	..	..
Finland	2 987	66,8
Færøyene	321	69,3
Island	2 154	75,7
Sverige	12 305	75,6
Albania	123	70,3
Belgia	276	69,9

Bulgaria	612	68,6
Andorra	..	..
Estland	330	72,1
Frankrike	1 179	75,6
Gibraltar	..	..
Hellas	274	64,0
Hviterussland	195	70,9
Irland	254	75,1
Kroatia	1 385	64,1
Italia	596	67,8
Serbia	712	57,8
Latvia	356	77,6
Malta	..	..
Nederland	2 165	74,8
Liechtenstein	..	..
Luxembourg	..	..
Monaco	..	..
Polen	4 158	70,3
Portugal	304	69,2
Romania	892	77,3
San Marino	..	..
Litauen	595	81,1
Spania	672	66,1
Moldova	84	73,0
Storbritannia	5 234	70,0
Russland	4 041	67,5
Sveits	460	72,2
Tyrkia	4 089	51,3
Tyskland	5 656	71,4
Slovenia	..	..
Ukraina	598	71,4
Ungarn	476	51,9
Østerrike	339	64,6
Vatikanstaten	..	..
Bosnia-Hercegovina	7 255	64,3
Makedonia	1 001	57,3
Slovakia	235	75,1
Tsjekkia	375	64,7
Montenegro	84	57,5
Kosovo	4 158	58,1
Guernsey	..	..
Jersey	..	..

Man	..	..
Algerie	343	45,8
Angola	81	71,1
Botswana	..	..
St. Helena	..	..
Det britiske territoriet i Indiahavet	..	..
Burundi	194	59,9
Komorene	..	..
Benin	..	..
Ekvatorial-Guinea	..	..
Elfenbeinskysten	..	..
Eritrea	939	66,4
Etiopia	1 298	65,4
Egypt	169	48,0
Djibouti	..	..
Gabon	..	..
Gambia	443	56,8
Ghana	667	71,0
Guinea	..	..
Guinea-Bissau	..	..
Kamerun	100	67,6
Kapp Verde	194	63,8
Kenya	352	60,2
Kongo-Brazzaville	..	..
Kongo	272	58,6
Lesotho	..	..
Liberia	129	60,0
Libya	47	41,6
Madagaskar	57	55,3
Malawi	..	..
Mali	..	..
Marokko	1 847	47,0
Vest-Sahara	..	..
Mauritania	..	..
Mauritius	88	65,7
Namibia	..	..
Niger	..	..
Nigeria	270	65,2
Mosambik	..	..
Mayotte	..	..
Réunion	..	..

Zimbabwe	..	..
Rwanda	156	64,5
São Tomé og Príncipe	..	..
Senegal	..	..
Den sentralafrikanske republikk	..	..
Seychellene	..	..
Sierra Leone	181	61,8
Somalia	3 486	35,0
Sør-Sudan	..	..
Sudan	228	47,8
Swaziland	..	..
Sør-Afrika	227	61,7
Tanzania	173	61,1
Tsjad	..	..
Togo	..	..
Tunisia	260	47,5
Uganda	297	64,8
Zambia	80	75,5
Burkina Faso	..	..
Afghanistan	2 102	54,9
Armenia	81	71,1
Aserbajdsjan	102	70,3
Bahrain	..	..
Bangladesh	191	61,6
Bhutan	..	..
Brunei	..	..
Myanmar	152	75,6
Sri Lanka	5 114	71,2
De forente arabiske emirater	..	..
Filippinene	4 501	75,8
Georgia	72	66,1
Taiwan	79	76,7
Hongkong	386	72,8
India	2 572	66,2
Indonesia	281	65,7
Irak	5 906	45,0
Iran	6 230	58,5
Israel	209	57,1
Japan	220	60,3
Jordan	46	43,8

Kambodsja	135	61,4
Kasakhstan	167	66,8
Kina	2 108	70,3
Nord-Korea	..	..
Sør-Korea	187	57,5
Kuwait	71	48,6
Kypros	..	..
Kirgisistan	..	..
Laos	..	..
Libanon	546	45,9
Macao	..	..
Malaysia	137	63,1
Maldivene	..	..
Mongolia	..	..
Oman	..	..
Palestina	211	47,8
Nepal	87	71,3
Pakistan	6 499	47,4
Øst-Timor	..	..
Qatar	..	..
Saudi-Arabia	..	..
Singapore	105	61,4
Tadsjikistan	..	..
Turkmenistan	..	..
Usbekistan	..	..
Syria	365	44,5
Thailand	3 564	68,3
Vietnam	7 004	63,8
Jemen	..	..
De amerikanske Jomfruøyene	..	..
Barbados	..	..
Antigua og Barbuda	..	..
Belize	..	..
Bahamas	..	..
Bermuda	..	..
De britiske Jomfruøyene	..	..
Canada	462	68,5
Caymanøyene	..	..
Costa Rica	..	..
Cuba	242	65,6
Dominica	..	..

Den dominikanske republikk	200	66,0
Grenada	..	..
Guadeloupe	..	..
Guatemala	..	..
Haiti	..	..
Honduras	..	..
Jamaica	..	..
Martinique	..	..
Mexico	230	64,4
Montserrat	..	..
De nederlandske antillene	..	..
Aruba	..	..
Sint Maarten	..	..
Bonaire, Sint Eustatius og Saba	..	..
Anguilla	..	..
Curaçao	..	..
Nicaragua	..	..
Panama	..	..
El Salvador	85	75,9
Saint-Pierre-et-Miquelon	..	..
Saint Kitts og Nevis	..	..
Saint Lucia	..	..
Saint Vincent og Grenadine	..	..
Trinidad og Tobago	98	51,0
Turks- og Caicosøyene	..	..
USA	2 546	67,1
Puerto Rico	..	..
Saint-Martin	..	..
Saint-Barthélemy	..	..
Resten av Nord- og Mellom-Amerika L70	..	..
Argentina	194	62,8
Bolivia	96	73,3
Brasil	593	62,7
Guyana	..	..
Chile	3 488	67,6
Colombia	395	66,1
Ecuador	115	66,1
Falklandsøyene	..	..
Fransk Guyana	..	..

2011

Paraguay	..	..
Peru	355	70,0
Surinam	..	..
Uruguay	71	62,8
Venezuela	106	68,8
Amerikansk Samoa	..	..
Australia	310	72,8
Salomonøyene	..	..
Christmasøya	..	..
Kokosøyene	..	..
Cookøyene	..	..
Fiji	..	..
Vanuatu	..	..
Tonga	..	..
Fransk Polynesia	..	..
Kiribati	..	..
Tuvalu	..	..
Guam	..	..
Nauru	..	..
Mindre stillehavssøyer (am.)	..	..
New Zealand	145	72,1
Niue	..	..
Norfolkøya	..	..
Mikronesiaføderasjonen	..	..
Papua Ny-Guinea	..	..
Pitcairn	..	..
Tokelau	..	..
Samoa	..	..
Wallis- og Futunaøyene	..	..
Ny-Caledonia	..	..
Marshalløyene	..	..
Palau	..	..
Nord-Marianene	..	..
Statsløse	..	..
Uoppgitt	..	..
Alle innvandrere	158 075	62,8
Norge	..	..
Danmark	8 179	69,1
Grønland	61	61,6
Finland	3 001	67,0
Færøyene	334	71,4
Island	2 247	75,7

Sverige	12 827	76,6
Albania	151	72,2
Belgia	295	70,6
Bulgaria	679	70,7
Andorra	..	..
Estland	399	76,6
Frankrike	1 220	74,4
Gibraltar	..	..
Hellas	297	66,9
Hviterussland	249	72,6
Irland	267	75,9
Kroatia	1 438	64,2
Italia	624	67,8
Serbia	750	57,3
Latvia	417	78,7
Malta	..	..
Nederland	2 302	74,7
Liechtenstein	..	..
Luxembourg	..	..
Monaco	..	..
Polen	5 103	72,7
Portugal	315	68,0
Romania	1 022	79,7
San Marino	..	..
Litauen	878	81,4
Spania	709	68,0
Moldova	109	75,2
Storbritannia	5 368	70,1
Russland	4 773	66,3
Sveits	483	74,0
Tyrkia	4 269	51,4
Tyskland	6 107	72,0
Slovenia	50	53,2
Ukraina	731	71,6
Ungarn	483	54,2
Østerrike	328	61,3
Vatikanstaten	..	..
Bosnia-Hercegovina	7 379	65,3
Makedonia	1 039	58,1
Slovakia	292	78,1
Tsjekkia	386	63,1
Montenegro	99	61,9

Kosovo	4 380	58,2
Guernsey	..	..
Jersey	..	..
Man	..	..
Algerie	353	43,9
Angola	114	67,5
Botswana	..	..
St. Helena	..	..
Det britiske territoriet i Indiahavet	..	..
Burundi	247	62,7
Komorene	..	..
Benin	..	..
Ekvatorial-Guinea	..	..
Elfenbeinskysten	75	65,8
Eritrea	984	65,6
Etiopia	1 402	65,6
Egypt	194	52,0
Djibouti	..	..
Gabon	..	..
Gambia	464	57,9
Ghana	701	71,0
Guinea	19	42,2
Guinea-Bissau	..	..
Kamerun	111	63,4
Kapp Verde	189	62,2
Kenya	395	62,7
Kongo-Brazzaville	31	57,4
Kongo	326	57,7
Lesotho	..	..
Liberia	393	59,1
Libya	49	33,6
Madagaskar	65	63,7
Malawi	..	..
Mali	..	..
Marokko	1 914	47,6
Vest-Sahara	..	..
Mauritania	..	..
Mauritius	89	65,0
Namibia	..	..
Niger	..	..
Nigeria	302	64,9

Mosambik	51	73,9
Mayotte	..	..
Réunion	..	..
Zimbabwe	62	67,4
Rwanda	170	63,9
São Tomé og Príncipe	..	..
Senegal	49	60,5
Den sentralafrikanske republikk	..	..
Seychellene	..	..
Sierra Leone	194	58,1
Somalia	4 026	37,1
Sør-Sudan	36	46,2
Sudan	229	51,0
Swaziland	..	..
Sør-Afrika	240	62,3
Tanzania	183	60,8
Tsjad	..	..
Togo	..	..
Tunisia	284	49,1
Uganda	321	67,4
Zambia	88	73,3
Burkina Faso	..	..
Afghanistan	2 501	56,3
Armenia	90	69,2
Aserbajdsjan	119	71,7
Bahrain	..	..
Bangladesh	203	62,8
Bhutan	5	71,4
Brunei	..	..
Myanmar	327	71,1
Sri Lanka	5 247	71,5
De forente arabiske emirater	17	40,5
Filippinene	4 829	76,3
Georgia	83	68,0
Taiwan	83	79,0
Hongkong	375	71,3
India	2 636	65,8
Indonesia	315	65,6
Irak	6 292	44,8
Iran	6 390	58,0

Israel	218	59,2
Japan	212	57,0
Jordan	55	45,5
Kambodsja	150	65,5
Kasakhstan	214	67,7
Kina	2 266	70,1
Nord-Korea	..	..
Sør-Korea	210	59,0
Kuwait	71	45,5
Kypros	51	66,2
Kirgisistan	29	59,2
Laos	..	..
Libanon	546	44,4
Macao	..	..
Malaysia	141	63,2
Maldivene	..	..
Mongolia	..	..
Oman	..	..
Palestina	250	44,8
Nepal	99	71,2
Pakistan	6 681	47,5
Øst-Timor	..	..
Qatar	..	..
Saudi-Arabia	27	39,1
Singapore	114	60,6
Tadsjikistan	..	..
Turkmenistan	..	..
Usbekistan	72	71,3
Syria	415	46,2
Thailand	4 147	68,6
Vietnam	7 121	63,8
Jemen	22	40,0
De amerikanske Jomfruøyene	..	..
Barbados	..	..
Antigua og Barbuda	..	..
Belize	..	..
Bahamas	..	..
Bermuda	..	..
De britiske Jomfruøyene	..	..
Canada	497	70,4
Caymanøyene	..	..

Costa Rica	..	..
Cuba	279	65,2
Dominica	..	..
Den dominikanske repu- blikk	218	64,7
Grenada	..	..
Guadeloupe	..	..
Guatemala	56	67,5
Haiti	..	..
Honduras	..	..
Jamaica	50	59,5
Martinique	..	..
Mexico	270	69,6
Montserrat	..	..
De nederlandske antillene	..	..
Aruba	..	..
Sint Maarten	..	..
Bonaire, Sint Eustatius og Saba	..	..
Anguilla	..	..
Curaçao	..	..
Nicaragua	54	62,8
Panama	..	..
El Salvador	81	71,1
Saint-Pierre-et-Miquelon	..	..
Saint Kitts og Nevis	..	..
Saint Lucia	..	..
Saint Vincent og Grenadi- nene	..	..
Trinidad og Tobago	98	51,3
Turks- og Caicosøyene	..	..
USA	2 596	66,8
Puerto Rico	..	..
Saint-Martin	..	..
Saint-Barthélemy	..	..
Resten av Nord- og Mel- lom-Amerika L70	..	..
Argentina	226	68,9
Bolivia	109	77,3
Brasil	660	61,6
Guyana	..	..
Chile	3 590	68,5
Colombia	421	67,7

2012

Ecuador	129	68,3
Falklandsøyene	..	..
Fransk Guyana	..	..
Paraguay	..	..
Peru	379	68,9
Surinam	..	..
Uruguay	74	64,3
Venezuela	128	76,2
Amerikansk Samoa	..	..
Australia	352	75,5
Salomonøyene	..	..
Christmasøya	..	..
Kokosøyene	..	..
Cookøyene	..	..
Fiji	..	..
Vanuatu	..	..
Tonga	..	..
Fransk Polynesia	..	..
Kiribati	..	..
Tuvalu	..	..
Guam	..	..
Nauru	..	..
Mindre stillehavssøyer (am.)	..	..
New Zealand	154	72,0
Niue	..	..
Norfolkøya	..	..
Mikronesiaføderasjonen	..	..
Papua Ny-Guinea	..	..
Pitcairn	..	..
Tokelau	..	..
Samoa	..	..
Wallis- og Futunaøyene	..	..
Ny-Caledonia	..	..
Marshalløyene	..	..
Palau	..	..
Nord-Marianene	..	..
Statsløse	..	..
Uoppgitt	..	..
Alle innvandrere	168 949	63,1
Norge	..	..
Danmark	8 180	69,0
Grønland	65	62,5

Finland	2 985	66,7
Færøyene	331	70,9
Island	2 291	75,4
Sverige	13 262	76,7
Albania	180	72,6
Belgia	309	71,2
Bulgaria	730	71,2
Andorra	..	..
Estland	462	73,1
Frankrike	1 291	74,7
Gibraltar	..	..
Hellas	319	67,7
Hviterussland	290	75,1
Irland	284	76,8
Kroatia	1 448	63,0
Italia	671	69,7
Serbia	818	59,1
Latvia	495	78,1
Malta	..	..
Nederland	2 449	73,4
Liechtenstein	..	..
Luxembourg	..	..
Monaco	..	..
Polen	7 039	74,6
Portugal	362	71,3
Romania	1 138	79,4
San Marino	..	..
Litauen	1 285	81,0
Spania	758	69,5
Moldova	125	77,2
Storbritannia	5 417	69,7
Russland	5 421	65,8
Sveits	499	75,0
Tyrkia	4 352	51,4
Tyskland	6 773	73,2
Slovenia	49	48,0
Ukraina	908	72,1
Ungarn	489	56,3
Østerrike	355	65,1
Vatikanstaten	..	..
Bosnia-Hercegovina	7 468	65,9
Makedonia	1 047	57,1

Slovakia	345	77,2
Tsjekkia	413	65,1
Montenegro	110	60,4
Kosovo	4 586	58,7
Guernsey	..	..
Jersey	..	..
Man	..	..
Algerie	389	46,6
Angola	128	65,0
Botswana	..	..
St. Helena	..	..
Det britiske territoriet i Indiahavet	..	..
Burundi	380	65,5
Komorene	..	..
Benin	..	..
Ekvatorial-Guinea	..	..
Elfenbeinskysten	86	65,2
Eritrea	1 140	66,0
Etiopia	1 541	65,0
Egypt	202	50,8
Djibouti	..	..
Gabon	..	..
Gambia	471	56,9
Ghana	730	69,9
Guinea	28	52,8
Guinea-Bissau	..	..
Kamerun	140	67,3
Kapp Verde	199	65,2
Kenya	440	64,0
Kongo-Brazzaville	39	54,9
Kongo	489	59,0
Lesotho	..	..
Liberia	421	58,2
Libya	58	37,9
Madagaskar	66	66,7
Malawi	..	..
Mali	..	..
Marokko	1 952	47,5
Vest-Sahara	..	..
Mauritania	..	..
Mauritius	87	64,0

Namibia	..	..
Niger	..	..
Nigeria	325	64,7
Mosambik	53	72,6
Mayotte	..	..
Réunion	..	..
Zimbabwe	64	65,3
Rwanda	191	60,8
São Tomé og Príncipe	..	..
Senegal	54	62,8
Den sentralafrikanske re- publik	..	..
Seychellene	..	..
Sierra Leone	201	57,6
Somalia	4 260	36,5
Sør-Sudan	46	53,5
Sudan	235	47,2
Swaziland	..	..
Sør-Afrika	247	61,4
Tanzania	207	62,7
Tsjad	..	..
Togo	47	70,1
Tunisia	300	49,2
Uganda	338	66,8
Zambia	94	68,6
Burkina Faso	..	..
Afghanistan	2 866	55,8
Armenia	102	71,8
Aserbajdsjan	140	71,4
Bahrain	..	..
Bangladesh	217	62,9
Bhutan	4	66,7
Brunei	..	..
Myanmar	532	70,1
Sri Lanka	5 354	71,9
De forente arabiske emi- rater	22	42,3
Filippinene	5 174	75,9
Georgia	90	67,2
Taiwan	81	73,6
Hongkong	383	72,8
India	2 697	65,4

Indonesia	348	66,3
Irak	6 663	44,9
Iran	6 565	58,5
Israel	233	61,3
Japan	216	56,5
Jordan	57	43,8
Kambodsja	163	65,5
Kasakhstan	239	65,3
Kina	2 452	70,3
Nord-Korea	..	..
Sør-Korea	245	60,8
Kuwait	78	47,0
Kypros	52	66,7
Kirgisistan	43	76,8
Laos	..	..
Libanon	562	44,6
Macao	..	..
Malaysia	146	60,8
Maldivene	..	..
Mongolia	..	..
Oman	..	..
Palestina	282	43,9
Nepal	116	75,3
Pakistan	6 923	48,3
Øst-Timor	..	..
Qatar	..	..
Saudi-Arabia	27	37,0
Singapore	106	57,3
Tadsjikistan	..	..
Turkmenistan	..	..
Usbekistan	96	71,6
Syria	456	47,3
Thailand	4 836	69,6
Vietnam	7 318	64,7
Jemen	22	35,5
De amerikanske Jomfruøyene	..	..
Barbados	..	..
Antigua og Barbuda	..	..
Belize	..	..
Bahamas	..	..
Bermuda	..	..

De britiske Jomfruøyene	..	..
Canada	545	72,5
Caymanøyene	..	..
Costa Rica	42	67,7
Cuba	300	64,5
Dominica	..	..
Den dominikanske republikk	242	65,4
Grenada	..	..
Guadeloupe	..	..
Guatemala	61	70,1
Haiti	..	..
Honduras	..	..
Jamaica	58	63,0
Martinique	..	..
Mexico	295	69,9
Montserrat	..	..
De nederlandske antillene	..	..
Aruba	..	..
Sint Maarten	..	..
Bonaire, Sint Eustatius og Saba	..	..
Anguilla	..	..
Curaçao	..	..
Nicaragua	59	64,8
Panama	..	..
El Salvador	81	70,4
Saint-Pierre-et-Miquelon	..	..
Saint Kitts og Nevis	..	..
Saint Lucia	..	..
Saint Vincent og Grenadine	..	..
Trinidad og Tobago	101	53,4
Turks- og Caicosøyene	..	..
USA	2 691	67,0
Puerto Rico	..	..
Saint-Martin	..	..
Saint-Barthélemy	..	..
Resten av Nord- og Mellom-Amerika L70	..	..
Argentina	237	68,9
Bolivia	110	72,8
Brasil	795	63,2

Guyana	..	..
Chile	3 598	68,0
Colombia	448	65,6
Ecuador	129	63,2
Falklandsøyene	..	..
Fransk Guyana	..	..
Paraguay	..	..
Peru	425	70,1
Surinam	..	..
Uruguay	74	64,3
Venezuela	146	74,1
Amerikansk Samoa	..	..
Australia	379	74,8
Salomonøyene	..	..
Christmasøya	..	..
Kokosøyene	..	..
Cookøyene	..	..
Fiji	..	..
Vanuatu	..	..
Tonga	..	..
Fransk Polynesia	..	..
Kiribati	..	..
Tuvalu	..	..
Guam	..	..
Nauru	..	..
Mindre stillehavsoyer (am.)	..	..
New Zealand	170	75,6
Niue	..	..
Norfolkøya	..	..
Mikronesiaføderasjonen	..	..
Papua Ny-Guinea	..	..
Pitcairn	..	..
Tokelau	..	..
Samoa	..	..
Wallis- og Futunaøyene	..	..
Ny-Caledonia	..	..
Marshalløyene	..	..
Palau	..	..
Nord-Marianene	..	..
Statsløse	..	..
Uoppgitt	..	..
Alle innvandrere	182 548	63,8

Norge	..	..
Danmark	8 176	69,6
Grønland	66	62,9
Finland	2 952	66,0
Færøyene	330	69,3
Island	2 343	75,8
Sverige	13 836	76,9
Albania	200	72,2
Belgia	321	71,2
Bulgaria	760	70,5
Andorra	..	..
Estland	558	74,5
Frankrike	1 405	75,3
Gibraltar	..	..
Hellas	341	68,9
Hviterussland	321	75,4
Irland	291	76,2
Kroatia	1 484	63,6
Italia	710	69,7
Serbia	891	60,7
Latvia	638	78,8
Malta	..	..
Nederland	2 710	73,7
Liechtenstein	..	..
Luxembourg	..	..
Monaco	..	..
Polen	11 060	76,3
Portugal	377	70,6
Romania	1 274	79,5
San Marino	..	..
Litauen	2 000	81,9
Spania	842	71,5
Moldova	145	81,5
Storbritannia	5 476	69,4
Russland	5 924	65,8
Sveits	500	74,2
Tyrkia	4 544	52,3
Tyskland	7 659	74,5
Slovenia	59	58,4
Ukraina	1 059	72,3
Ungarn	535	60,7
Østerrike	368	65,0

Vatikanstaten	..	..
Bosnia-Hercegovina	7 487	66,0
Makedonia	1 054	56,6
Slovakia	458	78,3
Tsjekkia	437	64,1
Montenegro	128	63,4
Kosovo	4 792	59,3
Guernsey	..	..
Jersey	..	..
Man	..	..
Algerie	387	45,1
Angola	135	64,3
Botswana	..	..
St. Helena	..	..
Det britiske territoriet i Indiahavet	..	..
Burundi	421	61,4
Komorene	..	..
Benin	..	..
Ekvatorial-Guinea	..	..
Elfenbeinskysten	94	65,7
Eritrea	1 311	67,3
Etiopia	1 660	65,3
Egypt	228	51,7
Djibouti	..	..
Gabon	..	..
Gambia	491	59,1
Ghana	773	70,8
Guinea	35	58,3
Guinea-Bissau	..	..
Kamerun	162	68,6
Kapp Verde	195	64,8
Kenya	486	65,8
Kongo-Brazzaville	55	61,1
Kongo	599	57,4
Lesotho	..	..
Liberia	431	56,4
Libya	66	40,0
Madagaskar	65	65,7
Malawi	..	..
Mali	..	..
Marokko	1 973	47,4

Vest-Sahara	..	..
Mauritania	..	..
Mauritius	87	64,9
Namibia	..	..
Niger	..	..
Nigeria	368	65,8
Mosambik	49	64,5
Mayotte	..	..
Réunion	..	..
Zimbabwe	79	70,5
Rwanda	240	64,3
São Tomé og Príncipe	..	..
Senegal	59	63,4
Den sentralafrikanske re- publikk	..	..
Seychellene	..	..
Sierra Leone	212	56,8
Somalia	4 614	37,0
Sør-Sudan	47	55,3
Sudan	272	52,0
Swaziland	..	..
Sør-Afrika	268	61,5
Tanzania	217	62,2
Tsjad	..	..
Togo	48	67,6
Tunisia	308	48,4
Uganda	346	66,4
Zambia	101	65,6
Burkina Faso	..	..
Afghanistan	3 112	54,5
Armenia	105	66,9
Aserbajdsjan	143	65,6
Bahrain	..	..
Bangladesh	228	62,8
Bhutan	3	60,0
Brunei	..	..
Myanmar	800	65,7
Sri Lanka	5 454	72,7
De forente arabiske emi- rater	23	41,1
Filippinene	5 656	76,5
Georgia	90	62,1

Taiwan	87	74,4
Hongkong	383	71,9
India	2 888	66,9
Indonesia	365	65,3
Irak	6 915	44,8
Iran	6 736	59,2
Israel	232	60,1
Japan	221	55,4
Jordan	64	46,0
Kambodsja	177	65,8
Kasakhstan	270	62,9
Kina	2 639	70,6
Nord-Korea	..	..
Sør-Korea	278	61,5
Kuwait	81	44,8
Kypros	52	67,5
Kirgisistan	54	74,0
Laos	..	..
Libanon	618	47,3
Macao	..	..
Malaysia	153	61,2
Maldivene	..	..
Mongolia	43	78,2
Oman	..	..
Palestina	307	40,4
Nepal	132	76,3
Pakistan	7 162	49,1
Øst-Timor	..	..
Qatar	..	..
Saudi-Arabia	37	47,4
Singapore	120	60,6
Tadsjikistan	..	..
Turkmenistan	..	..
Usbekistan	107	66,9
Syria	503	48,1
Thailand	5 443	69,6
Vietnam	7 376	64,4
Jemen	20	31,3
De amerikanske Jomfruøyene	..	..
Barbados	..	..
Antigua og Barbuda	..	..

Belize	..	..
Bahamas	..	..
Bermuda	..	..
De britiske Jomfruøyene	..	..
Canada	552	71,5
Caymanøyene	..	..
Costa Rica	40	65,6
Cuba	337	64,9
Dominica	..	..
Den dominikanske republikk	258	65,2
Grenada	..	..
Guadeloupe	..	..
Guatemala	73	76,8
Haiti	..	..
Honduras	..	..
Jamaica	64	66,0
Martinique	..	..
Mexico	336	73,2
Montserrat	..	..
De nederlandske antillene	..	..
Aruba	..	..
Sint Maarten	..	..
Bonaire, Sint Eustatius og Saba	..	..
Anguilla	..	..
Curaçao	..	..
Nicaragua	59	63,4
Panama	..	..
El Salvador	82	69,5
Saint-Pierre-et-Miquelon	..	..
Saint Kitts og Nevis	..	..
Saint Lucia	..	..
Saint Vincent og Grenadine	..	..
Trinidad og Tobago	98	52,1
Turks- og Caicosøyene	..	..
USA	2 760	67,2
Puerto Rico	..	..
Saint-Martin	..	..
Saint-Barthélemy	..	..
Resten av Nord- og Mellom-Amerika L70	..	..

Argentina	251	69,9
Bolivia	120	75,5
Brasil	901	61,7
Guyana	..	..
Chile	3 572	67,2
Colombia	495	66,6
Ecuador	142	66,4
Falklandsøyene	..	..
Fransk Guyana	..	..
Paraguay	..	..
Peru	468	71,5
Surinam	..	..
Uruguay	77	60,6
Venezuela	170	74,6
Amerikansk Samoa	..	..
Australia	425	74,4
Salomonøyene	..	..
Christmasøya	..	..
Kokosøyene	..	..
Cookøyene	..	..
Fiji	..	..
Vanuatu	..	..
Tonga	..	..
Fransk Polynesia	..	..
Kiribati	..	..
Tuvalu	..	..
Guam	..	..
Nauru	..	..
Mindre stillehavsøyer (am.)	..	..
New Zealand	185	74,9
Niue	..	..
Norfolkøya	..	..
Mikronesiaføderasjonen	..	..
Papua Ny-Guinea	..	..
Pitcairn	..	..
Tokelau	..	..
Samoa	..	..
Wallis- og Futunaøyene	..	..
Ny-Caledonia	..	..
Marshalløyene	..	..
Palau	..	..
Nord-Marianene	..	..

Statsløse

..

..

Uoppgitt

..

..

: indikerer at tallgrunnlaget for publisering er for lavt.

Østeuropeiske land er inkludert i en egen kategori for EU-land i Øst-Europa fra det året landet ble medlem av EU

Sysselsatte innvandrere bosatt 7 år og mer, etter 8 verdensregioner, 2008 - 2013, 15 - 74 år. Kilde: SSB

	personer	i prosent av bosatte innvandrere
2008 Norden	25 158	73,4
Vest-Europa ellers	16 401	72,0
EU-land i Øst-Europa	6 791	70,6
Øst-Europa ellers	17 639	65,4
Nord-Amerika og Oseania	3 297	68,9
Asia	48 523	60,9
Afrika	11 041	52,9
Sør-og Mellom-Amerika	6 305	69,4
2009 Norden	25 598	72,6
Vest-Europa ellers	16 869	71,0
EU-land i Øst-Europa	7 439	70,2
Øst-Europa ellers	18 355	63,3
Nord-Amerika og Oseania	3 435	68,7
Asia	50 883	58,6
Afrika	11 798	49,8
Sør-og Mellom-Amerika	6 348	66,3
2010 Norden	25 934	72,0
Vest-Europa ellers	17 495	71,0
EU-land i Øst-Europa	8 083	70,2
Øst-Europa ellers	19 636	63,1
Nord-Amerika og Oseania	3 487	67,9
Asia	53 800	58,1
Afrika	13 011	49,2
Sør-og Mellom-Amerika	6 634	66,1
2011 Norden	26 649	72,8
Vest-Europa ellers	18 404	71,2
EU-land i Øst-Europa	9 709	72,7
Øst-Europa ellers	21 098	63,5
Nord-Amerika og Oseania	3 624	68,2
Asia	57 005	58,2
Afrika	14 530	50,2
Sør-og Mellom-Amerika	7 056	67,0

2012 Norden	27 114	72,8
Vest-Europa ellers	19 581	71,8
EU-land i Øst-Europa	13 893	72,8
Øst-Europa ellers	20 953	63,8
Nord-Amerika og Oseania	3 809	68,8
Asia	60 390	58,6
Afrika	15 806	50,2
Sør-og Mellom-Amerika	7 403	66,8
2013 Norden	27 703	73,1
Vest-Europa ellers	21 099	72,4
EU-land i Øst-Europa	19 263	74,8
Øst-Europa ellers	22 001	64,1
Nord-Amerika og Oseania	3 948	68,8
Asia	63 730	59,0
Afrika	17 056	50,7
Sør-og Mellom-Amerika	7 748	66,6

landbakgrunn:

Asia:

Inkludert Tyrkia.

SPØRSMÅL NR. 922**Innlevert 29. april 2015 av stortingsrepresentant Hårek Elvenes****Besvart 8. mai 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen****Spørsmål:**

«I rapporten “Evalueringsrapport om politiets arbeid med seksuelle overgrep” fremgår det at Riksadvokatens direktiv om bruk av etterforskningsplaner i voldtektssaker, kun er konsekvent benyttet i 2 av 27 politidistrikter.

Hvilke tiltak ser statsråden for seg som nødvendige for at Riksadvokatens “Mål og prioriteringer i straffesaksarbeidet” skal bli implementert i politidistriktene, herunder bruk av etterforskningsplaner?»

Svar:

Det påhviler politimestrene i egenskap av ledere for den lokale påtalemyndighet å se til at riksadvokatens mål og prioriteringer i straffesaksbehandlingen etterleves i det enkelte politidistrikt. Disse sentrale mål og prioriteringer forplikter den enkelte politimester upåaktet av om det aktuelle mål videreføres som et lokalt mål. Det er en viktig oppgave for de regionale statsadvokatembeter gjennom inspeksjoner og annen fagledelse å påse at de sentrale mål og prioriteringer etterleves i praksis. Resultatene av inspeksjonene gjørres kjent for politimestrene med en forventning om at eventuelle avvik rettes opp.

Riksadvokaten skriver i sitt mål og prioriteringskriv for straffesaksbehandlingen i 2015 at bruk av etterforskningsplan i voldtektssaker i varierende grad etterleves i politiet. Statsadvokatene bes om i nødvendig utstrekning om å følge opp dette i 2015.

Når det gjelder bruken av etterforskningsplaner spesielt, skylder jeg å gjøre oppmerksom på at evalueringen representanten Elvenes viser til, kun omfatter 10 politidistrikt, slik at henvisningen til at kun 2 av 27 politidistrikt konsekvent bruker etterforskningsplan ikke nødvendigvis medfører riktighet. Det har ikke vært gjennomført noen undersøkelse av samtlige politidistrikter når det gjelder bruken av slike planer. Imidlertid har også statsadvokatens inspeksjoner av politidistriktene i 2014 vist at riksadvokatens direktiv om etterforskningsplaner ikke etterleves tilstrekkelig konsekvent. Det bildet som er tegnet i evalueringsrapporten synes derfor i hovedsak å være i samsvar med de tilbakemeldingene som statsadvokatene har gitt etter sine inspeksjoner.

Jeg har tiltro til at den senere tids sterke fokus på direktivet gjennom riksadvokatens mål og prioriteringsrundskriv og inspeksjoner fra statsadvokatene, bidrar til at flere distrikter tar i bruk etterforskningsplaner i behandlingen av voldtektssaker.

Jeg følger arbeidet mot voldtekt nøye og vil ta opp bruken av etterforskningsplaner i voldtektssaker i forbindelse med mine jevnlige møter med politidirektøren og riksadvokaten.

Jeg vil også legge til at siden regjeringsskifte har regjeringen foreslått bevilget midler til at politiet kan tilføres til sammen 700 nye stillinger. Regjeringen foreslo også i Statsbudsjettet for 2015 økte bevilgninger til påtalemyndigheten og Den høyere påtalemyndighet tilsvarende i alt 68 stillinger. Ved å styrke påtalemyndigheten med i alt 51,4 millioner kroner, er vi allerede i årets budsjett i gang med oppfølgingen av anbefalingene som fremmes i Politidirektoratets rapport «Etterforskningen i politiet 2013». Derfor har også Politidirektoratet utarbeidet en overordnet plan med tiltak for utvikling av etterforskningsområdet som skal sikre riktig kapasitet og kvalitet. Fra min side blir planen fulgt opp i styringsdialogen med politiet. En slik økning av de økonomiske rammene gir et godt grunnlag for økt kvalitet. Etterforskningens posisjon i norsk politi skal styrkes og det skal utvikles et karriereløp innenfor etterforskningsfagene med ledelsesfokus, resultatorientering og god oppfølging av de som arbeider med disse sakene.

Jeg er opptatt av at de som anmelder voldtekt skal blir tatt på alvor gjennom hele rettsprosessen. Derfor setter vi også i gang en grundig gjennomgang av hvordan offeromsorgen kan styrkes slik at personer som anmelder voldtekt får oppfølging og tverrfaglig hjelp etter anmeldelse og frem til domsavsigelse.

Jeg følger arbeidet tett og vil drøfte problemstillingene som stortingsrepresentanten stiller i mine jevnlige møter med politidirektøren og riksadvokaten.

Jeg viser for øvrig til svar på spørsmål nr. 923 om hvordan Riksadvokatens mål for etterforskningen skal følges opp i politidistriktene.

SPØRSMÅL NR. 923**Innlevert 29. april 2015 av stortingsrepresentant Hårek Elvenes****Besvart 8. mai 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen****Spørsmål:**

«I rapporten “Evaluering av politiets arbeid med seksuelle overgrep” fremgår det at Riksadvokatens sentrale mål for etterforskning av seksuallovbrudd kun i få politidistrikter er videreført som lokale mål for etterforskning av seksuallovbrudd.

Hvordan vil statsråden følge opp at Riksadvokatens mål for etterforskningen blir fulgt opp i politidistriktene?»

Svar:

Det påhviler politimestrene i egenskap av ledere for den lokale påtalemyndighet å se til at riksadvokatens mål og prioriteringer i straffesaksbehandlingen etterleveres i det enkelte politidistrikt. Disse sentrale mål og prioriteringer forplikter den enkelte politimester upåaktet av om det aktuelle mål videreføres som et lokalt mål.

Riksadvokaten har i flere år vektlagt alvorlige seksuallovbrudd som ett av de sentrale, landsdekkende prioriteringene. Riksadvokaten har i sitt direktiv av 8. november 2013 pålagt bruk av skriftlige etterforskningsplaner i voldtektssaker. I riksadvokatens direktiv til politimestrene av 30. mars 2015 utvides bestemmelsen til også å gjelde andre alvorlige kriminalitetsformer, herunder saker om vold i nære relasjoner og ved seksuallovbrudd mot barn.

Det er en viktig oppgave for de regionale statsadvokatembeter gjennom inspeksjoner og annen fagledelse å påse at de sentrale mål og prioriteringer etterleveres i praksis. Resultatene av inspeksjonene gjøres kjent for politimestrene med en forventning om at eventuelle avvik rettes opp.

Når det gjelder evalueringsrapporten representanten Elvenes viser til, reiser den en rekke problemstillinger og inneholder flere anbefalinger. Jeg legger til grunn at flere av de utfordringene evalueringen peker på, vil bli ivaretatt gjennom nærpolitireformen, der større og mer kraftfulle fagmiljøer er ett av målene. Gjennom prosjektet «Nye politidistrikter» vil Politidi-

rektoratet blant annet vurdere politiets organisering av arbeidet med seksuelle overgrep.

Vi kan imidlertid ikke vente på implementeringen av politireformen før vi handler. Flere tiltak er allerede igangsatt i politidistriktene som oppfølging av evalueringsrapporten, herunder økt bruk av personell, utstyr og kompetanse for sikring av elektroniske spor.

Jeg vil også legge til at siden regjeringsskifte har regjeringen foreslått bevilget midler til at politiet kan tilføres til sammen 700 nye stillinger. Regjeringen foreslo også i Statsbudsjettet for 2015 økte bevilgninger til påtalemyndigheten og Den høyere påtalemyndighet tilsvarende i alt 68 stillinger. Ved å styrke påtalemyndigheten med i alt 51,4 millioner kroner, er vi allerede i årets budsjett i gang med oppfølgingen av anbefalingene som fremmes i Politidirektoratets rapport «Etterforskningen i politiet 2013». Derfor har også Politidirektoratet utarbeidet en overordnet plan med tiltak for utvikling av etterforskningsområdet som skal sikre riktig kapasitet og kvalitet. Fra min side blir planen fulgt opp i styringsdialogen med politiet. En slik økning av de økonomiske rammene gir et godt grunnlag for økt kvalitet. Etterforskningens posisjon i norsk politi skal styrkes og det skal utvikles et karriereløp innenfor etterforskningsfagene med ledelsesfokus, resultatorientering og god oppfølging av de som arbeider med disse sakene.

Jeg er opptatt av at de som anmelder voldtekt tas på alvor gjennom hele rettsprosessen. Derfor setter vi også i gang en grundig gjennomgang av hvordan offeromsorgen kan styrkes slik at personer som anmelder voldtekt får oppfølging og tverrfaglig hjelp etter anmeldelse og frem til domsavsigelse.

Jeg følger dette arbeidet tett og vil drøfte problemstillingene som stortingsrepresentanten stiller i mine jevnlige møter med politidirektøren og riksadvokaten. Jeg viser for øvrig til svar på spørsmål nr. 922 om hvordan politiets bruk av etterforskningsplaner i voldtektssaker skal følges opp.

SPØRSMÅL NR. 924**Innlevert 29. april 2015 av stortingsrepresentant Geir Pollestad****Besvart 4. mai 2015 av landbruks- og matminister Sylvi Listhaug****Spørsmål:**

«I et oppslag i Dagsavisen 29. april gir ordfører Harald Espelund (FrP) Landbruks- og matministeren råd om å avklare med KrF og V hva regjeringen er villige til å gi i jordbruksoppgjøret.

Har statsråden avklart nivået på staten sitt tilbud i jordbruksforhandlingene med regjeringens støttepartier i Stortinget?»

BEGRUNNELSE:

Fjorårets jordbruksoppgjør endte med brudd. I stortingsbehandlingen i etterkant ble det gjort betydelige endringer.

I avtalen i forbindelse med oppgjøret står det:

“Samarbeidspartiene viser til at avtalepartene i samarbeidsavtalen var enige om at avtaleinstituttet i landbruket

oppretholdes, og at det skal legges vekt på forutsigbarhet og reformer som kan gi økt lønnsomhet.

Samarbeidspartiene understreker at forhandlingsinstituttet ligger fast, og at det for kommende oppgjør er avgjørende at instituttet ikke undergraves. Framtidige oppgjør bør følge vanlig praksis ved at Stortinget slutter seg til landbruks- og matdepartements proposisjon om jordbruksoppgjøret, og ikke er gjenstand for forhandlinger i Stortinget. Samarbeidspartiene er enige om at statens tilbud til fremtidige jordbruksoppgjør skal være i tråd med de føringene som ligger til grunn i innstillingen til dette årets jordbruksoppgjør og innstilling 8S (2013-2014).”

Svar:

Vi skal nå inn i forhandlinger med jordbruksorganisasjonene. Det er ikke naturlig å svare på noen spørsmål knyttet til jordbruksoppgjøret.

SPØRSMÅL NR. 925**Innlevert 30. april 2015 av stortingsrepresentant Iselin Nybø****Besvart 8. mai 2015 av kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

«Hva mener statsråden om at Universitetet i Oslo ikke lenger legger ved anonymisert dysleksiattest når studenter med lese- og skrivevansker avlegger eksamen?»

BEGRUNNELSE:

Universiteter og høyskoler har et ansvar for å tilrettelegge undervisning og eksamen for studenter med lese-skrivevansker/dysleksi. Utgangspunktet for tilretteleggingen vil være en individuell vurdering av den enkelte students behov. Det vil derfor være nødvendig med flere ulike virkemidler. I forbindelse med eksamen kan det eksempelvis tilbys utvidet tid, bruk av PC, opplesing av eksamensoppgave, tilrettelagt programvare og anonymisert dysleksiattest.

En anonymisert dysleksiattest er et dokument hvor sensor gjøres oppmerksom på at den aktuelle kandidaten har lese- og skrivevansker, og at det skal tas høyde for dette i vurderingen. En slik attest legges ved eksamensbesvarelser på universitet og høyskoler over hele

landet. Denne praksisen er også fulgt ved Universitetet i Oslo(UiO) inntil nylig.

Ifølge en artikkel i Universitas av 18. mars 2015, er imidlertid UiOs praksis med å legge ved en anonymisert dysleksiattest nå endret, og slike attester skal ikke lenger benyttes. Bakgrunnen for praksisendringen er at UiO mener at rettskrivningsprogrammer på pc retter alle skrivefeil.

Dysleksi Norge reagerer på praksisendringen og seniorrådgiver Silje Hasle uttaler til Universitas at selv ikke rettskrivningsprogrammer som Lingdys eller Textpilot, som er spesielt egnet for dyslektikere, vil greie å rette opp i alle feilene. Hun påpeker at stavekontrollen er bedre enn å skrive for hånd, men langt ifra bra nok.

Dette bekreftes av Lingit, som er en norsk produsent og leverandør av programvare for lese- og skrive støtte. I en uttalelse fra Lingit av 8. april 2015, som spørsmålsstiller er blitt forelagt fremkommer følgende:

«Ingen stavekontrollprogram retter alle skrivefeil. I noen tilfeller kan feilen bestå i at det er gyldige, men likelydende

ord som forveksles, f.eks. “vert”, “hvert”, “verdt” og “vært”. Andre eksempler er ord som “bukser” og “bokser”, “de” og “det”, osv. Slike stavefeil er spesielt vanskelige for dyslektikere, og institusjonen bør etter vårt syn gjøre faglærer og sensor oppmerksom på at dysleksistudentene har problemer med skrivingen sin.»

Svar:

Jeg vil først understreke at det er en målsetning at høyere utdanning skal legges til rette for et godt og inkluderende læringsmiljø av høy kvalitet for alle studenter. Dette inngår som en del av institusjonens arbeid med studiekvalitet. Alle universiteter og høyskoler må sikre at studenter med nedsatt funksjonsevne får kvalitets-sikrede tilbud og tjenester med utgangspunkt i studentenes reelle behov.

Anonymiserte dysleksiattester er et notat som legges ved eksamensbesvarelsen før den sendes til sensur. Notatet inneholder opplysninger om at eksamenskandidaten har dysleksi, og i noen tilfeller hvordan dette arter seg. Sensor anmodes om å se bort fra ortografiske eller semantiske feil kandidaten har gjort som kan skyldes dysleksi. I spørsmålet viser representanten Nybø til at Universitetet i Oslo har endret sin praksis, og at slike attester ikke lenger kan legges ved eksamensbesvarelsen.

På bakgrunn av spørsmålet fra representanten Nybø har departementet vært i kontakt med Universitetet i Oslo. Universitetet opplyser at den tidligere dysleksiattesten som ble benyttet, var utformet i henhold til en eksamenssituasjon der alle skrev eksamensbesvarelsene for hånd (med penn og papir). Studenter med dysleksi har gjennom flere år fått bruke PC på eksamen, med rette- og spesialprogrammer. Universitetets vurdering så langt er at eksisterende hjelpeprogrammer i tilstrekkelig grad kompenserer for de utfordringer stu-

dentene har. Den nye praksisen ble innført høsten 2014 og en har fått få tilbakemeldinger på endringen.

Universitetet i Oslo vil på bakgrunn av henvendelsen likevel nå gjøre en ekstra vurdering av saken med bakgrunn i synspunktene fra Dysleksi Norge og Lingit, som begge er nevnt i spørsmålet fra representanten Nybø.

Jeg har fått opplyst fra Universell, vårt nasjonale senter for tilgjengelighet i høyere utdanning, at studenter med lese- og skrivevansker tilbys ulike former for tilrettelegging ved eksamen. Ved flere institusjoner brukes anonymiserte dysleksiattester. Det er ikke utarbeidet nasjonale retningslinjer for bruk av slike attester. Universell har derfor fått i oppdrag av departementet å kartlegge og utrede bruken av anonymiserte dysleksiattester til eksamen i høyere utdanning. Dette vil skje i inneværende år. Jeg vil på bakgrunn av denne kartleggingen vurdere om det er behov for tiltak fra departementets side knyttet til bruken av attester.

Departementet ser de viktige utfordringene som representanten Nybø peker på og vil i styringsdialogen med universitetene og høyskolene ta opp spørsmål knyttet til tilrettelegging for studenter med funksjonshemminger. Videre er Universell bedt om å utarbeide en veileder til institusjonene om universell utforming og individuell tilrettelegging. Det forutsettes at denne skal inneholde eksempler på god praksis og forventninger til universiteter og høyskoler. Veilederen skal også omfatte mulige tiltak, også i forhold til studenter som har dysleksi. Universell er spesielt bedt om å kartlegge hvordan studenter får sakkyndig vurdering til bruk i studiene, hvilke hjelpemidler som bidrar til en enklere studiehverdag og hvordan dette kan forbedres. Departementet vil følge utviklingen nøye og forvisse seg om at lærestedene oppfyller formål og forpliktelser overfor studentene fra gjeldende lovverk, det vil si diskriminerings- og tilgjengelighetsloven og universitets- og høyskoleloven.

SPØRSMÅL NR. 926

Innlevert 30. april 2015 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe

Besvart 8. mai 2015 av kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

«Har kunnskapsministeren en målsetting om å øke antall aktiviteter som utdannes i Norge, og hvordan vil kunnskapsministeren i så fall sørge for at målsettingen nås?»

BEGRUNNELSE:

Utdanningspolitikken må underbygge de øvrige målsettingene for samfunnsutviklingen.

I Meld. St.19 (2014-2015) Folkehelsemeldingen, Mestring og muligheter, legger regjeringen vekt på ak-

tivitet og mestring gjennom hele livsløpet, og en aktiv aldring som vesentlig for god fysisk og psykisk helse.

Aldersgjennomsnittet i befolkningen øker og flere får behov for tilrettelegging for å opprettholde aktivitet og ta sine ressurser i bruk. Opplevelse av mestring og et meningsfylt innhold i hverdagen kan eksempelvis bremse utvikling av demenssykdom og ensomhet, som er viktige helseutfordringer i den eldre befolkningen.

Aktivitørene motiverer og tilrettelegger for aktivitet. Målet med aktivitørenes arbeid er å forebygge funksjonstap, fremme helse og skape trivsel. I innstillingen til Meld. St. 29 (2012-2013) Morgendagens omsorg, Innst. 477 S(2012-2013) understreket Helse- og omsorgskomiteen viktigheten av aktivitører i den kommunale omsorgstjenesten:

“Komiteen viser til at det er behov for styrking av mange profesjoner i den kommunale pleie- og omsorgssektoren, men vil i denne sammenheng spesielt fremheve behovet for flere ergoterapeuter, fysioterapeuter og aktivitører”.

I dag tilbys vg2 Aktivitør ved kun fire skoler i Norge. Det er i dag bare 29 aktivitørelever på landsplan. Aktivitørutdanningen befinner seg nå på et kritisk lavt nivå. Stortingets mål om å styrke antall aktivitører i den kommunale omsorgstjenesten vil ikke blir realisert dersom ikke utdanningen styrkes og antall elever økes.

Svar:

Representanten Kjersti Toppe spør om kunnskapsministeren har målsetting om å øke antall utdannede aktivitører i Norge, og er bekymret for at rekrutteringen

til denne fagutdanningen er for liten. Statistikk fra Utdanningsdirektoratet viser en nedgang i søkere fra 37 i 2010, til 27 i 2014 til vg2 Aktivitør. Videre er antall løpende lærekontrakter Vg3 i faget redusert fra 58 til 29 i samme periode.

Det er den enkelte fylkeskommune som har ansvar for å tilby videregående opplæring, og for å dimensjonere tilbudet i skole i forhold til elevenes valg og arbeidslivets kompetansebehov. Som kunnskapsminister er jeg først og fremst opptatt av at vi utdanner tilstrekkelig antall fagarbeidere med solid og relevant kompetanse innen for alle de yrkesfaglige utdanningsprogrammene. Regjeringen har blant annet derfor gjennom de to siste statsbudsjettene bidratt til å øke tilskuddet til lærebedrifter med til sammen 7500,- for å stimulere til flere læreplasser. Dette vil også kunne bidra til flere søkere til lære plass i aktivitørfaget, selv om det først og fremst er arbeidslivet som beslutter hvilke yrkesgrupper de vil rekruttere til.

Videre har jeg gitt Utdanningsdirektoratet i oppdrag å starte en bred gjennomgang av tilbudsstrukturen på yrkesfag, sammen med partene i de faglige råd og SRY. Oppdraget er gitt med målsetting om å bidra til en yrkesfaglig tilbudsstruktur som er relevant for arbeidslivets kompetansebehov. Denne gjennomgangen vil også gjelde for utdanningsprogrammet design og håndverk, der aktivitørutdanningen ligger i dag. Faglig råd for design og håndverk har foreslått endringer i læreplanene for Vg2 aktivitør, som Utdanningsdirektoratet har sendt på høring med frist som nettopp har utløpt. Eventuelle endringer vil deretter behandles på ordinært vis.

SPØRSMÅL NR. 927

Innlevert 30. april 2015 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe

Besvart 8. mai 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

«Kan statsråden gjøre greie for den konkrete utviklinga i bruk av avlastningsordningar til pårørende som har omfattande omsorgsoppgåver og gjøre greie for den konkrete utviklinga i bruk av omsorgsløn i kommunane og informere om kva som er Regjeringa sin plan for å følge opp St. Meld 29: Morgendagens omsorg sitt mål om å styrke dei pårørende sin stilling, slik at dette arbeidet blir verdsatt, respektert og synliggjort?»

BEGRUNNELSE:

I St. meld 29, Morgendagens omsorg, blei det slått fast at det skulle utformast ein politikk som skulle bidra til at pårørende blir verdsett og synliggjort, og som gir auka likestilling og meir fleksibilitet. Det vart vedteken eit program for ein aktiv og framtidsretta pårørandepolitikk 2014-2020. I første fase av programmet blir det lagt vekt på tiltak som støttar pårørende og styrker samspelet mellom helse- omsorgstenestene og pårørende. I andre fase av programmet skal det utreiast spørsmål om endringar i dei økonomiske kompensasjonsordningane og permisjonsbestemmelsane i sam-

arbeid med Arbeidsdepartementet. I spørjetimen 29/4-15 kunne ikkje statsråden stadfeste kor tid Regjeringa vil fremje endringar i dei økonomiske ordningane.

Svar:

Regjeringen ønsker å legge til rette for at pårørende med omfattende omsorgsoppgaver kan ivareta personlige og sosiale behov, og delta i arbeidsliv og samfunnsliv. Som representant Kjersti Toppe er kjent med, er det igangsatt et arbeid for å sikre bedre støtte til pårørende som et ledd i oppfølgingen av St. Meld 29: Morgendagens omsorg. I dette Pårørendeprogrammet er det en rekke tiltak knyttet til fleksible avlastningsordninger, pårørendestøtte, informasjon, opplæring og veiledning. Målsettingen er å sikre at pårørendes innsats blir anerkjent og verdsatt, og samtidig hindre at de pådrar seg helsemessige belastninger eller økonomiske vanskeligheter som følge av omsorgsoppgavene de har påtatt seg.

Det er etablert flere tiltak for å realisere målsettingene i Pårørendeprogrammet. I 2013 etablerte Helsedepartementet en tilskuddsordning med sikte på å utvikle kommunale modeller som skal bidra til å forbedre pårørendes situasjon gjennom for eksempel fleksibel avlastning, opplæring, råd og tilpasset veiledning, sosiale nettverk, omsorgslønn, med videre. 21 kommuner deltar i dette arbeidet. Helsedepartementet arbeider også med å utvikle en veileder om pårørende som skal bidra

til bedre samhandling mellom pårørende og helse- og omsorgstjenestene. Opplæringstiltak rettet mot spesielle målgrupper planlegges i oppfølgingen av veilederen. Helsedepartementet har også sett nærmere på potensialet og utfordringene knyttet til formalisert samspill mellom brukere/pårørende og tjenesteleverandørene.

Regjeringen ønsker også å legge til rette for at pårørende kan bli hørt i utformingen ny politikk. I arbeidet med Demensplan 2020 har det derfor vært arrangert dialogmøter flere steder i landet hvor personer med demens og deres pårørende har gitt innspill til den nye planen. En tilbakemelding fra de regionale dialogmøtene har vært at brukere og pårørende ønsker et mer fleksibelt og differensiert aktivitetstilbud. Regjeringen har videreført den forrige regjeringens tilskuddsordning for utbygging av dag- og aktivitetstilbud, og utbygging av dagtilbud vil fortsatt være et viktig område i den nye demensplanen. I budsjettet for 2015 har regjeringen bevilget midler til om lag 1000 nye dagaktivitetsplasser. På initiativ fra Stortinget vil regjeringen fremme et forslag om plikt for kommunene til å tilby et dagaktivitetstilbud til hjemmeboende personer med demens fra 1. januar 2020.

I regjeringsplattformen står det at regjeringen vil reformere ordningene med pleiepenger og omsorgslønn for foreldre med syke og funksjonshemmede barn som oppfølging av Kaasautvalgets innstilling. Vi vil komme tilbake til Stortinget på egnet måte i denne saken.

SPØRSMÅL NR. 928

Innlevert 30. april 2015 av stortingsrepresentant Niclas Tokerud

Besvart 13. mai 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

«Vil helseministeren ta et nasjonalt initiativ for vaksinasjon mot hjernehinnebetennelse blant elever i videregående skole?»

BEGRUNNELSE:

Den siste tiden har vi kunnet lese flere saker om personer i årets russekull som har blitt innlagt ved sykehus med hjernehinnebetennelse (meningokokksyndrom), blant annet i Drammen. Folkehelseinstituttet opplyser at spesielt ungdom som skal delta aktivt i russefeiringen burde vaksinere seg mot dette.

Buskerud Fylkeskommune – som eier av fylkets videregående skoler - vedtok i fylkestingsmøte

30.04.2015 at avgangselever i fylkets videregående skoler i 2016 skal få dekket kostnadene ved å vaksinere seg mot hjernehinnebetennelse, dersom de ønsker slik vaksine. Dette er et eksempel på et svært godt lokalt initiativ for å få flere til å beskytte seg mot sykdommen, som flere fylker bør vurdere, og det kan være behov for et nasjonalt initiativ for å få dette til.

Svar:

Alvorlig meningokokksykdom (smittsom hjernehinnebetennelse og blodforgiftning) er en av de alvorligste infeksjonssykdommene vi har i Norge. Sykdommen har spesielt rammet små barn og tenåringer. Hjørnesteiner i det forebyggende arbeidet har vært rådgivning,

forebyggende behandling til nærkontakter og eventuelt vaksinasjon av risikogrupper.

Siden toppårene på 1970 og -80 tallet har forekomsten stadig blitt lavere, også for de mest utsatte gruppene. Russ har erfaringsmessig vært spesielt utsatt. For årene 2012-2014 var det imidlertid ikke noen sykdomstilfeller med direkte relasjon til russefeiring. For 2015 er det til nå meldt totalt 9 tilfeller av meningokokksykdom hvorav ett i aldersgruppen 17-19 år. Det tilfellet har tilknytning til russ.

Selv om forekomsten av smittsom hjernehinnebetennelse nå er lav, er den noe høyere blant ungdom enn for andre deler av befolkningen. I 2011 ble en mer effektiv vaksine, som gir god beskyttelse mot flere varianter av meningokokksykdom, tilgjengelig. Nasjonalt folkehelseinstitutt (FHI) har derfor funnet det riktig å anbefale ungdom å vurdere vaksinerings, men ikke funnet grunnlag for å gi en sterkere anbefaling.

Siden 1990-tallet har FHI gitt informasjon om meningokokksykdom til ungdom. Her gis det i tillegg til informasjon om vaksinasjon praktiske råd om hvordan risikoen for meningokokksykdom kan reduseres (ikke dele flasker og glass med andre, få nok søvn, har et lavt alkoholforbruk og unngå røyking eller passiv røyking).

Ettersom forekomsten av meningokokksykdom både i befolkningen generelt og blant 17-19-åringer spesielt har vært lav de siste årene, ser jeg ingen grunn til å endre nåværende praksis fra nasjonalt hold. Folkehelseinstituttet følger den epidemiologiske utviklingen nøye. Rådene revurderes hvert år på bakgrunn av forekomst av sykdommen i befolkningen generelt og i den aktuelle aldersgruppen. Jeg synes imidlertid at det er flott at Buskerud fylke har gjort et vedtak om å tilby meningokokkvaksine til neste års russekull.

Meldte tilfeller til MSIS - Meningokokksykdom i Norge 2005 til 2014 for aldersgruppen 17-19 år og totalantall

Initiativ for vaksinasjon mot hjernehinnebetennelse blant elever i videregående skole -

Alder	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	Tot
17-19	4	8	4	6	9	11	5	7	4	1	59
Totalt	39	35	30	36	44	39	38	24	27	18	330

Meldte tilfeller til MSIS - Meningokokksykdom i Norge 2005 til 2014 fordelt på aldersgrupper

Alder	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	Totalt
0-4	7	5	12	9	10	7	9	4	7	5	75
5-16	6	5	4	6	6	8	4	2	1	3	45
17-19	4	8	4	6	9	11	5	7	4	1	59
20-39	7	3	5	3	4	5	5	6	7	1	46
40-59	6	5	3	4	6	4	5	1	4	1	39
>=60	9	9	2	8	9	4	10	4	4	7	66
Totalt	39	35	30	36	44	39	38	24	27	18	330

SPØRSMÅL NR. 929**Innlevert 30. april 2015 av stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete****Besvart 19. mai 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen****Spørsmål:**

«Vil samferdselsministeren tilføre dei naudsynte midlane slik at bygginga av den ferdig prosjekterte Loftesnesbrua i Sogndal kommune kan realiserast som nettverksbogebru og arbeidet kan startart opp i inneverande år?»

GRUNNGJEVING:

I Nasjonal Transportplan som vart lagt fram i 2009 vart det bestemt at det skal byggjast ny bru, Loftesnesbrua, på rv 5 i Sogndal kommune. Brua er gamal og trafikkfårleg med manglande sikring for mjuke trafikantar og ein årsdøgntrafikk på 5 200.

Gjennom oppslag i Sogn Avis går det fram at Statens vegvesen må utsetje den planlagde oppstarten av prosjektet og starte ny utgreiing på grunn av overskridingar på 45 millionar i høve tidlegare kalkulert kostnad. Brua er prosjektert som nettverkshengebru, og bør byggjast som det etter som den i sterk grad pregar biletet av tettstaden Sogndal. Det estetiske er difor viktig.

Det er ikkje noko nytt at kostnaden på prosjekt ved detaljprosjektering kan overstige kalkylar gjort med meir grovmaska informasjon. I slike høve trengs handlekraftige politikarar som kan sikre midlar og realisere

prosjekta utan å forringe kvaliteten. Framstegspartiet lova, før ein gjekk inn i regjering, at utbygging av ulike prosjekt skulle gå raskare om partiet fekk regjeringsmakt. Utsetjing av Loftesnesbrua vil ikkje vere i tråd med desse lovnadane.

Svar:

Eg er kjent med at planlegging og førebuing av prosjektet rv 5 Loftesnesbrua i Sogndal kommune har vore krevjande og tatt lang tid. Dette skuldast i hovudsak vanskelege grunnforhold. Ulike løysingar har vore vurdert, og kostnadene har auka undervegs i prosessen. Prosjekteringa har vist at det ikkje vil vere mogleg å byggje ei stålboegebru som var føresetnaden. Det blir no arbeidd med ei løysing med ei nettverksbogebru, noko som gir mindre utfordringar med omsyn til grunnforholda. På grunn av kostnadsauken har og eit alternativ med betongplatebru blitt vurdert.

Eg er samd i at arbeidet med ei nettverksbogebru må halde fram, sjølv om ytterlegere midlar må tilførast prosjektet. Dagens bru er ikkje tilfredsstillande for gåande og syklande, og det er derfor uheldig med ytterlegare utsetjing, noko som arbeidet med ei ny løysing vil føre til.

SPØRSMÅL NR. 930**Innlevert 30. april 2015 av stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete****Besvart 11. mai 2015 av forsvarsminister Ine M. Eriksen Søreide****Spørsmål:**

«Kan statsråden spesifisere kva tidsrom ho definerer som kort sikt?»

GRUNNGJEVING:

Under NATO-toppmøtet i Cardiff i fjor haust slo vert det slått fast at alle medlemsland skal forsøke å nå eit forsvarsbudsjett på ei størrelse som svarer til om lag 2 prosent av landa sine bruttonasjonalprodukt (BNP). I 2014 utgjorde forsvarsbudsjettet om lag 1,5 prosent av Noregs BNP.

I eit skriftleg svar til Anniken Huitfeldt skriv forsvarsministeren at det på kort sikt vil være svært krevjande å oppnå ein situasjon der Noreg bruker 2 prosent av BNP på forsvar.

Svar:

Jeg viser til brev fra Stortingets president av 4. mai 2015 med spørsmål fra stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete om forsvarsbudsjettet og NATOs målsetting om at 2 pst. av brutto nasjonalprodukt (BNP) bør brukes på forsvar.

Forsvarsbudsjettet for 2015 utgjør om lag 43,8 mrd. kroner, inkludert midlertidige bevilgningsøknin-
ger knyttet til kampflyanskaffelsen med baseløsning.
Anslag basert på prognoser om fremtidig BNP-vekst
viser at dersom 2 pst.-målsettingen skulle vært nådd i
2015, ville dette innebære en budsjettøkning på om lag
15 mrd. kroner. I 2024 vil nødvendig budsjettøkning
stige til om lag 30 mrd. 2015-kroner.

Dette viser at en oppnåelse av 2 pst.-målet vil være
svært krevende de nærmeste årene, og at det må arbei-
des for å nærme seg målet gjennom en gradvis styrking
av budsjettet over noe tid. Den politiske enigheten fra
toppmøtet i Wales innebærer at alle allierte sluttet seg
til en målsetting om å bevege seg i retning av 2 pst. av
BNP innenfor en tiårsperiode.

Som det er redegjort for i tidligere svar til Stor-
tinget, vil regjeringen legge frem en ny langtidsplan

for forsvarssektoren våren 2016. Stortingets behand-
ling av denne planen vil være avgjørende, både for den
fremtidige innretningen av sektoren og for de økono-
miske planforutsetningene som skal legges til grunn
for utviklingen på lengre sikt. Det er derfor ikke mulig
i dag å vise til en konkret tidsplan for hvordan Norge
skal nærme seg NATOs målsetting.

En troverdig oppfølging og etterlevelse av NATOs
målsetting vil kreve en vedvarende og tydelig priorite-
ring av Forsvaret i regjering og Storting i kommende
planperioder. Regjeringen ønsker å invitere alle politis-
ke partier til å være med på å skape gode og bærekrafti-
ge løsninger som bidrar til å sikre et sterkt og moderne
forsvar, og vil allerede for 2016 se på mulighetene for
ytterligere tiltak for å styrke Forsvarets beredskap og
operative evne.

SPØRSMÅL NR. 931

Innlevert 30. april 2015 av stortingsrepresentant Audun Lysbakken

Besvart 11. mai 2015 av kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

«Vil kunnskapsministeren lytte til Barneombudet og
sikre at hensynet til barns beste går foran reaksjons-
behovet mot foreldre som er dårlige betalere i norske
barnehager?»

BEGRUNNELSE:

I 2014 mistet 180 barn plassen i barnehage eller SFO i
Bergen, som reaksjon på manglende foreldrebetaling.
Samme linje er praktisert i flere andre norske komm-
uner. Blant dem som har reagert på denne praksisen er
Barneombudet og Foreldreutvalget for grunnskolen,
fordi de mener det rammer noen av de barna som tren-
ger tilbudet aller mest. I en avklaring fra Kunnskaps-
departementet datert 8. april 2015, slås det fast at bar-
na vil ha ny rett til barnehageplass ved neste opptak i
kommunen. SV mener en slik praksis står i fare for å
gjøre barna til kasteballer i systemet, og gi barna en
mindre trygg og stabil oppvekst.

Svar:

Jeg har tidligere redegjort for regelverket for oppsigel-
se av barnehageplass, herunder vektlegging av barnets
beste, til stortingsrepresentanten Kjersti Toppe i svar

på spørsmål til skriftlig besvarelse, dokument nr. 15:
(2014-2015):

“Dersom det går fram av barnehagens vedtekter og
kontrakten med foreldrene at plassen kan sies opp ved mis-
lighold, er det et alminnelig kontraktsrettslig krav at misli-
gholdet må være vesentlig for at avtalen skal kunne heves.
Ethvert mislighold kan dermed ikke føre til oppsigelse. Det
vises til at foreldrebetalingen er liten i forhold til de offentlige
tilskuddene til barnehageplass, noe som må få betydning for
hva som skal regnes som et vesentlig mislighold. Misligholdt
foreldrebetaling i én måned kan ikke regnes som vesentlig.

I tillegg til å vurdere om misligholdet er vesentlig, må
barnets beste være et grunnleggende hensyn når det skal tas
stilling til om en barnehageplass skal sies opp, jf. Grunnloven
§ 104 annet ledd og barnekonvensjonen som er gjennomført
i norsk rett ved menneskerettsloven § 2 fjerde ledd. Dersom
et barn mister barnehageplassen som følge av betalingsmis-
lighold, må det understrekes at barnet ikke mister retten til
barnehageplass. Dette innebærer at foreldrene kan søke om
barnehageplass ved neste opptak, og kommunen skal i den-
ne sammenhengen oppfylle retten til plass, uavhengig av om
det er ubetalte betalingsforpliktelser fra en tidligere barneh-
ageplass.

Det er ikke heldig at et barns plass sies opp og barnet
dermed mister barnehageplassen og kontakten med kjente
og trygge omgivelser. Både barnehageeier og kommunen
har et ansvar for å vurdere om det ligger årsaker bak beta-
lingsmisligholdet som kan gi grunnlag for hjelp og støtte
fra kommunen. Det kan også benyttes ordinære former for
gjeldsinndrivelse i stedet for å si opp plassen dersom forel-
dre misligholder foreldrebetalingen.

For øvrig er det viktig å følge opp denne problematikken med forebyggende tiltak som legger til rette for at familier med lav betalingsevne kan benytte seg av barnehageplass. I år vil det bli innført ny moderasjonsordning som gjelder alle familier med lav inntekt og gratis kjernetid for 4 og 5-åringer. Dette vil kunne bidra til at familier med lav inntekt får redusert foreldrebetaling, og dermed vil ha lettere for å betjene denne uten mislighold.

Jeg viser i tillegg til Kunnskapsdepartementets brev til Utdanningsdirektoratet av 8. april d.å. der det blant annet avklares at barn som har mistet barnehageplass som følge av foreldrenes betalingsmislighold, vil ha rett på ny plass ved det neste kommunale opptaket, uavhengig av om neste opptak er et hovedopptak eller et løpende opptak.

Nevnte avklaringer viser at et betalingsmislighold må være vesentlig for at det skal være grunnlag for oppsigelse og at barnets beste må ivaretas i vurderingen av om en plass skal sies opp. Det er også avklart at barnet ikke mister retten til plass selv om den konkrete barnehageplassen sies opp, og at barnet har rett til ny plass ved neste opptak. Disse juridiske innrammingene av barnets rett til barnehageplass, samt den vesentlige styrkingen av moderasjonsordningen og innføringen av gratis kjernetid, skal bidra til at alle barn kan få barnehageplass uavhengig av familiens økonomi.

Det er min vurdering at regelverket ivaretar at barn ikke skal miste barnehageplassen selv om foreldrene misligholder betalingsforpliktelser. Det er imidlertid på det rene at foreldre som tar imot barnehageplass også aksepterer at en viss del av kostnadene skal dekkes gjennom foreldrebetaling, jf. barnehageloven § 15 og forskrift om foreldrebetaling i barnehager av 16.12. 2005 nr. 64. Størrelsen på foreldrebetalingen fastsettes som kjent gjennom Stortingets årlige budsjettvedtak. Når foreldre tar imot tilbud om plass, aksepterer samtidig denne betalingsforpliktelsen.

En ordning som innebærer at foreldre kan misligholde foreldrebetalingen over lengre tid uten å miste barnehageplassen, og at disse foreldrene heller ikke faller inn under moderasjonsordning eller gratis kjernetid, vil i langt på vei innebære gratis barnehage for dårlige betalere. Etter min vurdering ville dette være en urimelig forskjellsbehandling for alle de barnefamilieene som står på venteliste for en barnehageplass.

Jeg ønsker at kostnaden for en barnehageplass skal tilpasses familiens økonomi, jf. ny moderasjonsordning og innføring av gratis kjernetid, og barnets beste skal være sentralt i vurderingen av om en plass kan sies opp.

SPØRSMÅL NR. 932

Innlevert 30. april 2015 av stortingsrepresentant Hege Haukeland Liadal

Besvart 11. mai 2015 av barne-, likestillings- og inkluderingsminister Solveig Horne

Spørsmål:

«Hva vil statsråden gjøre for å sikre det viktige arbeidet minoritetsrådgiverne gjør også etter 2015?»

BEGRUNNELSE:

IMDis minoritetsrådgivere tjenestegjør ved et utvalg videregående og ungdomskoler som har en stor andel elever med minoritetsbakgrunn. Det er 30 minoritetsrådgivere i hele landet, de fleste er i Oslo, men bl.a. 1 i Rogaland. Rådgiverne har vært ansatt i midlertidige prosjekter siden 2008 til 2012 og prosjektet ble forlenget ut 2015. Direktoratet har overført ansvaret av rådgiverne til kommunene og håper at de vil videreføre ordningen. Flere av rådgiverne opplever nå å få negative signaler om evn videreføring av ordningen. Behovet for minoritetsrådgivere er økende, i ett land med mer mangfold.

Svar:

Tvangsekteskap er en kriminell handling, som er forbudt ved lov i Norge. Alle barn og unge skal ha de samme mulighetene til en oppvekst fri fra vold, kontroll og alvorlige begrensninger til å ta egne valg. Regjeringen prioriterer arbeidet for å bekjempe vold og undertrykking og for å gi gode tilbud til barn, ungdom og voksne som er utsatt for vold. Regjeringen ønsker å styrke arbeidet mot tvangsekteskap.

Mitt departement koordinerer regjeringens samlede arbeid mot tvangsekteskap, kjønnslemlestelse og alvorlige begrensninger av unges frihet. Det er et arbeide jeg har forsterket i departementet. Det er etablert et nasjonalt bo- og støttetilbud for dem over 18 år, som har vært utsatt for tvangsekteskap eller trusler om dette. Jeg stoppet planlagt nedbygging av antall plasser høsten 2013. Støtten til dette tilbudet ble økt både i 2014-budsjettet og 2015-budsjettet, og det gis totalt 13,2 mill. kroner til dette tilbudet i 2015. Insti-

tutt for samfunnsforskning har nylig gjennomført en kartlegging av det miljøterapeutiske arbeidet i botilbudene. Dette er første gangen de som benytter bo- og støttetilbudet selv er tatt med i en kartlegging. Jeg har også tatt initiativ til å flytte Kompetanseteamet fra Integrerings- og mangfoldsdirektoratet (IMDi) til Barne- og ungdoms- og familiedirektoratet (Bufdir), for å få en nærmere tilknytning til arbeidet med det nasjonale bo- og støttetilbudet. Jeg vurderer nå hvordan vi kan styrke tilbudene til de som er utsatt for tvangsekteskap.

Ordningen med minoritetsrådgivere på ungdoms- og videregående skoler med høyt antall elever med minoritetsbakgrunn, ble iverksatt som et tiltak under Handlingsplan mot tvangsekteskap i 2008, og er forlenget ut 2016 under den nå gjeldende handlingsplanen mot tvangsekteskap, kjønnslemlestelse og alvorlige begrensninger av unges frihet (2013-2016). IMDi har det formelle arbeidsgiveransvaret for minoritetsrådgiverne. For å sikre god forankring av minoritetsrådgivernes arbeid i skolene, har IMDi inngått samarbeidsavtaler med skoleeiere. Samarbeidsavtalen innebærer at daglig ledelse og oppfølging av den enkelte rådgiver og deres arbeid ivaretas av skolens ledelse. Det er kun Østfold Fylkeskommune og Drammen kommune som også har overtatt det formelle arbeidsgiveransvaret for sine minoritetsrådgivere, og disse stillingene blir fortsatt finansiert av IMDi gjennom refusjon av lønn.

IMDi har det faglige ansvaret for alle minoritetsrådgivere, og disse to minoritetsrådgiverne deltar på faglige samlinger på lik linje med øvrige minoritetsrådgivere.

Fafo og Institutt for samfunnsforskning (ISF) gjennomfører nå en brukerundersøkelse av ordningen med minoritetsrådgivere. Resultatene skal foreligge sommeren 2015. IMDi melder at ordningen med minoritetsrådgivere i skolen er svært vellykket. Det gjør også første delrapport i følgeevalueringen av den nåværende handlingsplanen fra Institutt for samfunnsforskning (ISF rapport 2015:003 Hva med 2017? Første delrapport i følgeevalueringen av Handlingsplan mot tvangsekteskap, kjønnslemlestelse og alvorlige begrensninger av unges frihet 2013-2016). Jeg vil ta med meg hovedfunnene i vurderingen av ordningen med minoritetsrådgivere, og i arbeidet med politikkutvikling på feltet.

Jeg vil snart legge frem en melding til Stortinget om likestilling mellom kvinner og menn. Tvangsekteskap, kjønnslemlestelse og alvorlige begrensninger av unges frihet vil omhandles i meldingen under temaet vern mot vold og overgrep. Frivillige organisasjoner og sentrale aktører som jobber på disse feltene var invitert til innspillmøter i januar og februar, og har kommet med mange gode innspill, som jeg nå tar med meg i arbeidet med videre å styrke innsatsen mot tvangsekteskap.

SPØRSMÅL NR. 933

Innlevert 30. mai 2015 av stortingsrepresentant Rasmus Hansson

Besvart 12. mai 2015 av olje- og energiminister Tord Lien

Spørsmål:

«Hvilke konkrete deler av bygningsenergidirektiv II (2010/31/EU) ønsker Regjeringen å be EU om tilpasning for og hvorfor?»

BEGRUNNELSE:

Miljøpartiet de Grønne er kjent med at) Norske myndigheter orienterte EØS-komiteen om norske vurderinger knyttet til bygningsenergidirektiv II (2010/31/EU) i slutten av april. Det er 5 år siden revidert bygningsenergidirektiv ble vedtatt i EU, og det er positivt med framgang i saken. Norges vurderinger av direktivet er derimot ikke kjent, f. eks hvilke konkrete deler man ønsker å be EU om tilpasning for og hvilke norske forhold som fordrer tilpasninger. Direktivet er viktig for arbeidet med energieffektivisering i Norge, blant annet

skal energimerkeordningen videreutvikles. Nybygg skal også være nesten-nullenergibygg innen 2020 - en målsetning som også stadfestes i Klimaforliket. Det er nødvendig å legge til rette for at Norge gjennomfører energieffektiviseringstiltak. Dette gjelder særlig i lys av Norges sterke tilknytning til EUs 2030-rammeverk og energiunionen, hvor energieffektivisering er av stor betydning. En snarlig avklaring av direktivets EØS-relevans er dermed viktig for norsk energi- og klimapolitikk - så vel som berørte bransjer som skal tilpasse seg nye krav og virkemidler og utvikle løsninger.

Svar:

Regjeringen vil legge til rette for økt energieffektivitet. I Norge har vi i allerede et omfattende rammeverk for å effektivisere energibruken i bygg. Vi har hatt energikrav

i bygg siden 1940-tallet, og er blant landene i Europa med strengest krav. I februar ble det sendt forslag til nye energikrav i bygg på høring. Vi har støtteordninger for energieffektivisering og energiomlegging i bygg gjennom Enova, og vi etablerte i år en fornyet ordning for støtte til energiøkonomiseringstiltak i husholdningene. Vi har også en obligatorisk energimerkeordning for bygninger som er gratis for boligeiere.

Regjeringen støtter politikk for å bedre bygningers energiytelse. I den nærmere utformingen av regelverk på energiområdet står imidlertid EU og Norge overfor litt ulike avveininger. Et gjennomsnittlig europeisk

land er energiimportør og baserer elektrisitetsproduksjon hovedsakelig på fossile energikilder. Norge er netto energieksportør og har et energisystem der tilnærmet all elektrisitetsproduksjon er basert på fornybare kilder.

Samtidig som vi støtter EUs innsats for å bedre energieffektiviteten i bygningssektoren, vil vi søke tilpasninger slik at vi kan drive en energieffektiviseringspolitikk best mulig tilpasset norske forhold. Nødvendige tilpasninger til bygningsenergidirektiv II diskuteres nå med våre EFTA-partnere. Vi har mål om raskt å komme fram til avklaringer.

SPØRSMÅL NR. 934

Innlevert 4. mai 2015 av stortingsrepresentant Iselin Nybø

Besvart 12. mai 2015 av kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

«Klimautfordringene tvinger frem et grønt skifte og vi trenger en betydelig forskningsinnsats for å utvikle morgendagens grønne samfunns- og næringsliv.

Hva tenker statsråden om forskningens bidrag til å skape grønn vekst, og vil statsråden ta initiativ til å utarbeide en nasjonal FoU-strategi som bidrar til omstilling til fremtidens lavutslippssamfunn?»

Svar:

Kunnskap står selvsagt sentralt i omstillingen til lavutslippssamfunnet. Det er de kloke hodene vi skal leve av i fremtiden. Ny innsikt og erkjennelse og flinke folk med gode ferdigheter legger til rette for å møte utfordringene og gripe mulighetene som ligger i omstillingen. I tillegg er FoU viktig for å oppnå tilstrekkelig utvikling av teknologi og løsninger og en treffsikker og effektiv virkemiddelbruk.

Det er utarbeidet mange strategier og programplaner som peker ut hva som er forskningsbehovene på veien mot lavutslippssamfunnet, som 21-strategiene – særlig Energi21 og Klima21 – og Forskningsrådets kunnskapsgrunnlag og programplaner. Det er helt klart et behov for å se disse i sammenheng. Regjeringens Langtidsplan for forskning og høyere utdanning gjør nettopp dette: den kobler disse strategiene og ser dem i sammenheng.

Langtidsplanen bereder grunnen for hva vi skal leve av i fremtidens lavutslippssamfunn. Forskning for

omstilling er også et eksplisitt prioritert forskningstema i langtidsplanen: «Klima, miljø og miljøvennlig energi» er en av seks hovedprioriteringer. «Omstilling til lavutslippssamfunnet» og «utvikling av norsk teknologi for verdens klima, miljø og energiutfordringer» er to av tiltaksområdene under prioriteringen. I tillegg er også forskning innenfor øvrige hovedprioriteringer som for eksempel «hav» og «muliggjørende teknologier» i høyeste grad omstillingsrelevant.

I utgangspunktet vurderer jeg at regjeringens langtidsplan for forskning og høyere utdanning er tilstrekkelig som policydokument for FoU for omstilling. Planen forplikter regjeringen til å følge opp langtidsplanen i de årlige statsbudsjettene. Planen rulleres også hvert fjerde år, slik at nye kunnskapsbehov kan inkluderes.

Jeg mener det nå er viktig at vi prioriterer å realisere initiativene vi alt har i gang: sørge for god oppfølging av langtidsplanen, sørge for økt norsk deltakelse i EU-arenaene hvor omstilling til lavutslippssamfunnet er et gjennomgående tema, og sørge for god oppfølging av de andre strategiene regjeringen arbeider med av særlig betydning for omstilling til lavutslippssamfunnet. Regjeringen starter nå arbeidet med en strategi for grønn konkurransekraft, og arbeider med en strategi for bioøkonomi. Dersom resultatene fra disse og andre prosesser tilsier at det er behov for en FoU-strategi for omstilling til lavutslippssamfunnet, vil regjeringen naturligvis være åpen for å vurdere det.

SPØRSMÅL NR. 935**Innlevert 4. mai 2015 av stortingsrepresentant Eirik Sivertsen****Besvart 12. mai 2015 av barne-, likestillings- og inkluderingsminister Solveig Horne****Spørsmål:**

«I behandlingen av Prop. 204 L (2012-2013) - om endringer i Introduksjonsloven den 18.mars 2014 uttalte statsråd Horne at hun ville "gå en ny runde i regjeringen om saken for så raskt som mulig å få en ny sak på plass til Stortinget, slik at vi kan debattere et viktig felt- som er å få til en god integrering av flyktningene som kommer til landet." Etter ett år er det fortsatt ikke kommet noen sak til Stortinget.

Når vil statsråden legge frem den saken hun har lovet?»

Svar:

Prop. 204 L (2012-2013) gjaldt forslag til endringer i introduksjonsloven. Forslaget innebar en utvidelse av personkretsen som har rett og plikt til å delta i hhv.

introduksjonsprogram og opplæring i norsk og samfunnskunnskap, ved at personer med begrenset oppholdstillatelse i påvente av dokumentert identitet omfattes.

Regjeringen har besluttet at ordningen med bruk av begrensede tillatelser i påvente av dokumentert identitet skal gjennomgås i sin helhet. Kravet til dokumentert identitet for personer som får opphold på humanitært grunnlag og spørsmålet om personer som får en slik begrenset tillatelse skal boseses og gis rettigheter etter introduksjonsloven skal også gjennomgås. Bosetting av personer med denne typen tillatelser ble i juni 2014 stoppet i påvente av gjennomgangen av ordningen.

Når dette arbeidet blir ferdigstilt og hva gjennomgangen av ordningen vil resultere i, er ikke klart. Det er derfor heller ikke klart når regjeringen vil komme tilbake til Stortinget med denne saken. Spørsmålet er utarbeidet i samråd med Justisdepartementet.

SPØRSMÅL NR. 936**Innlevert 5. mai 2015 av stortingsrepresentant Knut Arild Hareide****Besvart 12. mai 2015 av utenriksminister Børge Brende****Spørsmål:**

«Hvilke tiltak har Utenriksdepartementet, inkludert Den norske ambassaden i Vietnam, iverksatt for å fremme trosfrihet og beskyttelse av trosminoriteter i Vietnam, og vil den beklagelige situasjonen for trosfriheten i Vietnam bli adressert grundig i det førstkomende møtet i den offisielle menneskerettighetsdialogen mellom Vietnam og Norge?»

BEGRUNNELSE:

FNs spesialrapportør på trosfrihet, Heiner Bielefeldt, besøkte Vietnam i fjor og presenterte alvorlige trosfrihetsbrudd i en rapport lansert i januar i år. Han tok blant annet opp rettslige og administrative restriksjoner samt en generelt avvisende, negative holdning mot minoriteters rettigheter og individer som praktiserer en tro som ikke er registrert nasjonalt. Regjeringen har nettopp bekreftet Norges engasjement for trosfrihet gjennom Meld. St. 10 om menneskerettigheter: «Norske myndigheter arbeider for å fremme tros- og

livssynsfrihet både multilateralt og overfor enkeltland, med særlig vekt på religiøse minoriteter.» Statsminister Erna Solberg besøkte nylig Vietnam, og neste møte i den offisielle menneskerettighetsdialogen mellom Norge og Vietnam er under planlegging.

Svar:

Vietnam har sluttet seg til de fleste av de internasjonale menneskerettighetskonvensjonene, herunder FN-konvensjonen om sivile og politiske rettigheter. I Vietnams reviderte grunnlov fra 2013 styrkes det rettslige grunnlaget for religionsutøvelse. Samtidig viser FNs spesialrapportør for religions- og trosfrihet i sin rapport fra januar i år at Vietnam fortsatt står overfor store utfordringer når det gjelder religions- og trosfrihet. Dette er bekymringsfullt.

Religiøse minoriteters situasjon tas jevnlig opp i klare ordelag, både i menneskerettighetsdialogen og i andre samtaler vi har med vietnamesiske myndigheter. Det vil Utenriksdepartementet fortsette med fremover.

Statsminister Erna Solberg viste til betydningen av en konstruktiv dialog da hun tok opp Norges bekymringer for menneskerettighetenes stilling under sitt besøk i april i år. Siden 2003 har Norge hatt en menneskerettighetsdialog med Vietnam hvor vi åpent og direkte tar opp våre bekymringer rundt menneskerettighetssituasjonen i landet.

Norge skal være en klar stemme og aktivt støtte opp om beskyttelsen av religiøse minoriteter i Vietnam. Regjeringen vil fortsette sitt engasjement for å beskytte minoriteter og fremme tros- og livssynsfrihet. Stortingsmeldingen «Muligheter for alle – menneskerettighetene som mål og middel for utenriks- og utviklingspolitikken» (Meld. St. 10. 2014-2015), fremhever vårt arbeid for tros- og livssynsfrihet. Jeg verdssetter Stortingets klare tilslutning til meldingen. Vi vil fortsette å ta opp menneskerettighetsbrudd og sette tydelige ord på våre bekymringer.

Ambassaden i Hanoi følger situasjonen for religiøse minoriteter tett, også i samarbeid med andre likeinnvirkende land. I jevnlig møter med representanter fra ulike trossamfunn og med myndighetsrepresentanter fremmer vi og beskytter religiøse minoriteter. Måltede feltbesøk til ulike deler av landet styrker også oppmerksomheten om rettighetsspørsmål. På denne måten får vi bedre innblikk i situasjonen i lokalsamfunnene og anledning til å diskutere religions- og trosfrihet med lokale myndigheter.

Bedring av tros- og livssynsminoriteters situasjon krever både langsiktig holdningsskapende arbeid og involvering av tros- og livssynsorganisasjoner. Norge støtter ulike tiltak som bidrar til å fremme religionsfrihet i Vietnam. Kirkens Nødhjelp gjør, sammen med flere andre norskstøttede organisasjoner, et viktig arbeid for å fremme menneskerettighetene i Vietnam.

SPØRSMÅL NR. 937

Innlevert 5. mai 2015 av stortingsrepresentant Eirin Sund

Besvart 20. mai 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen

Spørsmål:

«Norconsult sin mulighetsstudie viser at Åsland stasjon kan bygges uten at det vil forsinke Follobanen. Den viser også at utbyggingen ikke vil føre til urimelig høye ekstrakostnader. Og at målsettingen om Intercity opprettholdes, og at tog skal kunne passere Åsland stasjon.

Hvorfor ønsker ikke statsråden å legge til rette for en ny utredning selv om disse tre premissene kan ivaretas?»

BEGRUNNELSE:

Arbeiderpartiet ønsker en utredning med de tre kriterier som legges til grunn i spørsmålet til statsråden. Mens Jernbaneverket mener det vil koste åtte milliarder kroner å bygge Åsland stasjon inne i Follobanen, har Norconsult fått et helt annet svar. Norconsult er også uenig i at stasjonen vil forsinke banen i flere år. Åsland betegnes som Oslos siste store utbyggingsområde, og eiendomsutviklerne ønsker seg, en stasjon i området. De anslår at 60.000 fremtidige beboere, som trenger rask forbindelse til sentrum, vil søge til stasjonen - og argumenterer med at en slik stasjon ville bidra til å bedre Follobanens samfunnsmessige lønnsomhet betydelig.

Svar:

Mulighetene for en stasjon ved Åsland har vært diskutert tidligere, ikke minst under forrige regjering. Det er tre hovedgrunner til at jeg ikke ser behov for å gå videre med nye utredninger av en slik stasjon:

1. Den foreslåtte stasjonsløsningen anses ikke som det riktige tiltaket for å håndtere det framtidige transportbehovet i dette området
2. Tiltaket reduserer kvalitetene ved Follobanen og gjør prosjektet dårligere
3. Tiltaket vil forsinke ferdigstillingen av Follobanen

Slik jeg forstår det, var punkt 1 og 2 ovenfor også bakgrunnen for at daværende politisk ledelse i Samferdselsdepartementet, under statsråd Kleppa, ikke gikk videre med ideen om stasjon på Åsland i 2010. Her er jeg enig med min forgjenger, og jeg synes det er bemerkelsesverdig at Arbeiderpartiet igjen tar opp denne saken. Forslaget ble forkastet av Samferdselsdepartementet under rødgrønn ledelse, og ble derfor ikke med i den videre planleggingen. Jeg har til og med registrert i media at representanten Sund har uttrykt at hun ikke stiller seg bak forslaget om en stasjon ved Åsland, og at det viktigste nå er å sikre framdriften i Follobaneprosjektet.

Som representanten Sund sikkert har fått med seg har heller ikke dette forslaget vekket stor entusiasme blant de som ser fram til åpningen av Follobanen i 2021. Fylkesordfører Ole Haabeth (Ap) i Østfold, kom med en kraftfull uttalelse i fylkestingsmøtet 26. februar i år, der det ble bedt om at Jernbaneverket jobbet videre med de planene som er lagt for utbygging av Follobanen, og at utbyggingen ikke må forsinkes. Fylkesordføreren pekte også på at en ny stasjon på Åsland ville forringe effekten og kapasiteten på den nye Follobanen.

Jeg deler representanten Sund sitt engasjement for å finne gode transportløsninger for en eventuell utbygging av området ved Gjersrud/Stensrud. Det er et viktig spørsmål, og løsningen må reflektere hva som fungerer best mulig transportmessig og kostnadsmessig. Jeg vil i det følgende gå nærmere gjennom de tre hovedpunktene nevnt innledningsvis for hvorfor jeg mener en ny stasjon på Follobanen ikke er det rette svaret på dette spørsmålet.

1. Transportbehovet bør håndteres med andre tiltak

I forbindelse med utbyggingen av Follobanen sprenges det ut adkomsttunneler fra Gjersrud/Stensrud og en fjellhall/et riggområde under Åsland. Fra denne fjellhallen skal fire tunnelboremaskiner grave to tunneløp gjennom fjellet, mot henholdsvis Oslo S og Ski. Forslaget om å anlegge en stasjon på Åsland avstedkommer tanken om at denne fjellhallen kan være egnet som stasjonshall. Ved første øyesyn kan dette framstå som en god idé. Men for dette området er ikke en slik stasjonsløsning optimal.

En stasjon på Åsland foreslås som en kollektivtransportløsning for det planlagte boområdet Gjersrud/Stensrud, og for den tenkte stasjonsbyen på Åsland. Mens Gjersrud/Stensrud er en av de fem store arealreservene det pekes på i det pågående kommuneplanarbeidet "Oslo mot 2030", er Stasjonsbyen Åsland et forslag fra private utbyggere. Både på bakgrunn av dette, og at en utbygging av Åsland synes å være i konflikt med markaloven, legger jeg til grunn at vurderingene om en eventuell stasjon i all hovedsak bør ta utgangspunkt i behovet for kollektivløsninger til den framtidige utbyggingen av Gjersrud/Stensrud.

Den foreslåtte stasjonen vil ligge dypt inne i fjellet. Adkomsttunnelene som er sprengt ut fra Gjersrud/Stensrud-området er om lag én km lange og svært bratte. Disse tunnelene er dimensjonert for anleggstrafikk under byggingen av Follobanen, og vil være lite egnet som gangvei ned til en eventuell stasjon. Det må derfor bygges ut et tilbringersystem ned til sporområdet. Disse adkomsttunnelene ender i dagen slik at en stasjonsinngang vil ligge helt i ytterkant av Gjersrud/Stensrud. Det bryter med ideen om å fortette rundt stasjonsområdene når nærmeste nabo vil bo rundt én km unna. Dette medfører at antallet mennesker i området som faktisk vil få gang/sykkelvei til stasjonen på Åsland

blir begrenset. For det store antall reisende vil det være nødvendig med for eksempel matebuss eller liknende for å komme til stasjonen.

Siden det for mange reisende vil være nødvendig med et matesystem fra Gjersrud/Stensrud til stasjonen, kan det være like hensiktsmessig å frakte de reisende til stasjoner på eksisterende Østfoldbane for overgang til lokaltog derfra. Dersom markaloven skulle endres for å realisere stasjonsbyen Åsland, vil denne bydelen ligge om lag 1,5 km fra dagens stasjon på Kolbotn. Dette er innenfor det som defineres som gang/sykkelavstand, og behovet for stasjon må ses i lys av dette.

Forslaget om "Park&Ride" rett over stasjonen fordrer en heis ned til plattform på 100 meter. Jernbaneverket mener en slik heis vil være komplisert, både av hensyn til kapasitet og sikkerhet. Det foreslåtte parkeringsanlegget vil på samme måte som stasjonsbyen kunne komme i konflikt med markaloven.

Jeg er som nevnt enig i at det er viktig at det bygges ut gode kollektivløsninger for en eventuell utbygging av Gjersrud/Stensrud. Betjeningen av området vil derfor bli omtalt i konseptvalgutredning for transportkapasiteten inn mot og gjennom Oslo, som vil foreligge om kort tid.

2. Tiltaket gjør Follobanekonseptet dårligere

Bakgrunnen for utbyggingen av Follobanen er behovet for større kapasitet i jernbanesystemet i Sørkorridoren. Det er betydelige markeder i denne korridoren, både innenfor og utenfor Ski, markeder som i dag ikke betjenes på en god nok måte og hvor det er behov for å øke transportkapasiteten. Follobanen er nøkkelen for bedre kapasitet sørover, og er først og fremst tenkt for å betjene markedene fra Ski og sørover. Siden den skal betjene marked med en viss avstand til Oslo er den designet for høy hastighet.

Med Follobanen på plass gis det grunnlag for et klart skille mellom ulike togprodukt i Sørkorridoren. Jernbaneverkets faglige råd er at trafikkseparasjon gir den beste utnyttelse av togsystemet der dette er mulig å få til. De raskeste togene som skal kjøre lengst skal benytte Follobanen, mens lokaltogtrafikken på eksisterende Østfoldbane mellom Oslo og Ski kan rendyrkes som et mer T-banelignende tilbud. Strekningen Ski – Oslo på dagens Østfoldbane vil få forbedret og jevnere frekvens enn i dag. Både markedet fra Ski og sørover, og markedet innenfor Ski får gode, tilpassede togprodukt som følge av den løsning som er valgt for Follobanen. Follobanen sikrer homogen persontogtrafikk både på Østfoldbanen, og på Follobanen. Dette sikrer maksimal kapasitetsutnyttelse og maksimal fremføringshastighet.

Selv om en stasjon på Åsland isolert sett vil kunne gi flere reisende med Follobanen, vil en slik løsning bidra til en dårligere helhetlig løsning for togtilbudet i Sørkorridoren samlet sett. En stasjon på Åsland vil redusere gevinstene vi får med å rendyrke ovennevnte

te prinsipp om størst mulig grad av trafikkseparasjon. Follobanen er et viktig tiltak, men det er også svært kostbart med sin kostnadsramme på hele 27 mrd kr. Jeg vil derfor ikke bidra til å redusere den samlede effekten av en så kostbar utbygging.

Fullstoppende lokaltog fra Kolbotn til Oslo S bruker i dag 16 minutter, mens direktetog kjører på 10 minutter. Dette er en konkurransedyktig og attraktiv reisetid, noe som også gjenspeiler seg i høye markedsandeler for toget på denne strekningen. Beregnet reisetid fra Åsland vil være 8 minutter. Den foreslåtte stasjonen på Åsland innebærer at stoppende tog vil få økt reisetid (ca. 3–4 minutter). Med økende togtrafikk i Follobanen vil stoppende tog dimensjonere hastigheten for alle tog, slik det er i dagens Oslotunell, og gi tilsvarende økt reisetid.

En ny stasjon vil dermed gi noe redusert reisetid til og fra Gjersrud/Stensrud-området sammenliknet med transportløsninger knyttet mot for eksempel eksisterende Østfoldbanen. Samtidig vil de tusenvis av reisende som begynner eller avslutter sin reise fra Ski og utover få lenger reisetid. For de som gjennomfører en lengre reise vil dette oppleves klart negativt. Når vi nå bygger nytt og til en så høy kostnad som Follobanen har, bør vi også bygge dette så effektivt, robust og framtidsrettet som mulig.

3. Tiltaket vil forsinke ferdigstilling av Follobanen

Det er tidligere hevdet at en tilrettelegging for stasjon ved Åsland ikke vil medføre forsinkelser for Follobanen. Samtidig er det, slik jeg forstår det, anbefalt at arbeidet med en stasjon på Åsland bør starte med en egen konseptvalgutredning (KVU). En KVU er i seg selv en omfattende prosess, som altså er steget før planlegging etter plan- og bygningsloven.

Dersom man skulle ha bygget stasjon på Åsland, ville det vært mest naturlig å tilpasse denne til sprengningen av montasjehallene for tunnelboremaskinene. For å kunne gjennomføre dette har Jernbaneverket opplyst at det vil være nødvendig med ny reguleringsplan, kontrahering av rådgiver og prosjektering i tillegg til selve utspregningen. Jernbaneverket mener det vil være umulig å gjennomføre tiltaket uten å forsinke Follobanen, og har anslått at det vil ta om lag 2–3 år ekstra å ferdigstille en slik stasjonsløsning.

Det er nå også inngått kontrakter for driving av tunnel med tunnelboremaskiner. Jernbaneverket mener endringene som må til for å få lagt til rette for en stasjonsutbygging kan være så omfattende at det ikke vil

kunne håndteres innenfor de inngåtte kontraktene. Dette vil ikke bare gi økte forsinkelser, men også kunne ha betydelige konsekvenser for kostnaden ved tiltaket.

Transportkapasiteten i Sørkorridoren er tilnærmet maksimalt utnyttet. Follobanen skulle ideelt sett stått ferdig langt tidligere enn i 2021. Jeg vil derfor ikke bidra til en forsinkelse av dette viktige prosjektet.

Jeg vil avslutningsvis nevne at Åsland stasjon sammenliknes til tider med den nye Holmestrand stasjon, som også bygges ut i fjell og tilrettelegges for høy hastighet. Både fordi Follobanen bygges med to adskilte løp, og fordi trafikken på Follobanen vil være vesentlig større enn i Holmestrandtunnelen, er ikke disse to prosjektene direkte sammenliknbare.

Det har i debatten versert ulike beløp for hvor mye en ny stasjon på Åsland vil koste. Slik jeg forstår det har Norconsult sin mulighetsstudie, med den løsning som der er lagt inn, anslått kostnadene til 1,4 mrd. kr. Jernbaneverket vurdering er at en samlet løsning for dette infrastrukturtiltaket samlet sett vil ha en betydelig høyere kostnad. Uansett hva man måtte mene om dette, vil en slik ny stasjonsløsning koste milliardbeløp. Da må ideen være svært god for at man skal gå videre med den.

Ut fra ovennevnte gjennomgang mener jeg at ideen ikke er god nok. Selv om en stasjon på Åsland naturligvis ville kunne håndtert en god del reisende, mener jeg den vil være en halvdårlig løsning for Gjersrud/Stensrud-området, det vil være en dårlig løsning for totalutnyttelsen i jernbanesystemet i Sørkorridoren, og det vil være en svært dårlig løsning for de mange reisende som får en utsettelse av de store tilbudsforbedringene som Follobanen vil gi.

Jeg er ikke kjent med at mulighetsstudien til Norconsult er revidert eller endret i tiden etter at jeg besvarte et spørsmål fra representanten Bøhler om det samme temaet i Stortingets ordinære spørretime i februar i år. Med utgangspunkt i Jernbaneverkets faglige vurderinger mente jeg da at denne mulighetsstudien ikke tilførte saken nye opplysninger som tilsier at beslutningen om å bygge Follobanen uten stopp underveis burde revurderes. Jeg mener det samme nå, og jeg mener det ikke er riktig bruk av skattebetalernes penger å utrede og planlegge noe som etter alle solemerker ikke vil være en god idé og derfor heller ikke vil bli realisert.

Jeg kommer derfor ikke til å sette i gang nye utredninger av en slik stasjon.

SPØRSMÅL NR. 938**Innlevert 5. mai 2015 av stortingsrepresentant Sverre Myrli****Besvart 12. mai 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen****Spørsmål:**

«Hvilke faglige vurderinger er foretatt hva gjelder elektrifisering av Solørbanen og Rørosbanen, og finnes det noe kostnadsanslag på hva elektrifisering av disse banestrekningene vil koste?»

Svar:

Jernbaneanverket arbeider nå med en utredning som på et overordnet nivå vil angi kostnadene knyttet til elektrifisering av Røros- og Solørbanen, samt Nordlandsbanen, Raumabanen og Bratsbergbanen. Utredningen skal etter planen være ferdig høsten 2015.

Utredningen omfatter også en kunnskapsinnhenting og sammenlikning av energibærere/driftsformer som kan utgjøre alternativer til konvensjonell elektrifisering.

SPØRSMÅL NR. 939**Innlevert 5. mai 2015 av stortingsrepresentant Sverre Myrli****Besvart 18. mai 2015 av forsvarsminister Ine M. Eriksen Søreide****Spørsmål:**

«På hvilket grunnlag kan departementet hevde at Stiftelsen Militærhistorisk Forum Østlandet (SMFØ) ikke er i stand til å stå for driften av flysamlingen på Gardermoen, hvem har departementet denne påstanden fra, og hva er departementets planer for videre drift av flysamlingen på Gardermoen?»

BEGRUNNELSE:

Under en omtale av driften av flysamlingen på Gardermoen i regi av Stiftelsen Militærhistorisk Forum Østlandet (SMFØ) skriver departementet i Prop. 1 S (2014-2015):

«Stiftelsen er ikke lenger i stand til å oppfylle Stortingets forutsetning om driften av en publikumstilpasset utstilling.»

Svar:

Jeg viser til brev fra Stortingets president av 5. mai i år med spørsmål fra stortingsrepresentant Sverre Myrli om grunnlaget for oppsigelsen av samarbeidsavtalen med Stiftelsen militærhistorisk forum Østlandet (SMFØ).

Forsvarets oppsigelse av kontrakten med SMFØ har en lang og kompleks forhistorie. I mai 1997 behandlet Stortinget Innst. S. 303 (1996-1997), jf. St.prp.

nr. 57 (1996-1997) om investeringer i Forsvaret. Stortinget vedtok den gang at det skulle bygges ett nytt lagerbygg med publikumsfaciliteter til Forsvarets flysamling på Gardermoen. Stortinget vedtok samtidig at SMFØ skulle forestå driften av flysamlingen. Det ble knyttet tre forutsetninger til denne beslutningen. For det første at stiftelsen skulle stille ca. 5 mill. kroner til disposisjon for å dekke kostnadene til publikumsarealet. For det andre at stiftelsen selv skulle ta seg av driften av samlingen uten kostnader for staten, og at inntektene fra publikumsfacilitetene, helt eller delvis, skulle finansiere denne driften. Den tredje forutsetningen var at et eventuelt overskudd i sin helhet skulle tilfalle stiftelsen, og dermed komme flysamlingen til gode.

I forbindelse med Stortingets behandling av Innst. S. nr. 7 (1999-2000), jf. St.prp. nr. 1 (1999-2000) om statsbudsjettet for 2000, gav komiteen uttrykk for at man ikke anså at forutsetningene i Innst. S. nr. 303 (1996-1997), jf. ovenfor, var oppfylt. På dette grunnlaget besluttet Stortinget å be Forsvarsdepartementet om så raskt som mulig å fremme forslag om organisering av driften ved Forsvarets flysamling Gardermoen, der fagmyndighet Forsvarsmuseet fikk ansvaret også for tilgjengelighet og drift av anlegget.

Forsvarsdepartementet har fulgt opp Stortingets vedtak fra 1996/97 ved å gi Forsvarets museer i oppdrag å inngå en samarbeidsavtale med SMFØ. Videre

ble det gitt et engangstilskudd på 2,25 mill. kroner i 2007.

Forsvarsdepartementet har fått opplyst at Forsvarets museer avsluttet samarbeidet med SMFØ 24. september 2012. Årsaken opplyses å være uenighet mellom SMFØ og Forsvarets museer om videre utvikling og drift av flysamlingen. Det hadde videre oppstått store samarbeidsproblemer. SMFØs overføring av ansvaret for drift og forvaltning til Stiftelsen Akershusmuseet fra 1. januar 2010, innebar at samarbeidsavtalen mellom Forsvarets museer og SMFØ ikke lenger ble ansett for å ha gyldighet. En driftsavtale kan kun inngås mellom ansvarlige museer, i dette tilfelle Stiftelsen Akershusmuseet og Forsvarets museer.

Det er viktig for departementet å få bragt klarhet i sakskomplekset og forhistorien. Forsvaret og Forsvarsbygg har fått i oppdrag å foreta en grundig gjennomgang av hele saken. Det må bl.a. bringes klarhet i omstendighetene knyttet til oppsigelsen av samarbeidsavtalen. Svaret på dette og andre forhold rundt Forsvarets samarbeid med stiftelsen vil foreligge i løpet av høsten. Ettersom samarbeidsavtalen ble sagt opp 2012, og departementet ble kjent med situasjonen i 2014, er Stortinget også informert om saken i Forsvarsdepartementets budsjettforslag for 2015, jf. Prop. 1 S (2014-2015).

SMFØ er i denne anledning invitert til møte med politisk ledelse 18. mai 2015.

SPØRSMÅL NR. 940

Innlevert 5. mai 2015 av stortingsrepresentant Arild Grande

Besvart 12. mai 2015 av kulturminister Thorhild Widvey

Spørsmål:

«Hvordan er fremdriften i regjeringens arbeid med å endre kategorier for aktivitets- og virksomhetsområde i Frivillighetsregisteret for å forenkle samhandlingen mellom offentlig og frivillig sektor?»

BEGRUNNELSE:

Regjeringen Stoltenberg II igangsatte et arbeid med å videreutvikle kategoriseringssystemet for frivillige organisasjoner til bruk i offentlige registre. Bakgrunnen er at definisjonen av frivillig organisasjon i Frivillighetsregisterloven favner videre enn det som tradisjonelt regnes som "frivillig sektor" i Norge. For at Frivillighetsregisteret skal bidra til forenkling må det etableres nye kategorier i Frivillighetsregisteret, som rammer inn og gir oversikt over de virksomhetene vi tradisjonelt har regnet som "frivilligheten" i Norge.

De nordiske landene skiller seg vesentlig fra resten av verden med et sterkt fokus på frivillighet i forståelsen og avgrensningen av frivillig sektor. Definisjonen av frivillig organisasjon som ligger til grunn for det såkalte ICNPO-kategoriseringssystemet som Frivillighetsregisteret er basert på, har fokus på non-profit snarere enn frivillighet, i avgrensningen av frivillig sektor. Dermed kan for eksempel borettslag, vinklubber og foreninger som bare har som formål å eie og drifte bomvei for hytteiere, registrere seg i Frivillighetsregisteret.

Så lenge Frivillighetsregisteret er basert på internasjonale definisjoner alene er det vanskelig å bruke det som søknads- og rapporteringsverktøy for det offentlige i ulike støtte-, fritaks- og godkjenningsordninger. For å hente ut forenklingspotensialet registeret representerer må ICNPO-kategoriene som består av to nivåer, suppleres med et tredje. Dette arbeidet ble satt i gang ved utgangen av 2012.

Svar:

Forslag til endringer av kategorier for aktivitets- og virksomhetsområde i Frivillighetsregisteret ble sendt på høring i september 2012 under Stoltenberg II-regjeringen. Departementet mottok høringssvar med merknader fra Brønnøysundregistrene, Den norske kirke, Frivillighet Norge og Statistisk sentralbyrå. Det er enighet om at nye tilleggskategorier på tredje siffernivå og særskilt registrering av tilleggsopplysninger vil kunne gi et mer gjenkjennelig bilde av frivilligheten i Norge. Samtidig påpeker Frivillighet Norge at antallet tilleggsspørsmål må begrenses til et absolutt minimum for å unngå at det blir for komplisert å registrere seg. Brønnøysundregistrene påpeker videre at over 6 000 registrerte organisasjoner må melde nye opplysninger dersom det innføres endringer i kategoriseringen, og behovet for tilleggsopplysninger bør derfor vurderes nøye mot hvilken byrde som blir lagt på organisasjonene.

For å gjøre det så enkelt som mulig for organisasjonene å innrapportere nye opplysninger til Frivillighetsregisteret har departementet prioritert arbeidet med integrering av frivillige organisasjoners medlemsregistre med Frivillighetsregisteret. Integrasjonsløsningen vil tilby organisasjonene en enklere måte for lokallagene å registrere og oppdatere opplysninger i Frivillighetsregisteret, ved at de skal kunne sende meldinger til registeret ved hjelp av sentralleddets medlemssystem. I tillegg til at dette vil gjøre det enklere for de lokale lagene, vil det øke kvaliteten på opplysningene i Frivillighetsregisteret. Dette vil være positivt med tanke på økt bruk av Frivillighetsregisteret.

En forenklet løsning for innrapportering av opplysninger til Frivillighetsregisteret utarbeides nå av

Brønnøysundregistrene i samarbeid med frivillig sektor. Vi ønsker ikke å pålegge organisasjonene å innrapportere nye tilleggsopplysninger til Frivillighetsregisteret før denne løsningen er på plass.

Jeg er for øvrig ikke kjent med at de gjeldende kategoriene for aktivitets- og virksomhetsområde er til hinder for at Frivillighetsregisteret kan tas i bruk. Kravet til innrapportering av opplysninger om kategori følger av lovens § 6 og forskrift om register for frivillig virksomhet § 4. Disse bestemmelsene har ikke til hensikt å avgrense kravene til registrering i Frivillighetsregisteret som følger av Frivillighetsregisterloven § 3 Registreringsrett. Frivillig virksomhet og § 4 Registringsenheter.

SPØRSMÅL NR. 941

Innlevert 5. mai 2015 av stortingsrepresentant Ruth Grung

Besvart 13. mai 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

«Skade og ulykker er den viktigste dødsårsaken i Norge for de under 45 år. 650 små barn ble innlagt med brannskade i sykehus i 2012. Antallet har vært påfallende stabilt de siste 20 år. Arbeidet med forebygging av skade og ulykker går usedvanlig tregt. Forskriftene om å etablere et skaderegister for legebehandlete ulykker og skader i hjem, fritid og skole fra 2008 er ennå ikke tatt skikkelig i bruk.

Hvordan vil ministeren sikre at skaderegisteret blir funksjonelt, slik at vi får mer kunnskap til å målrette tiltak?»

BEGRUNNELSE:

I 2012 ble 620 små barn innlagt med brannskader ved norske sykehus. Hver dag er drøyt 5 norske sykehussenger belagt av et barn under 3 år med brannskade. Barn under 3 år er mest utsatt. Det er flest gutter og innvandrerbarn er overrepresentert i forhold til populasjonen. Behandlingen er smertefull og gir ofte varige men. Vi vet ikke hvor mange som blir behandlet i primærhelsetjenesten.

For personer under 45 år er ulykker den største dødsårsaken i Norge. Ulykkene har ofte store helsemessige, sosiale og økonomiske konsekvenser for dem som rammes og for pårørende.

Kommunen har ansvar for å forebygge skader og ulykker, blant annet gitt gjennom krav til folkehelse,

samfunnssikkerhet og brannsikkerhet. Kommunen skal ha oversikt over helsetilstand og påvirkningsfaktorer. Opplysninger om og vurderinger av skader og ulykker skal inngå i denne og være grunnlag for det forebyggende arbeid. Men kommuner mangler gode data på helseutfordringer og hva som virker.

I 2008 trådte det i kraft en forskrift der alle legebehandlete ulykker, skader i hjem, fritid og skole skulle registreres i et skaderegister. Formålet var å få økt kunnskap om hvor man bør sette inn tiltak og måle effekten av tiltak. Man klarer å registrere skader og ulykker i spesialisthelsetjenesten og i noen store legevakter. Dette står i grell kontrast til den nasjonale registerpolitikken vi har på andre områder, så som kreft og andre helseområder. Det er allment kjent at slike registre har vært avgjørende for å målrette tiltak og prioritere ressurser med god helseeffekt.

Det er også spesielt at det skal være så stor forskjell på kunnskapsinnhenting på skader og ulykker i arbeidslivet og det som skjer i hjem, skole og fritid.

Svar:

En alvorlig skade påvirker helsen resten av livet, og gir mange tapte leveår med god helse i Norge. Slik representant Grung gir uttrykk for, er et godt skaderegister et sentralt virkemiddel for å forebygge ulykker. Derfor vedtok også Stortinget i 2007 å utvide formålet til Norsk pasientregister (NPR) til å bidra til kunnskap

om skader og ulykker. Alle personskadetilfeller som behandles i spesialisthelsetjenesten og ved kommunale legevakter, i første omgang legevaktene i Oslo, Bergen og Trondheim, skal registreres.

Totalt 26 enheter plikter å rapportere personskader til NPR, hvorav 21 rapporterte opplysninger om skader behandlet i 2014. Behandlingssteder som ikke rapporterte i 2014 var Universitetssykehuset i Nord-Norge, de kommunale legevaktene i Oslo og Bergen, Lovisenberg og Diakonhjemmet.

Spesialisthelsetjenesten behandlet om lag 300.000 skader i 2014, men omstendighetene ble kun rapportert for 38 % av skadene (115.000). Tilsvarende tall for 2011 var 25 %. Det er altså en gradvis bedring i komplettheten av disse dataene. Oslo universitetssykehus (OUS) er eneste behandlingssted som leverer komplette skadedata.

Mange av skadene som skjer i Norge behandles i primærhelsetjenesten, og informasjonen i Norsk pasientregister kan derfor ikke gi en komplett oversikt over de skader som skjer i Norge. Folkehelseinstituttet presenterte i fjor rapporten «Skadebildet i Norge», og viser der at det i perioden 2009-2011 var i gjennomsnitt 251 000 skader som kun ble behandlet i primærhelsetjenesten, og som Norsk pasientregister derfor ikke har informasjon om. I utredningen av et kommunalt helse- og omsorgsregister skal det vurderes om skadedata skal inngå.

Helsedirektoratet har i 2013 og 2014 gjort flere tiltak for å få bedre rapportering av personskader. Det ble etablert en arbeidsgruppe som jobbet for en bedre og

mer effektiv registrering av data om skader og ulykker til NPR. Arbeidsgruppen besto av representanter fra flere avdelinger i Helsedirektoratet, herunder NPR, samt kontaktpersoner fra alle regionale helseforetak (RHF). Gruppen møttes periodisk for å gjennomgå utviklingen, drøfte vanskeligheter og fremme forslag til å effektivisere registreringen. Representanter fra gruppen har så langt besøkt alle foretak som skal rapportere skadedata med unntak av Lovisenberg og Diakonhjemmet. Det er også gjennomført møter med fagsjefene i alle de regionale helseforetakene. Etter møtene med sykehus og fagsjefer har flere nye enheter begynt å rapportere data til NPR.

Etter innspill fra helseforetakene, gjør NPR i løpet av 2014 og 2015 også flere andre tiltak for å bedre rapporteringen. Dette inkluderer en forenkling av skadedatasettet, utvikling av en forenklet registreringsveileder samt informasjonsmateriell for både ansatte og pasienter som skal distribueres på sykehusene. Sammen med sykehusene skal NPR også kartlegge pasientstrømmene på de enkelte sykehusene for å sikre at flest mulig av de skadede registreres.

Hvert sykehus er også pålagt å utpeke en medisinsk ansvarlig ved hvert helseforetak samt en superbruker ved hvert sykehus for å sikre kvalitet og kontinuitet i registreringen. Disse skal møtes årlig. Første møte ble gjennomført for Helse Vest i juni 2014. Det er kun Helse Vest som pr mai 2015 har fått dette nettverket på plass.

Jeg mener tiltakene som er nevnt vil bedre rapporteringen av personskade i tiden som kommer.

SPØRSMÅL NR. 942

Innlevert 5. mai 2015 av stortingsrepresentant Truls Wickholm

Besvart 12. mai 2015 av finansminister Siv Jensen

Spørsmål:

«Angående forskrift om land-for-land rapportering har PWYP Norge analysert Statoils rapport publisert 19.03.15. Analysen viser at reglene i forskriften ikke følges i denne rapporten.

Kan ministeren bekrefte at det er Finansdepartementet som skal holde oppsyn med at reglene i forskriften følges, vil finansministeren be Statoil om å rapportere på nytt dersom rapporten fra PWYP Norge medfører riktighet og hva vil statsråden gjøre for å klargjøre måten det skal rapporteres på?»

BEGRUNNELSE:

1. januar 2014 trådte loven om land-for-land rapportering i kraft i Norge. Statoil publiserte den 19.03.15. verdens første land-for-land rapportering.

PWYP Norge har analysert Statoils rapport publisert 19.03.15. Analysen viser at reglene i forskriften ikke følges. Statoil har ifølge rapporten blandet inn tall fra oppstrøms- og nedstrømsvirksomheten.

Det gjør rapporteringen ikke-transparent. Dersom det skal være mulig å analysere hva som betales til myndigheter i de ulike landene så må skattene som betales analyseres sammen med de inntektene (og kostnadene) som ligger igjen i ressurslandet. Konsekven-

sen når nedstrømstall blandes med oppstrømstall er at denne analysen ikke lar seg gjennomføre.

Den norske forskriften har samme definisjon som EU-direktivet på hva som menes med oppstrømsaktiviteter: «med «virksomhet innen utvinningsindustrien» menes virksomhet som omfatter leting etter, prospektering etter, funn av, utvikling av og utvinning av mineraler, olje, naturgassforekomster eller andre materialer». Dette er det som kalles oppstrømsaktiviteter i utvinningsindustrien. Nedstrømsaktivitetene er raffinering, handel og markedsføring/salg av endelig produksjon. Nedstrømsaktivitetene er ikke en del av definisjonen av den nåværende land-for-land rapporteringen som angitt i EU-direktivet, og heller ikke i den norske forskriften.

En robust forskrift for åpenhet og gjennomsiktighet er en nødvendig forutsetning i arbeidet mot korrupsjon, skatteunndragelser og annen økonomisk kriminalitet og utvidet land-for-land rapportering. Innsynsrett og ytringsfrihet er under press i mange land og tilsløringer i rapporteringer hindrer offentlighetens tilgang til å bruke informasjon som er viktig for samfunnet.

Åpenhet om pengestrømmer er nå lov i USA, EU og Norge, men lovene er fremdeles mangelfulle. AP og SV har tidligere støttet merknad om utvidet land-for-land rapportering.

Svar:

Finansdepartementet fører ikke kontroll med de rapporteringspliktiges land-for-land-rapportering. Finansdepartementet har derfor ikke tatt stilling til om Statoils land-for-land-rapport for 2014 er utarbeidet i tråd med forskriftsreglene om land-for-land-rapportering.

Finanstilsynet fører kontroll med at årsregnskap, årsberetning, halvårsregnskap og annen finansiell rapportering fra utstedere av omsettelige verdipapirer som er eller søkes notert på regulert marked i EØS, er i samsvar med lov eller forskrift, jf. verdipapirhandelloven § 15-1 tredje ledd. Det fremgår ikke eksplisitt av bestemmelsen om land-for-land-rapporten omfattes av Finanstilsynets regnskapskontroll. Finanstilsynets kontroll av finansiell rapportering innebærer at det skal etableres ordninger for utvelgelse av foretak og dokumenter som skal være gjenstand for kontroll, og at

kontrollen skal innrettes for å avdekke vesentlige rapporteringsavvik, jf. verdipapirforskriften § 13-4. Det påligger derfor ikke Finanstilsynet å kontrollere alle innsendte land-for-land-rapporter under regnskapskontrollen.

EUs rapporteringsdirektiv (direktiv 2004/109/EF) ble endret ved direktiv 2013/50/EU. I endringsdirektivet er det inntatt regler om land-for-land-rapportering, jf. direktivet art. 6. EØS-regler som svarer til rapporteringsdirektivet, er gjennomført i norsk lov. Endringsdirektivet anses EØS-relevant, men er imidlertid ennå ikke tatt inn i EØS-avtalen.

Etter endringsdirektivet art. 28 skal medlemslandene fastsette nærmere regler om administrative tiltak og sanksjoner for det tilfellet at rapporteringspliktige ikke overholder sine plikter etter nasjonale regler som gjennomfører direktivet. Det er de nasjonale tilsynsmyndighetene som vil følge opp dette, jf. direktivet art. 24. I endringsdirektivet art. 28a bokstav a), heter det at direktivets art. 28b om «Sanctioning powers» skal gjelde ved

«failure by the issuer to make public, within the required time limit, information required under the national provisions adopted in transposition of Articles 4, 5, 6, 14 and 16;»

Som nevnt inneholder art. 6 i endringsdirektivet nærmere regler om land-for-land-rapportering. Direktivbestemmelsen innebærer en plikt for tilsynsmyndighetene til å kontrollere innsendingen av de rapporteringspliktiges land-for-land-rapporter innenfor rammen av de etablerte ordningene for utvelgelse.

Norge har vært tidlig ute med å innføre krav om land-for-land-rapportering sammenlignet med andre EØS-land. Første rapporteringsår er 2014, med innsendingsplikt i 2015. Etter min vurdering er det behov for noe mer tid før man har grunnlag for å vurdere hvordan rapporteringspliktige generelt innretter seg etter det nye land-for-land-regelverket. Jeg viser i den forbindelse også til at Finansdepartementet tar sikte på å evaluere det norske land-for-land-regelverket etter tre år, slik at norske erfaringer og posisjoner eventuelt kan spilles inn overfor EU-kommisjonen i forbindelse med deres evaluering av LLR-regelverket i EU.

SPØRSMÅL NR. 943**Innlevert 5. mai 2015 av stortingsrepresentant Heikki Eidsvoll Holmås****Besvart 13. mai 2015 av utenriksminister Børge Brende****Spørsmål:**

«Vil utenriksministeren kreve frie og demokratiske valg i Burundi i henhold til grunnloven, påklage at opposisjonelle fengsles og bringes til taushet og via diplomatiske kanaler kreve at President Nkurunziza trekker sitt kandidatur til en tredje periode som president til valget i juni?»

BEGRUNNELSE:

Pierre Nkurunziza har vært president i Burundi siden 2005. For litt over en uke siden, den 25. april 2015, annonserte han at han nå vil stille til valg for en tredje periode, i strid med landets grunnlov. Dette første umiddelbart til voldelige protester. Myndighetene svarte med å sette inn militæret og 11 personer skal så langt ha blitt drept og langt flere er skadet i opptøyene. Myndighetene har stengt flere radiokanaler og blokkerte den 29. april tilgangen til sosiale medier i landet. I følge UNCHR har 21 000 sivile allerede flyktet til naboland i frykt for eskalering av konflikten.

FNs sikkerhetsråd har fordømt volden og stilt krav om etterforskning av drapene og frie, demokratiske valg. USA har også vært tydelige ute og gitt sin støtte til demonstrantene som krever reelle demokratiske valg i henhold til grunnloven.

Det internasjonale samfunnet må nå stå sammen om å fordømme vold mot fredelige protestanter og kreve demokratiske valg i henhold til grunnloven. Den norske regjeringen må tydelig stille seg bak krav om frie demokratiske valg i henhold til grunnloven i Burundi, der den politiske krisen nå truer sivile menneskeliv. Norge må være en tydelig stemme og bidra til å stanse den udemokratiske og voldelige utviklingen før situasjonen eskalerer til en væpnet konflikt, som kan få store konsekvenser ikke bare for Burundi, men også for resten av regionen.

Svar:

De politiske spenningene i Burundi har økt i oppkjøringen til nasjonale og lokale valg i 2015. Etter at president Nkurunziza 25. april lanserte sitt kandidatur til presidentvalget har demonstrasjoner funnet sted i hovedstaden Bujumbura og andre byer. Politiet har slått hardt ned på demonstrantene. 18 mennesker skal

være drept og flere hundre arrestert. Sosiale medier, radiostasjoner og telefonlinjer skal være stengt. Politisk motivert trakassering og vold har den siste tiden ført til at nærmere 50 000 burundiere, ifølge FN, har flyktet over grensen til nabolandene. Særlig militser som skal være tilknyttet regjeringspartiets ungdomsorganisasjon Imbonerakure, blir anklaget for å stå bak trusler og vold.

Regjeringen er svært bekymret over utviklingen i Burundi. Vi har tatt opp situasjonen med Burundis myndigheter på politisk nivå ved en rekke anledninger. Senest i et møte med Burundis ambassadør til Norge 6. mai tok vi opp regjeringens klare bekymring for utviklingen i landet, og mulige konsekvenser for videre politisk stabilitet både internt og i regionen. Det ble understreket at de ansvarlige for volden må stilles til ansvar, at rettssikkerheten i landet må ivaretas, og at burundiske myndigheter må legge forholdene til rette for frie og rettferdige valg. Det samme klare budskapet ble formidlet til Burundis utenriksminister Kavakure 23. april.

Det politiske stridsspørsmålet i Burundi er knyttet til grunnlovens bestemmelse om at en president velges av folket for fem år, og kan gjenvelges én gang. Sittende president Nkurunziza ble første gang valgt til president av nasjonalforsamlingen i Burundi i 2005, ikke direkte av folket; dette i tråd med grunnlovens bestemmelse om en overgangsperiode etter slutten på borgerkrigen i landet. Burundis grunnlovsdomstol sier i en kjennelse 5. mai at Nkurunziza har anledning til å stille til valg i 2015, da han bare en gang tidligere har blitt valgt direkte av folket. Kjennelsen bestrides blant annet av opposisjonen i landet, som også viser til at den bryter med Arusha-fredsavtalen som fastslår at ingen president kan sitte i mer enn to perioder.

Norge og likesinnede land har overfor burundiske myndigheter gitt klart uttrykk for at det i denne situasjonen påhviler dem et ansvar for å legge til rette for en politisk dialog med opposisjonen, som sikrer et fundament for frie og rettferdige valg. Fra norsk side har vi gjennom den internasjonale organisasjonen Interpeace støttet arbeid på dette området de senere årene. Norge fortsetter dialogen med burundiske myndigheter om disse spørsmålene og følger den videre utviklingen i landet tett.

SPØRSMÅL NR. 944**Innlevert 6. mai 2015 av stortingsrepresentant Audun Lysbakken****Besvart 13. mai 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«Hva vil statsråden gjøre for å sikre likebehandling av pårørende som klager på vedtak i omsorgssaker, og vil statsråden undersøke grunnlaget for fylkesmannen i Hordalands praksis?»

BEGRUNNELSE:

5.mai offentliggjorde Bergens Tidende statistikk som viser store forskjeller i antall klager i omsorgssaker som fører til omgjøring hos fylkesmannen i Hordaland, sammenlignet med andre fylkesmannsembeter. I fjor klaget 19 pårørende til fylkesmannen fordi kommunen ga avslag på søknad om støttekontakt. Ingen fikk medhold. Fylkesmannen fikk 30 klagesaker på kommunale vedtak om omsorgslønn. Ingen vedtak ble opphevet eller endret. Ni klagesaker handlet om praktisk bistand eller omsorgshjelp. Ingen saker ble omgjort. På landsbasis førte cirka 40 prosent av klagen i slike saker til endring.

Norsk Forbund for Utviklingshemmede har lenge reagert på denne forskjellsbehandlingen, og mener den

utgjør en fare for rettssikkerheten. NFU mener utviklingen har gått i gal retning, og at det tidligere var lettere for pårørende med barn med utviklingshemming å få medhold i slike saker i Hordaland.

Svar:

Pasienter og brukere har en lovfestet rett til nødvendige helse- og omsorgstjenester fra kommunen. Fylkesmannen er både klage- og tilsynsinstans. Tilsynsmyndighetene ved fylkesmannen og Statens helsetilsyn fører tilsyn med at lovkravene er oppfylt.

Statens helsetilsyn er et faglig uavhengig organ som har det overordnede faglige styrings-ansvaret overfor fylkesmennene når det gjelder tilsyn og behandling av klager etter pasient- og brukerrettighetsloven. For å sikre en lik forståelse av regelverket og praksis hos fylkesmennene i landet, har Statens helsetilsyn blant annet utarbeidet veiledere for fylkesmennene i behandling av klagesaker.

På bakgrunn av ovennevnte finner jeg det riktig at Statens helsetilsyn blir orientert om bekymringen fra stortingsrepresentant Audun Lysbakken.

SPØRSMÅL NR. 945**Innlevert 6. mai 2015 av stortingsrepresentant Anne Tingelstad Wøien****Besvart 12. mai 2015 av kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

«Har alle fylker etablert hospiteringsordninger for yrkesfaglærere og gjelder dette tilbudet for alle videregående skoler i fylket som har yrkesfaglige program?»

BEGRUNNELSE:

Hospiteringsordninger er noe som har vært praktisert i videregående opplæring innenfor yrkesfagene i mange år. Det har imidlertid vært opp til den enkelte skole/skoleeier om de har tilbudt slike ordninger. Den rødgrønne regjeringen ga i 2010-2012 støtte til forsøk i seks fylker med modeller for hospiteringsordninger for lærere på yrkesfaglige utdanningsprogram samt instruktører i lærebedrifter. Formålet med hospiteringen er å øke

kompetansen hos lærerne, fremme samarbeid mellom skole og bedrift og skape bedre helhet og større sammenheng i opplæringen. Forsøket som ble igangsatt av den rødgrønne regjeringen inkluderte 150 lærere som hospitererte i bedrift samt instruktører og faglige ledere som samarbeidet tett med eller hospitererte i skolen. Evalueringen viste at både lærere og instruktører hadde fått ny kunnskap om den andre læringsarenaen.

I St.meld.nr. 20 (2012-2013) «På rett vei», vedtatt i Stortinget juni 2013, sluttet Stortinget seg til målet om at

«...alle fylker skal etablere hospiteringsordninger i løpet av skoleåret 2013-2014. Ordningen skal bygge videre på suksesskriteriene fra evalueringen som er gjort».

Svar:

Fra 2013 ble alle fylker invitert til å delta i videreføringen av hospiteringsordningen som ble prøvd ut av seks fylker i perioden 2010-2012. Evalueringen for 2014 viser at alle fylker nå tilbyr hospitering. Totalt har 1032 hospitanter deltatt siden ordningen ble satt i gang.

Av det totale antall deltakere er 646 yrkesfaglærere og 185 instruktører/faglige ledere. Videreføringen av hospiteringsordningen er utvidet til også å favne fellesfaglærere og rådgivere. 123 fellesfaglærere og 78 rådgivere har gjennomført hospiteringsopphold.

Det varierer fra fylke til fylke om alle skoler med yrkesfaglige utdanningsprogram deltar i ordningen. Variasjonene skyldes i hovedsak hvilken strategi fylkeskommunene velger for bruk av ressurser, bruk av midler og prioriteringer av utdanningsprogram. På landsbasis gis det hospiteringstilbud i alle utdannings-

program. I snitt hadde fylkene i 2014 hospitanter i 6 av de 9 yrkesfaglige utdanningsprogrammene.

Det er den enkelte fylkeskommune som har den nøyaktige oversikten over antall skoler som deltar med hospitanter. Rapportene Utdanningsdirektoratet mottar fra fylkeskommunene antyder at det er noen skoler som har valgt å ikke delta i tiltaket. Det finnes også skoler som ikke har hatt anledning til å delta da de prioriterer andre tiltak initiert fra lokalt eller sentralt hold.

Rapportene fra fylkeskommunene viser at deltagelse i hospiteringsordningen medfører verdifull faglig oppdatering og ny kompetanse hos lærere og instruktører.

Regjeringen fortsetter satsingen på kompetanseutvikling for yrkesfaglærere. Derfor har vi bevilget midler til faglige nettverk for yrkesfaglærere. Målet er at alle yrkesfaglærere jevnlig skal ha mulighet til å delta i kompetansehevingstiltak.

SPØRSMÅL NR. 946

Innlevert 6. mai 2015 av stortingsrepresentant Geir Pollestad

Besvart 15. mai 2015 av landbruks- og matminister Sylvi Listhaug

Spørsmål:

«I det fremlagte tilbudet i jordbruksoppgjøret ligger det inne en del "forenklingstiltak".

Kan statsråden gi en vurdering av hvor mye tid den enkelte bonde vil spare på disse tiltakene og vil summen av tiltak som regjeringen har presentert til nå, inkludert årets tilbud, gjøre at den enkelte bonde i gjennomsnitt sparer mer enn 30 min årlig i papirarbeid/byråkrati?»

Svar:

Jeg har ved flere anledninger svart på liknende spørsmål fra Pollestad, senest spørsmål nr. 8 til spørretime

i Stortinget den 15. april i år. Da stilte representanten Pollestad følgende spørsmål:

"Hvor mye tid anslår statsråden at norske matprodusenter sparer gjennom de vedtatte forenklingstiltakene?"

Utgangspunktet for mine svar på disse spørsmålene er at forenkling av landbrukspolitikken er et mandat regjeringen har fått fra Stortinget, og at forenkling omfatter mye mer enn hvor lang tid en bonde bruker på å fylle ut søknadsskjemaet om produksjonstilskudd.

Jeg vil be representanten Pollestad om å lese de tidligere svar jeg har gitt.

SPØRSMÅL NR. 947**Innlevert 6. mai 2015 av stortingsrepresentant Kjell Håvard Jensen****Besvart 19. mai 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen****Spørsmål:**

«Har statsråden noen planer om nye møter med svenske myndigheter om Svinesundterskelen, og vil han ta initiativ til en konsekvensanalyse før han eventuelt går i samtaler med svenske myndigheter?»

BEGRUNNELSE:

Svinesundterskelen har vært et politisk tema gjennom tiår, og det har vært lansert en rekke forslag til løsning, uten at man har nådd frem hos svenske myndigheter.

Iddefjorden er smal, og på enkelte steder gjør undervannstopper fjorden grunn.

Havneinteresser og næringsliv har signalisert et behov for å gjøre disse grunnene dypere ved bearbeide undervannstopper.

Svenske politikere har vært skeptiske til å gjøre endringer i Iddefjorden av miljøhensyn.

Det er likevel et stort behov for å legge til rette for at større skip skal kunne anløpe industri og havn i fjorden.

Fra lokalpolitikere i Halden har det blitt lansert en idé om å utføre en konsekvensanalyse sammen med NTNU og SINTEF. Forslagstiller mener det vil være fornuftig å få utredet miljø- og næringslivskonsekvenser i denne saken.

Svar:

Jeg har brukt mye tid på denne saken de siste drøye 18 måneder. Jeg har besøkt Nexans i Halden, og jeg har tatt opp tema med svenske myndigheter ved flere anledninger. Utfordringen er kort fortalt at et inngrep for å utbedre farleden må skje i samarbeid og/eller forståelse med svenske myndigheter, siden området på svensk side har fått klare vernevedtak med bakgrunn i miljøvern. Vi har dessverre opplevd liten vilje til å finne løsning på saken.

Saken har vært utredet fra norsk side flere ganger tidligere. Jeg er beredt til å gjøre en ny utredning eller konsekvensanalyse, men mener det kun har en hensikt dersom det skjer i samarbeid med svenske aktører. Dette for å hindre at svenske aktører kan avvise den som mangelfull eller som et partsinnlegg fra Norge. Jeg vil derfor ta initiativ overfor den svenske regjeringen for å se på muligheten for en slik felles utredning.

Saken har en lang forhistorie. Innseilingen til Halden har vært et prosjekt som det har vært arbeidet med i lang tid. Allerede i 1998 var det kontakt mellom svenske og norske myndigheter for å drøfte en mulig utbedring av innseilingen til Halden, slik at de indus-

tribedriftene i området som nytter sjøverts transport for sine produkter kan benytte skip med større dypgående og lasteevne. Den svensk-norske riksgrensen går midt i sundet i Iddefjorden, og farleden inn til Halden går dermed gjennom både svensk og norsk territorialfarvann. Dette medfører at omtrent halvparten av de utbedringene og inngrepene i farleden som er ønskelig fra norsk side vil måtte gjennomføres også på svensk grunn.

Fra norsk side har det vært gjennomført konsekvensutredninger om tiltaket både i 2001 og i 2010. Nye utredninger, slik som svenske myndigheter har beskrevet vil være nødvendig for at regionale myndigheter, mark- og miljødomstolen, den svenske regjeringen, og eventuelt også EUs miljøorgan, skal kunne vurdere en søknad om å gjøre inngrep i farleden på svensk side, vil være svært omfattende.

Etter 1998 har det vært flere samtaler om farleden til Halden mellom svenske og norske politikere, og på norsk side får vi jevnlig henvendelser fra lokale myndigheter og bedrifter som ønsker at det gjennomføres utbedringer i farleden. Kystverket ba i brev av 17. juni 2013 til Länsstyrelsen i Västra Götalands Län om en oversikt over hvilke utredninger som svenske myndigheter mener er nødvendige for at vi på norsk side kan få en endelig svensk vurdering av utdyping av farleden inn til Halden.

I svaret fra Länsstyrelsen i Västra Götalands Län til Kystverket 24. september 2014 vises det til at den svenske regjeringen 20. januar 2000 konstaterte at en mulig utdyping av farleden til Halden vil måtte prøves av Regjeringen, slik kap. 17 § 1 i den svenske Miljöbalken krever – det betyr altså at vi på norsk side må søke den svenske regjeringen om tillatelse til å gjennomføre tiltak i dette svensk-norske farvannet.

Jeg skrev den 18. februar 2015 til den svenske miljøministeren Åsa Romson, med spørsmål om man på svensk side ville gi sin vurdering av hvorvidt det er realistisk å håpe på at den svenske regjeringen vil legge forholdene bedre til rette for gjennomføringen av prosjektet. I svarbrevet, datert 20. mars 2015, ble det ikke gitt klare signaler om hva den svenske regjeringen vil kunne gå inn for. Det ble imidlertid vist til at majoriteten av svenske instanser som gjennom årene har uttalt seg i saken er negative til en utvidelse av farleden inn til Halden.

Den 27. april 2015 ble det holdt et bilateralt møte mellom den svenske miljøministeren Romson og hennes norske kollega Sundtoft, etter anmodning fra svensk side. Tilbakemeldingen som jeg har fått fra dette møtet er at den svenske ministeren ikke kunne gi

noe sikkert svar på om man på svensk side ville kunne akseptere en utvidelse av skipsleden inn til Halden slik Norge har bedt om, ettersom dette er en avgjørelse som vil bli truffet av en svensk domstol. Hun trodde imid-

lertid det var lite sannsynlig at Norge fikk aksept for sitt ønske, bl.a. fordi utviklingen de senere årene har gjort svenskene mer urolige for miljøkonsekvensene av en utvidet skipsled enn de hadde vært tidligere.

SPØRSMÅL NR. 948

Innlevert 6. mai 2015 av stortingsrepresentant Kjell Håvard Jensen

Besvart 13. mai 2015 av olje- og energiminister Tord Lien

Spørsmål:

«Er statsråden tilfreds med at NVE har brukt 5 år på å utarbeide en analyse/rapport for 2 kilometer gangvei, og vil statsråden foreta seg noe for å sørge for at gangveien langs riksvei 22 i Trøgstad kommune kan bygges så raskt som mulig?»

BEGRUNNELSE:

Trøgstad kommune har lagt alt til rette for å bygge 2 kilometer gang- og sykkelvei langs riksvei 22. Denne saken har vært på Trøgstad kommunes agenda siden 1980, og i 2005 ble det endelig fattet vedtak om å bruke sideveismidler for å bygge en gang- og sykkelvei i området.

Alle instanser er enige og vedtakene er gjort. Dessverre er NVE kommet inn i saken, noe som gjør at all fremdrift har stoppet opp. Siden 2011 har kommunen ventet på en endelig analyse/rapport fra NVE. NVE måtte inn i saken på bakgrunn av at veien går gjennom et tidligere leirrasområde.

Svar:

Jeg har fått opplyst at NVE nå gjennomfører kartlegging av soner med fare for kvikkleireskred for eksisterende bebyggelse i Trøgstad kommune. Kartleggingen har vært forsinket fordi NVE har måttet prioritere oppfølging av skader i regionen fra flommene i 2011 og 2013. I arbeidet med kartlegging, prioriterer NVE sikkerhet for eksisterende bebyggelse, og ikke å tilrettelegge for ny bebyggelse eller utvikling av infrastruktur slik som en gangvei. Dette vil være tiltakshavers ansvar i det enkelte tilfelle. Ved bygging av en gangvei må tiltakshaver gjøre de nødvendige utredninger og tiltak for å sikre at utbyggingen kan gjennomføres i tråd med gjeldende regelverk, herunder sikkerhet mot skred. I slike saker er NVE høringspart og bistår kommunen med råd og veiledning om flom- og skredfare.

Det er Statens vegvesen og Trøgstad kommune som har igangsatt planarbeid for gang- og sykkelveien langs riksvei 22. Planen berører områder med fare for kvikkleireskred. NVE har gitt uttalelser til planarbeidet, og deltatt i møter med Trøgstad kommune og Statens vegvesen, for å veilede om regelverket for utbygging i områder med kvikkleire.

SPØRSMÅL NR. 949

Innlevert 7. mai 2015 av stortingsrepresentant Jenny Klinge

Besvart 20. mai 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen

Spørsmål:

«I Aftenposten 06.05.15 opplyser Oslo politidistrikt at prosjekt «Operasjon svartmaling» skal avviklast fra årsskiftet, på grunn av dårlig økonomi. Det følger

av artikkelen at distriktet har fått redusert sitt budsjett med 50 mill. kr som ei følge av IKT-satsing, truleg i POD. Det er ei kjent sak at POD har halde tilbake midlar mange stader, noko som er alvorleg for drifta av distrikta.

Meiner statsråden at det er fornuftig å avvike dette prosjektet med ei slik grunngjeving, og er det i tråd med regjeringas prioriteringar?»

Svar:

Ifølge Politidirektoratet har Oslo politidistrikt opplyst at prosjektet “Operasjon Svartmaling” har hatt et særskilt fokus på hvitvasking av straffbart utbytte

knyttet til bruk av ulovlig arbeidskraft. Gjennom dette prosjektet har distriktet avdekket klare forgreninger til annen type alvorlig organisert kriminalitet, også med knytninger til utlandet. Politidistriktet er meget tilfreds med resultatene som følge av prosjektet. Medarbeiderne i prosjektet har fått verdifull kompetanse. Prosjektet har vært og er en viktig del av den nasjonale satsingen for å bekjempe arbeidsmarkeds kriminalitet. Politimesteren i Oslo har opplyst at innsatsen vil bli videreført også i 2016.

SPØRSMÅL NR. 950

Innlevert 7. mai 2015 av stortingsrepresentant Anette Trettebergstuen

Besvart 13. mai 2015 av arbeids- og sosialminister Robert Eriksson

Spørsmål:

«Vil statsråden sammenkalle partene i arbeidslivet med mål om å komme frem til og iverksette konkrete forbedringer og endringer av Bemanningsbyråregisteret slik at det virker etter hensikten med å kvalitetssikre og fremheve seriøse virksomheter?»

BEGRUNNELSE:

Bemanningsbyråregisteret ble opprettet i 2008 i forbindelse med Stoltenberg regjeringens handlingsplan mot sosial dumping, som et ledd i arbeidet mot sosial dumping og for å fremme den seriøse delen av bransjen og luke ut den useriøse. Virksomheter som har til formål å bedrive utleie har melde- og registreringsplikt. Registeret er en oversikt over virksomheter som overholder plikten. Fra arbeidsgiver- og takersiden kritiseres ordningen for å ikke gi noen kvalitativ godkjenning av virksomhetene, men tvert imot gi brukere falsk trygghet for at virksomheter driver seriøst bare fordi de er registrert. Slik sett kritiseres registeret for å være byråkratiserende uten å bidra til å fremheve seriøse virksomheter på bekostning av de useriøse.

Svar:

Regjeringen er opptatt av at det skal lønne seg å være seriøs. Som det fremkommer av regjeringens politiske plattform skal arbeidet mot sosial dumping fortsette.

For regjeringen er det avgjørende viktig å sikre at alle tiltak mot sosial dumping både er målrettede og fungerer etter hensikten. Dette er også begrunnelsen for at regjeringen nå gjennomgår og evaluerer eksisterende tiltak mot sosial dumping.

Jeg har merket meg at det både fra arbeidstaker- og arbeidsgiversiden er reist kritikk mot bemanningsforetaksregisteret. Det er imidlertid viktig å påpeke at bemanningsforetaksregisteret ikke er en godkjenningsordning. Det er et register over bemanningsvirksomheter som oppfyller bestemte registreringsplikter til norske myndigheter og som har et visst økonomisk fundament. Formålet med registeret er å gi en oversikt over slike virksomheter og gjøre det enkelte for brukerne å finne frem til registrerte virksomheter. Samtidig vil det også ha en funksjon for Arbeidstilsynet i deres arbeid. Det er også et viktig poeng med registeret at det stilles krav om at virksomhetene har en stedlig representant i Norge.

Jeg vil likevel være åpen for endringer i forskriften om bemanningsforetak, dersom det viser seg at registreringsordningen bør forbedres for å fungere etter hensikten. I denne sammenheng vil Arbeidstilsynets nytte av registeret være viktig, samt innspill fra aktørene i arbeidslivet om hvordan ordningen kan forbedres. Jeg vil se nærmere på hvordan problematikken best kan følges opp videre. Skal vi lykkes i kampen mot økende arbeidslivskriminalitet, er vi avhengig av at tiltakene er målrettede og fungerer slik de er tiltenkt.

SPØRSMÅL NR. 951**Innlevert 7. mai 2015 av stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen****Besvart 28. mai 2015 av arbeids- og sosialminister Robert Eriksson****Spørsmål:**

«Eg viser til statsråden sine svar på tidlegare skriftleg spørsmål frå meg om sysselsetingstal for personar med minst sju års registrert butid i Noreg, jf. Dokument nr. 15:921 (2014-2015) og Dokument nr. 15:826 (2014-2015).

Kan statsråden leggja fram same oversikt over sysselsetting som statsråden gjer i Dokument nr. 15:921 (2014-2015) for personar i aldersgruppa 25-62 år (gjerne fordelt på aldersgrupper) med minst sju års registrert butid i Noreg der personane er fordelt på landbakgrunn både enkeltland og geografisk område?»

GRUNNGJEVING:

Statsråden gjev i sitt svar på Dokument nr. 15:921 (2014-2015) ei oversikt over sysselsettingsandelen til personar i aldersgruppa 15-74 år med minst sju års butid i Noreg. Dette er ei nyttig oversikt, men det vil òg

vera viktig å få ei tilsvarende oversikt for personar i aldersgruppa 25-62 år sidan innvandrarar har ein annan demografisk samansetnad enn befolkninga elles. Eg legg til grunn at statsråden kan framskaffa ei slik oversikt som eg i dette spørsmålet bed om.

Svar:

Eg viser til førebels svar, kor eg opplyste at Arbeids- og sosialdepartementet har bestilt tal frå Statistisk sentralbyrå. Vi har no fått oversendt ei oversikt over sysselsetjing blant innvandrarar i aldersgruppa 25 – 62 år med minst sju års butid. Statistisk sentralbyrå presenterer sysselsetjingstala i personar og i prosent av befolkninga, fordelt på verdsregion og enkeltland, og for perioden 2001 – 2013. Oversikta følger vedlagt.

Vi ser særleg at innvandrarar med bakgrunn frå Norden og Vest-Europa har høg sysselsetjing.

Tabell 7a) Sysselsatte 25-62 år etter innvandrerbakgrunn og landbakgrunn. 4. kv. 2013

I alt	2093553	81,1
Befolkn, ekskl, innv,	1774086	83,8
Innvandrere m. botid 7 år +	162652	70,1
Norden	24374	84,3
Vest - Europa ellers	18307	84,3
EU land i Øst-Europa	17896	80,3
Øst - Europa ellers	18970	69,7
Nord - Amerika og Oseania	3483	77,1
Asia	57259	63,7
Afrika	15177	55,5
Sør- og Mellom - Amerika	7186	71,7

Tabell 1b) Innvandrere 25-62 år m. botid 7 år og mer etter landbakgrunn. 4. kv. 2001.			
LANDNAVN	Bosatte	Sysselsatte	Syss. prosent
I alt	114772	77571	67,6
Av dette:			
Somalia	1979	792	40,0
Libanon	687	295	42,9
Marokko	2403	1068	44,4
Irak	1406	630	44,8
Pakistan	8726	3966	45,5
Syria	257	119	46,3
Algerie	429	199	46,4
Tyrkia	4292	2034	47,4
Afghanistan	231	111	48,1
Det palestinske omr.	185	89	48,1
Egypt	180	88	48,9
Tunisia	345	175	50,7
Kambodsja	112	57	50,9
Singapore	103	54	52,4
Tanzania	116	66	56,9
Sør-Korea	187	110	58,8
Makedonia	1043	617	59,2
Brasil	331	197	59,5
Bangladesh	178	106	59,6
Gambia	547	333	60,9
Serbia.....	2402	1474	61,4
Israel	237	146	61,6
Iran	4741	2926	61,7
Trinidad og Tobago ..	123	76	61,8
Kenya	280	178	63,6
Sierra Leone	103	66	64,1
Eritrea	1012	649	64,1
Malaysia	141	91	64,5
Japan	256	166	64,8
Vietnam	7467	4913	65,8
Nigeria	237	156	65,8
Etiopia	487	323	66,3
Portugal	267	178	66,7
Ungarn	577	387	67,1
Mexico	139	94	67,6
Indonesia	143	97	67,8
Colombia	193	131	67,9
Sør-Afrika	204	139	68,1
Thailand	1472	1004	68,2
Argentina	177	121	68,4
Ghana	496	341	68,8

Bulgaria	368	253	68,8
India	2824	1968	69,7
Mauritius	117	82	70,1
Kroatia	656	460	70,1
Polen	3387	2398	70,8
Belgia	247	175	70,9
Hellas	278	197	70,9
Italia	498	354	71,1
Frankrike	818	584	71,4
Peru	221	158	71,5
USA	2562	1833	71,5
Sri Lanka	4488	3244	72,3
Russland	591	429	72,6
Spania	669	487	72,8
Chile	3588	2612	72,8
Bosnia-Hercegovina ..	5552	4042	72,8
Australia	217	159	73,3
Hongkong	421	309	73,4
Canada	383	282	73,6
Uganda	202	150	74,3
New Zealand	103	77	74,8
Filippinene	3147	2356	74,9
Kina	1557	1168	75,0
Finland	2782	2103	75,6
Romania	373	283	75,9
Tsjekkia	424	322	75,9
Irland	218	166	76,1
Tyskland	3893	2984	76,7
Storbritannia	5495	4274	77,8
Sveits	424	334	78,8
Østerrike	408	323	79,2
Færøyene	300	240	80,0
Kapp Verde	238	191	80,3
Danmark	8619	6981	81,0
Sverige	8451	6849	81,0
Island	1314	1070	81,4
Nederland	1662	1357	81,6

Tabell 2a) Sysselsatte 25-62 år etter innvandrerbakgrunn og landbakgrunn. 4. kv. 2003.		
I alt	1881310	79,7
Befolkn. ekskl. innv.	1757953	81,3

Innvandrere m. botid 7 år +	81979	66,2
Norden	17958	79,6
Vest - Europa ellers	11607	76,5
EU land i Øst-Europa	4553	70,4
Øst - Europa ellers	7915	66,2
Nord - Amerika og Oseania	2451	71,0
Asia	27846	58,8
Afrika	5657	51,7
Sør- og Mellom - Amerika	3992	67,9

Tabell 2b) Innvandrere 25-62 år m. botid 7 år og mer etter landbakgrunn. 4. kv. 2003.			
LANDNAVN	bosatte	sysselsatte	syss. prosent
I alt	123827	81979	66,2
Av dette:			
Somalia	2331	843	36,2
Libanon	728	291	40,0
Irak	1875	783	41,8
Marokko	2569	1127	43,9
Syria	276	124	44,9
Algerie	439	199	45,3
Pakistan	9175	4217	46,0
Tyrkia	4814	2262	47,0
Tunisia	358	171	47,8
Det palestinske omr.	197	97	49,2
Egypt	181	90	49,7
Kambodsja	121	61	50,4
Afghanistan	259	132	51,0
Singapore	102	55	53,9
Sudan	123	69	56,1
Tanzania	137	77	56,2
Makedonia	1118	649	58,1
Serbia.....	2725	1596	58,6
Trinidad og Tobago ..	124	74	59,7
Iran	5115	3077	60,2
Sør-Korea	207	125	60,4
Gambia	593	362	61,0
Nigeria	248	153	61,7
Brasil	385	238	61,8
Vietnam	7988	5003	62,6
Israel	253	159	62,8
Japan	265	167	63,0
Eritrea	1066	673	63,1
Kenya	306	194	63,4

Mexico	155	99	63,9
Etiopia	548	352	64,2
Bangladesh	197	127	64,5
Colombia	226	148	65,5
Sierra Leone	112	74	66,1
Uganda	221	147	66,5
Sør-Afrika	196	131	66,8
Thailand	1833	1226	66,9
Den dominikanske rep.	109	73	67,0
Ghana	524	352	67,2
Kroatia	679	460	67,7
Argentina	174	118	67,8
Ungarn	503	342	68,0
Indonesia	147	100	68,0
Portugal	279	191	68,5
Bulgaria	404	278	68,8
Sri Lanka	4923	3393	68,9
Hellas	287	198	69,0
India	2920	2015	69,0
Bosnia-Hercegovina ..	6867	4773	69,5
Chile	3734	2599	69,6
Canada	433	305	70,4
Polen	3598	2537	70,5
Spania	703	497	70,7
Tsjekkia	419	297	70,9
Malaysia	138	98	71,0
USA	2641	1876	71,0
Peru	248	177	71,4
Australia	235	169	71,9
Mauritius	111	80	72,1
New Zealand	116	84	72,4
Russland	953	694	72,8
Frankrike	906	665	73,4
Filippinene	3420	2515	73,5
Kapp Verde	231	171	74,0
Finland	2846	2108	74,1
Italia	516	383	74,2
Østerrike	400	298	74,5
Belgia	252	188	74,6
Romania	469	354	75,5
Storbritannia	5472	4171	76,2
Hongkong	428	327	76,4
Kina	1645	1258	76,5
Tyskland	3822	2965	77,6
Irland	224	174	77,7
Færøyene	319	250	78,4
Sverige	9381	7504	80,0

Island	1547	1239	80,1
Danmark	8406	6812	81,0
Ukraina	112	91	81,3
Nederland	1791	1458	81,4
Sveits	419	343	81,9

Tabell 3a) Sysselsatte 25-62 år etter innvandrerbakgrunn og landbakgrunn. 4. kv. 2005.		
I alt	1912679	79,9
Befolkn, ekskl, innv,	1773807	81,7
Innvandrere m. botid 7 år +	92021	66,9
Norden	20305	80,8
Vest - Europa ellers	12563	78,5
EU land i Øst-Europa	5179	72,7
Øst - Europa ellers	9155	67,5
Nord - Amerika og Oseania	2623	72,8
Asia	31224	59,0
Afrika	6563	51,8
Sør- og Mellom - Amerika	4409	68,5

Tabell 3b) Innvandrere 25-62 år m. botid 7 år og mer etter landbakgrunn. 4. kv. 2005.			
LANDNAVN	bosatte	sysselsatte	syss. prosent
I alt	137487	92021	66,9
Av dette:			
Somalia	3109	1117	35,9
Irak	2964	1140	38,5
Syria	344	140	40,7
Libanon	798	335	42,0
Marokko	2793	1245	44,6
Det palestinske omr.	207	94	45,4
Pakistan	9742	4545	46,7
Tunisia	405	189	46,7
Algerie	489	229	46,8
Egypt	206	99	48,1
Tyrkia	5424	2649	48,8
Afghanistan	320	174	54,4
Trinidad og Tobago ..	129	72	55,8

Sudan	170	95	55,9
Sør-Korea	221	125	56,6
Makedonia	1134	646	57,0
Kambodsja	126	72	57,1
Bangladesh	211	123	58,3
Singapore	118	69	58,5
Kosovo.....	2598	1521	58,5
Iran	5940	3496	58,9
Tanzania	160	96	60,0
Sierra Leone	127	77	60,6
Gambia	605	367	60,7
Kenya	350	214	61,1
Brasil	455	279	61,3
Zaire	115	71	61,7
Den dominikanske rep.	138	86	62,3
Serbia.....	786	492	62,6
Mexico	191	120	62,8
Nigeria	262	165	63,0
Uganda	251	159	63,3
Japan	261	166	63,6
Etiopia	690	440	63,8
Israel	273	176	64,5
Eritrea	1086	713	65,7
Vietnam	8470	5571	65,8
Thailand	2215	1463	66,0
Indonesia	168	111	66,1
Ghana	585	397	67,9
India	3053	2098	68,7
Cuba	112	77	68,8
Sør-Afrika	225	155	68,9
Kroatia	711	490	68,9
Sri Lanka	5442	3773	69,3
Chile	3903	2728	69,9
Portugal	311	218	70,1
Ungarn	497	353	71,0
Colombia	257	183	71,2
Hellas	311	222	71,4
Spania	704	503	71,4
Malaysia	144	103	71,5
Bosnia-Hercegovina ..	7136	5105	71,5
Polen	3858	2767	71,7
Canada	469	338	72,1
USA	2722	1981	72,8
Tsjekkia	429	313	73,0
Bulgaria	480	352	73,3
Australia	248	182	73,4
Russland	1520	1118	73,6

Ukraina	183	135	73,8
Argentina	182	135	74,2
Filippinene	3802	2837	74,6
Kina	1768	1322	74,8
Belgia	274	205	74,8
Latvia	139	104	74,8
Peru	291	218	74,9
Mauritius	113	85	75,2
Hongkong	444	334	75,2
Østerrike	395	298	75,4
Italia	541	412	76,2
Finland	3145	2399	76,3
Frankrike	1039	799	76,9
New Zealand	129	100	77,5
Storbritannia	5499	4281	77,9
Romania	596	471	79,0
Irland	241	191	79,3
Island	1745	1393	79,8
Tyskland	4198	3369	80,3
Sveits	442	356	80,5
Estland	134	108	80,6
Kapp Verde	228	184	80,7
Færøyene	340	276	81,2
Sverige	11440	9319	81,5
Danmark	8398	6875	81,9
Nederland	1941	1634	84,2
Litauen	121	102	84,3

Tabell 4a) Sysselsatte 25-62 år etter innvandrerbakgrunn og landbakgrunn. 4. kv. 2007.			
I alt	1996006	82,0	
Befolkn, ekskl, innv,	1812797	83,7	
Innvandrere m. botid 7 år +	109901	69,6	
Norden	21768	82,7	
Vest - Europa ellers	13674	81,6	
EU land i Øst-Europa	6537	75,8	
Øst - Europa ellers	11910	70,0	
Nord - Amerika og Oseania	2872	76,4	
Asia	39258	63,0	
Afrika	8607	54,8	
Sør- og Mellom - Amerika	5275	72,3	

Tabell 4b) Innvandrere 25-62 år m. botid 7 år og mer etter landbakgrunn. 4. kv. 2007.			
LANDNAVN	bosatte	sysselsatte	syss. prosent
I alt	157826	109901	69,6
Av dette:			
Somalia	4659	1818	39,0
Libanon	889	411	46,2
Syria	457	215	47,0
Algerie	540	263	48,7
Marokko	3117	1523	48,9
Egypt	228	113	49,6
Pakistan	10366	5190	50,1
Det palestinske omr.	191	101	52,9
Irak	6944	3674	52,9
Tunisia	449	239	53,2
Tyrkia	6069	3269	53,9
Sudan	259	151	58,3
Afghanistan	675	396	58,7
Kambodsja	141	83	58,9
Makedonia	1253	755	60,3
Trinidad og Tobago ..	126	76	60,3
Bangladesh	234	143	61,1
Den dominikanske rep.	178	111	62,4
Kosovo.....	4201	2634	62,7
Iran	6897	4331	62,8
Tanzania	199	126	63,3
Gambia	640	409	63,9
Singapore	134	86	64,2
Sierra Leone	154	99	64,3
Serbia.....	817	529	64,7
Mexico	231	150	64,9
Sør-Korea	232	151	65,1
Brasil	574	374	65,2
Israel	293	191	65,2
Kenya	386	262	67,9
Etiopia	1055	731	69,3
Vietnam	8981	6239	69,5
Cuba	213	148	69,5
Japan	256	178	69,5
Nigeria	294	205	69,7
Ecuador	116	81	69,8
Eritrea	1105	775	70,1
Zaire	179	126	70,4
Uganda	290	205	70,7
Thailand	2870	2038	71,0
India	3162	2247	71,1

Rwanda	119	85	71,4
Ghana	661	473	71,6
Ungarn	511	366	71,6
Sør-Afrika	247	178	72,1
Colombia	391	283	72,4
Bosnia-Hercegovina ..	7719	5692	73,7
Sri Lanka	5805	4292	73,9
Malaysia	154	114	74,0
Indonesia	208	154	74,0
Chile	4145	3070	74,1
Portugal	327	243	74,3
Hellas	339	252	74,3
Argentina	196	146	74,5
Kroatia	1394	1041	74,7
Slovakia	132	99	75,0
Polen	4150	3118	75,1
Mauritius	109	82	75,2
Tsjekkia	416	314	75,5
Canada	484	367	75,8
USA	2815	2140	76,0
Russland	2400	1825	76,0
Kina	1973	1501	76,1
Italia	601	458	76,2
Bulgaria	576	439	76,2
Spania	733	562	76,7
Ukraina	304	235	77,3
Hongkong	456	353	77,4
Finland	3436	2664	77,5
New Zealand	139	108	77,7
Peru	354	276	78,0
Latvia	211	166	78,7
Frankrike	1159	920	79,4
Kapp Verde	224	178	79,5
Australia	292	233	79,8
Filippinene	4276	3419	80,0
Romania	726	584	80,4
Belgia	293	236	80,5
Storbritannia	5417	4408	81,4
Estland	202	165	81,7
Østerrike	367	300	81,7
Island	1796	1471	81,9
Irland	252	208	82,5
Sveits	447	372	83,2
Sverige	12349	10304	83,4
Tyskland	4659	3894	83,6
Færøyene	332	278	83,7
Hviterussland	112	94	83,9

Danmark	8339	7004	84,0
Nederland	2041	1738	85,2
Litauen	233	199	85,4

Tabell 5a) Sysselsatte 25-62 år etter innvandrerbakgrunn og landbakgrunn. 4. kv. 2009			
I alt	2009185	81,3	
Befolkn, ekskl, innv,	1789293	83,4	
Innvandrere m. botid 7 år +	123573	68,7	
Norden	22652	83,3	
Vest - Europa ellers	14712	82,6	
EU land i Øst-Europa	7893	76,5	
Øst - Europa ellers	14000	68,9	
Nord - Amerika og Oseania	3081	76,5	
Asia	45108	62,3	
Afrika	10353	52,9	
Sør- og Mellom - Amerika	5774	70,4	

Tabell 5b) Innvandrere 25-62 år m. botid 7 år og mer etter landbakgrunn. 4. kv. 2009.			
LANDNAVN	bosatte	sysselsatte	syss. prosent
I alt	179854	123573	68,7
Av dette:			
Somalia	6548	2428	37,1
Syria	610	276	45,2
Libanon	983	451	45,9
Algerie	609	280	46,0
Marokko	3411	1682	49,3
Tunisia	506	253	50,0
Pakistan	11181	5616	50,2
Irak	8958	4500	50,2
Sudan	357	186	52,1
Kuwait	105	56	53,3
Det palestinske omr.	281	151	53,7
Tyrkia	6751	3678	54,5
Egypt	262	145	55,3
Afghanistan	1700	955	56,2
Kambodsja	154	90	58,4
Makedonia	1396	829	59,4
Sierra Leone	193	116	60,1
Gambia	707	426	60,3

Kosovo.....	4980	3014	60,5
Israel	316	193	61,1
Singapore	145	89	61,4
Bangladesh	262	161	61,5
Iran	8219	5062	61,6
Trinidad og Tobago ..	137	85	62,0
Tanzania	226	143	63,3
Kenya	462	295	63,9
Nigeria	357	230	64,4
Sør-Korea	257	168	65,4
Brasil	735	485	66,0
Serbia.....	926	616	66,5
Mexico	286	191	66,8
Ecuador	140	95	67,9
Vietnam	9502	6461	68,0
Uganda	364	248	68,1
Cuba	297	203	68,4
Etiopia	1478	1028	69,6
Japan	263	183	69,6
Montenegro.....	102	71	69,6
Hellas	366	255	69,7
Eritrea	1212	851	70,2
Colombia	467	330	70,7
Chile	4386	3120	71,1
Ghana	777	554	71,3
Den dominikanske rep.	230	164	71,3
Rwanda	157	112	71,3
Zaire	252	180	71,4
Thailand	3959	2829	71,5
Bosnia-Hercegovina ..	8323	5963	71,6
India	3266	2359	72,2
Bolivia	112	81	72,3
Argentina	230	167	72,6
Kroatia	1570	1145	72,9
Sør-Afrika	267	195	73,0
Sri Lanka	6259	4599	73,5
Kamerun	106	78	73,6
Mauritius	110	81	73,6
Venezuela	128	95	74,2
Ungarn	524	389	74,2
Ukraina	546	407	74,5
Bulgaria	701	524	74,8
Spania	792	595	75,1
Polen	4746	3571	75,2
Nepal	101	76	75,2
Malaysia	170	129	75,9
USA	2977	2260	75,9

Portugal	367	279	76,0
Kasakhstan	155	118	76,1
Peru	404	308	76,2
Kina	2342	1789	76,4
Russland	3636	2781	76,5
Hongkong	471	363	77,1
Canada	522	404	77,4
Finland	3552	2763	77,8
Indonesia	262	204	77,9
Australia	336	263	78,3
Hviterussland	194	152	78,4
Tsjekkia	391	308	78,8
Italia	642	508	79,1
Albania	136	108	79,4
Slovakia	231	184	79,7
Belgia	300	239	79,7
Aserbajdsjan	105	84	80,0
Latvia	324	260	80,2
Kapp Verde	215	173	80,5
Filippinene	4937	3987	80,8
Irland	277	224	80,9
Frankrike	1286	1043	81,1
New Zealand	159	129	81,1
Romania	932	763	81,9
Storbritannia	5381	4447	82,6
Island	2088	1731	82,9
Estland	318	265	83,3
Østerrike	349	291	83,4
Danmark	8292	6986	84,2
Sverige	12852	10842	84,4
Litauen	516	437	84,7
Tyskland	5349	4547	85,0
Sveits	454	386	85,0
Færøyene	324	277	85,5
Nederland	2126	1819	85,6

Tabell 6a) Sysselsatte 25-62 år etter innvandrerbakgrunn og landbakgrunn. 4. kv. 2011			
I alt	2045295	81,1	
Befolkn. ekskl. innv.	1775352	83,5	
Innvandrere m. botid 7 år +	139653	68,7	
Norden	23455	83,9	
Vest - Europa ellers	15953	83,5	
EU land i Øst-Europa	10138	78,4	

Øst - Europa ellers	16540	68,8	
Nord - Amerika og Oseania	3220	76,2	
Asia	50927	62,2	
Afrika	12922	54,1	
Sør- og Mellom - Amerika	6498	71,7	

Tabell 6b) Innvandrere 25-62 år m. botid 7 år og mer etter landbakgrunn. 4. kv. 2011.			
LANDNAVN	bosatte	sysselsatte	syss. prosent
I alt	203143	139653	68,7
Av dette:			
Libya	127	46	36,2
Somalia	8527	3379	39,6
Libanon	1066	469	44,0
Kuwait	131	58	44,3
Irak	10408	4829	46,4
Syria	729	341	46,8
Algerie	701	329	46,9
Jordan	106	51	48,1
Det palestinske omr.	424	206	48,6
Tunisia	542	266	49,1
Marokko	3557	1790	50,3
Pakistan	11698	6053	51,7
Sudan	368	198	53,8
Tyrkia	7363	3978	54,0
Egypt	301	174	57,8
Gambia	737	440	59,7
Kosovo.....	5669	3429	60,5
Iran	9256	5618	60,7
Afghanistan	3062	1866	60,9
Makedonia	1502	917	61,1
Tanzania	258	163	63,2
Trinidad og Tobago ..	137	87	63,5
Sierra Leone	264	168	63,6
Bangladesh	289	185	64,0
Singapore	155	100	64,5
Serbia.....	1026	662	64,5
Israel	319	208	65,2
Brasil	943	615	65,2
Sør-Korea	303	202	66,7
Den dominikanske rep.	276	184	66,7
Nigeria	425	284	66,8
Montenegro.....	126	85	67,5
Vietnam	9917	6715	67,7
Kenya	534	364	68,2

Kamerun	152	104	68,4
Liberia	450	309	68,7
Eritrea	1355	931	68,7
Cuba	381	263	69,0
Zaire	379	262	69,1
Kambodsja	191	133	69,6
Angola	151	106	70,2
Etiopia	1791	1258	70,2
Malaysia	182	128	70,3
Armenia	108	76	70,4
Japan	251	178	70,9
Uganda	398	283	71,1
Kasakhstan	253	180	71,1
Burundi	293	210	71,7
India	3411	2454	71,9
Bosnia-Hercegovina ..	8705	6283	72,2
Thailand	5206	3767	72,4
Hellas	391	283	72,4
Chile	4571	3314	72,5
Russland	5568	4051	72,8
Rwanda	202	147	72,8
Ghana	872	636	72,9
Portugal	400	292	73,0
Kroatia	1653	1210	73,2
Ecuador	161	118	73,3
Albania	191	140	73,3
Colombia	516	380	73,6
Mexico	349	259	74,2
Sør-Afrika	288	214	74,3
Sri Lanka	6635	4931	74,3
Bulgaria	840	625	74,4
Peru	470	350	74,5
Indonesia	386	289	74,9
Ungarn	532	399	75,0
Nepal	120	90	75,0
Mauritius	112	84	75,0
USA	3045	2287	75,1
Hongkong	468	353	75,4
Tsjekkia	412	313	76,0
Argentina	269	205	76,2
Kina	2717	2080	76,6
Ukraina	850	651	76,6
Venezuela	153	118	77,1
Hviterussland	296	229	77,4
Canada	575	446	77,6
Spania	837	652	77,9
Finland	3436	2679	78,0

Myanmar	362	283	78,2
Polen	6048	4732	78,2
Kapp Verde	216	170	78,7
Moldova	118	93	78,8
Zambia	105	83	79,0
Italia	699	559	80,0
New Zealand	174	140	80,5
Belgia	321	259	80,7
Aserbajdsjan	130	105	80,8
Filippinene	5618	4555	81,1
Estland	441	358	81,2
Australia	399	324	81,2
Bolivia	125	102	81,6
Frankrike	1382	1130	81,8
Østerrike	336	277	82,4
Latvia	468	387	82,7
Storbritannia	5386	4456	82,7
Romania	1164	965	82,9
Island	2314	1922	83,1
Irland	293	244	83,3
Danmark	8335	7014	84,2
Slovakia	323	273	84,5
Litauen	983	833	84,7
Sverige	13467	11500	85,4
Færøyene	329	281	85,4
Nederland	2308	1980	85,8
Tyskland	6167	5317	86,2
Sveits	473	421	89,0

Tabell 7a) Sysselsatte 25-62 år etter innvandrerbakgrunn og landbakgrunn. 4. kv. 2013		
I alt	2093553	81,1
Befolkn, ekskl, innv,	1774086	83,8
Innvandrere m. botid 7 år +	162652	70,1
Norden	24374	84,3
Vest - Europa ellers	18307	84,3
EU land i Øst-Europa	17896	80,3
Øst - Europa ellers	18970	69,7
Nord - Amerika og Oseania	3483	77,1
Asia	57259	63,7
Afrika	15177	55,5
Sør- og Mellom - Amerika	7186	71,7

Tabell 7b) Innvandrere 25-62 år m. botid 7 år og mer etter landbakgrunn. 4. kv. 2013.			
LANDNAVN	bosatte	sysselsatte	syss. prosent
I alt	231874	162652	70,1
Av dette:			
Somalia	9620	3913	40,7
Libya	147	60	40,8
Det palestinske omr.	563	255	45,3
Kuwait	154	70	45,5
Irak	11602	5434	46,8
Algerie	746	355	47,6
Libanon	1156	559	48,4
Syria	865	428	49,5
Tunisia	592	293	49,5
Jordan	122	61	50,0
Marokko	3644	1865	51,2
Pakistan	11985	6536	54,5
Tyrkia	7694	4288	55,7
Sudan	418	236	56,5
Egypt	351	204	58,1
Makedonia	1606	965	60,1
Gambia	766	461	60,2
Afghanistan	3910	2366	60,5
Kosovo.....	6278	3901	62,1
Iran	9717	6048	62,2
Trinidad og Tobago ..	133	85	63,9
Sierra Leone	294	188	63,9
Liberia	538	348	64,7
Brasil	1276	830	65,0
Israel	338	221	65,4
Bangladesh	327	214	65,4
Kasakhstan	348	230	66,1
Singapore	164	109	66,5
Den dominikanske rep.	329	221	67,2
Tanzania	284	191	67,3
Georgia	115	78	67,8
Elfenbeinskysten	117	80	68,4
Nigeria	506	346	68,4
Vietnam	10218	7013	68,6
Cuba	455	313	68,8
Montenegro.....	156	108	69,2
Serbia.....	1134	790	69,7
Etiopia	2145	1497	69,8
Kambodsja	229	160	69,9
Sør-Korea	374	262	70,1

Zaire	673	473	70,3
Malaysia	195	138	70,8
Burundi	503	356	70,8
Uganda	435	308	70,8
Eritrea	1744	1238	71,0
Sør-Afrika	331	236	71,3
Armenia	122	87	71,3
Japan	242	173	71,5
Ecuador	183	131	71,6
Kenya	610	437	71,6
Angola	182	131	72,0
Russland	7058	5094	72,2
Kroatia	1719	1245	72,4
Kamerun	207	150	72,5
Chile	4638	3364	72,5
Mauritius	106	77	72,6
Bosnia-Hercegovina ..	9007	6546	72,7
Ghana	968	706	72,9
El Salvador	100	73	73,0
Usbekistan	126	92	73,0
Aserbajdsjan	175	128	73,1
Indonesia	449	332	73,9
India	3621	2682	74,1
Colombia	609	452	74,2
Thailand	6525	4845	74,3
Hellas	433	324	74,8
Argentina	299	224	74,9
Myanmar	892	670	75,1
Peru	568	427	75,2
Zambia	125	94	75,2
Bulgaria	930	700	75,3
Portugal	463	350	75,6
Sri Lanka	6812	5161	75,8
USA	3158	2395	75,8
Albania	253	192	75,9
Rwanda	264	202	76,5
Hongkong	469	360	76,8
Kina	3146	2421	77,0
Venezuela	208	161	77,4
Mexico	418	324	77,5
Ungarn	584	455	77,9
Ukraina	1221	957	78,4
Finland	3270	2573	78,7
Estland	653	515	78,9
Tsjekkia	464	367	79,1
Australia	499	396	79,4
Kapp Verde	216	172	79,6

Nepal	149	119	79,9
Canada	629	504	80,1
Taiwan	106	85	80,2
Hviterussland	369	296	80,2
Polen	12922	10422	80,7
Bolivia	136	110	80,9
Færøyene	336	272	81,0
Italia	786	641	81,6
Latvia	729	598	82,0
Spania	946	777	82,1
Belgia	334	275	82,3
Island	2429	2000	82,3
Romania	1486	1224	82,4
New Zealand	201	166	82,6
Filippinene	6444	5328	82,7
Storbritannia	5428	4491	82,7
Slovakia	516	429	83,1
Frankrike	1558	1303	83,6
Moldova	144	121	84,0
Danmark	8324	7007	84,2
Nederland	2706	2307	85,3
Irland	303	259	85,5
Litauen	2210	1890	85,5
Sverige	14472	12458	86,1
Tyskland	7785	6759	86,8
Østerrike	355	309	87,0
Sveits	488	425	87,1

SPØRSMÅL NR. 952**Innlevert 7. mai 2015 av stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen****Besvart 15. mai 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen****Spørsmål:**

«Kva lov-/forskriftsendringar er naudsynte for at dyretransport (t.d. «kubussar») kan køyra i kollektivfelta for slik å sikra at dagens krav til dyrevelferd blir oppfylt, og vil statsråden ta initiativ til desse endringane?»

Svar:

Traffikkreglene § 5 nr. 2 fastset kva køyretøy som kan nytte kollektivfelta. Forskrifta kan endrast ved kongeleg resolusjon. Eg er samd i at det er viktig å sikre dyras velferd under transport, mellom anna ved at transporten gjennomførast på raskast mogeleg vis. Bruken av kollektivfelta må byggast på ei avveging av fleire ulike

og til dels motstridande omsyn, og der særleg framkome for kollektivtrafikken og trafiksikkerheit er dei viktigaste. Departementet får og jamleg innspel frå ulike grupper som har ønske om tilgang til kollektivfelta. Kvar for seg har mange av desse gode argument for kvifor nettopp deira behov bør fremjast framfor andre sine. Kollektivfelta er under sterkt press som følge av ei sterk auke i talet elektriske og hydrogendrivne køyretøy. På einskilde strekningar gir dette allereie store problem for kollektivtrafikken. Samferdselsdepartementet ser nå på ulike tiltak for å løyse dette. Eg vil difor prioritere å finne løysingar som kan stå seg over tid på dei utfordringane vi allereie har med kapasitet i kollektivfelta.

SPØRSMÅL NR. 953**Innlevert 7. mai 2015 av stortingsrepresentant Olaug V. Bollestad****Besvart 21. mai 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«Vil statsråden legge til rette for at kommunene også skal registrere tilbud for barn og unges psykiske helse-tilbud, ulike typer helsestasjonsarbeid utover helsekontrollene i KOSTRA?»

BEGRUNNELSE:

Stortinget har via budsjettvedtak satset på rus og psykiatri, og tiltak for barn og unge for å bedre deres psykiske helse. Kommunene melder inn via KOSTRA hvordan tjenestene er i sin kommune innen psykisk helse og rus for voksne, men det gjelder ikke innen barn og unge og deres tilbud. Kommunene blir bedt om å registrere helsestasjon for ungdom, men ikke noe familiesenter hvor en jobber tverrfaglig for å bedre barn og unges psykiske helse, hverken i småbarnsalder eller frem til voksen alder. Skal vi kunne jobbe med målretta tiltak, så er det viktig å vite hva som gjøres og hvor vi skal sette inn støtet for å lykkes videre, spesielt for barn og unge.

Svar:

Helsetjenester til barn og unge er et viktig satsingsområde for regjeringen. De viktigste tjenestetilbudene rettet mot denne gruppen er de helsefremmende og forebyggende tjenestene, og den tidlige innsatsen som ytes gjennom helsestasjons- og skolehelsetjenesten. Flerfaglige og godt koordinerte tjenester er nødvendig for å gi brukere med sammensatte behov, tjenester av god kvalitet. Barn og unge som av ulike årsaker har utfordringer knyttet til psykisk helse eller rus er blant dem som har størst behov for flerfaglige og koordinerte tjenester. Likevel er det mye som tyder på at dagens kommunale helse- og omsorgstjenester til barn og unge i for liten grad er koordinerte, tilgjengelige og samordnede. Det gir dårlige brukeropplevelser og lite effektiv ressursutnyttelse. Regjeringen vil bedre det forebyggende og helsefremmende tilbudet til barn og unge i kommunene. I Meld. St. 26 Fremtidens primærhelsetjeneste – nærhet og helhet, har vi varslet at helsestasjons- og skolehelsetjenesten skal styrkes og videreutvikles ved å øke antallet årsverk, skape mer flerfaglighet og å tydeliggjøre tjenestens kjerneoppgaver.

I 2014 ble helsestasjons- og skolehelsetjenesten styrket gjennom økning av de frie inntektene med 180 mill. kroner. I 2015 ble disse tjenestene styrket med ytterligere 270 mill. kroner gjennom vekst i kommunenes frie inntekter, til sammen 455 mill. 2015-kroner. For å tydeliggjøre tjenestens ansvarsområde skal forskriften om helsestasjons- og skolehelsetjenesten revideres. Regjeringen har i Meld. St. 26 Fremtidens primærhelsetjeneste, varslet at vi vil stimulere til samlokalisering av helse- og omsorgstjenester i kommunene. Denne utviklingen er allerede i gang i mange kommuner. Rundt 133 kommuner har etablert tjenester til barn, unge og familier etter familiens hus/familiesentermodellen. Et godt eksempel er Barne- og familieenheten i Asker kommune der 15 ulike tjenester fra syv virksomheter og to sektorer er organisert i en enhet. Målsettingen med Barne- og familieenheten i Asker kommune er å styrke samhandlingen og det tverrfaglige samarbeidet, samt å bedre koordineringen av tjenestene til barn og unge og deres familier i kommunen. Det pågår et forskningsprosjekt ved Universitetet i Tromsø der familiesentermodellen evalueres. Prosjektet går over fire år, fra 2014 til 2018. Forskningsprosjektet har blant annet som fokus å se på hvordan de ansatte opplever arbeidet sitt, samhandling, ledelse og kvaliteten på tjenestene som leveres. Regjeringen vil følge med på resultatene av denne evalueringen.

Kommunene rapporterer gjennom Kostra regnskapsinformasjon og informasjon om tjenester, herunder årsverk og ressursinnsats. Kostra skal gi aggregerte data på kommunalt nivå om ressursbruk, men det er en utfordring at årsverkstillingen ikke skiller mellom ansatte ved helsestasjonen og i skolehelsetjenesten. Videre gir Kostra svært lite informasjon om de ulike tjenestene som ytes til personer med rus- og psykiske helseproblemer. Det arbeides i dag med flere tiltak for å bedre mulighetene for rapportering om rus- og psykisk helsearbeid i kommunene. For å kunne følge med på utviklingen i deltjenestene helsestasjon, skolehelsetjeneste og helsestasjon for ungdom er det behov for at tjenestene splittes når det gjelder telling av årsverk. Helsedirektoratet vil samarbeide med SSB for å få en bedre oversikt over tjenestene. Helse- og om-

sorgsdepartementet følger utviklingen i kommunenes innsats på rus- og psykisk helsefeltet, både for tjenester til voksne og til barn og unge, gjennom egne rapporteringsskjemaer (IS-8 for kommunalt rusarbeid og IS-24 for kommunalt psykisk helsearbeid). I 2013 rapporterte kommunene at det var 2580 årsverk innen psykososialt arbeid med barn og unge, mot 2690 årsverk i 2012. Det tilsvarer en reduksjon på 3,9 pst., mens tilsvarende reduksjon for voksne i samme tidsrom er 1,3 pst. Selv om dette er aldersgruppen hvor forebyggende og helsefremmende tiltak har best og mest varig effekt, er det samtidig avgjørende at kommuner ikke nedprioriterer utrednings- og behandlingstilbud til barn og unge. Samhandlingsstatistikkrapporten som utgis årlig av Helsedirektoratet, viser for 2013-2014 at andel årsverk som går til barn og unge innen psykisk helse og rus ligger 3-5 prosentpoeng høyere i kommunene enn i spesialisthelsetjenesten. For å kunne forvalte og utvikle en kommunal helse- og omsorgstjeneste av god kvalitet, må nasjonale helsemyndigheter ha kunnskap om en rekke forhold. I dag rapporteres data om helse- og omsorgstjenestene i kommunene i all hovedsak til ulike nasjonale registre og elektroniske oppgjørsordninger. Samtidig er det en særrapportering for enkelte områder som per i dag ikke fanges opp i noen registre, herunder psykisk helse og rus. Selv om det finnes mye god statistikk innenfor de forskjellige segmentene, medfører dette fragmenterte løsninger som i liten grad egner seg til sammenligninger og planlegging på overordnet nivå. Særlig er det mangel på gode løsninger for faglig utvikling av tjenestetilbudet. Regjeringen har i Meld. St. 26 Fremtidens primærhelsetjeneste varslet at vi vil utvikle et register for kommunale helse- og omsorgstjenester (Khor). Hovedformålet med Khor er å gi grunnlag for planlegging, styring, finansiering og evaluering av de kommunale helse- og omsorgstjenestene for sentrale og kommunale myndigheter. Helse- og omsorgsdepartementet har i tildelingsbrevet for 2014 gitt Helsedirektoratet i oppdrag å utrede innholdet i et slikt register. Helsedirektoratet samarbeider med Folkehelseinstituttet for å løse oppdraget. Over statsbudsjettet er det for 2015 bevilget 30 mill. kroner til utvikling av et kommunalt helse- og omsorgstjenesteregister.

SPØRSMÅL NR. 954**Innlevert 7. mai 2015 av stortingsrepresentant Olaug V. Bollestad****Besvart 21. mai 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«Hva vil statsråden gjør for å øke kunnskapen og andelen timer i legeutdanningen innen palliasjon, demens og geriatri?»

BEGRUNNELSE:

Andelen av eldre personer i Norge vil øke i fremtiden. I dag er det slik at gjennomsnittlig har eldre i norske sykehjem 7 lidelser, og de må dele lege med 130 andre, mens i norske sykehus er det 1,3 pasient pr. lege. Flere ønsker å bo hjemme lengst mulig og flere ønsker å dø hjemme om de får muligheten til det. I Norge i dag er det få som dør hjemme, ca. 7 % i byene og 14 % på bygdene, i andre land er den andelen mye større. Skal vi legge til rette for at flere skal kunne få sitt ønske oppfylt må vi legge til rette for det, og da handler det om økt kompetanse både på lege og sykepleiersiden. I Norsk legeutdanning er det ikke lagt inn noen stor andel av eldre og deres sykdommer, ei heller geriatri. Skal man kunne øke rekruttering til geriatrifaget og palliasjonsfaget, handler det om godt fokus fra starten av i utdanningen, og det vil være en nøkkel for å lykkes i eldreomsorgen fremover.

Svar:

Helsepersonellens kompetanse er av stor betydning for å ivareta og utvikle gode helse- og omsorgstjenestetilbud til hele befolkningen. Helsepersonells utdanning legger sterke føringer for den kompetansen vi har i tjenestene, og det er viktig at utdanningene svarer på tjenestenes og brukernes behov.

Jeg er enig med representanten Bollestad i at palliasjon, demens og geriatri er eksempler på viktige fag-

områder, hvor vi står overfor utfordringer som følge av økt gjennomsnittlig levealder og endret befolknings sammensetning. Jeg har nylig lagt fram en melding til Stortinget om fremtidens primærhelsetjeneste, hvor blant annet disse fagområdene er omtalt. Meldingen inneholder tiltak som jeg håper skal bidra til å styrke områdene i fremtiden.

Helse- og omsorgsdepartementet mottar jevnlig innspill fra forskjellige aktører om ulike tema og fagområder som det er ønskelig i større grad inkluderes i helsefaglige utdanninger. Samtidig er det Kunnskapsdepartementet som har ansvaret for utdanningene. Universitets- og høyskoleloven gir utdanningsinstitusjonene stor faglig frihet, og institusjonene kan i liten grad instrueres om innhold i utdanningene. Loven gir Kunnskapsdepartementet anledning til å styre det faglige innholdet i utdanninger gjennom rammeplaner. Dette blir gjort for enkelte utdanninger, men ikke grunnutdanningen i medisin. Dette innebærer at de medisinske fakultetene selv fastsetter studieplaner og med det bestemmer innholdet i utdanningene.

Det er utfordrende å avgrense og prioritere innholdet i utdanningene. Jeg mener at tjenestene og brukerne bør være mer involvert i de prosessene som avgjør innholdet i utdanningene. Disse aktørene har, i samarbeid med utdanningsinstitusjonene, gode forutsetninger for å kjenne til hvilken kompetanse tjenestene har behov for. Kunnskapsdepartementet har, som ledd i oppfølging av Meld. St. 13 (2011-2012) Utdanning for velferd, ledet et arbeid hvor det skal foreslås et nytt system for styring av læringsutbytte i utdanningene. Et av målene er nettopp å skape et mer dynamisk system, hvor flere relevante aktører blir involvert i prosessene som ligger til grunn for innholdet i utdanningene.

SPØRSMÅL NR. 955**Innlevert 8. mai 2015 av stortingsrepresentant Geir Pollestad****Besvart 13. mai 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen****Spørsmål:**

«På NRKs “Debatten” presenterte statsråden en oversikt over finansieringen av det nye vegselskapet med

5 milliarder kroner over statsbudsjettet årlig. I Stortingets spørretime 06.05.14 ville ikke statsråden garan-

tere at selskapet ble tilført de midlene i 2016 og 2017 som han presenterte på NRK.

Kan statsråden bekrefte at det vil bli bevilget 5 milliarder kroner årlig til vegselskapet fra og med 2016?»

Svar:

Jeg viser til Meld. St. 25 (2014–2015) På rett vei, som nå er til behandling i Transport- og kommunikasjonskomiteen. Som omtalt i meldingens kapittel 2.3 om finansiering av utbyggingsselskapet, legger regjeringen, med den gitte oppstartsporteføljen og utbyggingstid

på 20 år, opp til et årlig beløp på anslagsvis 5 milliarder kroner til selskapets utbygging når aktiviteten er innfasert.

Videre legger regjeringen opp til en gradvis opptrapping av de statlige midlene fra oppstart av selskapet i 2016 til et fast bevilgningsnivå til selskapet fra og med 2018. Dette står også omtalt i nevnte stortingsmelding. Det er i stortingsmeldingen presisert at bevilgninger til selskapet i 2016 må avklares gjennom den ordinære budsjettprosessen. Stortinget vil på vanlig måte bli forelagt forslag til bevilgning i Prop. 1 S. Dette ble også forklart i innledningen til NRK Debat-ten gjennom ord og tegning.

SPØRSMÅL NR. 956

Innlevert 8. mai 2015 av stortingsrepresentant Helga Pedersen

Besvart 18. mai 2015 av kommunal- og moderniseringsminister Jan Tore Sanner

Spørsmål:

«Hva er belegget for utsagnet fra statsråden om at forslag til overføring av oppgaver til kommunene i Meld. St. 14, representerer den største samlede overføringen av oppgaver noensinne?»

BEGRUNNELSE:

Statsråden har ved flere anledninger sagt at forslaget i Meld. St. 14 (2014-2015) er den største overføringen av oppgaver til kommunene noensinne. Det er ønskelig å få dokumentert belegget for dette utsagnet, og hvordan det er regnet ut.

Svar:

Jeg har i forbindelse med framleggelsen av Meld. St. 14 (2014-2015) Kommunereformen – nye oppgaver

til større kommuner uttalt at dette vil være den største samlede flyttingen av oppgaver til kommunene noensinne. Med det mener jeg at det ikke tidligere har vært overført et så bredt spekter av oppgaver til kommunene på samme tid. Det har vært omfattende reformer med overføring av store oppgaver til kommunene tidligere, herunder overføring av sykehjemmene og HVPU-reformen, men det har i all hovedsak vært sektorreformer og ikke oppgaveendringer på mange områder samtidig. Jeg understreker også at jeg refererer til flytting av oppgaver. Kommunene har opp igjennom årene fått ansvar for en rekke nye, omfattende oppgaver (for eksempel 10-årig grunnskole), som ikke har betydd overføring av makt og ansvar fra andre forvaltningsnivåer.

SPØRSMÅL NR. 957**Innlevert 8. mai 2015 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe****Besvart 21. mai 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«Vil statsråden sørge for at tilbud om gentesting blir mer myndighetsstyrt med klare faglige retningslinjer som forventes fulgt, og hvordan vil i tilfellet statsråden sørge for dette?»

BEGRUNNELSE:

Blant annet Oslo Universitetssykehus (OUS) har ifølge Dagens medicin tilbudt utvidet gentest (fullsekvensering), til en større gruppe kvinner med bryst- og eggstokkreft, enn det helsemyndighetene ved Helsedirektoratet anbefaler. Fullsekvensering gir risiko for usikre prøvesvar. Feiloppfatning av at en variant kan være en sykdomsgivende genfeil, kan gå utover pasientens øvrige helse og livskvalitet og føre til feilinformasjon til øvrig familie om potensiell risiko for at sykdommen skal gå i arv.

Fagmiljøene etterlyser en avklaring på om det er en målrettet mutasjonstest (hurtigtest) som skal tilbys eller en fullsekvensering av disse to genene som skal tilbys ved nyoppstått brystkreft. Omfanget av testing er også et prioriteringsspørsmål som må ses opp mot nytten av disse testene. Langt de fleste sykdomsgivende mutasjoner i BRCA1 og BRCA2 vil i følge fagfolk oppdages ved en målrettet gentest, mens fullsekvensering gir en mengde funn en ikke vet betydningen av.

Svar:

Bioteknologiloven regulerer som kjent bruk av genetiske undersøkelser. Videre har Helsedirektoratet gitt

nasjonale faglige retningslinjer for gentesting ved brystkreft. Retningslinjene ble nylig justert i tråd med ny kunnskap.

Om og hva slags test som skal tilbys den enkelte vil måtte bero på en medisinskfaglig vurdering av hva som er forsvarlig. I en slik vurdering skal det blant annet legges vekt på faglige retningslinjer. Dersom de faglige retningslinjene fravikes, må dette begrunnes medisinskfaglig.

Jeg er kjent med at det nå foreligger en medisinskfaglig uenighet mellom ulike fagmiljøer om hva slags gentester som bør tilbys kvinner med brystkreft. Helsedirektoratet har som en følge av dette nylig bedt Norsk forening for medisinsk genetikk og Norsk brystcancergruppe om å redegjøre for og begrunne praksis for gentesting av kvinner med brystkreft, innen midten av juni i år. Helsedirektoratet vil på bakgrunn av undersøkelsene vurdere om det er faglige grunner for å foreta nye justeringer av retningslinjene for gentesting av brystkreft.

For øvrig vil regjeringen evaluere Bioteknologiloven. I den forbindelse har Bioteknologirådet fått i oppdrag å reise en bred og offentlig debatt om flere tema som reguleres i bioteknologiloven og å oppsummere denne debatten. Samtidig har Helsedirektoratet fått i oppdrag å gi en oppdatering av den faglige utviklingen på bioteknologiområdet. Resultatene av oppdragene skal leveres departementet innen 14. august i år. Etter dette vil Helse- og omsorgsdepartementet utarbeide en stortingsmelding med evaluering av bioteknologiloven. Det nærmere tidspunktet for fremleggelse av meldingen vil bli meddelt Stortinget på vanlig måte.

SPØRSMÅL NR. 958**Innlevert 8. mai 2015 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe****Besvart 21. mai 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«Hva er departementets faglige begrunnelse for at det allerede under utredning av prostatalidelser er mulig å avgjøre om tilstanden er ondartet eller godartet, og

dermed om pasienten skal komme inn under fritt behandlingsvalg eller ikke og hva innebærer det at tjenester som skal innføres i ordningen må kunne defineres presist?»

BEGRUNNELSE:

Helse- og omsorgsdepartementet har lagt fram forslag til forskrift om private virksomheters adgang til å yte spesialisthelsetjenester mot betaling fra staten.

I forskriften opplistes en rekke somatiske tilstander som departementet mener er godt kvalifisert for å innlemmes i ordningen kalt fritt behandlingsvalg, herunder “urologi: utredning og behandling av godartede tilstander, for eksempel prostata”.

Videre heter det at “tjenester som skal innføres i ordningen må kunne defineres presist. Dette er nødvendig for å kunne fastsette en pris og sikre rapportering av aktivitets-, ventetids-, og kvalitetsdata.” Av tilstander som listes opp innenfor somatikken, i tillegg til tjenester innenfor rus- og psykiatri som allerede er innfaset, har flere et uklart utfall både i utredning og sykdomsforløp. Dette gjelder som hovedregel ved all sykdom, fordi sykdomsutvikling er uforutsigbar og det som i første omgang kan se ut som en enkel avklart tilstand kan utvikle seg til en komplisert, sammensatt tilstand. I et slikt tilfelle vil deler av utredningen og behandlingen kunne falle innenfor fritt behandlingsvalg og deler av den utenfor.

Svar:

Det gjennomføres nå en høring av forslag til forskrift om private virksomheters adgang til å yte spesialisthelsetjenester mot betaling fra staten. Som del av dette høringsnotatet inngår forslag til somatiske tjenester som kan inkluderes i godkjenningsordningen fra start. Det understrekes samtidig i høringsnotatet at departementet vil vurdere det endelige utvalget av tjenester, den konkrete avgrensingen av disse og prisen fram mot iverksettelsestidspunktet for ordningen.

Jeg vil ikke nå forskuttere høringen ift. den endelige avgrensningen og prisingen av tjenestene. Generelt vil jeg imidlertid påpeke at pasientene kan benyttet den generelle retten til å velge behandler, jf. Stortingets behandling av Prop. 56 L (2014-2015), når som helst gjennom utrednings- og behandlingsforløpet. Behovet for å avgrense og definere tjenester gjelder slik sett generelt i spesialisthelsetjenesten og er ikke særskilt for tjenester som ev. legges inn i godkjenningsordningen for fritt behandlingsvalg. For øvrig vil jeg vise til at det alltid er legens medisinsk-faglige vurderinger som skal være bestemmende for den helsehjelpen den enkelte pasient tilbys og behandlingen skal være forsvarlig. Dette gjelder også pasienter med mistanke om kreft.

SPØRSMÅL NR. 959

Innlevert 8. mai 2015 av stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete

Besvart 19. mai 2015 av forsvarsminister Ine M. Eriksen Søreide

Spørsmål:

«Korleis vil forsvarsministeren stille seg dersom det kjem førespurnad om at Noreg skal delta i militære operasjonar gjennom Nodic Battlegroup, i eller i nærleiken av Middelhavet knytt til flyktningsstraumen til Europa, utan eit mandat i frå FN?»

GRUNNGJEVING:

Nordic Battle Group blir beskrive som eit sterkt bidrag til EU si krisehandteringsevne. Torbjörn Larsson, leiar for Nordic Battle Group 15, seier at dersom EU bestemmer seg for å bruke Nordic Battlegroup 15, så det kan godt vere som støtte i ei humanitær oppgåve, men at dersom det er naudsynt har Nordic Battle Group også «skarp militær evne».

No vender EU seg til FNs sikkerhetsråd om støtte til ein plan for å dempe straumen av flyktningar over Middelhavet. EU sin plan kan involvere militære aksjonar mot båtar som er drivne av desse menneskes-

muglarane, melder internasjonale pressebyrå. Norske folkevalde bør difor vere førebudd på at dette kan gjere at EU ynskjer eit bidrag også frå Nordic Battle Group.

FN sin generalsekretær Ban Ki-moon har på si side stadfesta at det ikkje finst noko militær løysing på den humanitære tragedia som no utspelar seg i Middelhavet. Ein kan altså ikkje vente seg at FN vil støtte militære aksjonar i Middelhavet.

Då Stortinget avgjorde at Noreg skulle bidra med styrkar til Nordic Battle Group blei det peika på, mellom anna av representantar frå Høgre, at Noreg framleis hadde full råderett over alle styrkar Noreg bidrog med.

Senterpartiet åtvare under stortingets handsaming av dette i 2004 om at Noreg si råderett over styrkene i Nordic Battle Group fort ville vise seg berre å være ein formalitet.

Svar:

Jeg viser til brev fra Stortingets president av 11. mai 2015, med spørsmål fra stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete om en eventuell norsk deltakelse i en militær operasjon i Middelhavet.

Regjeringen ser med stor bekymring på den humanitære katastrofen som den kyniske menneskesmuglingen til Europa medfører. Migrasjonsutfordringen må møtes med en helhetlig og strategisk tilnærming. Menneskesmuglernettsverk utnytter på en kynisk måte den vanskelige humanitære situasjonen, og tiltak mot disse nettverkene kan være hensiktsmessig for å redde liv i Middelhavet.

EU diskuterer denne utfordringen og har en bred tilnærming til migrasjonsutfordringen, og har iverksatt en rekke politiske, økonomiske og humanitære virkemidler som en del av sin helhetlige strategi. Som en del av denne helhetlige strategien, besluttet EUs utenriks- og forsvarsministere den 18. mai å starte planlegging av en militær maritim CSDP-operasjon som ett av en rekke tiltak. EU er i dialog med FNs sikkerhetsråd angående mulighetene for et sikkerhetsrådsmandat til en slik operasjon. Diskusjonen om militær operasjon dreier seg nå om styrket etterretnings- og overvåkingskapasitet, og mulige operasjoner for å bekjempe og bryte opp de kriminelle menneskesmuglernettsverkene, i tråd med internasjonal rett. Ett av tiltakene i en slik opera-

sjon kan være å beslaglegge og destruere fartøyer som benyttes til menneskesmugling.

Diskusjonen i EU tyder på at unionen vil søke et folkerettslig grunnlag basert på både en sikkerhetsråds-resolusjon og en invitasjon og samtykke fra libyske myndigheter. Imidlertid vil ikke alle typer CSDP-tiltak kreve et FN-mandat eller libysk samtykke. Tiltak som ikke krever et slikt folkerettslig grunnlag vil eksempelvis være å øke overvåkningen i Middelhavet og å kartlegge ruter som benyttes av menneskesmuglerne.

Planene som diskuteres i EU omfatter i hovedsak maritime operasjoner. Nordic Battle Group er primært en landstyrke som er lite tilpasset de aktuelle utfordringene og vil sannsynligvis ikke omfattes av den diskusjonen som nå pågår i EU.

Norge har tidligere deltatt i flere EU-operasjoner. I 2003 deltok vi EUs operasjon i Makedonia, i 2005 stilte vi med observatører til Ache i Indonesia, i perioden 2005-2008 deltok vi i operasjon Althea i Bosnia og i 2009-2010 var vi med i anti-pirat operasjonen Atalanta utenfor kysten av Somalia.

Dersom det kommer en konkret forespørsel fra EU til Norge vil den bli behandlet på samme måte som øvrige anmodninger om norske styrkebidrag til internasjonale operasjoner. En grundig vurdering av det folkerettslige grunnlaget er alltid en av de sentrale faktorene i forbindelse mulig norske bidrag. I tillegg vil det være avgjørende å gjøre en grundig vurdering av sannsynlig effekt av en slik operasjon.

SPØRSMÅL NR. 960

Innlevert 8. mai 2015 av stortingsrepresentant Kirsti Bergstø

Besvart 21. mai 2015 av arbeids- og sosialminister Robert Eriksson

Spørsmål:

«Vi har fått meldinger etter gjennomføringen av uføreforhøringen om delvis uføre som vil tape mye i pensjon dersom de på et tidligere tidspunkt er blitt mindre enn 50 % ufør, og arbeidsevnen senere blir ytterligere nedsatt til 50 % eller mer.

Hva kan gjøres for å rette opp denne effekten?»

BEGRUNNELSE:

Viser til brev fra Norsk Post- og Kommunikasjonsforbund til arbeids- og sosialkomiteen om virkning uføreforhøringen har hatt for to av sine medlemmer.

Saken gjelder delvis uføre med lavere uføregrad enn 50 % (og som dermed ikke får noe fra Folketryg-

den), som etter 1.1.2015 blir minst 50 % uføre og derfor skal ha uføretrygd fra Folketrygden. Etter reglene som gjelder fra 01.01.2015 beregnes uføretrygden ut fra inntekt de fem siste årene før uføretidspunktet. Og uføretidspunktet fastsettes til det tidspunkt der arbeidsevnen er nedsatt med minst 50 %, jf. Folketrygdloven § 12-7 og § 12-8.

Forbundet bruker som eksempel en person med lønn lik 6 G (kr 530.220) for 100 % stilling, som for noen år tilbake ble 40 % ufør. Både i offentlige ordninger og i noen private ordninger (bl.a. i Posten) kompenseres da tjenstepensjonsordningen for at vedkommende ikke får noen ytelse fra Folketrygden. Så lenge han bare er 40 % ufør, får han dermed en rimelig bra ytelse forutsatt at han jobber i en bedrift som har en slik ordning.

Hvis han senere blir 100 % ufør, beregnes hans uføretrygd slik:

Pensjonsgrunnlag $\text{kr } 530.220 \times 60 \% = \text{kr } 318.132$
 $\times 66 \% = \text{kr } 209.967$. Han får altså fra Folketrygden en uføretrygd som utgjør bare 39,6 % av sin opprinnelige lønn.

Hvis han i første omgang hadde blitt 50 % ufør (i stedet for 40 %), ville han ha fått en uføretrygd på kr 349.945 eller 66 % av tidligere lønn.

Uførepensjon fra tjenstepensjonsordningen vil heller ikke kompensere for det lave nivået fra Folketrygden. Fra 01.01.2015 gjelder dette ordningene både i offentlig og privat sektor, når vedkommende får uføretrygd fra Folketrygden. I offentlig sektor vil han få en uførepensjon på kr 38.000, slik at samlet utbetaling blir kr 247.967 (46,8 % av opprinnelig lønnsnivå). Hvis han hadde blitt 50 % ufør i første omgang, ville han totalt sett fått 73,2 %. Ut fra stortingsbehandlingen så langt av uførepensjon i privat sektor, vil resultatet i privat sektor bli det samme.

Uansett om han har tjenstepensjonsordning eller ikke, vil altså denne personen tape ca. 26 % pr år av opprinnelig lønnsnivå på at han ble 40 % ufør i stedet for 50 % da arbeidsevnen ble nedsatt.

Hvis vedkommende blir 100 % ufør, får han heller ikke mulighet til å benytte seg av AFP-ordningene verken i offentlig eller privat sektor, og han må dermed klare seg med denne lave utbetalingen helt fram til 67 år. Han vil også få en lav alderspensjon, ettersom uføre opptjener alderspensjon kun på grunnlag av den inntekten uføretrygden er beregnet av (altså 60 % lønn).

Svar:

Ny uføretrygd fra folketrygden og ny uførepensjon fra offentlige tjenstepensjonsordninger ble innført fra 1. januar 2015. De nye reglene ble foreslått av Regjeringen Stoltenberg II i hhv 2011 og 2013, og vedtatt enstemmig av Stortinget i hhv 2011 og 2014. Stortinget har nettopp også vedtatt regler for ny uførepensjonsordning i de private tjenstepensjonsordningene, etter forslag fra Regjeringen Solberg, som i all hovedsak bygger på de nye reglene i offentlig tjenstepensjon.

Ny uføretrygd fra folketrygden skal erstatte den arbeidsinntekt som er falt bort på grunn av uførhet. Uføretrygden utgjør 66 prosent av et beregningsgrunnlag, eller minsteytelsen dersom denne er høyere. Beregningsgrunnlaget er fastsatt til gjennomsnittlig pensjonsgivende inntekt, begrenset oppad til 6 ganger folketrygdens grunnbeløp, i de tre beste av de fem siste årene før inntektsevnen ble nedsatt med minst 50 prosent.

Beregningsreglene for uføretrygden ble foreslått i Prop. 130 L (2010–2011) og vedtatt av Stortinget desember 2011. Et sentralt moment i proposisjonen var hvor mange år før uføretidspunktet som skulle inngå i beregningsgrunnlaget. For å sikre at beregningsgrunn-

laget for uføretrygden gir et godt bilde av inntekten som arbeidsfør, og av hensyn til personer som har hatt en svak inntektsutvikling før uføretidspunktet, ble det foreslått at beregningsgrunnlaget skulle fastsettes til gjennomsnittlig pensjonsgivende inntekt i de tre beste av de fem siste årene før inntektsevnen ble nedsatt med minst 50 prosent. Å knytte nivået i uføretrygden sterkere til den inntekten man hadde i perioden før inntekten ble nedsatt er et av hovedgrepene i uførereformen. Etter det tidligere regelverket kunne man i enkelte tilfeller få urimelig høy uførepensjon som følge av at pensjonsgivende inntekt langt tilbake i tid kunne være avgjørende på nivået på uførepensjon.

I Prop. 202 L (2012–2013) ble det foreslått at ny uførepensjonsordning i de offentlige tjenstepensjonsordningene skulle være en nettoordning. Uførepensjonen skulle beregnes som en selvstendig ytelse, og beregningen skulle verken være knyttet til beregningen av alderspensjon i tjenstepensjonsordningen eller til beregningen av uføretrygd i folketrygden. Begrunnelsen var blant annet at dette vil gi et enklere regelverk. De fleste høringsinstansene var positive til å legge om uføreordningen fra en brutto- til en nettoordning.

Det ble blant annet vist til at en nettoordning også sikrer at alle får utbetalt uførepensjon, i motsetning til hva som var tilfelle i den gamle bruttoordningen. Å videreføre bruttoordningen ville kunne føre til at mange ikke får noen utbetaling fra tjenstepensjonsordningen på grunn av høy kompensasjonsgrad i folketrygden. Det var derfor tungtveiende argumenter for å utforme uførepensjonsordningen i de offentlige tjenstepensjonsordningene som en nettoordning.

Inngangsvilkåret for folketrygdens uføreytelse ble i all hovedsak opprettholdt i ny uføretrygd. Vilkåret for å få uføretrygd er at inntektsevnen er nedsatt med minst 50 prosent. Dersom man kommer fra arbeidsavklaringspenger er vilkåret 40 prosent, men samtidig er vilkåret for å få innvilget arbeidsavklaringspenger at arbeidsevnen er nedsatt med minst 50 prosent. Tidligere har det ikke vært noe minstekrav for å få uførepensjon fra de offentlige tjenstepensjonsordningene. I ny uførepensjon er vilkåret at inntektsevnen er nedsatt med minst 20 prosent. Det har også vært mulig for den enkelte pensjonsordning i privat sektor å fastsette lavere minstekrav for redusert inntektsevne enn 50 prosent, men ikke lavere enn 20 prosent. Denne muligheten er vedtatt videreført i ny uførepensjonsordning i private tjenstepensjonsordninger.

Omlaggingen av uføreytelsene i folketrygden og de offentlige tjenstepensjonsordningene vil sammen kunne forårsake de effektene som pekes på i spørsmålet. For personer som ikke er omfattet av uføredekning i en tjenstepensjonsordning eller har uføredekning i en privat tjenstepensjonsordning, er imidlertid dette ikke noe nytt. For disse gruppene har det også tidligere vært slik at lavere folketrygdytelse også vil gi lavere samlet ytelse. Det er imidlertid viktig å huske

på at effektene kan begrenses av minsteytelsene i folketrygdens uføretrygd. Effektene av regelen vil også være mindre jo lavere uføregrad man opprinnelig har. Effekten vil også være mindre for andre inntektsnivåer (både høyere og lavere) enn i eksemplet som vist til i spørsmålet.

Jeg er opptatt av å følge med på hvordan de nye uføreordningene, herunder samspillet mellom de nye reglene i folketrygden og tjenestepensjonsordningene. Jeg vil følge utviklingen nøye for å forsikre meg om at reglene virker etter hensikten. Dersom det oppstår utilsiktede virkninger vil jeg vurdere eventuelle tiltak.

SPØRSMÅL NR. 961

Innlevert 8. mai 2015 av stortingsrepresentant Kirsti Bergstø

Besvart 21. mai 2015 av arbeids- og sosialminister Robert Eriksson

Spørsmål:

«I et brev fra statsråden til Arbeids- og sosialkomiteen 25. mars, med fakta og bakgrunnsinformasjon om konsekvensene av uførereformen, opplyses det om at 14 345 uføre har tapt mer enn 6000 kroner i nettoinntekt i året som følge av uførereformen, uten å komme inn under overgangsordningen.

Kan statsråden gi en oversikt over inntektsnivået til denne gruppen?»

BEGRUNNELSE:

Ber om en oversikt som skiller mellom hvor mange av disse som har inntekt mellom 100 000 og 200 000 i året, mellom 200 000 og 300 000 i året osv.

Svar:

Skattedirektoratet gjennomførte i januar 2015 beregninger av hvor mange personer som kommer bedre eller dårligere ut ved overgang til ny uføretrygd. Anslagene var basert på forskuddsutskriving av skatt for 2015 for personer med uføretrygd. Skattedirektoratet har senere også anslått inntektsfordelingen for personer som antas å tape mer enn 6 000 og som ikke kommer inn under overgangsordningen. Tabellen nedenfor viser antall personer i denne gruppen, etter ulike intervaller for nivåer på inntekt før skatt.

Inntekt før skatt	Antall
under 100 000 kroner	2
100 000 - 200 000 kroner	537
200 000 - 300 000 kroner	4 004
300 000 - 400 000 kroner	3 623
400 000 - 500 000 kroner	2 232
Over 500 000 kroner	3 862
Totalt *	14 260

*Inntektsoversikten er beregnet på et senere tidspunkt enn forskuddsutskrivingen av skatt for 2015. Dette er trolig årsaken til at det totale antallet avviker noe fra de forrige beregningene (85 færre personer i denne tabellen).

Overgangsordningen med skattefradrag gjelder personer som tidligere hadde skattebegrensning og renteutgifter. Skattebegrensningsregelen medførte at inntekt på om lag minstepensjonsnivå var skattefri og ga skattereduksjon for uførepensjonister med en uføregrad på minst 2/3.

I gruppen som ikke kommer inn under overgangsordningen, men likevel anslås å tape mer enn 6 000 kroner, har om lag halvparten tjenestepensjon eller annen uførepensjon som ikke er fra folketrygden. De nye skattereglene for uføreytelser omfatter også uføreytelser ut over folketrygden. Det innebærer blant annet at uførepensjon fra tjenestepensjonsordninger blir skattlagt med en høyere trygdeavgiftssats enn tidligere. De aller fleste uføre med tjenestepensjon får likevel ikke redusert inntekten etter skatt vesentlig. For uføre med tjenestepensjon som tidligere ikke fikk beregnet skatt med skattebegrensning innebærer imidlertid økt trygdeavgift en skatteskjerpelse. Enkelte i denne gruppen vil dermed få redusert inntekt etter skatt som overstiger 6000 kroner årlig som følge av den økte trygdeavgiften. Det er redegjort for effektene av de nye skattereglene for disse gruppene under avsnitt 4.6.2 i Prop. 1 LS (2012–2013), fremmet av Regjeringen Stoltenberg II 28. september 2012.

SPØRSMÅL NR. 962**Innlevert 8. mai 2015 av stortingsrepresentant Fredric Holen Bjørdal****Besvart 15. mai 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen****Spørsmål:**

«Flyruta mellom Ørsta/Volda og Oslo skal no gå frå å vere tilbodsroute til å bli kommersiell rute.

Kan statsråden avkrefte at resultatet av endringa vil bli at prisane vil gå opp og rutetilbodet vil gå ned, og i kva grad har statsråden vurdert og lagt vekt på konsekvensane for privatreisande og næringslivet på Søre-Sunnmøre?»

GRUNNGJEVING:

Frå 1. april 2016 blir det som følgje av at Samferdsledepartementet har valt å utelate Hovden - Oslo i tilbod på regionale flyruter i Sør-Noreg ikkje lenger statleg regulering og kjøp av flytransport på denne ruta. Dette skjer trass i at fylkeskommunen, kommunane i regionen og næringslivet tidlegare har komme med sterke protestar til forslaget då ein er uroa for at rutefrekvensen vil gå ned og prisane opp.

Svar:

Det nye anbudet på regionale ruteflygingar i Sør-Noreg er basert på eit solid fagleg grunnlag. Transportøkon-

misk institutt (TØI) utarbeidde i 2014 ei rapport med forslag til anbudsopplegg som har vært på offentlig høring. Flyruta Ørsta/Volda-Oslo er i dag den anbudsruta i Sør-Noreg med flest passasjerar. Widerøe flyg i dag sju daglege avgangar, og TØI reknar med om lag 100 000 passasjerar i 2016. Staten har ifølgje regelverket for kjøp av flyruter ikkje høve til å subsidiere flyruter med stort passasjerpotensial, som kan drivast kommersielt. Formålet med statens flyrutekjøp er å sikre eit flytilbod på ruter som ikkje er bedriftsøkonomisk lønsame.

Kommersiell drift inneber at det vil være opp til flyselskapet å bestemme billettprisar og talet på avgangar. Flyselskap vil måtte prise tenestene i tråd med kva marknaden vil betale. I den vurderinga vil ein måtte ta hensyn til konkurranse frå Ålesund lufthamn. TØI har rekna med at konsekvensane vil være at prisen for forretningsreiser kan auke, samstundes som det vil bli lettare å få billett på dei mest populære avgangane. På grunn av jamt over høgt belegg på ruta vurderer TØI at det er mindre sannsynleg at ruteprogrammet til Oslo blir vesentleg redusert ved overgang til kommersiell drift.

SPØRSMÅL NR. 963**Innlevert 11. mai 2015 av stortingsrepresentant Bård Vegar Solhjell****Besvart 20. mai 2015 av næringsminister Monica Mæland****Spørsmål:**

«Gruvene i Sulitjelma ble lagt ned i 1991. Målinger som er utført av Norsk institutt for vannforskning (NIVA) opp gjennom årene viser at forurensningene fra gamle gruver fortsatt er langt over akseptabel grense. Det er nå interesse for å starte ny gruvevirksomhet i området.

Hva vil statsråden gjøre for at staten håndterer forurensning fra tidligere gruvedrift, og dermed rydder opp i et miljøproblem og samtidig legger grunnlag for ny drift?»

BEGRUNNELSE:

Etter 100 års drift ble kobber- og svovelkisgruvene i Sulitjelma lagt ned i 1991. Direktoratet for mineralforvaltning har gjort en rekke oppryddingstiltak for å få kontroll på forurensning etter nedleggelse av gruvedriften. Målinger som er utført av Norsk institutt for vannforskning (NIVA) opp gjennom årene viser likevel at forurensningene fra gamle gruver fortsatt er langt over akseptabel grense. Det er nå interesse for å starte ny gruvevirksomhet i området, og to selskap har brukt betydelig ressurser på letevirsomhet det siste året. Et av disse, Nye Sulitjelma Gruver, har klart gitt uttrykt at de ikke vil starte ny drift før nødvendige tiltak mot gammel forurensning er gjennomført. Det er

derfor viktig å rydde opp i gammel forurensning ikke bare fra et miljøståsted, men også for å sikre ny drift.

Svar:

Jeg er opptatt av at pålegg fra miljømyndighetene blir fulgt opp på en hensiktsmessig måte som ivaretar hensynet til miljø, næringsutvikling og lokale myndigheter.

I Sulitjelma pågår det en løpende overvåking av vannkvaliteten. Gjennom overvåkingen er det avdekket at miljøeffekten av tidligere gjennomførte tiltak ikke er tilstrekkelig for å innfri miljømyndighetenes krav. I tråd med Miljødirektoratets pålegg har jeg gitt Direktoratet for mineralforvaltning (DMF) i oppdrag å utarbeide en rapport som beskriver mulige tiltaks-

løsninger med kostnadsestimater. DMF har utført omfattende undersøkelser i området som bakgrunn for å vurdere hvilke nye tiltaksløsninger som skal etableres. DMF er godt i gang med arbeidet, og rapporten skal overleveres til Nærings- og fiskeridepartementet i desember 2015.

DMF arbeider med tilsvarende problemstillinger i gruveområdene i Folldal og Løkken Verk. Det pågående arbeidet har avdekket at miljøproblematikken i disse områdene er sammenfallende og at prinsipper for tiltak og teknologiske løsninger er overførbare.

Denne kunnskapsoverføringen er svært positiv med hensyn på framdriftsmuligheter i det videre arbeidet i Sulitjelma.

Jeg er kjent med at det foreligger planer om ny gruve drift i området, og departementet legger vekt på å ha en tett dialog med Fauske kommune om saken.

SPØRSMÅL NR. 964

Innlevert 11. mai 2015 av stortingsrepresentant Truls Wickholm

Besvart 19. mai 2015 av finansminister Siv Jensen

Spørsmål:

«Er det ved utskriving av eiendomsskatt basert på likningsverdien slik at borettslag må betale eiendomsskatt for borettslagets samlede verdi, eller er det slik at det er den enkelte beboers andel som regnes med når skattegrunnlaget for eiendomsskatt skal beregnes?»

BEGRUNNELSE:

Det kommer med jevne mellomrom opp diskusjoner rundt eiendomsskatt i norske kommuner. Et spørsmål har vært knyttet til om borettslag blir vurdert samlet når man skal kreve inn eiendomsskatt basert på likningstall, eller om det er verdien av den enkelte beboers eierandel i borettslag som skal telle.

Svar:

Kommuner som skriver ut eiendomsskatt på boligeiendom har anledning til å benytte formuesgrunnlaget som brukes ved beregning av formuesverdien som skattegrunnlag for denne typen eiendom, jf. eieendoms-skattelova § 8 C-1. Dette som et alternativ til å foreta tradisjonell taksering med befaring av eiendommene. Adgangen ble innført med virkning fra og med skatteåret 2014. Med hensyn til hvilke typer eiendom

som omfattes av de nye reglene heter det i Prop. 1 LS (2012-2013) pkt. 8.4.2:

«I lys av høringen fastholder departementet forslaget i høringsnotatet om at et nytt takseringsalternativ ved bruk av formuesgrunnlag i eiendomsskatten bare skal omfatte boliger som formuesverdssettes etter skatteloven § 4-10. Departementets forslag innebærer at all eiendomsskattepliktig eiendom som ikke klassifiseres som boligeiendom etter skatteloven § 4-10, fortsatt må takseres av kommunen etter gjeldende regler.»

Det følger av skatteloven § 4-10 tredje ledd at boenheter i boligselskap som omfattes av skatteloven § 7-3 skal verdsettes etter reglene i § 4-10. Med boligselskap etter § 7-3 menes borettslag og boligaksjeselskap.

Dette innebærer at det også for borettslag og boligaksjeselskaper er den enkelte boenhet som skal verdsettes når kommunen velger å skrive ut eiendomsskatt basert på formuesgrunnlaget fra ligningen.

SPØRSMÅL NR. 965

Spørsmålet ble trukket.

SPØRSMÅL NR. 966

Innlevert 12. mai 2015 av stortingsrepresentant Anne Tingelstad Wøien

Besvart 19. mai 2015 av kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

«Kan statsråden gi en oversikt over antall videregående skoler med yrkesfaglig studieprogram (i alle fylker) som tilbyr vekslingsmodeller (ikke TAF) for elevene?»

BEGRUNNELSE:

I St.meld.nr. 20 (2012-2013) sa den rødgrønne regjeringen at den ønsket å “styrke fag og yrkesopplæringen gjennom å legge til rette for tidligere og hyppigere vekslings mellom opplæring i skole og arbeidsliv”. Komiteen sluttet seg enstemmig til dette. Dette som et ledd i å motvirke frafall i videregående opplæring ved at elevene allerede fra første året i yrkesfaglig opplæring kan få opplæring i bedrift samtidig som de har opplæring i skolen. Det blir da en vekslings mellom arbeid i bedrift og skole gjennom fire år framfor hovedmodellen som er to år i skole og deretter to år i bedrift.

Det ble ikke bevilget ekstra midler i statsbudsjettet for 2015 til gjennomføring av dette stortingsvedtaket og en må da forvente at fylkeskommunene har gjennomført vedtaket innenfor eksisterende rammer. Siden det er snart to år siden vedtaket ble gjort vil det være interessant å få en oversikt over i hvor stor grad fylkene tilbyr elevene en mer fleksibel og motiverende vei gjennom yrkesfagopplæringa.

Svar:

Stortingsrepresentant Anne Tingelstad Wøien viser til KUF-komiteens behandling av St.Meld 20, der hele

komiteen stiller seg positive til at det legges til rette for tidligere og hyppigere vekslings mellom opplæring i skole og arbeidsliv. Utprøving av vekslingsmodeller på yrkesfag er relativt nytt i Norge. Komiteen viste til at innføring av vekslingsmodeller kan by på utfordringer og blant annet vil kreve at bedrifter tar et større ansvar for hele det 4–5-årige løpet. Komiteen understreket viktigheten av at fylkeskommunene gis tilbud om støtte og veiledning fra nasjonale utdanningsmyndigheter i arbeidet med å implementere ulike vekslingsmodeller. Komiteen pekte også på at de faglige rådene og yrkesopplæringsnemndene har verdifull kompetanse og understreket viktigheten av at disse tas med på råd når fylkeskommunene utarbeider vekslingsmodeller.

Per i dag er det utprøvinger initiert av Utdanningsdirektoratet i 13 fylker, og 24 skoler er med. Forsøkene skal foregå i perioden 2014-18. Det ble bevilget 4,5 millioner i 2015 til forsøkene, som evalueres av Fafo. Departementet har ikke kjennskap til om det finnes flere tilbud enn de der Utdanningsdirektoratet er involvert.

Jeg er opptatt av at vi får en fagopplæring som knytter opplæringen som gis i skole tett sammen med arbeidslivet. Samtidig er det viktig at vi trekker lærdom av de forsøkene som nå er i gang, for å finne fram til hvordan nasjonale myndigheter best kan legge til rette for og stimulere til vekslings mellom de to opplæringsarenaene i de fagene der dette er ønskelig.

SPØRSMÅL NR. 967**Innlevert 12. mai 2015 av stortingsrepresentant Audun Lysbakken****Besvart 27. mai 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«Når kommer regjeringens vurdering av spørsmålet om innføring av en veileder eller norm for bemanning i eldreomsorgen?»

BEGRUNNELSE:

I regjeringserklæringen står det at regjeringen vil vurdere å innføre en veileder eller norm for bemanning i eldreomsorgen. Når regjeringen har fått spørsmål om framdrift i dette arbeidet har det blitt henvist til meldingen om primærhelsetjenester. I denne meldingen er det imidlertid ingen avklaring om dette spørsmålet.

Svar:

I Meld. St. 26 (2014-2015) Fremtidens primærhelsetjeneste – nærhet og helhet har vi lagt frem en rekke tiltak for å sikre kompetanse og kvalitet i omsorgssektoren, som for eksempel Kompetanseløft 2020, innføring av kompetansekrav i helse- omsorgstjenesteloven, utvikling av kvalitetsindikatorer for helse- og omsorgstjenestene og Kommunalt helse- og omsorgsregister (KHOR). Helt sentral for representantens spørsmål er at regjeringen vil iverksette et systematisk kvalitetsutviklingsarbeid for sykehjem basert på følgende områder: ledelse, organisering, profesjonell praksis, innovasjon og pasientresultater. Dette vil blant annet bidra til et bedre kunnskapsgrunnlag og vil således gi et godt grunnlag for å vurdere behov og innretning av arbeidet med norm/veileder for bemanning og kvalitet.

SPØRSMÅL NR. 968**Innlevert 12. mai 2015 av stortingsrepresentant Anniken Huitfeldt****Besvart 22. mai 2015 av barne-, likestillings- og inkluderingsminister Solveig Horne****Spørsmål:**

«Hva vil statsministeren gjøre for å øke fødselstallene i Norge?»

BEGRUNNELSE:

I 2009 var fruktbarhetstallene per kvinne 1,98. Hvert år siden har tallene gått ned, og i 2014 var de nede i 1,76. Statsministeren gjorde en flott opptreden da hun ble intervjuet på amerikansk TV om at Norge har blitt kåret til verdens beste mamma-land.

Svar:

Statsministeren har oversendt spørsmålet til meg for besvarelse.

Norge har svært gode og rause ordninger for småbarnsforeldre. Yrkesaktive foreldre kan være hjemme nærmere ett år i foreldrepermisjon med full lønnskompensasjon. For mødre uten rett til foreldrepenger er engangsstønaden ved fødsel økt med hele 25 prosent under denne regjeringen og utgjør nå 44 190 kroner.

Barn har rett til barnehageplass og det er satt tak for hvor mye foreldrene maksimalt skal betale for plassen. Videre har foreldre rett til å være hjemme med syke barn, og foreldre kan jobbe redusert i småbarnsfasen hvis de ønsker det.

Et godt utbygd tilbud til foreldre med små barn legger til rette for at både kvinner og menn kan kombinere omsorg for små barn med yrkesaktivitet. Norge har høy kvinnelig yrkesdeltakelse samtidig som fruktbarheten er høy i europeisk målestokk. Det er ikke tilfeldig at Norge kåres til verdens beste mammaland. Jeg vil også understreke at Norge er et godt land for fedre både ved at de har juridiske rettigheter og ved at det er høy aksept for og forventning om at fedre deltar aktivt i omsorgen for sine barn.

Regjeringen har startet arbeidet med en melding til Stortinget om familiepolitikken som etter planen skal legges frem våren 2016. I den forbindelse har departementet bedt Statistisk sentralbyrå om å utarbeide en kunnskapsstatus slik at vi får en samlet oversikt over hva foreliggende forskning og statistikk sier om fruktbarheten i Norge.

Statistisk sentralbyrå er blant annet bedt om å se på utviklingen over tid i fruktbarhetsnivå (både samlet fruktbarhetstall og kohortfruktbarhet), barnetallsfordeling (barnløshet versus store barnekull), utsettelse av foreldreskap og alder ved første fødsel. SSB vil videre se på hva som påvirker fruktbarhetsatferden; sentrale stikkord vil være samlivsform (samboere/ektepar), samlivsoppløsning, arbeid og inntekt, familie- og likestillingspolitikk. SSB vil også ha et spesielt fokus på forskjeller i fruktbarhetsmønster mellom kvinner og menn. Jeg håper at dette vil gi oss bedre innsikt bl.a. om hvilke forhold som påvirker fruktbarhetsadferden og fødselsraten.

Jeg vil også nevne at regjeringen er i ferd med å sette ned et offentlig utvalg som skal gå gjennom støtten og tjenestetilbudet til barnefamiliene. Det er 20 år siden det sist ble foretatt en samlet gjennomgang av offentlige overføringer til barnefamiliene (Longva-utvalget NOU 1996: 13). Mye har skjedd siden den gangen, både når det gjelder familiemønsteret, befolkningsstrukturen, mobilitet over landegrensene og utformingen av ordningene og tjenestetilbudene. Det vil derfor være svært nyttig at et offentlig utvalg nå gjennomgår ordningene og vurderer om de er innrettet på best mulige måte sett i lys av dagens utfordringer.

SPØRSMÅL NR. 969

Innlevert 12. mai 2015 av stortingsrepresentant Trond Giske

Besvart 21. mai 2015 av kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

«Gitt at krav om «likeverdig opplæring» og fagplaner er oppfylt kan en profilskole tilsynelatende velge hvilket som helst tema som «profil». Dette kan forstås som at en dagligvarekjede for eksempel kan opprette skoler der elevene fordypes seg i deres kommunikasjon og salg, en teknologileverandør kan opprette skoler der elever spesialisere seg på deres teknologi og en bransje kan fra barneskolen av spesialisere elever mot sine arbeidsplasser.

Hva er de konkrete kriteriene for at en skole kan godkjennes som profilskole?»

BEGRUNNELSE:

I høringene om endringene i privatskoleloven er det tydelig at det hersker stor forvirring rundt hva en profilskole egentlig kan være, og hvilke kriterier som må ligge til grunn for at en skole skal kunne godkjennes som profilskole.

Svar:

Et viktig prinsipp i dagens lov er at opplæringen skal være «jevngod» med opplæringen i offentlig skole. Dette videreføres i forslaget til ny friskolelov. Prinsippet om «jevngod» opplæring stiller krav til både innhold og nivå. I dette ligger også en forutsetning om at opplæring på videregående nivå skal være innenfor tilbudsstrukturen i videregående opplæring. Dette betyr for eksempel at en dagligvarekjede bare kan

få godkjent et opplæringstilbud som fører frem mot studiekompetanse eller fagbrev innen utdanningsprogrammet service og samferdsel. Videre må en aktør som søker godkjent en skole som spesialisere opplæringen mot en konkret teknologi eller arbeidsplass, vise at skolens læreplaner gir elevene kunnskaper og ferdigheter som i innhold og nivå tilsvarer opplæringen i den offentlige skolen. På denne måten vil ikke elevenes valgmuligheter i videre opplæring, utdanning og yrkesvalg innskrenkes. Kandidatene i yrkesfaglig opplæring skal fremstille seg til fag- eller svenneprøve på samme vilkår som øvrige kandidater, noe som også vil gi føringer for innholdet i opplæringen. Det er foreslått at fylkeskommunens oppgaver knyttet til fag- og yrkesopplæringen skal være som i dag. Det vil da være prøvenemnda for fag- og svenneprøven som utformer fagprøven også for disse kandidatene. Jeg mener dette vil bidra til å sikre at kandidatenes kompetanse etter endt opplæring vil bli prøvd på en forsvarlig måte, herunder om kandidatene har den kompetansen som forventes for at det kan utstedes fag- eller svennebrev. Prinsippet om jevn god opplæring er en videreføring av gjeldende rett. Også etter dagens lov kan en dagligvarekjede starte en skole, dersom kravet til grunnlag og lovens vilkår for øvrig er oppfylt. Terskelen vil i utgangspunktet være høyere for å kunne godkjennes etter det nye profilgrunnlaget. Etter lovforslaget skal skolens profil representere noe som er «vesentlig annerledes» enn hva som er normal praksis. I utgangspunktet vil det derfor ikke være tilstrekkelig å benytte læreplanverket for Kunnskapsløftet fullt ut, kun med tillegg av ekstra kompetansemål knyttet til et konkret

fag eller emne. Det foreslåtte profilgrunnlaget kan innrettes på to måter: 1) profilskoler med spesiell faglig oppmerksomhet rettet mot et emne, eller 2) profilskoler med en annen pedagogikk enn det som brukes i offentlige skoler eller skoler godkjent etter § 2-1 bokstav b.

Skoler som søker om godkjenning som profilskole med spesiell oppmerksomhet rettet mot et fag eller emne, må synliggjøre sin profil gjennom generell del av læreplanen, læreplaner/kompetansemål i de enkelte fag, fag- og timefordelingen, særlig tilrettelegging og/eller særlig lærerkompetanse.

Skoler som søker godkjenning med en pedagogikk som ikke tilfredsstiller kravene til en anerkjent pedagogisk retning, kan unntaksvis og etter en skjønnsmessig vurdering, godkjennes som profilskole. Skolen må synliggjøre den alternative pedagogikken, og at opplæringen er egnet til å nå kompetansemålene i lærepla-

nen. Undervisningspersonalet ved skolen må i tillegg til godkjent lærerutdanning også ha tilstrekkelig kompetanse i denne pedagogikken.

Utdanningsdirektoratet vil utarbeide og sende på høring forslag til forskriftsbestemmelser som nærmere angir hvilke krav som stilles til godkjenning av læreplaner for en profilskole. Jeg vil også presisere at dagens utbytteforbud er foreslått videreført. Utbytteforbudet vil også gjelde for inntekter fra en godkjent tilleggsvirksomhet. I tillegg har vi foreslått å presisere at ikke bare drift av annen virksomhet, men også eierskap i slik virksomhet, skal omfattes av lovens forbud mot annen virksomhet enn skolen. Det er også foreslått at en friskole ikke skal kunne drive lærebedrifter. Jeg viser for øvrig til at forslaget til ny friskolelov nå ligger til behandling i Stortinget og at komiteen ventes å avgi sin innstilling torsdag 4. juni 2015.

SPØRSMÅL NR. 970

Innlevert 12. mai 2015 av stortingsrepresentant Kjell-Idar Juvik

Besvart 19. mai 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen

Spørsmål:

«Førdepakken er nå klar for oversending til Stortinget, Førdepakken er forsinket ut ifra opprinnelig framdriftsplan, men nå er KS2 gjennomført. Skal Stortinget rekke å behandle denne før sommeren er det viktig at denne blir oversendt stortinget snarest.

Når vil Førdepakken bli behandlet av regjeringen og sendt til Stortinget for behandling?»

BEGRUNNELSE:

Førdepakken er en viktig pakke for å løse både en mere effektiv E39 nord-sør samband, og sikre lokalt vegnett på strekningen og bidra til en positiv sentrumsutvik-

ling i Førde. Den vil også legge bedre til rette for Førde som sykkelby. Førdepakken er forsinket og KS2 utredningen har tatt tid. Gjennomføring av Førdepakken vil være viktig både for å bedre trafikkavviklingen og bedre forholdene for myke trafikanter. Skal pakken behandles av Stortinget i vårsesjon er det viktig at den raskt sendes til Stortinget, om ikke vil den ikke bli behandlet før oktober/november.

Svar:

Førdepakken blir lagt fram for Stortinget så snart som mulig, og før sommeren.

SPØRSMÅL NR. 971**Innlevert 12. mai 2015 av stortingsrepresentant Karin Andersen****Besvart 21. mai 2015 av arbeids- og sosialminister Robert Eriksson****Spørsmål:**

«Etter initiativ fra SV satte AD våren 2013 ned en interdepartemental arbeidsgruppe for å utrede en norsk løsning for talegjenkjenning. I 2015 ble 13 millioner bevilget til formålet. Med talegjenkjenning på norsk kan flere med ulike funksjonsutfordringer være i jobb, og staten sparer millioner. Det haster med å få på plass en løsning.

Kan statsråden gjøre rede for når vi kan forvente at saken er ferdigbehandlet i departementene og en avtale med utviklere kan inngås?»

Svar:

Som representanten viser til, er det i 2015 bevilget 13 millioner til en utvikling av et slikt verktøy på norsk.

Departementet jobber med en utlysning av midlene så raskt det lar seg gjøre. Det er imidlertid viktig å sikre at tildelingen av midlene skjer i tråd med anskaffelses- og statsstøtteregelverket, og prosessen tar derfor noe lengre tid enn jeg hadde håpet. Departementet har nylig sendt en såkalt pre-notifikasjon til ESA i denne forbindelse, og venter på en tilbakemelding derfra.

Så snart jeg har fått de nødvendige avklaringer på hvordan midlene kan tildeles i tråd med regelverket, vil prosessen med å inngå en avtale om utviklingen starte. Det er per i dag ikke mulig å si noe eksakt om når dette vil skje, men jeg håper at det vil kunne komme i gang over sommeren.

SPØRSMÅL NR. 972**Innlevert 13. mai 2015 av stortingsrepresentant Lise Christoffersen****Besvart 21. mai 2015 av ministeren ved Statsministerens kontor for samordning av EØS-saker og forholdet til EU Vidar Helgesen****Spørsmål:**

«Kan og vil statsråden ta de nødvendige initiativ til at Frelsesarmeen i Polen får mulighet til å søke om EØS-midler til sitt arbeid blant hjemløse og sosialt vanskeligstilte i Polen?»

BEGRUNNELSE:

Arbeids- og sosialkomiteen var på reise i Romania, Polen og Litauen 3.-8. mai 2015. Under vårt besøk i Polen møtte vi blant annet danske Joan Münch, major og regional leder for Frelsesarmeen i Polen, på en mottakelse i residensen hos ambassadør Karsten Klepsvik. Hun fortalte at Frelsesarmeen i Polen er utelukket fra å søke EØS-midler til sine prosjekter for hjemløse og sosialt vanskeligstilte, selv om prosjektene deres fullt ut er i samsvar med formålet med tildelingene. Årsaken er at tildelingen av midlene går gjennom Batory Foundation, som utelukker kirkelige organisasjoner fra å søke. Kun organisasjoner med egen NGO-registrering kan søke. Frelsesarmeen kjenner ikke innholdet

i avtalen mellom Batory Foundation og den norske regjering, men de kunne opplyse at Frelsesarmeen i Tsjekkia faktisk har fått støtte i flere omganger, gjennom den samme Batory Foundation.

Jeg henvender meg derfor til statsråden for å undersøke om det er mulig for regjeringen å påvirke kriteriene for tildeling i Polen, slik at også Frelsesarmeen der får en mulighet til å søke EØS-midler. Frelsesarmeen er jo en organisasjon vi kjenner godt for sitt verdensomspennende arbeid blant fattige, herunder også i vårt eget land. Frelsesarmeen i Polen undersøker nå mulighetene for også å kunne registrere seg som NGO, men i mellomtiden er de altså utelukket fra å søke de midlene som blant annet kommer fra Norge. Skulle de ikke få slik NGO-godkjenning, vil de være utelukket også i fortsettelsen, dersom det ikke gjøres endringer i søknads- og tildelingskriteriene.

Svar:

La meg først understreke at Frelsesarmeen gjør et viktig arbeid og har et godt renommé, både i Norge og internasjonalt.

Gjennom NGO-programmene i de 16 mottakerlandene av EØS-midler, støttes prosjekter og aktiviteter i regi av frivillige organisasjoner. Det er et krav at søkerne er en ideell frivillig organisasjon, registrert som juridisk enhet i mottakerlandet med et ikke-kommersielt formål og uavhengig av lokale, regionale og nasjonale myndigheter, offentlige enheter, politiske partier og kommersielle organisasjoner. Religiøse institusjoner og politiske partier anses ikke som frivillige organisasjoner og er ikke støtteberettigede. Trosbaserte organisasjoner kan imidlertid være støtteberettigede dersom aktivitetene ikke direkte eller indirekte fremmer en religiøs doktrine, religiøst syn eller innebærer evangelisering av en bestemt tro, eller trosretning. Dette er de generelle retningslinjene for å kunne søke om midler som prosjekteier.

En annen mulighet er å delta som partnere i et prosjekt. Her åpnes det for at også offentlige eller private enheter, kommersielle eller ikke-kommersielle, samt uformelle grupper kan delta. Prosjektpartnerne kan også være fra et av giverlandene eller et land som grenser til Polen. Prosjektpartnere må også være aktive i og effektivt bidra i forberedelsene og gjennomføringen av prosjektet og aktiviteten må være ikke-kommersiell.

Som nevnt er det et generelt krav at søkerne må være registrert som juridisk enhet med et ikke-kommersielt formål i mottakerlandet. Kriteriene for registrering kan imidlertid variere avhengig av nasjonalt regelverk. I Polen er det et krav om å være registrert i det nasjonale registeret over ikke-kommersielle enheter. Siden Frelsesarmeen ikke er registrert i dette registeret kan de ikke søke om midler som prosjekteier, men kun delta som partner.

NGO-programmene under EØS-midlene er utformet etter konsultasjoner med sivilt samfunn i det enkelte mottakerland. Aktiviteter rettet mot menneskerettigheter og demokrati er obligatorisk, mens hvor stor andel av programmet som går til miljø og sosiale tjenester varierer.

NGO-programmene forvaltes av fondsoperatører i hvert land. Fondsoperatørene er ansvarlige for utlysninger og valg av prosjekter etter overordnede retningslinjer.

NGO-programmet i Polen er på over 250 mill. kroner. Så langt har det vært gjennomført fire utlysninger hvor det kom inn over 6000 søknader og hvor mer enn 500 prosjekter er godkjent.

Frivillige organisasjoner, inkludert trosbaserte organisasjoner, kan også søke om midler gjennom andre programmer under EØS-midlene. Kriteriene for å søke om støtte er definert under hvert enkelt program.

SPØRSMÅL NR. 973

Innlevert 13. mai 2015 av stortingsrepresentant Pål Farstad

Besvart 20. mai 2015 av kulturminister Thorhild Widvey

Spørsmål:

«Om få uker starter sesongen for de historiske spela som foregår rundt om i landet. Men fortsatt venter arrangører over hele landet på svar fra Norsk Kulturråd om pengestøtte. Vi reagerer på at det har gått flere måneder siden søknadsfristen gikk ut, uten at de som har søkt har fått svar.

Kan kulturministeren gripe fatt i dette slik at spel arrangører over hele landet får vite om de får pengene de har søkt om eller ikke?»

BEGRUNNELSE:

Det er avgjørende for svært mange at pengene kommer før, og ikke etter at lyset for årets spel er slukket. Det er også oppbyggende at det arbeidet de frivillige legger

ned blir sett og satt pris på. ET eksempel er Giskespelet på Sunnmøre som planlegger 20års jubileum i år, men som fortsatt ikke vet om de har økonomi til å oppgradere seg både på det musikalske og på kostymer. Et spel som viser nasjonal historie fra den dramatiske tida rett før slaget på Stiklestad. Viktig historie som ikke må gå i glemmeboka og viktig historie som må formidles, men samtidig fornyes for fortsatt å fenge.

Disse spela er som oftest basert på faktiske historiske hendelse og blir arrangert enten årlig eller annet hvert år, av og med frivillige ildsjeler. Dette burde applauderes av Norsk Kulturråd og heves frem, og ikke settes på vent. Et historisk spel har betydelig ringvirkninger lokalt i så vel lokal verdiskaping, som identitetsbygging og engasjement.

Nettverket Historiske Spel har, på vegne av spel arrangører over hele landet sendt brev til Kulturdepartementet og peke på at ingen ennå har fått svar om tildeling. Vi har forstått det slik at denne situasjonen har oppstått etter at Norsk Teaterråd ble fratatt tildelingsansvaret for Spelfondet og Kulturdepartementet flytta det over til Norsk Kulturråd.

Svar:

Midlene til historiske spill for 2015 ble i forbindelse med behandlingen av Prop. 1 S (2014-2015) vedtatt flyttet fra statsbudsjettet og over til spillemidlene, det

vil si finansiering fra overskuddet til Norsk Tipping AS. Som en følge av dette har ikke Norsk Kulturråd hatt anledning til å fordele midlene før generalforsamlingen i Norsk Tipping vedtok årsregnskapet for 2014 og det kunne fremmes kongelig resolusjon om fordelingen av overskuddet.

Norsk Tippings generalforsamling ble avholdt 23. april. Dagen etter fremmet regjeringen en kongelig resolusjon om fordeling av spillemidler til kulturformål. Den 4. mai forelå Kulturrådets fordeling, som umiddelbart ble bekjentgjort på Norsk Kulturråd sine nettsider og meddelt både søkere og Nettverket Historiske Spel.

SPØRSMÅL NR. 974

Innlevert 13. mai 2015 av stortingsrepresentant Geir Jørgen Bekkevold

Besvart 22. mai 2015 av barne-, likestillings- og inkluderingsminister Solveig Horne

Spørsmål:

«Vil regjeringen gå inn for å lovfeste lokale medvirkningsorgan for ungdom, på lik linje med elderråd og medvirkningsorgan for mennesker med nedsatt funksjonsevne, og hva er status for departementets arbeid med utforming av nasjonale retningslinjer for slike medvirkningsorgan?»

BEGRUNNELSE:

Flertallet av høringsinstansene for NOU 2011:20 Ungdom, makt og medvirkning, deriblant Barneombudet og Bufdir, gikk inn for både lovfesting av lokale medvirkningsorgan for ungdom og nasjonale retningslinjer for ungdomsråd.

Selv om lag 90 % av kommunene har en eller annen form for medvirkningsorgan for ungdom kom det tydelig fram i NOU 2011: 20 at disse fungerer veldig ulikt og at mulighetene for reell medvirkning er svært ulike fra kommune til kommune.

Lokale representasjonsordninger for eldre og personer med nedsatt funksjonsevne er lovfestet i egne særlover. Lovfestingen av elderråd ble innført i 1991, mens råd eller annen representasjonsordning for personer med nedsatt funksjonsevne ble lovfestet i 2005. Begrunnelsen for lovfesting av disse ordningene er at det er i samsvar med viktige demokratiske prinsipper og verdier å ha tiltak som sikrer interessene til grupper som ellers er svakt representert.

Svar:

Svaret på spørsmålet er utarbeidet i samråd med kommunal- og moderniseringsministeren som koordinerer arbeidet med å samle medvirkningsordningene i kommuneloven.

Medvirkning for barn og ungdom lokalt og regionalt er viktig for demokratiutvikling og for å utvikle barne- og ungdomspolitikken i kommuner og fylkeskommuner. Det er nå igangsatt et arbeid for å samle kommunale medvirkningsordninger i kommuneloven, dvs. elderråd, råd for mennesker med nedsatt funksjonsevne og medvirkningsordning for ungdom. Det vil bli sendt ut et høringsnotat om medvirkningsordningene i løpet av høsten 2015.

Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet arbeider sammen med berørte departementer for å stimulere kommunene til å ha gode medvirkningsordninger for barn og ungdom. De aller fleste kommuner har i dag medvirkningsordninger som for eksempel barne- og ungdomsråd. En undersøkelse blant alle kommuner i 2009 viste at om lag 80 prosent av kommunene har medvirkningsorgan for ungdom i en eller annen form. Vi vet at disse er svært ulikt organisert og har ulike mandat. Også møtehyppigheten varierer mye fra kommune til kommune. Situasjonen i fylkeskommunene er i hovedsak som for kommunene. Organisering og mandat varierer. Det er kun en fylkeskommune som i 2015 oppgir å ikke ha et medvirkningsorgan for ungdom.

Detaljerte regler for de enkelte ordningene fastsettes i forskrift. Eldreråd og råd for mennesker med nedsatt funksjonsevne er i dag lovfestet. Det vil bli

foreslått at kommunene fortsatt skal pålegges å ha disse to medvirkningsordningene. Når det gjelder en medvirkningsordning for ungdom foreslås det at dette skal være en frivillig ordning. Dersom en kommune ønsker

å ha en slik medvirkningsordning må den følge det regelverket som skal lages for denne medvirkningsordningen.

SPØRSMÅL NR. 975

Innlevert 13. mai 2015 av stortingsrepresentant Marit Arnstad

Besvart 22. mai 2015 av klima- og miljøminister Tine Sundtoft

Spørsmål:

«Hva er status for saken, og vil statsråden bidra til at det tillates mudring i Bogstadvannet?»

BEGRUNNELSE:

Christiania Roklubb har treningsarena med robane på Bogstadvannet. Robanen er blitt grunnere på grunn av tilsig av sedimenter og det forekommer stadig grunnstøtinger. Det ble derfor søkt Fylkesmannen i Oslo og Akershus om å mudre ned til 2 meter innenfor robanen i mars 2014. NIVA har på oppdrag fra Christiania Roklubb gjennomført miljøundersøkelser i tiltaksområdet. Det er tatt prøver fra åtte lokaliteter. Samlet sett anser NIVA at forurensningsgraden ikke bør være til

hinder for mudring i de foreslåtte områdene. Aquat-eam har gjennomført en vurdering av tiltakets påvirkning av vannkvalitet og det biologiske mangfoldet i området.

Svar:

Fylkesmannen i Oslo og Akershus er forurensningsmyndighet i saken og har søknad fra Christiania Roklubb om tillatelse til mudring i Bogstadvannet til behandling. Søknaden har vært på høring i 2014. Ifølge Fylkesmannen omfattes tiltaket av markaloven og roklubben er bedt om å innhente tillatelse etter markaloven før videre behandling hos Fylkesmannen. Miljødirektoratet er klageinstans for en eventuell klage på Fylkesmannens vedtak.

SPØRSMÅL NR. 976

Innlevert 13. mai 2015 av stortingsrepresentant Jenny Klinge

Besvart 20. mai 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen

Spørsmål:

«Regjeringen har nylig vedtatt egne retningslinjer for lokalisering av statlige arbeidsplasser. I forslaget til ny politireform legges det opp til at lokalisering av politidistriktenes administrasjonssteder med tilhørende operasjonssentraler skal bestemmes av Politidirektoratet.

Hvorfor følger ikke Justis- og beredskapsdepartementet regjeringens egne retningslinjer?»

BEGRUNNELSE:

I Prop. 61 LS heter det under punkt 14.9 - distriktsmessige konsekvenser:

“Som det fremgår av punkt 12, går departementet inn for en ny politidistriktsinndeling med 12 politidistrikter. Politidirektoratet gis fullmakt til å bestemme hvor administrasjonsstedene i politidistriktene skal plasseres geografisk. Politidistriktets operasjonssentral bør lokaliseres på samme geografiske sted som administrasjonsstedet. Politidirektoratet skal også her følge retningslinjene for lokalisering av statlige arbeidsplasser”.

I de nye retningslinjene for lokalisering av statlige arbeidsplasser, godkjent ved kongelig resolusjon av 18. november 2014, står det imidlertid under punkt 2:

“Fagdepartementet skal gjere endeleg vedtak om lokalisering av underliggjande verksemdar som er omfatta av retningslinjene. Dette gjeld ikkje universitet og høgskule, der styra kan gjere endeleg vedtak med heimel i universitets- og høgskulelova. Ved avgjerd om lokalisering ved større strukturendringar og ved nyoppretting av statleg verksemd, skal saka leggjast føre regjeringa.”

Svar:

Spørsmål om hvor de nye politidistriktene bør ha sitt administrasjonssted, må vurderes på basis av ulike for-

hold. Blant det som kan være av betydning, er kommunikasjonsforhold og bygningsmessige forhold i dag. Etter mitt skjønn bør politifaglige hensyn og hensynet til god utnyttelse av politiets ressurser stå sentralt i disse vurderingene. Det er påpekt at Politidirektoratet og politidirektøren tidligere ikke har fått de nødvendige fullmaktene til å styre etaten med sikte på en best mulig utnyttelse av ressursene. Prop. 61 LS (2014-2015) gir anvisning på ulike tiltak for å styrke direktoratets forutsetninger for å styre etaten i retning av bedre polititjenester for innbyggerne. Politidirektoratet skal følge retningslinjene for lokalisering av statlige arbeidsplasser med hensyn til utredning som grunnlag for valgene.

SPØRSMÅL NR. 977

Innlevert 13. mai 2015 av stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen

Besvart 21. mai 2015 av ministeren ved Statsministerens kontor for samordning av EØS-saker og forholdet til EU Vidar Helgesen

Spørsmål:

«Kan utanriksministeren svara på kvifor ikkje norsk utanriksteneste er open på at den politiske konstruksjonen Den økonomiske og monetære union (ØMU) med den felleseuropeiske myntenheten euro, og som vidare byggjer på felles sentralbank og rente men ikkje felles finansdepartement og finanspolitikk, utgjer ein systemfeil?»

GRUNNGJEVING:

Den økonomiske og monetære union (ØMU) med fellesvalutaen euro er eit politisk prosjekt som det er knytt mykje prestisje til i Den europeiske union. Innan euroområdet er det ikkje nedfelt reglar for nedskriving av gjeld, noko som har gjort problema større for einskildland i eurosone. Noreg har med vår sjølvstendige valuta og som eit ikkje-unionsland høve til å problematisera den politiske konstruksjonen som ØMU er.

Svar:

Eg vil takke representanten for eit interessant spørsmål. I eurosone blir pengepolitikken utforma på europeisk nivå, medan medlemslanda har ansvaret for finanspolitikken og den økonomiske politikken. Finans- og gjeldskrisa tydeleggjorde at denne ansvarsdelinga kan vere utfordrande. Regjeringa har omtala utfordringane knytt til samordning av den økonomiske politikken i

euroområdet i budsjettdokument, både i Nasjonalbudsjetta og Revidert nasjonalbudsjett, samt i dei halvårlege orienteringane om viktige EØS- og EU-saker som eg gir Stortinget. I lys av erfaringane frå eurokrisa, har EU satt i verk tiltak for å styrke finanspolitisk disiplin og betre koordineringa av den økonomiske politikken. Det er vidare etablert eit krisefond (European Stability Mechanism) som kan gi lån til euroland med akutte finansieringsproblem, og ein såkalla bankunion for euroområdet og andre EU-land som ønskjer å slutte seg til. Bankunionen består av éi felles tilsynsmyndigheit (Den europeiske sentralbanken), éin felles kriseløysingsmekanisme for bankar og eitt felles bankredningsfond. I oktober 2014 etterlyste eurotoppmøtet konkrete mekanismar for sterkare økonomisk samordning og solidaritet. Presidentane for Det europeiske råd, Kommisjonen, Eurogruppa og Den europeiske sentralbanken la 12. februar i år fram eit analysenotat som skal danne grunnlag for diskusjonane om å fordjupe eurosamarbeidet. Dei skal etter planen legge fram ein endeleg rapport med forslag til EU-toppmøtet i juni.

Ettersom Noreg ikkje er medlem av EU, og ei heller ein del av eurosone, er vi ikkje ein partnar i dette ordskiftet. Vi vil heller ikkje bli direkte omfatta av eventuelle tiltak for å sikre ein djupare og meir vel fungerande økonomisk og monetær union. Men eit vel fungerande samarbeid i eurosone er viktig for vekst og velstand i Noreg, gitt våre tette økonomiske band med andre europeiske land.

SPØRSMÅL NR. 978**Innlevert 13. mai 2015 av stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen****Besvart 22. mai 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen****Spørsmål:**

«Kan statsråden gi en oversikt over selskapenes naturskadefond, de siste fem års årlige premieinnbetalinger, samt skadeutbetalinger etter innhentet reassuranse de siste fem år, og i tillegg navn på hvilke forsikringsselskaper som deltar i ordningen, jf. Lov om naturskade-forsikring § 4?»

Svar:

Norsk Naturskadepool administreres av Finans Norge og er en privatrettslig ordning for å utlikne naturskadeerstatningen mellom forsikringsselskapene. Naturskadepremien skal ikke innbetales til Norsk Naturskadepool, men avsettes på ordinær måte i det enkelte forsikringsselskapet i samsvar med alminnelige regnskapsregler. Der den opptjente premien overstiger selskapets relative andel av erstatningsutbetalingene som skjer via naturskadepoolen og skadereserver for uoppgjorte skader, skal differansen avsettes til et sær-

skilt fond i selskapet som kun kan brukes til dekning av fremtidige naturskader. Premier og eventuelle fond administreres av hvert enkelt selskap.

Finans Norge har gitt meg et estimat over de siste fem årenes årlige premieinnbetalinger og skadeutbetalinger samt en oversikt med navn på medlemmene i Norsk Naturskadepool. Estimaten og oversikten over medlemsmassen følger vedlagt.

På bakgrunn av at Norsk Naturskadepool kun utlikner naturskadeerstatningen mellom forsikringsselskapene, har ikke Finans Norge tallmateriale om naturskadefondene i de enkelte selskapene. Fra Finansdepartementet har Justis- og beredskapsdepartementet tidligere fått oversendt et notat fra Finanstilsynet datert 19. juni 2014 hvor samlede naturskadefond for norske selskaper og utenlandske selskaper med filialer i Norge anslås å utgjøre 8 347 millioner kroner ved utgangen av 2013.

2 vedlegg til svar:

Vedlegg 1:

Norsk Naturskadepool	
Medlemsliste pr. 1.7.2014	
Kode	Selskap
Code	Company
081	Acadia International Insurance Limited
934	Ace European Group UK Limited, filial Norge
935	AIG Europe Ltd (ex Chartis)
852	Allianz Global Corporate & Specialty AG
200	Allied World
851	Alpha Insurance NUF
958	AXA Corporate Solutions Assurance Paris
202	Axis Specialty Europe Ltd
960	AZ Reinsurance Limited
868	Bud og Hustad Forsikring gjensidig
976	Carraig Insurance Limited
957	Chubb Insurance Company (DK) of Europe SE
237	Chubb Insurance Company (S) of Europe SE
825	CNA Insurance Company Ltd.
930	Codan Forsikring NUF
865	DNB Skadeforsikring AS

829	Dong Insurance A/S
964	Eika Forsikring AS
999	Electrolux Försäkringsaktiebolag
854	ENI Insurance Ltd
002	Enter Forsikring
855	Ericsson Insurance (Försäkring) AB
967	Finse Forsikring AS
866	Fjällförsäkringar AB
084	FM Insurance Company Limited
872	Folksam Ömsesidig Sakförsäkring
856	Frende Skadeforsikring AS
820	Gjensidige Forsikring ASA
204	Gjensidige forsikring Nordmøre og Romsdal
205	Gjensidige forsikring Surnadal
206	Gjensidige Hallingdal
207	Gjensidige Hemne Brannkasse
209	Gjensidige Oppdal-Rennebu Brannkasse
210	Gjensidige Orkla forsikring
211	Gjensidige Stjørdal Brannkasse
974	Golden Arches Insurance Limited
212	Hadeland Gjensidige Brannkasse
213	Halsa og Tingvoll Gjensidige Brannkasse
870	Havtrygd Gjensidig Forsikring
230	HDI Gerling Industrie Versicherung AG
100	If Skadeforsikring NUF
215	Indre Sunnmøre Gjensidige Branntrygdslag
231	Indre Østfold & Andebu Gjensidige
020	Industriforsikring a.s.
845	Inter Hannover v/Virke Forsikring AS
819	Jernbanepersonalets Forsikring Gjensidig
055	KLP Skadeforsikring AS
858	KNIF Trygghet Forsikring AS
235	Kommuneforsikring
837	Landbruksforsikring AS
838	LKAB Försäkrings AB
860	Lloyds/Fender Marine AS
217	Lloyds Syndicat no SJC 2003 Caitlin
232	Ly Forsikring AS
956	Martinsurance Teoranta
986	Miripro Insurance Company Limited
985	Mitsui Sumitomo Insurance Co (Europe) Ltd
875	Moderna Försäkringar (Tryg F.)
218	Modum Sigdal og Krødsherrad Gj. Brannkasse
236	MSIG Insurance Europe AG
876	MTH Insurance a/s
847	Møretrygd Gjensidig Forsikring
952	NEMI Forsikring AS

839	Nokatus Insurance Company Limited
219	Nord Odal Gjensidige Brannkasse
877	Nordlys forsikring
844	OBOS Skadeforsikring as
822	Orkla Insurance Company Ltd.
943	Oslo Forsikring A/S
220	Pan
878	Pembroke Int. Insurance Co Ltd.
998	Petrus Insurance Company Limited
221	Pohojola Insurance Ltd
995	Protector Forsikring ASA
880	QBE Insurance (Eur) Ltd, filial Sverige
874	Seamair Insurance Limited
224	Sompo Japan Ins.Comp of Europe Ltd
053	SpareBank 1 Skadeforsikring AS
949	Statkraft Forsikring AS
959	Statnett Forsikring AS
979	Statoil Forsikring a.s.
841	Storebrand Skadeforsikring AS
830	Svenska Kommun Försäkrings AB
233	SV Sparkassen Versicherung Gebaudeversicherung AG
225	Sykkylven Gjensidige Trygdslag
226	TCS
950	Telenor Forsikring AS
969	TeliaSonera Försäkring AB
988	Tennant Forsikring NUF
068	Tokio Marine Europe Insurance Limited/Riskpoint
227	Torus Insurance (UK) Ltd
234	Troll forsikring AS
848	Tromstrygd Gjensidig Sjøforsikringsselskap
070	Tryg Forsikring
941	Tryg Forsikring A/S (Danmark)
994	Trygg-Hansa Försäkrings AB
835	Unison Forsikring ASA
849	Vabis Försäkringsaktiebolag
228	Valdres Gjensidige Brannkasse
223	Vardia Insurance Group AS
879	Vienna Insurance Group AG
871	W.R. Berkley Insurance Norway NUF
971	White Rock Insurance (Gibraltar) PCC Limited
850	Wiener Städtische Versicherung AG
972	XL Insurance Company Ltd.
832	Yara Insurance Limited
842	Zurich Insurance plc (Ireland),Sweden,Norway og UK Branch
864	Ålands Ömsesidiga Försäkringsbolag
Total	

Vedlegg 2:

	Oversikt naturskadekostnader 5 siste år					
		2014	2013	2012	2011	2010
1	Brannforsikringssum	15 473 235 394 260	14 835 423 040 085	14 109 517 105 657	13 274 033 820 838	12 692 974 227 274
2	Premierate	0,000	0,000	0,000	0,000	0,000
3	Naturskade-premie	1 083 126 478	1 038 479 613	987 666 197	1 061 922 706	1 142 367 680
4	Utbetalt totalt (tom april 15)	419 907 206	957 129 225	673 500 201	2 477 214 302	182 418 869
5	Avsetning (tom april 15)	298 108 275	180 774 922	41 689 822	179 563 792	17 577 220
6	Oppgjørs-godtgjørelse	14 963 592	33 539 507	16 816 597	78 671 105	1 952 522
7	Reassuranse-premie	284 300 000	337 150 000	324 250 000	311 500 000	311 500 000
8	Netto administrasjons-kostnader	6 035 000	8 900 000	7 900 000	4 550 000	10 075 000
		1 023 314 073	1 517 493 654	1 064 156 620	3 051 499 199	523 523 611
	Resultat før tilbakeført reassuranse	59 812 405	-479 014 041	-76 490 423	-1 989 576 493	618 844 069
9	Tilbakebetalt reassuranse				632 000 000	
10	Resultat pr årgang, tom april 2015	59 812 405	-479 014 041	-76 490 423	-1 357 576 493	618 844 069

SPØRSMÅL NR. 979**Innlevert 13. mai 2015 av stortingsrepresentant Magne Rommetveit****Besvart 22. mai 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen****Spørsmål:**

«Tirsdag 12.05 gikk det ennå eit ras i Vaksdal kommune i Hordaland. Raset gikk over E16 og jernbanesporet. Både Europavegen og Bergensbanen blei stengt, og eit persontog køyrde inn i raset. Heldigvis vart det ikkje personskade denne gongen. I april 2014 blei det lagt fram KVVU for framtidig fellesløyising for bane og veg mellom Arna og Voss. Det hastar no med å få ei avgjerd om kva konsept.

Vil statsråden no gå for den tilrådde løysinga etter K5- alternativet, og kva framdrift ser statsråden føre seg?»

Svar:

Dette tema var gjenstand for spørsmål i spørjetimen i Stortinget 20.05.15. Det ble ikkje prioritert midlar til dette prosjektet i NTP 2014-23, men for dagens regjering er det åpenbart at situasjonen ikkje er akseptabel. Som kjend har Statens vegvesen og Jernbaneverket i samarbeid utarbeida ein såkalla konseptvalutgreiing (KVVU) for strekninga E16 Arna-Voss. I denne er det skissert ulike strategiar for utvikling av både veg og jernbane på strekninga. KVVUen har vore eksternt kva-

litetssikra av konsulentsamanslutninga Terramar AS og Oslo Economics AS, og rapporten blei lagt fram for departementet i desember 2014. I tillegg har KVVUen vore til lokal høyring.

Anbefalingane i KVVUen og frå kvalitetssikrar er heilt motstridande med tanke på val av løysing. Til dømes har det konseptet transportetatane tilrår ein foreløpig total kostnadsramme på veg og jernbane, på over 30 mrd. kr medan kvalitetssikrar anbefaler minimalt med tiltak.

Eit slikt sprik i vurderingar tilseier at vi må ytterlegare sikre at saka er så godt opplyst som mogleg og at alle omsyn er vurdert, slik at ulike fakta og forhold vektleggast på riktigast mogeleg måte i val av langsiktig løysing. Det dreiar seg om omfattande investeringar i transportinfrastruktur, som skal nyttas av trafikantane i mange tiår framover. Samferdselsdepartementet har bede Jernbaneverket om å gjere nokon tilleggssanalysar der dei mellom anna skal sjå nærare på moglege framtidige løysingar for jernbanen. Dette arbeidet vil neppe vere ferdig før ut på hausten. Departementet treng derfor noko meir tid i denne saka. Eg kan likevel forsikre om at saka har høg prioritet, og departementet tek sikte på ei snarast mogleg avgjerd så snart eit tilstrekkeleg beslutningsunderlag er teke fram.

SPØRSMÅL NR. 980**Innlevert 13. mai 2015 av stortingsrepresentant Abid Q. Raja****Besvart 19. mai 2015 av barne-, likestillings- og inkluderingsminister Solveig Horne****Spørsmål:**

«Vi statsråden be lovutvalget vurdere hvordan ordet «kjærlighet» kan tas inn i formålsparagrafen i barnevernloven?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede har flere ganger vært i kontakt med barn som har eller har hatt kontakt med barnevernet. I Forandringsfabrikker er det mange barn med erfaring fra barnevernet som ønsker og bidra til å forbedre barnevernsarbeidet i Norge. De kaller seg Barnevernsprofene og kommer fra hele landet. De gir råd til offentli-

ge myndigheter om hvordan barnevernet kan bli enda bedre til å gi riktig hjelp til riktig tid. Barnevernsprofene trekker frem kjærlighet som det viktigste barnevernet må ha som mål å gi barna gjennom de vedtakene som fattes. Barnevernsprofene foreslår blant annet at «kjærlighet» må inn i barnevernlovens formålsparagraf.

Fredag 28. november 2014 ble det satt ned et lovutvalg som skal se på hvordan barnevernloven kan forenkles og forbedres. I den forbindelse kan det passe fint å vurdere hvordan man kan få ordet «kjærlighet» inn i lovens formålsparagraf.

Svar:

Jeg er godt kjent med Forandringsfabrikken og Barnevernproffenes arbeid. Jeg har hatt flere møter med organisasjonen, og det er viktig å lytte til hva barn og unge med personlige erfaringer fra barnevernet har å meddele. Lovutvalget det henvises til, som er nedsatt 28. november 2014, skal blant annet foreta en teknisk, språklig og strukturell gjennomgang av dagens barnevernlov, herunder gjennomgå lovens begrepsbruk. I dette arbeidet er det både viktig og nyttig for utvalget at de får innspill fra organisasjoner som Barnevernproffene og andre aktuelle organisasjoner med forslag til hvordan loven bør endres. Lovutvalget skal levere et forslag til ny barnevernlov den 15. august 2016. Lovut-

valget er allerede godt kjent med Barnevernproffenes synspunkter. Utvalget var til stede på Forandringsfabrikkens arrangement "Barnas barnevern 2020" den 26. mars 2015, hvor jeg også deltok. Lovutvalget har også opprettet en barnereferansegruppe, som høres og involveres underveis i utvalgets arbeid med ny lov. Her er blant annet Barnevernproffene representert, sammen med andre organisasjoner som besitter kunnskap og bakgrunn fra barnevernet. Organisasjonen har dermed gode muligheter til å presentere sitt budskap til utvalget. Når det gjelder det konkrete spørsmålet om å be lovutvalget vurdere hvordan ordet "kjærlighet" kan tas inn i barnevernlovens formålsparagraf, vil jeg i første omgang avvente utvalgets egen utredning basert på den informasjonen de mottar.

SPØRSMÅL NR. 981

Innlevert 13. mai 2015 av stortingsrepresentant Marianne Aasen

Besvart 22. mai 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen

Spørsmål:

«Støttegruppa "Grenseløs Kjærlighet" jobber for å sikre interessene til alle dem som venter på avklaring om oppholdstillatelse i Norge. De har gjentatte ganger bedt om møte med norske myndigheter.

Hvorfor er det ingen fra regjeringen, UDI eller regjeringspartiene som møter støttegruppa?»

BEGRUNNELSE:

Vi har lang tradisjon i Norge for at interessegrupper organiserer seg. Organisasjonsfloraen er rik i Norge, noe som er bra i et levende demokrati som vårt. "Grenseløs kjærlighet", som jobber for raskere saksbehandling i UDI, møtte partiene på Stortinget fredag 20. mars. Da ingen fra regjeringspartiene hadde anledning til å møte interessegruppa, dro de videre til Justis- og beredskapsdepartementet. Der fikk de heller ikke møte noen for å overlevere underskrifter, verken politikere eller embetsverket, men ble i stedet bedt om å fjerne seg.

Saksbehandlingstiden i familiejenforeningssaker er nå svært lang og økende. Dette er en påkjenning for mange, og dialog med myndighetene er viktig. Men den oppleves som vanskelig for mange av disse, noe som forverrer inntrykket og følelsen av ikke å bli tatt på alvor.

Det er såpass mange som venter på en avklaring i sin sak hos UDI eller politiet at det er forståelig at forvaltningen ikke kan bruke mye tid på direkte kontakt

med enkeltpersoner. Nettopp derfor er det bra at noen har tatt initiativet til å opprette interessegruppa "Grenseløs Kjærlighet".

En svært viktig del av vårt demokrati er at terskelen er lav for direkte kontakt mellom innbyggere og folkevalgte, inkludert politisk ledelse i departementene.

Dette bør i høyeste grad også gjelde denne store gruppa som opplever at livene deres er satt på vent.

Svar:

En talsperson for «Grenseløs Kjærlighet» henvendte seg til departementet med ønske om å avtale overrekkelser av underskrifter i forbindelse med en markering utenfor Stortinget 20. mars i år. I svaret til talspersonen ble det opplyst at ingen i politisk ledelse hadde anledning til å delta under markeringen. Talspersonen har ved to senere anledninger gjentatt ønsket om å få møte politisk ledelse for å få overlevert underskrifter. Departementet har i begge tilfeller svart at underskriftene kan sendes per post eller leveres i departementets resepsjon. Statsråden og departementet har også mottatt flere brev fra talspersonen om synspunkter på saksbehandlingstidene i familieinnvandringsaker, som er besvart. Jeg og departementet er derfor godt kjent med støttegruppas synspunkter.

Jeg kjenner ikke til enkeltheter i dialogen mellom støttegruppa og UDI, men det vil være opp til UDI å

vurdere om, og eventuelt når, man finner anledning til å ha møter med interesseorganisasjoner eller andre ak-

tører, eller om dialogen mest hensiktsmessig ivaretas på annen måte.

SPØRSMÅL NR. 982

Innlevert 13. mai 2015 av stortingsrepresentant Marianne Aasen

Besvart 26. mai 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen

Spørsmål:

«Hvor langt har justisministeren kommet i å lage en forskningspolitisk strategi for samfunnssikkerhet og beredskap?»

BEGRUNNELSE:

Justisminister sa i interpellasjonsdebatten 14.10.14 at det ble jobbet med en forskningsstrategi med det for øye å sikre en mer kunnskapsbasert beredskapssektor. Det er bred enighet om at det må satses mer på forskning innen samfunnssikkerhet og beredskap, derfor en slik strategi nødvendig. En slik strategi er også interessant for offentligheten og det politiske miljø og det er derfor interessant å vite hva status er på denne strategien.

Svar:

Forsknings- og utviklingsstrategien for samfunnssikkerhet vil bli fastsatt om kort tid. Strategien vil gjelde for perioden 2015 til 2019, og målgruppen er Justis- og beredskapsdepartementet og den forskningen som de-

partementet finansierer. Strategien vil inneholde mål og prioriterte virkemidler, tiltak og forskningstema.

En visjon for arbeidet med FOU innen samfunnssikkerhet er at forskningen skal ha høy kvalitet og bidra til økt robusthet og trygghet i samfunnet.

Justis- og beredskapsdepartementet vil blant annet:

- Fortsette å utvikle FOU som et aktivt verktøy for å styrke og målrette samfunnssikkerhets- og beredskapsarbeidet.

- Sammen med Kunnskapsdepartementet bidra til å gjennomføre Langtidsplanen for forskning og høyere utdanning.

- Delta og være bidragsyter i relevante programmer i regi av Norges Forskningsråd.

- Delta aktivt i de organer som er etablert for å sikre norske miljøers deltakelse i EUs forskningsprogram Horisont 2020.

- Utvide dialogen med FoU- miljøer og underlagte etater for å styrke det faglige grunnlaget for arbeid med samfunnssikkerhetsfeltet.

- Arbeide langsiktig for at forskning om samfunnssikkerhet og beredskap, som et gjennomgående, tverrsektorielt tema, blir styrket.

SPØRSMÅL NR. 983

Innlevert 15. mai 2015 av stortingsrepresentant Anette Trettebergstuen

Besvart 26. mai 2015 av arbeids- og sosialminister Robert Eriksson

Spørsmål:

«Hva er status på forbruket av midler til Bioordningen for 2015, hva er forventet økt etterspørsel som følge av økt ledighet og permitteringer, og hvordan vil statsråden styrke og promotere ordningen slik at bedrifter

kan benytte lavkonjunkturtiden til kompetanseheving blant ansatte fremfor oppsigelser?»

BEGRUNNELSE:

Gjennom tiltaket Bedriftsintern Opplæring kan virksomheter motta tilskudd til kompetanseheving og opp-

læring av egne ansatte ved større omstillinger eller lavkonjunkturer. Tiltaket er meget viktig for å forhindre utstøting fra arbeidslivet i slike perioder. Muligheten til ikke bare til å beholde men også styrke kompetanse i arbeidsstokken ruster bedrifter for fremtiden. Regjeringen varsler økt ledighet i tiden fremover. Allerede permitteres og sies folk opp, og ledigheten har pr nå steget til 4 %. Det er viktig med forebyggende tiltak for å hindre ledighet i tiden som kommer. Bioordningen er et treffsikkert tiltak i så måte.

Svar:

Ved utgangen av april har Arbeids- og velferdsdirektoratet registrert 64 deltakere i gjennomsnitt per måned og et samlet forbruk av midler under ordningen bedriftsintern opplæring (BIO) på om lag 1 650 000 kroner. Etterspørselen og behovet for dette tiltaket hittil i år har vært begrenset, men kan nå være økende.

Utsiktene for den økonomiske utviklingen for 2015 er beskrevet i Revidert nasjonalbudsjett 2015. Arbeidsmarkedet har blitt gradvis mindre stramt med lavere

vekst i sysselsettingen og økt ledighet. Omstillinger i oljenæringen innebærer at mange må finne seg jobb i andre bransjer.

I lys av utviklingen på arbeidsmarkedet foreslår Regjeringen i revidert nasjonalbudsjett ytterligere 1000 nye tiltaksplasser for annet halvår.

I Revidert nasjonalbudsjett 2015 foreslår Regjeringen også endringer i permitteringsregelverket som kommer både bedriftene og arbeidstakerne til gode. Antall dager med lønnsplikt for arbeidsgiver reduseres fra 20 til 10 dager og dagpengeperioden under permittering økes fra 26 til 30 uker i løpet av en periode på 18 måneder.

Innenfor den samlede budsjetttrammen for arbeidsmarkedstiltakene vurderer Arbeids- og velferdsetaten regionalt og lokalt hvilke tiltak som er mest hensiktsmessige for å møte utfordringene i arbeidsmarkedet. Bedriftsintern opplæring kan være et godt virkemiddel for å styrke kompetansen til ansatte i bedrifter som har alvorlige omstillingsproblemer, og som må foreta en vesentlig endring av bedriftens produksjon eller etablere seg på nye markeder. Det er innenfor årets budsjettamme rom for økt bruk av dette tiltaket i 2. halvår.

SPØRSMÅL NR. 984

Innlevert 15. mai 2015 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe

Besvart 21. mai 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen

Spørsmål:

«Kva er regjeringa sine mål for realisering av Nyborgtunnelen, inkludert finansiering, planlegging og utbygging, og blir det gjort ein fagleg vurdering i departementet om at denne skal vere eit OPS- prosjekt?»

Svar:

I Meld. St. 26 (2013–2014) Nasjonal transportplan 2014–2023 som vart lagt fram av regjeringa Stoltenberg, er prosjektet E39 Nyborg – Klauvaneset prioritert med anleggsstart først mot slutten av tiårsperioden, jf. omtale på side 285 i meldinga. Prosjektet vil derfor vere gjenstand for ny vurdering i samband med den revisjonen av Nasjonal transportplan som no pågår.

Samferdselsdepartementet har bedt Statens vegvesen starte planlegging av tre nye prosjekt for gjennom-

føring som OPS-prosjekt, jf. mellom anna Prop. 1 S (2014–2015). Som det går fram av Meld. St. 25 (2014–2015) På rett vei – Reformar i veisektoren, legg regjeringa opp til at ytterlegare bruk av OPS skal vurderast i samband med revisjonen av Nasjonal transportplan. I den samanhengen meiner Samferdselsdepartementet at det er aktuelt å vurdere prosjekt på E39, både vegstrekningar og fjordkryssingar. Det er derfor for tidleg å seie om prosjektet E39 Nyborg – Klauvaneset er aktuelt for gjennomføring med OPS.

Kommunedelplanen for prosjektet vart vedtatt i 2001. I følgje Statens vegvesen pågår det no eit arbeid for å avklare om vidare planlegging skal leggje vedtatt alternativ til grunn eller om endra føresetnader gjer at andre alternativ er meir aktuelle. Bakgrunnen for dette er at Bergen kommune etter vedtak i bystyret 18. juni 2014 har bedt Statens vegvesen om å gjennomføre ei slik vurdering.

SPØRSMÅL NR. 985**Innlevert 15. mai 2015 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe****Besvart 26. mai 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«Kva er metoden ulike føretak reknar ut beleggsprosenten sin på, og er det denne metoden med tidlig telling som ligg til grunn for SSB sine nasjonale tal og internasjonal statistikk?»

BEGRUNNELSE:

Stavanger Universitetssjukehus har utfordring med høg beleggsprosent. Gjennom media har helseforetaket gjort det kjent at det har vore gjort feilberegningar når det gjeld beleggsprosent, slik at beleggsprosenten er mindre enn det ein før trudde. Bakgrunnen for dette er at dei no “tel” pasientar tidleg om morgonen i staden for på ettermiddagen som ein gjorde før. Tidleg om morgonen er det mindre pasientar til stades.

Svar:

Beleggsprosent er ikke en nasjonal kvalitetsindikator. De regionale helseforetakene og helseforetakene praksis mht. å rapportere og bruke beleggsprosent i sin styring vil derfor variere. Formålet for å beregne beleggsprosent og metoden for å beregne denne er ulik i helseforetakene.

Jeg har forelagt spørsmålet om metode for beregning av beleggsprosent til de regionale helseforetakene og Statistisk sentralbyrå (SSB).

SSB publiserer ikke i dag statistikk for beleggsprosent. SSB leverer ut aggregerte tall for beleggsprosent på forespørsel. Nasjonale tall for beleggsprosent rapporteres også til OECD. SSB bruker følgende metode i sine nasjonal og internasjonale statistikk:

- Beleggsprosent = $(\text{Liggedager} / \text{Døgnkapasitet}) * 100$

Liggedager hentes ut fra Norsk pasientregister og beregnes som utskrivningsdato – innskrivningsdato, når behandlingsnivået er døgnbehandling. Døgnkapasiteten innhentes årlig fra somatiske sykehus samt institusjoner i psykisk helsevern for voksne, psykisk helsevern for barn- og unge og tverrfaglig spesialisert rusbehandling gjennom SSBs statistikkskjema. Med døgnkapasitet forstås det maksimale antall overnattinger som er mulig innenfor sykehusets/institusjonens drift. Dersom sykehusene/enhetene registrerer i tråd med veiledningene, vil ikke tallene i SSB være påvirket av når på døgnet det gjøres tellinger.

Helse Sør-Øst RHF har innhentet informasjon fra sine helseforetak som viser at følgende beregning brukes:

- $(\text{Sum oppholdsdøgn i perioden} * 100) / (\text{Døgnplasser} * \text{kalenderdøgn i perioden})$

Helse Sør-Øst RHF viser likevel til at det er andre definisjoner som brukes internt i helseforetakene for styring og oppfølging. Eksempelvis beregner Akershus universitetssykehus HF pasientbelegg 2 ganger daglig kl. 0700 og kl. 2100, mens Oslo universitetssykehus HF bruker følgende metode: Gjennomsnittlig antall inneliggende pasienter kl. 0700 i perioden/ Gjennomsnittlig antall effektive senger i perioden.

Helse Vest RHF svarer at følgende metode brukes internt for å beregne beleggsprosent:

- Antall inneliggende pasienter på post kl. 0700/ antall bemannede senger (“senger i bruk”) på samme post innenfor samme døgn.

Årsaken til at tidspunktet kl. 0700 legges til grunn er at også dette tidspunktet blir brukt i beregning av kvalitetsindikatoren for korridorpasienter. Helse Vest RHF viser for øvrig til at det er gjort analyser i enkelte helseforetak ved å se på ulike måletidspunkter. I Helse Bergen HF viste det seg at pasientbelegget var relativt lavt kl. 0700 og telling kl. 1100 ga et mer dekkende bilde av pasientbelegget.

Helse Midt-Norge RHF viser til at det ikke benyttes noen standard metode for beregning av beleggsprosent ved helseforetakene i Helse Midt-Norge. Helse Midt-Norge RHF har innhentet informasjon som viser at innen Helse Nord-Trøndelag HF og Helse Møre og Romsdal HF brukes følgende metode:

- $(\text{Faktiske liggedager} / \text{antall sengedøgn}) * 100$.

For den daglige styring av virksomhetene bruker St. Olavs Hospital HF følgende metode for pasientbelegg:

- $\text{Antall innlagte pasienter} / \text{antall disponible senger}$.

Helse Nord RHF bruker to metoder for å beregne beleggsprosent. Den første måten er å telle antall klokke-timer med pasientbelegg. Eksempelvis vil en sengepost med 10 senger og fullt belegg i en periode på 31 dager gi et belegg per time på $(10 * 24 * 31)$ 7440 timer. Den andre måten er å beregne beleggsprosent i liggedager; definert som liggedager i valgt periode/senger (i bruk/normert) i valgt periode.

Kort oppsummert viser tilbakemeldingen fra de regionale helseforetakene at det er ulike måter å beregne beleggsprosent på, både innad i regionen og på tvers av regionene. For å få sammenlignbare tall bør man derfor bruke tall fra Statistisk sentralbyrå. Dersom sykehusene/enhetene registrerer i tråd med veiledningene, vil ikke tallene i SSB være påvirket av når på døgnet det gjøres tellinger.

SPØRSMÅL NR. 986**Innlevert 15. mai 2015 av stortingsrepresentant Geir Pollestad****Besvart 22. mai 2015 av finansminister Siv Jensen****Spørsmål:**

«I år er en rekke regnskapspliktige uten registrert e-postadresse i Altinn ikke blitt purret ved manglende levering av årsregnskap. Mange har som følge av dette fått 45 000 kroner i forsinkelsesgebyr. Dette kan for eksempel skyldes manglende signering i Altinn. Bedriftene har ikke fått beskjed om at det løp forsinkelsesgebyr før kravet fra statens innkrevingssentral kom i posten.

Vil statsråden be om at det blir foretatt en fornyet vurdering av disse kravene om forsinkelsesrenter?»

BEGRUNNELSE:

Regnskapsregisteret i Brønnøysund har lagt om rutine- og varsler ikke lenger pr. brev vedrørende purring av regnskapspliktige som ikke har sendt inn sine årsregnskap i rett tid.

Jeg er kjent med en bedrift i Rogaland som har fått krav om forsinkelsesgebyr. Her var regnskap levert i rett tid til Altinn, men ikke sendt videre på grunn av manglende elektronisk signering.

Dette fremstår som stivbent regelrytteri. Forsinkelsesgebyrets funksjon skal være å fremtvinge at den pålagte oppgaven faktisk gjennomføres. Et forsinkelsesgebyr vil ha svært liten effekt for de bedrifter som verken er kjent med at de har unnlatt å levere regnskap og heller ikke er kjent med at forsinkelsesgebyret løper. I et slikt tilfelle minner dette mer om straff.

Svar:

Alle regnskapspliktige har en lovpålagt plikt til å sende inn sine årsregnskap mv. til Regnskapsregisteret senest én måned etter fastsetting, jf. regnskapsloven § 8-2 første ledd. Dersom årsregnskap mv. ikke er sendt innen fristen, eller dersom det etter fristen hefter mangler ved innsendte dokumenter, skal den regnskapspliktige betale forsinkelsesgebyr inntil innsendingsplikten er oppfylt eller mangler er rettet, men ikke for mer enn 26 uker, jf. regnskapsloven § 8-3 første ledd. Regnskapsregisteret har ikke adgang til skjønnsmessig å vurdere hvorvidt forsinkelsesgebyr skal ilegges eller ikke.

Hovedformålet med reglene om forsinkelsesgebyr ved manglende innsendelse av årsregnskapet mv. er, som representanten viser til, ikke først og fremst å straffe, men å få rapporteringspliktige til å overholde innsendingsplikten etter regnskapsloven. Innsending av årsregnskapene mv. via Altinn-portalen forutsetter imidlertid blant annet elektronisk signering fra en person som har en rolle i selskapet, eks. styremedlemmer, daglig leder, revisor eller regnskapsfører. Innsen-

dingen av årsregnskap mv. til Regnskapsregisteret via Altinn-portalen er ikke fullført før denne elektroniske signeringen er utført.

1. juli 2014 trådte endringene i forskrift 25. juni 2004 nr. 988 om elektronisk kommunikasjon med og i forvaltningen (eForvaltningsforskriften) i kraft. Endringen i forskriften gjelder hele forvaltningen, og innebærer at elektronisk kommunikasjon mellom forvaltningen og næringslivet er gjort obligatorisk, forutsatt at forvaltningen har lagt til rette for det. Privatpersoner har, i motsetning til næringsdrivende, mulighet for å reservere seg mot elektronisk kommunikasjon, jf. forskriften § 9.

Endringene i eForvaltningsforskriften har medført endringer i rutine- og varsler til flere offentlige instanser, herunder hos Regnskapsregisteret, som har gjennomført flere tiltak i forbindelse med praksisomleggingen. I Altinn er det laget et eget kontakregister for å sikre at informasjon om næringslivets elektroniske kontaktinformasjon til enhver tid er så oppdatert som mulig, samt at det er gjort endringer i Altinn som innebærer at det kan gis flere elektroniske varsler.

Brønnøysundregistrene la også i september 2014 ut en nyhetssak på sine hjemmesider om praksisendringen til Regnskapsregisteret. I nyhetssaken ble det opplyst om at Regnskapsregisteret etter praksisendringen bare ville sende ut varsler elektronisk, og at kontaktinformasjon for slik varsling ville bli innhentet fra Altinn. Viktigheten av at både enhetsprofilen og personlig kontaktinformasjon i Altinn var oppdatert ble understreket. I tillegg har regjeringen lagt ut informasjon på sine hjemmesider om endringene i forvaltningsloven og eForvaltningsforskriften.

Selv om Regnskapsregisteret ikke har adgang til å beslutte at det ikke skal ilegges forsinkelsesgebyr ved for sen eller mangelfull innsending av årsregnskapet mv., har Regnskapsregisteret etter regnskapsloven § 8-3 tredje ledd kompetanse til helt eller delvis å ettergi ilagt forsinkelsesgebyr. En eventuell ettergivelse forutsetter at det blir gjort sannsynlig at innsendingsplikten ikke er overholdt som følge av forhold utenfor den regnskapspliktiges kontroll, eller dersom særlige rimelighetsgrunner tilsier det. En søknad om ettergivelse av ilagt forsinkelsesgebyr må vurderes konkret i det enkelte tilfellet, og et eventuelt avslag på slik søknad fra Regnskapsregisterets side kan påklages til Statens innkrevingssentral. Etter det jeg har fått opplyst har antall søknader om ettergivelse av forsinkelsesgebyr til Regnskapsregisteret ligget på et stabilt nivå de senere årene, og det har ikke vært noen særlig endring i antall mottatte søknader for regnskapsåret 2013 sammenlignet med tidligere år.

SPØRSMÅL NR. 987**Innlevert 15. mai 2015 av stortingsrepresentant Geir Pollestad****Besvart 22. mai 2015 av fiskeriminister Elisabeth Aspaker****Spørsmål:**

«Det er mye uro i mange deler av landet rundt organiseringen av Fiskeridirektoratet. Særlig gjelder det spørsmålet om hvor mange og hvor regionskontorene skal lokaliseres. Egersund er en stor og viktig fiskerihavn og det er naturlig at regionskontoret her ikke avvikles. Høyres ordfører har også engasjert seg i saken.

Kan statsråden bekrefte at regionskontoret i Egersund vil bestå?»

Svar:

Jeg har nå besluttet at antall regioner under Fiskeridirektoratet reduseres fra syv til fem. For meg har det vært avgjørende å få en balanse mellom distriktpolitiske hensyn og få en organisering som sikrer kompetansen og gode fagmiljøer i Fiskeridirektoratet sentralt og regionalt. Avgjørelsen er tatt etter grundige vurderinger.

Den nye regionstrukturen vil bli som følger:

- Region Nord vil bestå av tidligere regioner Finnmark og Troms med regionkontor i Tromsø.

- Region Nordland beholdes uendret med regionkontor i Bodø.

- Region Midt vil bestå av tidligere regioner Trøndelag og Møre og Romsdal med regionkontor i Ålesund.

- Region Vest beholdes uendret med regionkontor i Måløy.

- Region Sør beholdes uendret med regionkontor i Egersund.

De tidligere regionkontorene i Vadsø og Trondheim videreføres som fiskerikontor.

Færre regioner vil gi større faglig bredde og sikre likebehandling. Det er viktig at direktoratet er tett på næringen. Fiskeridirektoratet er allerede en desentralisert organisasjon med plasseringer utenfor de store befolkningssentra. Dette prinsippet vil bestå. Samtidig er det nødvendig å tilpasse organisasjonen til oppgavene. Tilsyns- og kontrollarbeidet har over tid utviklet seg på en måte som øker behovet for spesialisering og brede kompetansemiljøer.

Tidspunktet for iverksettelse av ny regionsstruktur vil bli bestemt av fiskeridirektøren.

SPØRSMÅL NR. 988**Innlevert 15. mai 2015 av stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete****Besvart 22. mai 2015 av utenriksminister Børge Brende****Spørsmål:**

«Kan statsråden gjøre greie for kva for marknader og kva for land ei eller fleire norske bedrifter har møtt nasjonale stengsler mot i dag, som dei vil få tilgang til som følge av TISA-avtala?»

GRUNNGJEVING:

I eit intervju med Dagsavisen 2. mai går statssekretær i utanriksdepartementet, Morten Høglund, til eit åtak på UNIO-leiar Anders Folkestad. Folkestad har kritisert regjeringa sitt hemmelegghald kring TISA-avtala.

Høglund hevdar at regjeringa har «søkt mer offentlighet enn noen annen regjering har gjort i en handelsavtaleprosess».

Samstundes gir Høglund inntrykk av at det ikkje finst noko ulemper med TISA-avtala for Noreg, berre fordelar.

Høglund uttaler mellom anna at «den norske tenestemarknaden er avgrensa. I staden for å møte nasjonale stengsler i utlandet, gir dette norske firma ein heilt annan tilgang til å tilby sine tenester på utanlandske marknader». Høglund uttalar også at Noreg er det landet som har aller mest å tene på TISA-avtala.

Svar:

TISA-forhandlingane spring ut av manglande framdrift i dei multilaterale forhandlingane i WTO (Doha-runden). WTO-ministrane opna i 2011 for alternative må-

tar å oppfylle Doha-mandatet. Global handel med tenester vert stadig viktigare. Det er behov for å tilpassa internasjonale reglar til den utviklinga som har skjedd sidan WTO-avtala om handel med tenester, GATS, vart ferdigforhandla i 1995. Ei gruppe land byrja våren 2012 å drøfte forhandling om ei avtale om handel med tenester. Etter at omlag 50 WTO-medlemmar vart samde om eit felles rammeverk, vedtok regjeringa Stoltenberg II våren 2013 at Noreg skulle ta del i forhandlingane om ei internasjonal avtale om handel med tenester (TISA). Regjeringa Solberg stadfesta hausten 2013 denne avgjerda.

Noreg jobbar for at norske tenesteleverandørar skal få lik behandling som nasjonale aktørar, når dei tilbyr tenester på ein utanlandsk marknad. I mange land opplever norske bedrifter at dette ikkje er tilfelle. Denne forskjellsbehandlinga er ulik i ulike sektorar og i ulike delmarknader. Maritim sektor, telekommunikasjon, energirelaterte tenester og finansielle tenester er prioriterte sektorar for Norge.

For Noreg er det viktigaste i TISA-forhandlingane å arbeida for at openheita som allereie gjeld i TISA-marknader vert avtalefesta. Noreg har i stor mon allereie avtalefesta vårt relativt opne regime i GATS. Slik er det ikkje i alle TISA-land. TISA vil gje norske bedrifter meir naudsyn førehandskunnskap og stabilitet om vilkåra for tilgang til desse marknadene. Dette vil gjera det mogleg å satsa seriøst, og på lang sikt, på einskilte marknader. Dessutan støtter Noreg initiativ til å fjerne dei unntaka for nasjonal behandling som finst i einskilte TISA-land og som er mest øydeleggjande i prioriterte norske einskildsektorar. Dette gjeld til dømes krav om lokal medeigar eller grense for utanlandsk eigarskap i tenestenæringar der etablering i marknaden er naudsynt. Ulikt den norske marknaden gjeld slike unntak i mange TISA-land, til dømes i Aust-Asia og Latin-Amerika, trass i at unntaka gjeld sektorar der det finst ein marknad og der det skjer handel internasjonalt.

SPØRSMÅL NR. 989

Innlevert 15. mai 2015 av stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete

Besvart 27. mai 2015 av forsvarsminister Ine M. Eriksen Søreide

Spørsmål:

«Det er politisk avgjort at ansvaret for innkjøp og forvaltning skal overførast frå Forsvarets logistikkorganisasjon via Forsvarssjefen til ein eigen etat i Forsvarsdepartementet.

Kva er rasjonale for denne avgjerda, og kvifor er ikkje Forsvarssjefen trekt inn i prosessen?»

GRUNNGJEVING:

Aftenposten skriv 22. april at statsråden har avgjort at Forsvarssjefen skal fråtakast ansvaret for å handtere kjøp av våpensystem. Ifølgje Aftenposten er avgjerda teken utan at den militære leiinga er spurd. Forsvarssjefen er av Aftenposten sitert på følgjande: «Eg er overraska over avgjerda. Den baserer seg ikkje på ein fagmilitær anbefaling og eg har ikkje vært involvert i prosessen som ledet opp mot avgjerda.»

Tysdag 21. april sendte statsråden ut ei pressemelding der det står at «Regjeringa vil etablere ein eigen etat under Forsvarsdepartementet for å styrke materiellforvaltninga og materiellinvesteringane i forsvarssektoren.» Det sto også at: «Den nye etaten skal skiljas

ut frå Forsvaret og vere direkte underlagt Forsvarsdepartementet.»

Dette må bety at Forsvarssjefen no mister ansvaret for handteringa av nesten ein tredel av Noreg sitt forsvarsbudsjett. FLO sitt budsjett var på nesten 13 milliardar, og materiellinvesteringar utgjør den desidert største delen.

Eit sentralt element for utvikling av den operative evna blir no fråteken Forsvarssjefen midt i ein prosess der han innan 1. oktober i år skal leggje fram forslag til korleis Forsvaret bør organiserast, strukturast og bemannast.

Svar:

Jeg viser til brev fra Stortingets president av 18. mai 2015 med spørsmål fra stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete om rasjonale bak beslutningen om å etablere en ny etat for innkjøp og forvaltning, og Forsvarssjefens deltakelse i prosessen.

I tiden som forsvarsminister har jeg vært opptatt av å effektivisere pengebruken innenfor forsvarssektoren. Det er satt i gang flere initiativ i forbindelse med dette.

Ett av disse er å effektivisere og forbedre kvaliteten på materiellinvestering og materiellforvaltning.

Regjeringen har tatt en politisk prinsippbeslutning om å etablere en egen etat under Forsvarsdepartementet for å styrke den strategiske styringen av materiellinvesteringer og materiellforvaltning i forsvarssektoren. Den nye etaten skal etableres 1. januar 2016, organisert som et ordinært statlig forvaltingsorgan.

Forsvarets logistikkorganisasjon (FLO) har vært gjennom flere utredninger og omstillinger siden den ble etablert i 2002. Størrelsen på organisasjonen har gått ned fra om lag 6 000 ansatte til om lag 3 100 i dag. FLO inneholder mange fagområder som er utfordrende å lede, spesielt innenfor de mange varierte og ofte langsiktige investeringsprosjektene.

Å etablere en egen etat for materiellinvesteringer og materiellforvaltning er ikke en ny tanke. Allerede i 2004 vedtok Stortinget et anmodningsvedtak der Regjeringen ble bedt om å utrede en ny etat under Forsvarsdepartementet med et helhetlig ansvar for den utøvende delen av Forsvarets investerings- og innkjøpsvirksomhet. I 2008 ble det gjennomført en omfattende utredning om FLO der anmodningsvedtaket ble lagt inn i mandatet. Det ble her gjennomført en vurdering av å opprette en egen etat for materiellinvesteringer og materiellforvaltning. Daværende regjering valgte ikke å gå videre med dette. Prosjektgruppen formulerte som en del av sin anbefaling en potensiell videreutvikling dersom den anbefalte modellen med en egen materiellehet i FLO etter en tid ikke ville gi resultater. Da ville utskilling av materielleheten være et alternativ.

I min tid som forsvarsminister har jeg tidvis brukt mye tid knyttet til materiellinvesteringer og materiellforvaltning. Det er viktig å effektivisere prosessene. Dette gjør jeg med å løfte disse fagområdene organisatorisk til en etat direkte underlagt departementet slik at

den strategiske styringen av etaten dermed får kortere og mer effektive styringslinjer, noe som jeg mener kan øke kvaliteten på dette arbeidet.

Siden det er gjennomført mange utredninger om dette, har jeg ikke sett det som nødvendig å foreta enda en omfattende utredning.

Det er verdt å nevne at etableringen av den nye etaten vil bli gjort med en overføring av kapasitetsdivisjonene, investeringsstaben i FLO og en del av FLO stab. Det vil ikke være noen som mister jobben som en direkte følge av dette. Ansatte vil dermed også etter overføringen være statstjenestemenn, og faller inn under tjenestemannsloven og tjenestetvistloven. Fortsatt vil i underkant av 2000 av dagens om lag 3 100 ansatte fortsette i FLO. FLO vil fortsatt ha ansvaret for vedlikehold, forsyning og nasjonal logistikkommando.

Jeg hadde den første samtalen med forsvarssjefen om planene i forhold til å etablere en egen materielletat i desember i fjor. Etter at Regjeringen fattet sin prinsippbeslutning i april 2015, har det blitt opprettet en prosjektgruppe for å legge planene for etablering av materielletaten. Prosjektgruppen ledes av Forsvarsdepartementet og har i tillegg deltakelse fra Forsvarsstaben og FLO. Det vil være bred involvering fra Forsvaret og arbeidstakerorganisasjonene i arbeidet frem mot etableringen av materielletaten. Forsvarssjefen har fått i oppdrag å organisere den gjenværende delen av FLO på en hensiktsmessig måte i Forsvaret. Forsvarsdepartementet vil sørge for god koordinering mellom disse to prosessene.

Både i kraft av sin funksjon som min nærmeste militærfaglige rådgiver og i rollen som etatssjef vil forsvarssjefen fortsatt ha sterk påvirkning på investeringsprosessen og på materiellforvaltningen i Forsvaret. I valg av kapasiteter vil forsvarssjefens rolle forbli som i dag.

SPØRSMÅL NR. 990

Innlevert 15. mai 2015 av stortingsrepresentant Anders Tyvand

Besvart 26. mai 2015 av kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

«To bibelskoler har meldt ifra om at de ønsker å flytte virksomheten, men har fått beskjed fra Udir. om at de må søke. Udir. har signalisert at det kan ta tid å få søknadene behandlet. Dette er meget kritisk med tanke på inntak av elever til nytt skoleår. Flytting av slike skoler har tidligere kun blitt meldt til Udir., og sektoren har ikke blitt varslet om endrede rutiner.

Hva vil statsråden gjøre for å sikre en snarlig avklaring, slik at skolene kan gjennomføre flytting som planlagt?»

BEGRUNNELSE:

To såkalte kapittel 4-skoler som har drevet i en årrekke, meldte på nyåret flytting slik praksis har vært for denne typen skoler tidligere. Udir. har imidlertid lagt til grunn

at det må søkes om flytting. Skolene har derfor levert søknad i henhold til dette. Fylkeskommunen skal ikke uttale seg om søknaden ved flytting av slike skoler.

Tidligere meldinger om flytting har ikke medført slike forsinkelser. Vanlige søknader om oppstart og utvidelse av slike skoler har fulgt det vanlige mønsteret for behandling av godkjenninger med et års behandlingstid slik sektoren har vært kjent med.

KD skjerpet i februar 2011 per brev til Udir. inn kriteriene for godkjenning av nye skoler av denne typen betydelig. Udir. opplyser nå i samtale med disse skolene at dette brevet også skal gjelde ved spørsmål om flytting, uten at flytting er nevnt som vesentlig driftsendring i brevet (VOL § 17). Sektoren er ikke gjort kjent med ny praksis. Også året etter at brevet kom, fikk en skole godkjent flytting meget raskt på grunnlag av en melding, i tråd med tidligere praksis, uten søknad med dokumentasjon av samfunnets behov, ledig kapasitet ved tilsvarende skoler osv. Det har altså blitt innført en forvaltningsendring som skolene ikke har blitt gjort kjent med på forhånd.

Innskjerpingene i brevet fra 2011 er foretatt av forrige regjering, men har blitt grunnlag for en uforutsett og skjerpet praksis i dag. I tillegg til at det nå stilles krav om søknad, signaliserer Udir. nå at dette vil ta tid. Dette gjør det svært vanskelig å kunne tilby skoleplasser med en rimelig forutsigbarhet for søkerne. Skolene ser dessuten at ved behandling av spørsmålet om behov for nye skoler, ønsker Udir. å sammenligne behovet på nytt sted med andre kapittel 4-skoler i området. Da er

det viktig å presisere at det i dette tilfellet er snakk om bibelskoler av ulik konfesjon.

Svar:

Kapittel 4 Diverse skoler i voksenopplæringsloven kom inn i loven i 2010, og regulerer skoler som ligger på nivå over grunnskoleopplæring. I dag er det godkjent 30 skoler etter kap. 4, av disse er det 20 bibelskoler. Godkjenningsordningen etter kap. 4 er skjønnsmessig og gir ingen rett til godkjenning. For å legge grunnlaget for en ensartet forvaltningspraksis ga departementet i 2011 en instruks til Utdanningsdirektoratet om hvilke momenter som skal inngå i den skjønnsmessige vurderingen. Det skal blant annet legges vekt på samfunnets behov for skolen, arbeidsmarkedets behov, etterspørselen etter tilbudet og eventuell ledig kapasitet ved tilsvarende skoler.

Det følger av fast forvaltningspraksis at kap. 4-skoler må søke om godkjenning av flytting utenfor fylket. Begrunnelsen for dette er blant annet at behovet for skolen i det området den søker etablering er et vesentlig moment når det vurderes om skolen skal godkjennes. Denne praksisen gjaldt også før departementets instruks av 2011.

De to bibelskolene Gå Ut Senteret og Smyrna Bibelinstitut søkte i februar 2015 om godkjenning av flytting. Utdanningsdirektoratet tar sikte på å behandle disse søknadene i løpet av mai.

SPØRSMÅL NR. 991

Innlevert 19. mai 2015 av stortingsrepresentant Stine Renate Håheim

Besvart 27. mai 2015 av utenriksminister Børge Brende

Spørsmål:

«Har utenriksministeren som mål å opprettholde Norges støtte til produktutviklingspartnerskap, og hvilke ambisjoner har utenriksministeren når det gjelder omfanget av støtten utover 2015?»

BEGRUNNELSE:

Norge har i flere år støttet utvikling av vaksiner, legemidler og andre helsetiltak som er nødvendige for å bekjempe fattigdomsrelaterte og neglisjerte sykdommer, særlig gjennom sin støtte til produktutviklingspartnerskap (PDP).

I mange fattige samfunn er det ikke et reelt marked som kan garantere avkastning for investering gjort av privat sektor, og PDPene bidrar derfor til å fylle et gap når det gjelder utvikling av ny behandling, vaksiner og diagnostisering. Investeringer fra offentlige myndigheter er derfor kritisk for å sikre at forskning og utvikling innen helse kan komme de fattigste og mest sårbare befolkningene til gode.

I Afrika sør for Sahara, som er et prioritert område for Norge, blir jenter og kvinner oftere smittet av hiv enn gutter og menn. Det er 3-6 ganger større sannsynlighet for at jenter i alderen 16-19 i det sørlige Afrika blir smittet av hiv enn gutter i samme alder. Kvinner, jenter og andre sårbare befolkningsgrupper har et enormt behov for nye, billige og tilgjengelige helse-

tiltak som ikke bare adresserer hivforebygging, men også sikrer beskyttelse fra andre sykdommer som for eksempel malaria og tuberkulose.

Produktutviklingspartnerskap dekker i dag mange av disse områdene og fyller gapet mellom forskning innen offentlig sektor og ekspertisen hos private produktutviklere for å akselerere utvikling og tilgjengelighet til disse produktene og verktøyene til de som trenger de mest, uavhengig av deres mulighet til å betale. Norges nåværende støtte til fem ulike produktutviklingspartnerskap går ut 31. desember 2015.

Svar:

Norge støtter en rekke internasjonale produktutviklingspartnerskap som arbeider for å utvikle nye vaksiner og legemidler som ikke har et kommersielt marked.

Produktutviklingspartnerskapene bringer sammen farmasøytisk industri og akademiske forskningsmiljøer. De får tilskudd fra en rekke land, næringsliv og private stiftelser til å forbedre diagnostiske metoder, legemidler og vaksiner for å bekjempe hiv og aids, tuberkulose, malaria og andre neglisjerte tropiske sykdommer som rammer fattige mennesker i utviklingsland. Samlet for perioden 2001–2015 har støtten til produktutviklingspartnerskapene utgjort vel 400 mill. kroner. Norad har engasjert Nasjonalt folkehelseinstitutt til å gjennomgå samarbeidet. Folkehelseinstituttet skal gi faglige vurderinger av resultatene som er oppnådd og dessuten anbefalinger for innretning og om-

fang av eventuell videre støtte til produktutvikling etter 2015. Ambisjon om omfang og innretning av støtten til utvikling av vaksiner, legemidler og andre helsetiltak som er nødvendige for å bekjempe fattigdomsrelaterte og neglisjerte sykdommer og smittsomme sykdommer vil utformes med basis i den gjennomgangen som det er referert til ovenfor. UD støtter utvikling av hiv-vaksiner gjennom det internasjonale aidsvaksineinitiativet (IAVI). Ingen vaksinekandidater har vist tilstrekkelig effekt, og mer forskning er nødvendig. Vi støtter utvikling av mikrobisider (et vaginalt produkt som skal forhindre seksuell overføring av hiv-viruset) gjennom det internasjonale partnerskapet for mikrobisider (IPM). Om produktet viser seg å være effektivt, vil det gi kvinner i utviklingsland mulighet til å beskytte seg mot hiv-smitte. Vi støtter også utvikling av vaksine mot tuberkulose gjennom tuberkulosevaksine-initiativet (TBVI), utvikling av nye legemidler mot malaria gjennom Medicines for Malaria Venture (MMV), og bedre behandlingsformer for afrikansk sovesyke gjennom Drugs for Neglected Diseases initiative (DNDi). Jeg vil også vise til andre støtteordninger med formål å gi fattige land tilgang til vaksiner, medisiner og medisinsk utstyr. En hovedplattform for støtte til forskning og innovasjon med deltagelse av norske forskningsmiljøer er Forskningsrådets program for global helse- og vaksinasjonsforskning (GLOBVAC). Støtten til GLOBVAC har blant annet bidratt til testing av en vaksine mot Ebola. Legemiddelordningen UNITAID arbeider for økt tilgang for fattige land til farmasøytiske produkter til forebygging, diagnostisering og behandling av hiv og aids, tuberkulose og malaria.

SPØRSMÅL NR. 992

Innlevert 19. mai 2015 av stortingsrepresentant Marianne Aasen

Besvart 29. mai 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

«Er helseministeren tilfreds med en situasjon hvor styret i Vestre Viken velger å selge sykehusboliger, til tross for at en konsekvensutredning viser at et slikt salg vil gå ut over sykehusdriften?»

BEGRUNNELSE:

Sykehusboligene er viktige for driften av Bærum sykehus. I likhet med mange andre sykehus er Bærum sykehus avhengig av omfattende vikarbruk. Dessuten har de mange faste ansatte som bor i Sverige eller Dan-

mark. De ukependler til Bærum og de 76 leilighetene gjør det mulig å bo nær arbeidsplassen.

Boligmarkedet i Bærum er stramt og prisene er høye. Det er vanskelig å finne bolig på det åpne markedet. Vestre Viken har gjort samme vedtak for boligene ved Kongsberg sykehus, men de selges med en heftelse som innebærer tilbakeleie til sykehuset. Denne heftelsen skal ha blitt fjernet for salget av Bærum sykehus. Eneste grunn til det må være at salgssummen blir betydelig lavere i Bærum med slike heftelser.

Vedtaket er gjort mot de ansattes stemmer og ved bruk av dobbeltstemmen til styreleder. Ifølge konsekvensanalysen som Bærum sykehus har laget, vil man

miste 80 til 90 prosent av de faste vikarene om boligtilbudet bortfaller.

Å finne så mange erstatningsboliger i Bærum blir svært krevende og trolig dyrere enn å bruke leiligheter som man selv eier. Det er korttenkt og uheldig om behovet for kapital for nye investeringer skal gå på bekostning av bemanningen og driften av Bærum sykehus.

Svar:

Salg av fast eiendom ved norske sykehus er en beslutning som skal treffes av meg som statsråd, jf. helseforetaksloven § 31 hvor det heter: "Vedtak om å pantsette

eller avhende fast eiendom treffes av foretaksmøtet etter forslag fra styret." Unntatt er salg av eiendom som er verdsatt til 10 mill. kroner eller mindre, jf. helseforetaksloven § 31 og § 11 i vedtektene for de regionale helseforetakene. Denne saken gjelder eiendom som er verdsatt til mer enn 10 mill. kroner.

I denne sammenheng er det styret i det regionale helseforetaket – i dette tilfelle Helse Sør-Øst RHF, lovhjemmelen sikter til. Vedtaket som styret i Vestre Viken HF fattet 27. april 2015 skal i første omgang behandles i styret for Helse Sør-Øst RHF, før saken havner på mitt bord.

Jeg ønsker ikke å ta stilling til saken før det foreligger et formelt forslag fra styret i Helse Sør-Øst RHF.

SPØRSMÅL NR. 993

Innlevert 19. mai 2015 av stortingsrepresentant Anne Tingelstad Wøien

Besvart 28. mai 2015 av olje- og energiminister Tord Lien

Spørsmål:

«Vil statsråden ta initiativ til å få saken ferdigbehandlet og oversendt Randsfjordforbundet og når vil dette endelige reglementet for regulering av Randsfjorden foreligge?»

BEGRUNNELSE:

Randsfjordsforbundet er et felles organ for kommunene rundt Randsfjorden. I 2003 søkte forbundet om endelig fastsettelse av manøvreringsreglement for Randsfjorden. Dette skulle opprinnelig vært gjort fem år etter at det etablerte reglementet ble fastsatt i 1995. Foreningen for Randsfjordens Regulering har etter purring til NVE fått oppgitt at det er gjort tilleggsutredninger i Randselva og Randsfjorden i perioden 2008–2011. I 2013 ble disse oversendt NVE, men saken er etter 12 år enda ikke ferdig behandlet. NVE melder at de har prioritert konsesjonsbehandling av fornybar energi. Selv om det er viktig å oppfylle mål om økt produksjon av fornybar energi, må man kunne forvente en kortere saksbehandlingstid enn 12 år for fastsettelse av endelig manøvreringsreglement for Randsfjorden. Dette handler om å gi de reguleringsansvarlige gode verktøy for å ta riktige og viktige grep for å sikre miljøet og allmennhetens interesser.

Svar:

Foreningen til Randsfjords regulering (FRR) fikk ved kgl.res. 12. januar 1995 tillatelse til fortsatt regulering av Randsfjorden i samsvar med St.prp. nr. 59 (1993–94). I manøvreringsreglementets post 2 er det gitt bestemmelse om at reglementet skal tas opp til ny vurdering etter en driftstid på 5 år. Ved brev av 07.06.02 ba NVE FRR utarbeide en rapport som redegjorde for manøvreringspraksisen og erfaringer siden reglementet ble fastsatt. Rapporten ble, sammen med søknad om endelig fastsettelse av manøvreringsreglementet, sendt på høring og lagt ut til offentlig ettersyn i august 2004. Det ble her foreslått noen endringer i det gjeldende manøvreringsreglementet.

Flere høringsinstanser påpekte at rapporten var for dårlig til å kunne ta stilling til endelig fastsettelse av reglementet, og at det var behov for miljøfaglige utredninger av reguleringens konsekvenser. På bakgrunn av høringsuttalelsene ble det derfor i brev fra NVE til FRR av 13.12.04 krevd tilleggsutredninger. Det ble utført miljøfaglige undersøkelser i Randselva og Randsfjorden i perioden 2008 – 2011. Sluttrapportene ble oversendt NVE i desember 2013, sammen med en oppsummering fra FRR og forslag til justert manøvreringsreglement. Rapportene fra de miljøfaglige undersøkelsene og FRRs forslag til justert manøvreringsreglement sendes nå på begrenset høring til berørte parter før NVE utarbeider innstilling for oversendelse til OED for sluttbehandling.

Randsfjordforbundet har etter hva jeg har fått opplyst purret på saken overfor NVE i januar i år. NVE opplyser at Randsfjordforbundet fikk en statusoppdatering i brev i februar.

Jeg har forståelse for at man fra lokalt hold nå er utålmodige for å få fastsatt et endelig reglement. NVE er oppmerksom på at saken ønskes sluttbehandlet så

raskt som mulig. Jeg kan ikke angi nøyaktig tidspunkt for når innstillingen fra NVE oversendes departementet, men både NVE og OED vil behandle denne saken så raskt som mulig innenfor de prioriteringer som til enhver tid må gjøres i konsesjonsbehandlingen blant annet for å bidra til at Norges fornybarforpliktelser kan oppfylles.

SPØRSMÅL NR. 994

Innlevert 19. mai 2015 av stortingsrepresentant Stine Renate Håheim

Besvart 2. juni 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen

Spørsmål:

«Hva gjør statsråden for å få ferdigstilt bompengeproposisjonen så raskt som mulig, og står målet om oppstart av parsellen Bagn-Bjørge i 2015 ved lag?»

BEGRUNNELSE:

Det er lokalpolitisk tilslutning til et opplegg for delvis bompengefinansiering av den videre utbygging av E16 på strekningen Bagn-Bjørge. I statsbudsjettet for 2015 er det bevilget 160 mill. til parsellen, og det er nå startet med rydding i området og forberedende arbeid er i gang. Stortinget har ikke fått bompengeproposisjonen for strekningen til behandling, og det er nå knyttet bekymring til om planlagt oppstart i løpet av 2015 kan gjennomføres.

Svar:

Regjeringen mener det er viktig å utbedre E 16 Bagn-Bjørge. Jeg minner om at i forslaget til statbudsjettet for 2014 fra Stoltenberg II regjeringen lå det ikke inne tilstrekkelig midler til planlegging av denne veien. Dagens flertall bevilget derfor 40 millioner kroner ekstra til prosjektering for å sikre rask fremdrift. I tillegg har vi lagt inn 120 millioner kroner ekstra for å redusere bompengesatsene. Det arbeides for tiden med en proposisjon om utbygging og finansiering av E16 på strekningen Bagn – Bjørge. Samferdselsdepartementet tar sikte på å legge frem proposisjonen så raskt som mulig.

SPØRSMÅL NR. 995

Innlevert 19. mai 2015 av stortingsrepresentant Arild Grande

Besvart 1. juni 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

«Vil statsråden ta et initiativ overfor kommunene for å sikre fleksible avlastningsordninger og at flere får et godt og tilrettelagt tilbud, slik man for eksempel ser i Lindås kommune?»

BEGRUNNELSE:

Mange familier har behov for avlastning, et tilbud som er forankret i helse- og omsorgstjenesteloven og pasient- og brukerrettighetsloven.

Svar:

Pårørende kan være en viktig ressurs ikke bare for sine nærmeste, men også for de kommunale helse- og omsorgstjenestene. Mange ønsker å gjøre en innsats når deres nærmeste har behov for bistand. Samtidig vet vi at langvarig og omfattende omsorgsarbeid kan være helsemessig og økonomisk belastende. Fleksible avlastningsordninger, og andre tiltak rettet mot pårørende, kan bidra til å legge til rette for at pårørende med omfattende omsorgsoppgaver kan ivareta personlige og sosiale behov, og delta i arbeidsliv og samfunnsliv.

Det er igangsatt et arbeid for å sikre bedre støtte til pårørende. I program for en aktiv og fremtidsrettet pårørendepolitikk er det en rekke tiltak knyttet til fleksible avlastningsordninger, pårørendestøtte, informasjon, opplæring og veiledning. Målsettingen er å sikre at pårørendes innsats blir anerkjent og verdsatt, og samtidig hindre at de pådrar seg belastninger av helsemessig eller økonomisk art som følge av omsorgsoppgavene de har påtatt seg.

Som et ledd i Pårørendeprogrammet har Helsedirektoratet etablert en tilskuddsordning med sikte på å

utvikle kommunale modeller som skal bidra til å forbedre pårørendes situasjon gjennom for eksempel fleksibel avlastning, opplæring, råd og tilpasset veiledning, sosiale nettverk, omsorgslønn, med videre. Høsten 2014 arrangerte Helsedirektoratet en nettverkssamling for kommuner som deltar i dette arbeidet. Tilskuddsordningen er videreført i 2015, og Helsedirektoratet planlegger en ny nettverkssamling høsten 2015.

Helsedirektoratet arbeider også med å utvikle en veileder om pårørende som skal bidra til bedre samhandling mellom pårørende og helse- og omsorgstjenestene. Pårørende, helse- og omsorgspersonell, forskere og andre aktuelle aktører skal sammen med Helsedirektoratet utvikle veilederen. Resultater fra tilskuddsprosjektene om utvikling av helhetlige tilbud til pårørende vil tas med som eksempler/modeller til deling i implementering av ny veileder.

Målsettingen er å legge til rette for erfaringsutveksling og kunnskapsspredning, slik at andre kommuner kan dra nytte av nettverkskommunenenes erfaringer med å utvikle et helhetlig tilbud til pårørende.

SPØRSMÅL NR. 996

Innlevert 19. mai 2015 av stortingsrepresentant Per Olaf Lundteigen

Besvart 28. mai 2015 av klima- og miljøminister Tine Sundtoft

Spørsmål:

«Har grunneier eller offentlig myndighet hjemmel i lov om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) og ev. andre lover til å nekte store orienteringsløp med over 1 000 deltakere i utmarka i naturens mest sårbare periode, yngle- hekke- og rugeperioden?»

Svar:

Allemannsretten er et viktig fellesgode som gir alle og enhver en generell rett til å ferdes og oppholde seg i utmark. Allemannsretten er lovfestet i frilufsloven. Frilufsloven § 2 fastsetter at: I utmark kan enhver ferdes til fots hele året, når det skjer hensynsfullt og med tilbørlig varsomhet.

Denne retten omfatter også ferdsel som skjer som ledd i idrettsarrangementer, herunder orienteringsløp.

Frilufsloven § 10 setter enkelte rammer for retten til organisert ferdsel, herunder eksempelvis skirenn og orienteringsløp. Bestemmelsen stiller krav om grunneiersamtykke for start- og målområder eller andre områder der “sammenstimling av folk for øvrig må pårek-

nes”, dersom dette “kan medføre nevneverdig skade eller ulempe”.

Det er altså ikke i seg selv tilstrekkelig at det kan oppstå sammenstimlinger av mennesker for at samtykkekravet skal utløses. Det må vurderes i hvert enkelt tilfelle basert på hvilke konkrete skader og ulemper arrangementet medfører for grunneier eller bruker.

Ute i løypene, det vil si utenom start- og målområdet, vil orienteringsløp i den størrelsesorden representanten omtaler neppe medføre en slik sammenstimling av folk at samtykkekravet i § 10 utløses.

Frilufsloven gir videre kommunen en adgang til å regulere ferdsel i visse tilfeller. Slik regulering fastsettes i kommunal forskrift. Etter frilufsloven § 15 kan kommunen med samtykke av eier eller bruker fastsette adferdsregler for områder hvor “utfarten er stor”. Etter frilufsloven § 16 kan kommunen med samtykke fra eier eller bruker vedta hel eller delvis sperring av eiendom som i særlig grad er utsatt for allmennhetens ferdsel, når ferdselen gjør nevneverdig skade eller er til vesentlig hinder for den bruk som eier eller bruker ønsker å gjøre av eiendommen. Bestemmelsene i §§

15 og 16 er imidlertid i utgangspunktet laget med tanke på badestrender og andre populære utfartssteder for allmennheten, ikke med tanke på enkeltstående arrangementer eller for regulering av større utmarksarealer.

Det følger av friluftsløven § 19 at ferdselsretten gjelder med de begrensninger som følger av annen lovgivning. I naturmangfoldloven er det flere bestemmelser som kan innebære begrensninger i ferdselsretten.

Naturmangfoldloven § 15 første ledd slår bl.a. fast at “[U]nødig skade og lidelse på viltlevende dyr og deres reir, bo eller hi skal unngås”. Denne bestemmelsen er imidlertid ikke til hinder for lovlig ferdsel som skjer i samsvar med aktsomhetsplikten i naturmangfoldloven § 6. Aktsomhetsplikten i § 6 pålegger enhver å opptre aktsomt og gjøre det som er rimelig for å unngå skade på naturmangfoldet i strid med forvaltningsmålene for arter og naturtyper i loven.

Offentlig myndighet kan etter naturmangfoldloven § 69 første ledd pålegge den ansvarlige å stanse arran-

gementer som anses å være i strid med naturmangfoldloven § 15 og § 6. Det er her Fylkesmannen som vil være aktuell myndighet. Spørsmålet om lovstrid må vurderes konkret, ut fra hvilke skadevirkninger det er tale om i den enkelte sak.

Det følger av naturmangfoldloven § 22 at for å hindre skade eller ulempe for planter eller dyr kan Kongen gi forskrift om bl.a. gjennomføring av større arrangementer i utmark. Med hjemmel i denne bestemmelsen kan det for eksempel gis forskriftsbestemmelser om lokalisering av arrangementet, og om at det skal gjennomføres utenom bestemte tidsperioder. Slike forskrifter er foreløpig ikke gitt.

Avslutningsvis vil jeg oppfordre både grunneiere og arrangører til god dialog og respekt både for hverandre og for dyre- og plantelivet. Med gjensidig tilpasning vil det som oftest være mulig å få til løsninger som er tilfredsstillende for både miljøet og berørte parter.

SPØRSMÅL NR. 997

Innlevert 20. mai 2015 av stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete

Besvart 26. mai 2015 av ministeren ved Statsministerens kontor for samordning av EØS-saker og forholdet til EU Vidar Helgesen

Spørsmål:

«Kan statsråden spesifisere kva for tryggleikspolitiske element han ser for seg vil ligge i TTIP-avtale når denne blir lagt fram, og meiner han TTIP-avtale vil innehalde tryggleikspolitiske element som ikkje vil bli tekne med i TPP-avtale?»

GRUNNGJEVING:

I eit intervju med Nationen 9. april brukar statsråden sikkerheitspolitikk som eit tungt argument for at No-reg bør slutte seg til TTIP-avtale. Statsråden er mellom anna sitert på at:

«...det vi ser, er at det er mange som argumenterer sterkare og tyngre om behovet for ein TTIP-avtale no enn på lenge, og det har med tryggleikspolitikk å gjere».

Statsråden seier og at:

«TTIP er ikkje berre eit frihandelsområde, men ein måte for Vesten å slå tilbake på i internasjonale relasjonar, og det gjer jo at det er tyngre politiske argument for ein slik avtale enn vi har sett nokon gong».

Statsråden spesifiserer ikkje kva for tryggleikspolitiske element han meiner TTIP-avtale vil innehalde, ut over at han meiner TTIP-avtale vil gje økonomiske «musklar».

Medan det vert forhandla mellom EU og USA om TTIP-avtale, er USA i forhandlingar om ein liknande avtale mellom USA og 11 andre land i Stillehavsregionen. Avtalen dei forhandlar om er gjeven namnet TTP-avtale (Trans Pacific Partnership Agreement).

Svar:

Eg vil takke representanten Navarsete for spørsmålet, som gjev høve til å løfte fram eit aspekt ved TTIP-forhandlingane som har fått større offentleg merksemd det seinaste året, både i USA og i Europa, nemleg den geostrategiske innverknaden av ei eventuell TTIP-avtale.

Både Europa og USA vert utfordra av utviklinga i den globaliserte økonomien. Det økonomiske tyngdepunktet i verda har på historisk kort tid flytta seg austover og sørover. Denne utviklinga har ikkje berre

økonomisk innverknad, men har òg politiske konsekvensar.

Det transatlantiske samarbeidet er både eit verdifelleskap og eit tryggingpolitisk fellesskap. Det siste året er vi igjen vortne minte om kor viktig dette fellesskapet er. Det er i Noreg si interesse at dette fellesskapet vert sterkare. TTIP vil representere ei slik styrking, i første rekkje økonomisk, men avtala vil òg få politiske konsekvensar.

Handel, investeringar og anna økonomisk samarbeid mellom statar er eit gode – direkte ved at det fører til utvikling og auka levestandard, og indirekte ved at det skapar bindingar som styrkjer grunnlaget for ymse-sidig forståing og samarbeid, og såleis reduserer faren for konflikhtar.

TTIP-forhandlingane er den mest vidfemnande samarbeidsprosessen over Atlanterhavet sidan Mars-hallhjelpa. Til saman står EU og USA for nærmare halvparten av BNP i verda, ein tredel av varehandelen i verda og 42 prosent av tenestehandelen i verda. TTIP dreier seg om at det vestlege fellesskapet over Atlanteren kan vinne tilbake konkurransekrafta og evna til å setje globale standardar. Slik kan Europa og USA styrkje den globale leirolla si. Økonomisk styrke er i sin tur avgjerande for den evna Europa og USA har til å investere i den felles tryggleiken vår.

TTIP-avtala vil medverke til eit nærmare transatlantisk samarbeid som vil styrkje alle sidene ved det politiske fellesskapet mellom delar av Europa og Nord-Amerika. Dette er bra, og det er viktig, òg for Noreg.

SPØRSMÅL NR. 998

Innlevert 20. mai 2015 av stortingsrepresentant Liv Signe Navarsete

Besvart 28. mai 2015 av utenriksminister Børge Brende

Spørsmål:

«Kan utanriksministeren svare ja eller nei på om det finnes eit norsk mandat for TISA-forhandlingane, og fortelje når dette dokumentet er skriven?»

GRUNNGJEVING:

I eit intervju med Dagsavisen 2. mai i samband med forhandlingane om TISA-avtala er statssekretær i utanriksdepartementet, Morten Høglund, sitert på at dagens regjering har «søkt meir offentlegheit enn noko anna regjering har gjort i ein handelsavtaleprosess».

EU har som deltakar i TISA-forhandlingane allerede offentleggjort sitt forhandlingsmandat. Dokumentet gav informasjon om kva som er EU sine mål i TISA-forhandlingane. EU gjer i mandatet sitt greie for fleire element i TISA-avtala. Mellom desse er ei omtale av dei kontroversielle klausulane «frys» og «skralle», som mellom andre fagforeiningar og andre organisasjonar fryktar kan avgrense det politiske handlingsrommet for folkevalde.

Eg har tidligare spurd om det er skriven noko norsk mandat for TISA-forhandlingane, utan å få eit klart svar. Det herskar fortsatt forvirring om det finnes noko

norsk forhandlingsmandat. Enkelte folkevalde referer fortsatt til at regjeringa skal forhandle ut i frå sitt mandat, og seinast mandag 18. mai skriv Unge Høgre i Adresseavisen at «faktum er at det norske mandatet ligg på regjeringa sine heimesider slik at alle kan lese det». Det er avgjerande at regjeringa no avklarar om det er skriven noko mandat for TISA-forhandlingane.

Svar:

Ja, det finnast eit norsk mandat for TISA-forhandlingane. Det vart skrive i november 2013 då regjeringa stadfesta mandatet til å ta del i forhandlingane, i samband med at vi la fram vårt opningstilbod. Grunnlaget for denne avgjerda, og regjeringa sine overordna posisjonar i forhandlingane, blei offentleggjorde 17. mars 2015 på regjeringa si nettside. Dette er det gjeldande norske mandatet i forhandlingane.

Det norske opningstilbodet blei også offentleggjort like etter at det blei lagt fram i november 2013.

Avgjerda om at Noreg skulle ta del i TISA-forhandlingane då dei tok til våren 2013, blei fatta av Stoltenberg II-regjeringa.

SPØRSMÅL NR. 999**Innlevert 20. mai 2015 av stortingsrepresentant Ruth Grung****Besvart 26. mai 2015 av kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

«Viser til spørsmål i februar 2014 der det ble etterlyst fortgang i avklaring på hvilke vitnemål som skal gjelde for elever som tar TAF-opplæring. Utdanningen som er rettet mot teoristerke elever som ønsker å kombinere yrkesfag med studiekompetanse er ettertraktet i arbeidslivet. Et nytt kull skal nå ha vitnemål uten at kravene er avklart. Dette går utover ungdommenes mulighet til å søke høyere utdanning.

Når vil statsråden sørge for å avklare krav til TAF-vitnemål og at TAF tilbudet blir en del av tilbudsstrukturen?»

BEGRUNNELSE:

Viser til skriftlige spørsmål om samme problemstilling som ble besvart av ministeren 05.02.2014 og 19.02.2014. Kunnskapsministeren svarte den gangen at han ville vurdere nærmere om det fremover bør være mulig å utstede ulike former for TAF-vitnemål i forbindelse med utarbeiding av sentrale rammer for TAF. Det har dessverre ikke skjedd noe og et nytt kull nærmer seg avslutning av opplæringen og skal ha vitnemål.

Et eksempel på konsekvensene er at en av elevene som manglet ett av fire realfag ikke kom inn på NHH, men fikk beskjed om at det var likegyldig om det siste faget var realfag. Hun ville fått plass også om hun hadde fullt opp med et fem timers samfunnsfag.

Skolene som gir TAF opplæring opplever at de ikke får bistand til å avklare hvor grensene går for TAF, både når det gjelder type fag og timetall.

Det er fortsatt ikke avklart hvor mange realfag som SKAL være med, eller om det er krav om realfag? Hva er det «korrekte» timetall på TAF? Og hvordan skal TAF defineres? Årets eksempelvitnemål for TAF har fjernet linjen som beskrev at de har fullført studiekompetanse. Nytt i år er at det er lagt til at det er en forsøksordning.

TAF-opplæringen er svært etterspurt av næringslivet og et attraktivt tilbud til ungdommer som ønsker å kombinere fag og studiekompetanse. Etter så mange år burde man få på plass en formalisering av TAF opplæringen slik at ungdommene er sikret et vitnemål som

de kan bruke videre, og forutsigbare rammer for hvilke fagkombinasjoner som kvalifiserer til videre høyere utdanning.

TAF er heller ikke lagt inn i tilbudsstrukturen. Det er viktig for å sikre lik rett til opplæring.

Svar:

Enkelte fylkeskommuner tilbyr opplæringsløp betegnet som TAF (Tekniske og allmenne fag) eller YSK (Yrkes- og studiekompetanse) som gir både yrkeskompetanse og generell studiekompetanse. Dagens TAF-elever får vitnemål for beståtte TAF-løp, og begge kompetansene skal da fremgå av vitnemålet. Kravene til vitnemål er klare. Minimumskravet er fullført og bestått fagbrev og de fagene som inngår i kravet til generell studiekompetanse. Det er ikke krav om programfag i realfag. Som jeg viste til i mitt svar i februar 2014, sendte Kunnskapsdepartementet i 2011 ut et forslag til sentrale rammer for organisering av TAF-tilbud på høring. Noen av høringsinstansene ga da uttrykk for at de foreslåtte rammene ville hindre en videreføring av enkelte lokale tilbud, og det ble besluttet at det skulle arbeides videre med fremtidige rammebetingelser. Innspillene fra høringen om TAF ble tatt med i arbeidet med Meld. St. 20 (2012-2013) På rett vei. Departementet viste der blant annet til at fylkeskommunene opplever at dagens fag- og timefordeling gjør det vanskelig å gi elevene tilpassede opplæringsløp. På denne bakgrunn er det nå hørt et forslag om å innføre større fleksibilitet i fag- og timefordelingen, og dette vil bli fastsatt i løpet av juni 2015. Fylkeskommunen skal kunne legge fag på andre trinn enn det som følger av fag- og timefordelingen og vil dermed få større handlingsrom til å utvikle opplæringsløp som er mer tilpasset lokale forutsetninger og behov.

Jeg vil også vurdere om det er andre endringer av regelverket som er nødvendig for å skape gode, sentrale rammer for TAF-opplæring. Samtidig vil jeg understreke at det allerede i dag er anledning til å utvikle TAF-løp lokalt. Jeg mener at slike lokalutviklede tilbud utgjør et verdifullt supplement til ordinære løp.

SPØRSMÅL NR. 1000**Innlevert 19. mai 2015 av stortingsrepresentant Fredric Holen Bjørdal****Besvart 26. mai 2015 av arbeids- og sosialminister Robert Eriksson****Spørsmål:**

«Eg viser til at ein samla arbeids- og sosialkomité i innstillinga til statsbudsjettet for 2015 stilte seg bak følgjande merknad: «Komiteen viser også til at det hittil i 2014 er gjennomført noe færre tiltaksplasser enn det var åpnet for. Komiteen forutsetter at regjeringen følger nøye med på gjennomføringen av arbeidsmarkedstiltakene slik at Stortingets mål for 2015 blir nådd.»

På kva måte har statsråden følgt opp denne merkna- den, og korleis jobbar regjeringa for å få bort underfor- bruket av tiltaksplassar i Nav?»

Svar:

I tildelingsbrevet frå departementet til etaten for 2015 er det lagt vekt på at tiltaksgjennomføringa skal liggje

innanfor dei budsjетtrammene og styringskrav som er vedtekne av Stortinget.

Departementet følgjer utviklinga nøye når det gjeld gjennomføring av det vedtekne tiltaksnivået. Det skjer både gjennom skriftleg rapportering og gjennom møte med etaten. Departementet sikrar seg rask og oppdatert informasjon om utviklinga ved kvar måned å be om ny informasjon om talet på tiltaksplassar som er i bruk. Dette kjem i tillegg til dei ordinære rapportane som kjem kvar fjerde måned frå etaten.

Regjeringa foreslår i revidert nasjonalbudsjett å trappe opp tiltaksnivået med 1 000 nye tiltaksplassar slik at arbeidsledige lettare skal kome i arbeid. For å sikre at dette vert gjennomført etter planen, vil departementet følgje nøye med på denne utbygginga av nye plassar.

SPØRSMÅL NR. 1001**Innlevert 20. mai 2015 av stortingsrepresentant Rigmor Andersen Eide****Besvart 28. mai 2015 av klima- og miljøminister Tine Sundtoft****Spørsmål:**

«Vil regjeringen sette et mål for hvor mye av fosforet i organisk avfall som skal føres tilbake til landbruket?»

BEGRUNNELSE:

Store deler av den industrielle matproduksjonen internasjonalt er i dag basert på bruk av mineralgjød- sel. Denne gjødselen er laget fra fosforholdig fosfatstein. Sakte, men sikkert, går verdens tilgjengelige reserver av fosfatstein tomme. Verdens industrielle matproduks- sjon slik den fungerer i dag lever derfor på lånt tid.

Det er ikke et alternativ i framtiden å være avhen- gig av mineralgjød- sel. Derimot må fosforet som alle- rede er i omløp forvaltes bedre. Å resirkulere fosforet som allerede er i omløp er den beste strategien for at reservene som allerede finnes skal vare lengst mulig. Forskning viser at det også vil være den beste støtten til verdens fattige bønder. En rapport utgitt i 2014 av Norsk Bonde- og Småbrukarlag og Støttekomiteen for Vest-Sahara trekker fram forskningen som fastslår at 80 % av alt fosforet som tas ut av fosfatsteinreserve-

ne forsvinner ut i elver og hav fra åkrene. Rapporten hevder også at det ikke finnes en helhetlig strategi på fosforspørsmålet i Norge. Sverige har siden 2005 hatt et nasjonalt miljømål om at minst 60 % av fosforet i avløpsvann skal føres tilbake til produktiv jord innen 2015. Liknende mål ser ikke ut til å ha blitt satt i Nor- ge.

Svar:

Departementet bad i brev av 17. oktober 2014 Miljø- direktoratet gå i dialog med Norsk Vann, Avfall Norge, Vannforsk og Avfallsforsk og eventuelle andre berørte for å diskutere etablering av en fosforplattform i Nor- ge. Departementet ønsket både en vurdering av beho- vet for en slik plattform og hva som eventuelt bør være de viktigste aktivitetene.

Jeg mottok nylig en rapport med svar på oppdraget og jeg vil fremover vurdere hvordan vi skal arbeide videre for å sikre god ressursutnyttelse av fosfor.

SPØRSMÅL NR. 1002**Innlevert 20. mai 2015 av stortingsrepresentant Anniken Huitfeldt****Besvart 28. mai 2015 av utenriksminister Børge Brende****Spørsmål:**

«Vil utenriksministeren bidra til at Norge blir hovedgjesteland på Bokmessen i Frankfurt i 2019?»

BEGRUNNELSE:

Island og Finland har nylig vært hovedgjesteland på Bokmessen i Frankfurt med svært gode resultater både for litteratur og reiseliv. Bokmessen får besøk av 10 000 journalister fra 100 land og er viktig for et lands synlighet og omdømme.

Svar:

Jeg viser til svar fra kulturministeren på skriftlig spørsmål nr. 1003 vedrørende Norge som hovedgjesteland på bokmessen i Frankfurt i 2019.

NORLA har tatt initiativ til å søke om at Norge skal være gjesteland ved bokmessen i Frankfurt i 2019. Kulturdepartementet behandler denne saken i samråd med berørte departementer.

SPØRSMÅL NR. 1003**Innlevert 20. mai 2015 av stortingsrepresentant Anniken Huitfeldt****Besvart 27. mai 2015 av kulturminister Thorhild Widvey****Spørsmål:**

«Er det riktig at regjeringen kun vil bidra med 1/3 av kostnadene dersom Norge blir hovedgjesteland på Bokmessen i Frankfurt i 2019?»

BEGRUNNELSE:

Ved finansiering av Bokmessen i Frankfurt fikk land som Nederland og New Zealand henholdsvis 87 og 79 % statlig finansiering.

Svar:

NORLA – Senter for norsk litteratur i utlandet, har tatt initiativ til å søke om at Norge skal være gjesteland

ved bokmessen i Frankfurt i 2019. NORLA er et statsstøttet og ikke-kommersielt informasjonskontor som promoterer og formidler norsk litteratur til utlandet. Bokmessen i Frankfurt er den viktigste internasjonale bokmessen for avtaler om oversetting av skjønnlitteratur og sakprosa. Hvert år er ett land hovedgjest, med egen paviljong og betydelig profilering. Kulturdepartementet har vært i dialog med NORLA om saken en tid og gjort det klart at en forutsetning for statlig støtte vil være en meget betydelig finansiering fra bransjen selv og private sponsorer. Departementet mottok 23. april i år en henvendelse med finansieringsplan for Norge som hovedgjesteland på bokmessen. Saken er for tiden til behandling i departementet.

SPØRSMÅL NR. 1004**Innlevert 20. mai 2015 av stortingsrepresentant Ola Elvestuen****Besvart 26. mai 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen****Spørsmål:**

«Vil statsråden i lys av forholdene ved fengselet og dens nåværende beliggenhet, ta initiativ til en mulighetsstudie om alternativ bruk av fengselslokalene og en flytting av Oslo fengsel?»

BEGRUNNELSE:

Oslo fengsel avdeling A og B ligger i friområdet Fengselsparken mellom Grønland/Gamlebyen og Tøyen i Oslo. Da fengselet ble bygget lå det utenfor byen, men i dag ligger det midt i tettbebygde Oslo. Fengselet tar opp store arealer og ligger i et bolig- og næringsområde i en tett bydel som ikke har store friområder i dag. I fengselet er det oppdaget sopp og råte, og det vil koste minst 100 millioner å få fjernet soppen og rehabilitert fengselet. Samtidig har fengselet vært en sikkerhetsrisiko i et boligområde der det har vært flere forsøk

på å kaste ting inn eller rope beskjeder inn i fengselet. Avdeling A er bevaringsverdig men vil kunne benyttes til andre formål.

Svar:

Kriminalomsorgsdirektoratet (KDI) har fått i oppdrag å gjennomføre en konseptvalgutredning for straffe-gjennomføringskapasitet på Østlandet. Utredningen omfatter fylkene Oslo, Akershus, Østfold, Telemark, Vestfold, Buskerud, Hedmark og Oppland. Denne utredningen omfatter også en vurdering av Oslo fengsel, og hvorvidt fengselet skal rehabiliteres/holdes eller eventuelt legges ned og erstattes.

KDI er i ferd med å avslutte utredningen. Når rapporten er levert vil den bli kvalitetssikret iht. regelverket for store statlige investeringer (KS1). Jeg vil komme tilbake til saken på egnet måte når prosessen er gjennomført.

SPØRSMÅL NR. 1005**Innlevert 21. mai 2015 av stortingsrepresentant Trygve Slagsvold Vedum****Besvart 29. mai 2015 av kommunal- og moderniseringsminister Jan Tore Sanner****Spørsmål:**

«Vil statsråden vurdere å opprettholde unntaket for energikrav for laftede boliger og fritidsboliger for å verne om tradisjonell norsk byggeskikk og sørge for gode rammevilkår for lokalt næringsliv i norske distriktskommuner?»

BEGRUNNELSE:

For å gi mulighet for å opprettholde tradisjonell norsk byggeskikk er det i dagens byggetekniske forskrift gitt unntak for energikrav for boliger og fritidsboliger med laftede yttervegger. I forslaget til ny byggeteknisk forskrift som regjeringen har hatt på høring foreslås det endringer som gjør at det ikke lenger vil være lovlig å bygge boliger eller hytter over 70 kvadratmeter i uisolert laft. Dersom dette forslaget blir gjort gjeldende vil det endre byggeskikken i deler av landet der laft har vært dominerende, spesielt i Midt-Norge og det indre

Østlandet. Det vil også ha store negative økonomiske konsekvenser for mange laftebedrifter. Enkelte bedrifter forventer en nedgang i sin omsetning på opp mot 70 prosent dersom forslaget blir vedtatt. Disse bedriftene ligger i stor grad i distriktskommuner og utgjør en viktig del av arbeidsmarkedet der. Forslaget vil også ha negative konsekvenser for inntektsmulighetene til norske skogeiere.

Svar:

Lafteverk eller laft er en tradisjonell byggemåte som var dominerende i Norge gjennom middelalderen og frem til slutten av 1800-tallet. Dersom man bygger etter gamle teknikker med laft, kan det være vanskelig å tilfredsstille alle energikravene fullt ut. I dagens energikrav i byggeteknisk forskrift (TEK10) er det satt særskilte og mindre strenge energikrav for boligbygninger og fritidsboliger med laftede yttervegger enn for andre bygg.

Med utvikling i kunnskap og byggemetoder er det nå mulig å bygge mer energieffektive og bedre isolerte bygg med laftede yttervegger. I forslaget til nye energikrav er det lagt opp til en innstramming av kravene til fritidsboliger i laft, som fortsatt er mindre stramme enn kravene for øvrige bygg. Laftede fritidsboliger må bygges med økt isolasjon, bedre tetthet og mer effektive vinduer enn det som er dagens krav. Forslaget er blant annet basert på en undersøkelse gjort av Norsk Treteknisk Institutt. Vi har i utgangspunktet foreslått at

boliger i laft skal følge samme energikrav som andre boliger.

De nye energikravene følger av Stortingets klimaforlik. Forslag til nye energikrav har nylig vært på høring, og vi har mottatt en rekke innspill. Jeg vil understreke at hensikten med høring er å få frem synspunkter og ulike vurderinger. Vi vil selvfølgelig vurdere høringsinstansenes synspunkter før vi konkluderer endelig i denne saken.

SPØRSMÅL NR. 1006

Innlevert 21. mai 2015 av stortingsrepresentant Abid Q. Raja

Besvart 29. mai 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen

Spørsmål:

«Vil statsråden sørge for at det blir vedtatt en forpliktende finansiert plan for å innføre ERTMS i hele landet raskest mulig?»

BEGRUNNELSE:

Vedlikeholdsetterslepet på norsk jernbane er stort. Det er på ca. 17,9 milliarder. Samarbeidspartiene Høyre, FrP, KrF og Venstre har sammen sørget for at dette vedlikeholdsetterslepet reduseres med ca. 170 millioner i 2015. Selv med disse bevilgningene vil det fremdeles være store forsinkelser knyttet til manglende vedlikehold på skinnegang og annen infrastruktur, og signalfeil. Representanten er kjent med at Jernbaneverket har i sitt Handlingsprogram for 2013 til 2024 vist til nasjonal signalplan som gir anbefalinger om tempo og rekkefølge for utbygging av ERTMS. Likevel er det ikke satt av midler til dette i inneværende planperiode, og det er ikke gjort vedtak som sikrer finansiering av hele prosjektet. Totalkostnaden oppgir Jernbaneverket i Handlingsprogrammet til å være 20 milliarder.

Svar:

Samferdselsdepartementet har i to omganger notifisert en nasjonal implementeringsplan for ERTMS til Eftas overvåkingsorgan, ESA, første gang i 2009 og andre gang i 2013. Disse planene gjelder utbygging av ERTMS-systemet på hele det nasjonale jernbanenettet. Planene bygger på de prioriteringene som ble gjort i henholdsvis Nasjonal transportplan 2010-2019 og Nasjonal transportplan 2014-2023. Den gjeldende implementeringsplanen legger opp til at ERTMS skal byg-

ges ut innen 2030. Samferdselsdepartementet legger opp til at en evt. revidert nasjonal implementeringsplan for ERTMS skal notifiseres til ESA på grunnlag av prioriteringene i neste Nasjonal transportplan, som etter planen skal gjelde fra 2018.

I inneværende Nasjonal transportplan 2014-2023 er det satt av til sammen 6 mrd. 2013-kr til utbyggingen av ERTMS på det norske jernbanenettet, fordelt med 1 mrd. 2013-kr i perioden 2014-2017 og 5 mrd. 2013-kr i perioden 2018-2023. I statsbudsjettet er pengene prioritert innenfor bevilgningen til kap. 1350 Jernbaneverket, post 23 Drift og vedlikehold.

ERTMS-prosjektet er et svært stort og sammensatt prosjekt. I NTP 2014-2023 er det angitt et grovt kostnadsanslag i området 15-20 mrd. 2013-kr. Med om lag 15 år gjennomføringstid og omkring 15 mrd. kr i prosjektkostnad vil det påløpe årlige utgifter på gjennomsnittlig 1 mrd. kr til gjennomføringen av prosjektet. Derfor gjennomføres det nå en ekstern kvalitetssikring (såkalt KS2) av prosjektet. Innretningen av ERTMS-prosjektet og den planlagte framdriften, herunder valg av kontraktstrategi, er sentrale tema for den pågående kvalitetssikringen.

Etter at kvalitetssikringen er gjennomført og behandlet i regjeringen, dersom resultatene fra kvalitetssikringen gir grunnlag for det, legger Samferdselsdepartementet opp til at prosjektet legges fram for Stortinget. Saksframlegget skal bl.a. omfatte forslag til kostnadsramme for prosjektet og nødvendige fullmakter fra Stortinget til å gjennomføre prosjektet og binde opp framtidige budsjetterminer. Når Stortinget har gjort nødvendige vedtak, kan Samferdselsdepartementet ved Jernbaneverket inngå de nødvendige kontrakter til å gjennomføre prosjektet, begrenset oppad til

vedtatt kostnadsramme, og dermed forplikte staten og framtidige statsbudsjetter.

En viktig utfordring med overgangen til ERTMS, er gjennomføringen av systemskiftet for grensesnittet mellom tog og infrastruktur. Det er lagt til grunn at togmateriellet må utrustes med ERTMS-ombordutstyr før ERTMS-infrastrukturen kan tas i bruk. For å håndtere denne utfordringen vurderer Samferdselsdepartementet å etablere en støtteordning for utrusting av togmateriellet med ERTMS-ombordutstyr. Jernbaneverket er i ferd med å utarbeide et konkret forslag til en slik ordning. Omfanget og den overordnede innretningen av støtteordningen inngår også i den pågående kvalitetssikringen. En slik støtteordning skal notifiseres til ESA før den kan tre i kraft.

Det er mange gode grunner til å skifte ut de gamle signal- og sikringsanleggene med nye og moderne anlegg. De gamle anleggene bruker ukurant teknologi som krever særegen kompetanse som det er lite tilgang på i leverandørmarkedet og som ikke er direkte tilgjengelig fra utdanningsinstitusjonene. De er krevende å vedlikeholde og feilsøke når det oppstår feil, og de er ofte vanskelige å bygge om når det oppstår nye behov. Etter hvert som de gamle anleggene blir eldre øker

feilratene med stor risiko for svekket driftsstabilitet i togtrafikken og de nevnte utfordringene kan bli forsterket. I en overgangsperiode, inntil ERTMS er utbygd på tilstøtende strekninger, må nye strekninger bygges ut med midlertidige signal- og sikringsanlegg slik at det ikke oppstår unødvendige «øyer» med ERTMS i jernbanenettet.

Overgangen fra konvensjonelle signal- og sikringsanlegg til ERTMS endrer måten togtrafikken på jernbanenettet styres på. Det har vidtgående konsekvenser for trafikkavviklingen, for togselskapene, for Jernbaneverket, og for de ansatte i de respektive organisasjonene som jobber med togframføring og anleggene/utstyret.

Som stortingsrepresentant Abid Q. Raja, er jeg også utålmodig med å ta i bruk ERTMS på det norske jernbanenettet. Men vi må også erkjenne at dette er det mest omfattende og teknologi-tunge moderniseringsprosjektene for norsk jernbane i nyere tid. Det er helt avgjørende for norsk jernbane at gjennomføringen av ERTMS-prosjektet blir en suksess. Vi må derfor ta oss tid til å legge fram en kvalitetssikret og god plan for gjennomføringen av ERTMS-prosjektet.

SPØRSMÅL NR. 1007

Innlevert 21. mai 2015 av stortingsrepresentant Ruth Grung

Besvart 1. juni 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

«Under interpellasjonsdebatten om etablering av et Nasjonalt Senter for Krisepsykologi i mars i år, viste ministeren til at organisasjonsformen var en utfordring. Senteret er i dag organisert som et non-profit AS og har gjentatte ganger prøvd å få avklart med departementet hvilken organisasjonsform som er forenlig med status som nasjonalt kompetansesenter, men uten å få svar.

Hvilken organisasjonsform mener statsråden er forenlig for et senter som ønsker å få direkte økonomisk støtte fra det offentlige?»

BEGRUNNELSE:

Viser til interpellasjonsdebatt i stortinget 19.mars om etablering av et Senter for Krisepsykologi som et nasjonalt kompetansesenter. Det var bred tverrpolitisk anerkjennelse av kompetansemiljøets betydning og at det er et økende behov for kompetanse i helsetjeneste-

ne og på mer forskning på behandling av alvorlig sorg og traumer.

Helseministeren viste i sitt innlegg til at «på grunn av senterets organisering som aksjeselskap har det ikke vært mulig å gi direkte økonomisk støtte til senteret fra offentlige myndigheter.»

Senteret er i dag organisert som et non-profit aksjeselskapselskap og har gjentatte ganger prøvd å få veiledning på hvilken organisasjonsform som departementet mener er forenlig med en søknad om status som nasjonalt kompetansesenter.

Store deler av kulturlivet og ideelle organisasjoner er i dag organisert som aksjeselskap med ideelt formål. Fra kompetansemiljø, slik som jusprofessor Johan Giersten blir man anbefalt å bruke aksjeselskap med ideelt formål, fordi det er den organisasjonsformen som er best utviklet for å ivareta ulike interesser og formål, og er transparent.

Det viktige for Senter for Krisepsykologi er å få tilbakemelding på hvilke organisasjonsform som er forenlig med det å få direkte økonomisk støtte fra det

offentlige og tilfredsstillende de formelle kravene for å bli et nasjonalt kompetansesenter.

Svar:

Senter for Krisepsykologi er en privat virksomhet som opererer i et marked, med salg av tjenester til norske og internasjonale foretak. Dette gjør det nødvendig å vurdere tilskudd opp mot reglene om offentlig støtte. Det

at det er et aksjeselskap er ikke i seg selv avgjørende – det er det faktum at virksomheten ikke er en del av den offentlig eide og finansierte tjenesten som innebærer at statsstøtteregele får anvendelse.

Regelverket har de senere årene vært gjenstand for gjennomgripende reformer. Helse- og omsorgsdepartementet vil foreta en gjennomgang av ulike regelverk som berører statlig tilskudd til kunnskaps- og kompetansesentra. Ovennevnte spørsmål vil bli nærmere vurdert i denne sammenheng.

SPØRSMÅL NR. 1008

Innlevert 21. mai 2015 av stortingsrepresentant Astrid Aarhus Byrknes

Besvart 2. juni 2015 av forsvarsminister Ine M. Eriksen Søreide

Spørsmål:

«Det foregår for tida svært mange utgreiingar og tunge endringsprosessar i det norske forsvaret. I sum vil dei leie fram til beslutningar som kjem til å endre forsvaret grunnleggjande, med konsekvensar for lang tid.

Kven ivaretek heilskapen i alle desse prosessane, og korleis?»

GRUNNGJEVING:

Omfanget av pågåande utgreiingar og endringsprosessar i forsvarssektoren er for tida stort. Dei omfattar mellom anna endringar i Lov om personell, ny ordning for militært personell (befalsordning), tiltak etter McKinsey-rapporten, Forsvarssjefens fagmilitære råd (FMR), NSM sikkerhetsfaglig råd, realiseringa av ekspertgruppe for Forsvaret av Norge sin rapport «Et felles løft», etableringa av ein ny etat for materiell og materiellinvesteringar og ikkje minst den grunnleggjande utfordringa – samanhengen mellom forsvarsstruktur og kapasiteter, oppgåver, bemanning og trening samt økonomiske ressursar. Det er viktig at heilskapen i dette kjem klart fram for besluttande organ i forsvarssektoren, regjering og Stortinget.

Svar:

Jeg viser til brev fra Stortingets president av 22. mai i år med spørsmål fra representanten Astrid Aarhus

Byrknes om ivaretagelse av helheten i arbeidet med ny langtidsplan for forsvarssektoren. Som Stortinget tidligere er informert om i Prop. 1 S (2014-2015), tar regjeringen sikte på å legge frem en ny langtidsplan for Stortinget våren 2016. Regjeringen vil i denne fremme forslag om en helhetlig plan for forsvarssektorens utvikling, som presenterer langsiktige forsvarspolitiske mål, oppgaver og ambisjonsnivå for forsvarssektoren, samt angir fremtidig innretning av Forsvaret med tilhørende økonomiske og strukturelle rammer. Kombineringen av endringer i omverdenen, mangeårige utfordringer knyttet til Forsvarets operative evne, vår evne til å utnytte ny teknologi og stramme økonomiske rammer, gir oss et krevende utgangspunkt. Det er derfor nødvendig med en bred gjennomgang av forsvarssektoren og å se på behovet for potensielt omfattende endringer. Det pågår det en rekke utredninger i Forsvarsdepartementet innenfor tematisk relevante områder, i tillegg til de utredningene som representanten viser til i sitt brev. Til sammen vil alle bidrag, interne og eksterne, utgjøre grunnlaget for den helhetlige langtidsplanen regjeringen skal legge frem for Stortinget. Regjeringen vil underveis i prosessen legge til rette for at alle interessentgrupper får anledning til å fremme synspunkter og innspill. Det vil også bli lagt til rette for hørings- og dialogmøter med berørte kommuner og fylkeskommuner, tjenestemanns-organisasjoner og andre interessenter.

SPØRSMÅL NR. 1009**Innlevert 21. mai 2015 av stortingsrepresentant Hårek Elvenes****Besvart 29. mai 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen****Spørsmål:**

«Under justiskomiteen besøk på Politihøgskolen 12. mai ble det opplyst at PHS har under utarbeidelse et felles undervisningsopplegg for kontrolletatene og politiet i kampen mot økonomisk kriminalitet, jamfør også PHS nettsider.

Hva er status for dette arbeidet, og kommer dette tiltaket i tillegg til de 22 tiltakene i regjeringens strategi mot arbeidslivskriminalitet?»

Svar:

Politihøgskolen startet utviklingen av studiet tidlig i 2015, og det planlegges med at første studentkull tas opp våren 2016. Studiet vil i første omgang bli tilbudt Skatteetaten, Toll- og avgiftsetaten, Finanstilsynet,

NAV, Arbeidstilsynet og politiet inklusive særorganer og påtalemyndigheten. Politihøgskolen arbeider nå med utkast til studieplan, og vil til høsten lyse ut stillinger og foreta ansettelser av fagpersonell som skal drive studiet.

En ny felles opplæring for kontrolletatene og politiet innen bekjempelse av økonomisk kriminalitet er et tiltak fra Regjeringen som kommer i tillegg til strategien mot arbeidslivskriminalitet. Særlig tre mål er viktige for studiet: For det første skal det gi et kompetanseløft for kontrolletatene innen bekjempelse av økonomisk kriminalitet. For det andre skal det bidra til å styrke samarbeidet mellom kontrolletatene og politiet. Endelig skal studiet bidra til økt gjennomføringskraft for tiltak i strategien mot arbeidslivskriminalitet, og de tiltak regjeringen legger frem i sitt arbeid for å forsterke innsatsen mot økonomisk kriminalitet i 2015.

SPØRSMÅL NR. 1010**Innlevert 21. mai 2015 av stortingsrepresentant Kåre Simensen****Besvart 1. juni 2015 av utenriksminister Børge Brende****Spørsmål:**

«Hva har regjeringen gjort for å følge opp rapporten «Økt skipsfart i Polhavet – muligheter og utfordringer for Norge?»»

BEGRUNNELSE:

Det dramatiske omfanget av ismelting i Polhavet gjør at det haster med å få på plass rammer for sikker, miljøvennlig og effektiv skipstrafikk i Arktis. Rapporten øker kunnskapen om muligheter og utfordringer i nord på et område der Norge har verdensledende kompetanse og sterke interesser. At isen smelter er et alvorlig resultat av klimaendringer. Samtidig blir det enda viktigere å legge til rette for at sjøtransport og maritim næringsvirksomhet i nord foregår på en sikker og miljøvennlig måte.

Norge må håndtere de betydelige mulighetene som finnes i nord og de konkrete utfordringene vi ser, med vår spesielle kompetanse og erfaring. Norge har de beste forutsetninger for å ta en lederrolle i dette og,

også en forpliktelse for å følge opp den strategiske satsingen på Nordområdene.

Svar:

Over 80 prosent av skipsfarten nord for Polarsirkelen foregår i norske havområder. På grunn av varme havstrømmer er disse havområdene isfrie og tilgjengelige året rundt. Som flagg- og kyststat har Norge et særskilt ansvar for å tilrettelegge for en sikker og miljøvennlig skipstrafikk og for å sikre en god overvåking og tilstedeværelse.

Regjeringen ønsker å videreutvikle Norge som en ledende og ansvarlig maritim aktør i nord. Reduksjon av is i Arktis medfører muligheter for større maritim økonomisk aktivitet i området, både innen petroleumsvirksomhet, fiskeri og turisme. Strengte miljøstandarder er en forutsetning for en bærekraftig utvikling av nordområdene.

I 2012 nedsatte Utenriksdepartementet en faggruppe som skulle kartlegge hvordan økt maritim aktivitet i nord berører norske interesser og hvordan denne utvik-

lingen bør møtes. Faggruppen bestod av representanter fra norske myndigheter, næringsliv, forskningsmiljø og interesseorganisasjoner. Det var denne faggruppen som leverte sine anbefalinger i rapporten «Økt skipsfart i Polhavet – muligheter og begrensninger for Norge» i april i 2013. Rapporten slo fast at de arktiske havområdene bør tilrettelegges ytterligere for å kunne ta imot en stor aktivitetsøkning på en trygg, miljøvennlig og effektiv måte.

Faggruppens rapport er ett av flere dokumenter som skisserer muligheter og begrensninger i Polhavet. Rapporten var relevant for regjeringens videreutvikling av sin maritime politikk i nordområdene. Regjeringens statusrapport for nordområdene – Nordkloden – som kom i fjor høst, inneholder flere konkrete tiltak for å forbedre den maritime infrastrukturen i nord. Blant annet omtaler statusrapporten en utredning av konsepter som skal sikre robuste systemer for kommunikasjon via satellitt for skipsfart, styrket søk- og redningskapasitet på Svalbard, et nytt kaianlegg på Svalbard og en ny analyseenhet ved Kystverkets sjøtrafikksentral.

Norge har vært en pådriver for å få på plass globale kjøreregler for skipsfart i polare farvann. Sjøfartsdirektoratet ledet arbeidet med polarkoden i FNs sjøfartsorganisasjon International Maritime Organisation (IMO). Polarkoden er sentral i arbeidet som gjøres for å sikre en bærekraftig skipsfart i polare farvann. Koden vil tre i kraft 1. januar 2017.

Fredag 29. mai 2015 la næringsministeren fram regjeringens maritime strategi «Maritime muligheter – blå vekst for grønn fremtid». Der varsler regjeringen at den blant annet vil styrke samarbeidet med den arktiske maritime næringen i utviklingen av nordområdepolitikken og at den vil sikre høye standarder for sikkerhet og beredskap. Regjeringen vil også bidra til å styrke den globale markedsføringen av Norges unike arktiske maritime kompetanse, vil vurdere behovet for utvikling av en satellitt som dekker bredbåndsbehovet i polare farvann og vil sikre effektiv implementering av polarkoden.

Arktisk råd hadde de første tiårene etter opprettelsen i all hovedsak fokus på klima og miljø. Tilrettelegging for næringsutvikling i Arktis har kommet høyere opp på Arktisk råds agenda i den senere tiden. Blant annet blir skipsfart og særlig cruiseturisme viet større oppmerksomhet.

I Arktisk råds arbeidsgruppe for beskyttelse av det marine miljøet – PAME (Protection of the Arctic Marine Environment) - er det etablert en egen ekspertgruppe for skipsfart. Gruppen har utviklet et godt samarbeid med IMO, miljøorganisasjoner og skipsfartsnæringen. Dette medfører at PAME de siste årene har etablert seg som et godt forum for diskusjon av arktisk skipsfartspolitik. Flere av observatørlandene i Arktisk råd, blant annet i Singapore, Kina og Sør-Korea, deltar i denne ekspertgruppen.

SPØRSMÅL NR. 1011

Innlevert 21. mai 2015 av stortingsrepresentant Helga Pedersen

Besvart 29. mai 2015 av finansminister Siv Jensen

Spørsmål:

«Viser til Finansavisen 20. mai med opplysninger om større skattesvikt på fastlandet.

Hvordan vurderer kommunalministeren denne skattesvikten, og hvilke konsekvenser kan dette gi for kommunal sektor?»

Svar:

Regjeringen har nylig lagt fram oppdaterte skatteanslag for statsbudsjettet og kommunesektoren i Revidert nasjonalbudsjett 2015. Anslagene er basert på ny informasjon om den økonomiske utviklingen, samt tall for den faktiske skatte- og avgiftsinngangen til og med mars 2015.

Oppslaget i finansavisen 20. mai 2015 omtaler statistikk for innbetalte skatter i april, publisert av Statistisk sentralbyrå. Apriltallene gir imidlertid ingen vesentlig ny informasjon om den faktiske skatteinngangen, verken for statsbudsjettet eller for kommunesektoren. Regjeringen vil legge fram oppdaterte skatteanslag for statsbudsjettet og kommunesektoren i Nasjonalbudsjettet 2016.

SPØRSMÅL NR. 1012**Innlevert 21. mai 2015 av stortingsrepresentant Christian Tynning Bjørnø****Besvart 2. juni 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen****Spørsmål:**

«Snart to år er gått siden Bypakke Grenland i juni 2013 ble vedtatt av kommunene Skien, Porsgrunn og Siljan, samt Telemark fylkeskommune. Det faglige grunnlaget ble oversendt vegdirektoratet august samme år. Etter at den sterkt forsinkede uavhengige kvalitetssikringsrapporten endelig ble overlevert departementet i januar 2015 skulle alt ligge til rette for en hurtig fremdrift.

Kan statsråden bekrefte at Stortinget får mulighet til å behandle Bypakke Grenland før sommeren?»

Svar:

Jeg viser til at Prop. 134 S (2014-2015) Utbygging og finansiering av Bypakke Grenland fase 1 i Telemark ble lagt fram for Stortinget fredag 29. mai 2015. Jeg kan derfor bekrefte at det er opp til Stortinget å bestemme om saken skal behandles før eller etter sommeren.

SPØRSMÅL NR. 1013**Innlevert 22. mai 2015 av stortingsrepresentant Geir Pollestad****Besvart 2. juni 2015 av landbruks- og matminister Sylvi Listhaug****Spørsmål:**

«Mattilsynet avlivet i mars 58 villsau hos en bonde i Sokndal kommune. Måten det skjedde på har opprørt mange bønder. På et dialogmøte arrangert av Sokndal sau og geit krevde avdelingslederen i Mattilsynet, i følge Stavanger Aftenblad, at de som holdt innlegg til støtte for bonden måtte oppgi navnet sitt, slik at de selv skulle få besøk av Mattilsynet.

Mener statsråden at dette er akseptabelt?»

ytringer på et åpent møte. Det vil i realiteten kunne begrense folks ytringsfrihet i saken.

Svar:

Jeg har bedt om en redegjørelse fra Mattilsynet om møtet i Sokndal den 11. mai 2015 og om oppfølgingen i etterkant.

Mattilsynet har sterkt beklaget de uttalelser som representanten fra Mattilsynet kom med på møtet. 18. mai 2015 ble det avholdt et møte mellom Mattilsynet Rogaland, Sau og Geit og Vest-Agder Sau og Geit, der Mattilsynet redegjorde for saken og beklaget uttalelsene fra møtet den 11. mai. Både regiondirektøren og avdelingssjefen beklaget disse uttalelsene og de innrømmet at Mattilsynet burde vært bedre forberedt på det som kunne ventes i det nevnte dialogmøte.

I ettertid har også Mattilsynets medarbeider som kom med uttalelsene, selv beklaget sine uttalelser overfor Rogaland Sau og Geit, Vest-Agder Sau og Geit og Aust-Agder Sau og Geit. Mattilsynet holder fast ved at de ønsker en åpen og god dialog med næringen og den enkelte bonde, for å finne best mulig løsninger.

På bakgrunn av redegjørelsen fra Mattilsynet, oppfatter jeg at Mattilsynet selv har tatt tak i og fulgt opp den kritikkverdige uttalelsen på dette møtet.

BEGRUNNELSE:

Det er ikke ønskelig med redegjørelse om den konkrete saken, men bare Mattilsynets opptreden på dialogmøtet.

Stavanger Aftenblad omtalte saken 12. mai 2015. Her fremgår det at avdelingslederen ba folk si navnet sitt. Han begrunnet det med at han vil vite navnet på sauebønder som støtter saueholdet til bonden.

“– Folk som støtter slik sauehold vil vi besøke for å se hva slags sauehold de selv driver med, sa han.”

Ut fra oppslaget i Stavanger Aftenblad fremstår Mattilsynets opptreden på møtet som en uakseptabel form for maktmisbruk. Det virker også useriøst at Mattilsynets tilsynsvirksomhet skal påvirkes av bøndernes

SPØRSMÅL NR. 1014**Innlevert 22. mai 2015 av stortingsrepresentant Geir Pollestad****Besvart 28. mai 2015 av statsminister Erna Solberg****Spørsmål:**

«I spørretimen 20. mai ville ikke statsministeren svare på et spørsmål om arealavgift for oppdrettsnæringen på grunn av søsterens stilling i Marine Harvest. Statsministeren sa videre at hun kunne svare på generelle spørsmål om hvordan regjeringen kan bidra til mer vekst i oppdrettsnæringen.

Jeg ber statsministeren avklare hva slags spørsmål om oppdrett hun er inhabil i?»

BEGRUNNELSE:

Statsministeren uttaler seg ofte offentlig om oppdrett og vekst. 23. mars 2015 sa statsministeren at laksen er Norges Ikea. På FHLs årsmøte i mars sa Solberg i følge Nationen.no 02.04.15:

“Det hadde vært fint å få et klarere mandat fra Stortinget for å sette fiskerinæringen foran de andre interessene, men det er det ikke flertall for i det norske storting.”

Det er problematisk når statsministeren uttaler seg på denne måten i det offentlige rom, men når Senterpartiet ønsker å utfordre Statsministeren i Stortinget på hvordan regjeringen skal nå disse målene så melder hun seg inhabil.

Spørsmålet om arealavgift er vesentlig for at kommunene skal stille areal til rådighet for oppdrettsnæringen. Areal er nødvendig for å sikre vekst. Selv om Statsministeren ikke ville svare på spørsmålet i stortinget sa hun:

“...min søster sitter i konsernledelsen i Marine Harvest, et av de selskapene som vil rammes betydelig av en slik avgift.”

Her tar statsministeren det utgangspunkt at arealavgiften vil gi selskapene økte kostnader. Modellen som kystkommunene har spilt inn med full fradragsrett for avgiftene vil ikke “ramme” selskapene.

Videre er det snakk om en generell avgift som vil gjelde alle oppdrettere i Norge. Det er vanskelig å se hvorfor statsministeren da kan si i stortinget: “På et generelt spørsmål om hvordan regjeringen skal bidra til mer vekst, kan jeg svare...” Betyr det at spørsmål om markedsadgang, produksjonsområder eller lusenivå “rammer” Marine Harvest mindre enn en arealavgift.

Det er derfor behov for at statsministeren klargjør grensene for sin habilitet når det gjelder oppdrettsnæringen. Det er videre behov for å klargjøre hvordan Senterpartiet og øvrige opposisjonspartier kan utfordre

statsministeren på de utsagn hun har om oppdrettsnæringen i offentligheten.

Svar:

Forvaltningslovens habilitetsregler gjelder ikke for statsråder «i egenskap av regjeringsmedlem», jf. § 10 annet punktum, det vil si når de opptrer i Stortinget og i regjeringskonferanse, forberedende statsråd og statsråd. I forarbeidene til forvaltningsloven er det imidlertid lagt til grunn at tilsvarende prinsipper må følges også ved regjeringsbehandling selv om det ikke er gitt bindende lovregler. Dette er fulgt opp i praksis. Det tas gjerne utgangspunkt i reglene i forvaltningsloven § 6, likevel slik at det etter omstendighetene er rom for noe avvikende vurderinger ut fra de særlige hensyn som gjør seg gjeldende i slike tilfeller.

Etter prinsippene i forvaltningsloven § 6 annet ledd vil jeg være inhabil til å delta i behandlingen av en sak når det foreligger «særegne forhold som er egnet til å svekke tilliten til [min] upartiskhet. I denne vurderingen skal det bl.a. legges vekt på om avgjørelsen i saken kan innebære «særlig fordel, tap eller ulempe» for meg selv eller noen jeg har «nær personlig tilknytning til». Hvor nær tilknytningen er og styrken av den interessen det gjelder, må sees i sammenheng.

Jeg vurderer løpende min habilitet i alle saker jeg er involvert i. I håndtering av saker knyttet til oppdrettsnæringen tar jeg spesielt hensyn til at min søster sitter i ledelsen i Marine Harvest, som er en stor aktør i dette markedet. Dersom det er grunn til å tro at en sak direkte berører Marine Harvest mer enn andre markedsaktører, vil jeg av forsiktighetsgrunner unnlate å delta i behandlingen av saken. Saker som er av generell, overordnet karakter og som gjelder politikkutforming for næringen som helhet vil ikke skape tilsvarende habilitetsutfordringer.

Marine Harvest er en såpass stor aktør innen oppdrettsnæringen at det tidvis kan oppstå tvil om en sak er av overordnet karakter eller om den i særlig grad berører selskapet. Jeg er opptatt av at grensene for inhabilitet ikke strekkes for langt, samtidig som jeg er opptatt av at det ikke skal oppstå tvil om at alle saker får en upartisk behandling. Jeg vil grundig vurdere min habilitet i saker som berører oppdrettsnæringen, men utfallet vil bero på de konkrete omstendighetene i den enkelte sak. Noe uttømmende svar på hva slags spørsmål om oppdrett jeg er inhabil i vil jeg derfor ikke kunne gi.

Jeg legger for øvrig til at jeg selvsagt vil svare på spørsmål i Stortinget om saker jeg har vært involvert i behandlingen av, eller uttalt meg offentlig om.

SPØRSMÅL NR. 1015

Innlevert 22. mai 2015 av stortingsrepresentant Trine Skei Grande

Besvart 29. mai 2015 av statsminister Erna Solberg

Spørsmål:

«Hvorfor hemmeligholdes fortsatt opplysninger om statens rolle i det uformelle oppgjøret med tyskerjentene, og hva skyldes den manglende viljen til å rydde opp overfor jentene og kvinnene som ble rammet?»

BEGRUNNELSE:

I år åpnet Riksarkivet landssvikarkivet for allment innsyn. Opplysningene om statens behandling av tyskerjenter er imidlertid fortsatt stengt for innsyn. Riksarkivet viser til Forvaltningslovens § 11 om forlenget taushetsplikt i arkivverket.

Innsynskrav i journaler fra statens største interneringsleir på Hovedøya i Oslo er avvist, og statens rolle i det uformelle oppgjøret med tyskerjentene forblir hemmelige.

Dokumentarfilmskaper Lena-Christin Kalle skriver i en kronikk på RK Ytring 11. mai 2015 følgende om hva jentene og kvinnene ble utsatt for:

“Et ukjent antall jenter og kvinner ble ulovlig arrestert. Kvinnene ble avhørt om sitt sexliv og tvangsundersøkt av gynekolog. Mange var jomfruer, og de yngste jentene var 14 år. Prosedyren var en del av myndighetenes straff. Frekvens i samleier og antall tyske seksualpartnere avgjorde hvor lenge interneringen varte. Under interneringen ble jentene satt til straffarbeid.

Tyskerjenter ble fratatt jobbene sine. Og staten nektet mange unge, fortvilte mødre barnebidrag på grunn av stempelet som «tyskertøs».

Kvinner som giftet seg med tyske soldater, ble ansett som fiender av staten. Flere tusen mistet statsborgerskapet før de ble deportert til et sønderbombet Tyskland. For enkelte ble tilværelsen for tøff. De tok livet sitt.

Kvinner i Norge med rett til krigsenkepensjon blir fremdeles nektet pensjon dersom de er registrert i statlige arkiver som tyskerjenter.”

Svar:

Opplysningene som representant Trine Skei Grande viser til, gjelder Hovedøya-arkivet. Dette arkivet inneholder opplysninger om en interneringsleir for “tyskerjenter” etter andre verdenskrig. Arkivet er ikke hemmelig, men det inneholder opplysninger som er taushetsbelagt av hensyn til personvernet for de som ble internert.

Høsten 2013 oppnevnte Riksarkivaren en arbeidsgruppe som vurderte spørsmål om forlengelse av taushetsplikten for opplysninger i Landssvikarkivet og andre arkiver i tilknytning til andre verdenskrig. Arbeidsgruppen hadde medlemmer fra Arkivverket samt professor Eivind Smith, Universitetet i Oslo og direktør Guri Hjeltnes, Senter for studier av Holocaust og livssynsminoriteter. Arbeidsgruppen vurderte spesielt Hovedøya-arkivet. Gruppen viste til det personsensitive innholdet i dette arkivet og til at det ikke er kjent hvilke kvinner som er omtalt i arkivet. Innvilgelse av innsynskrav må derfor praktiseres slik at innsyn må gis til hele arkivet med kartotekkort. Arbeidsgruppen vurderte at hensynet til offentlighetens interesse i saken ikke oppveier hensynet til personvernet. Gruppen konkluderte at både personvernet og samfunnets innsyns- og kunnskapsbehov best kan ivaretas ved at materialet er tilgjengelig for forskning. Riksarkivaren sluttet seg til denne konklusjonen og forlenget i 2014 taushetsplikten for Hovedøya-arkivet til 2030. Her har Riksarkivaren tatt utgangspunkt i at arkivet kan inneholde opplysninger om jenter født så sent som i 1930 og en levetid på inntil 100 år.

I mange tilfeller ble kvinner, inkludert unge jenter, som hadde hatt kontakt med tyske soldater, utsatt for en behandling som er under enhver kritikk. Studier av hva som skjedde med kvinnene viser blant annet at de ble fratatt jobben og noen mistet statsborgerskapet sitt. Politiet administrerte internering av kvinner som i praksis var like mye straff som en beskyttelsesanordning som den var ment å være.

Det er viktig at vi har kunnskap om det som skjedde etter krigen. Det at opplysninger i Landssvikarkivet

og andre arkiver i tilknytning til andre verdenskrig er tilgjengelig for forskere er sentralt i den forbindelse. Det er vesentlig at vi har forskning og kilder som gir oss kunnskap om hvordan samfunn og statsapparat reagerte. Eksempler på dette er prosjekter som

det HL-senteret holder på med om politiets rolle etter krigen og boken som Knut Papendorf har skrevet om tyskerjentene. Forskning og kunnskapsformidling er viktig slik at vi - både som samfunn og som offentlige myndigheter - kan ta lærdom av det som skjedde.

SPØRSMÅL NR. 1016

Innlevert 22. mai 2015 av stortingsrepresentant Kirsti Bergstø

Besvart 1. juni 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen

Spørsmål:

«Politiet jobber ikke etter måltall på voldtektssaker. Er det aktuelt å innføre måltall på voldtektssaker og kan dette påvirke politiets prioriteringer på feltet?»

BEGRUNNELSE:

Politidistriktene opererer i dag med måltall, som innebærer at det må produsere et visst antall saker. Politiet har nok av måltall å forholde seg til. Men det finnes altså ikke ambisjoner uttrykt i måltall på området seksualisert vold, ifølge PODs evaluering. Det er grunn til å frykte at voldtekt nedprioriteres hvis det ikke er på agendaen når politidistriktenes måloppnåelse diskuteres.

Politidirektoratets (POD) egen gjennomgang av etterforskningen av voldtektssaker viser at etterforskningen er for dårlig i fire av ti saker.

FN rettet senest i fjor sviende kritikk mot det norske rettsvesenets behandling av voldtektssaker. For mange henlegges, og straffeutmålingen er for mild, var dommen. Svært ofte tar det for lang tid før politiet tar tak i saken, og etterforskningen er for lemfeldig. Dette fører ofte til at bevis ikke blir gode nok og anmeldelser henlegges.

Avsnitt for seksualforbrytelser i Oslo politidistrikt har i dag 11 stillinger i minus, men ikke budsjett til å utlyse dem.

Svar:

Politidistriktene er underlagt styringslinjer fra henholdsvis Riksadvokaten, Justis- og beredskapsdepartementet og Politidirektoratet.

Riksadvokaten har faglig og administrativt ansvar for den høyere påtalemyndighet som har den overordnede faglige ledelsen av straffesaksbehandlingen i politidistriktene.

Gjennom fagledelsen ovenfor politiet skal Riksadvokaten sammen med statsadvokatene bidra til at politidistriktene kan nå de mål som er satt for kvalitet, oppklaringsprosent og saksbehandlingstid i straffesaksbehandlingen.

Riksadvokatens mål- og prioriteringsskriv for 2015 viderefører tidligere hovedlinjer, hvor alvorlige seksuallovbrudd er blant sakstypene som har prioritet. Det betyr at voldtektssaker skal gis forrang dersom det er knapphet på ressurser. Sakene skal oppklares så langt råd er, og unødig «liggetid» skal unngås hos etterforsker og jurist. Ansvar for gode rutiner, herunder Riksadvokatens pålegg om bruk av etterforskningsplaner i voldtektssaker, påhviler den enkelte politimester. Det er en viktig oppgave for de regionale statsadvokatembeter gjennom inspeksjoner og annen fagledelse å føre tilsyn med om de sentrale mål og prioriteringer etterlevs i praksis. Resultatene av inspeksjonene gjøres kjent for politimestrene med en forventning om at eventuelle avvik rettes opp.

Justisdepartementet har sikret prioritering av voldtektssakene hos politiet gjennom departementets tildelelsesbrev til Politidirektoratet for 2015. For voldtekt skal gjennomsnittlig saksbehandlingstid fra anmeldelse til påtaleavgjørelse være kortere i 2015 enn i 2014. I følge politiets egne tall for 2014 var gjennomsnittlig saksbehandlingstid fra anmeldelse til påtaleavgjørelse etter Straffeloven § 192, 1. og 2. ledd på 186 dager, etter 3. ledd på 243 dager.

Jeg vil også legge til at siden regjeringsskiftet er det bevilget midler til at politiet kan tilføres til sammen 700 nye stillinger. I 2015 er også bevilgningene til påtalemyndigheten og Den høyere påtalemyndighet styrket tilsvarende i alt 68 stillinger. Ved å styrke påtalemyndigheten i politiet med i alt 51,4 millioner kroner, har vi lagt grunnlaget for oppfølgingen av deler av anbefalingene i Politidirektoratets rapport «Etterforskningen i politiet 2013». Politidirektoratet har utarbeidet en overordnet plan med tiltak for utvikling av etterforskningsområdet som skal sikre riktig kapasitet og kva-

litet. Fra min side blir arbeidet med å heve kvaliteten på politiets etterforskningsarbeid fulgt opp i styringsdialogen med politiet. En slik økning av ressursene gir et godt grunnlag for bedret kvalitet. Etterforskningens posisjon i norsk politi skal styrkes og det skal utvikles et karriereløp innenfor etterforskningsfagene med ledelsesfokus, resultatorientering og god oppfølging av de som arbeider med disse sakene.

Evalueringsrapporten som stortingsrepresentanten sikter til, reiser en rekke problemstillinger og inneholder flere anbefalinger. Flere av utfordringene evalueringen peker på, vil bli ivaretatt gjennom nærpolitireformen der større og mer kraftfulle fagmiljøer er ett av målene. Gjennom prosjektet «Nye politidistrikter»

vil Politidirektoratet blant annet vurdere politiets organisering av arbeidet med seksuelle overgrep.

Vi kan imidlertid ikke vente på implementeringen av politireformen før vi handler. Flere tiltak er allerede igangsatt i politidistriktene som oppfølging av evalueringsrapporten, herunder økt bruk av personell, utstyr og kompetanse for sikring av elektroniske spor. Jeg følger dette arbeidet tett. Evalueringsrapporten om politiets arbeid med seksuelle overgrep inneholder viktige forslag til tiltak som departementet om kort tid vil drøfte med Politidirektoratet og Kripes. De problemstillingene som stortingsrepresentanten stiller, inngår i dette svært viktige oppfølgingsarbeidet.

SPØRSMÅL NR. 1017

Innlevert 22. mai 2015 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe

Besvart 1. juni 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen

Spørsmål:

«Vil regjeringa syte før naudsynte, økonomiske midlar som strakstiltak for å sikre trygg veg og hindre farlege ras på E16 mellom Bergen og Voss?»

GRUNNGJEVING:

I svaret til underteikna i spørjetimen 20. mai svara samferdselsministeren at han ville vurdere ekstramidlar for å trygge veg og bane mellom Bergen og Voss. Dagen etter, 21. mai, gikk det nytt ras som stengde vegen. Vi har ei rekke eksempel rundt i landet på at slike alvorlege ras vert løyst ved ekstraordinære bevillingar til rassikring.

Svar:

Eg har etter rasa som gjekk 12. og 21. mai henvendt meg til Statens vegvesen for å få ei vurdering av kva for nokre rassikringstiltak som kan setjast inn på kort sikt på E16 mellom Bergen og Voss.

Statens vegvesen har montert utstyr for kontinuerlig kartlegging av rørsler i berget kor rasa gjekk ved hjelp av radarovervåking. I tillegg er det kjøpt inn eit system som skal hengast under helikopter for å lausa ut snøskred; «Daisy Bell». Systemet blir levert hausten 2015 og kan følgeleg bli prøvd ut vinteren 2015-2016 utan ytterlegare kostnader. Daisy Bell-systemet krev flygevr for helikopter og god sikt, og er difor meir begrensa i bruk enn eit fastmontert system for forebyggjande snøraskkontroll. Det blir difor sett nærare

på moglegheiten for å etablere eit permanent anlegg for automatisk varslng av ras, basert på radar eller geofonar for å detektere ras og kopling til lyssignal og automatiske bommar for å stengje vegen. Eit slikt rasvarslingsanlegg kan etablerast i løpet av 2015 eller 2016. Ut over dette er vurderinga at det er vanskeleg å få god effekt av kortsiktige/mellombelse tiltak i Bogelia.

Statens vegvesen har i sitt handlingsprogram for perioden 2014-2017 (2023) lagt til grunn eit behov på 100 mill. 2014-kr til mindre omfattande rassikringstiltak på E16 mellom Voss og Arna, kor 26 mill. kr er prioritert i 2016 og 2017. Det er difor utarbeida konkurransegrunnlag for gjennomføring av rassikringstiltak innafor ei økonomisk ramme på 25-30 mill. kr.

Følgjande tiltak inngår:

- Dale: Fjellsikring, rensk i terrenget og oppsetting av fanggjerd.
- Kattagjel: Fjellsikring/bolting av lause steinblokker og oppsetting av fanggjerd.
- Dalevågtunnelen aust: Terrengtiltak/rasvoll og oppsetting av fanggjerd.
- Steganestunnelen sør: Auking av høgda på rasvoll og oppsetting av fanggjerd.
- Steganestunnelen nord: Oppsetting av fanggjerd. I dette området er det også ein såkalla «pinakkel» som blir overvaka for å sjå om sprekkene i fjellet utvikler seg – denne overvakinga vil holde fram.
- Kråkeberget: Rensk av skjæringar, sikring med boltar og montering av issikringsnett.

SPØRSMÅL NR. 1018**Innlevert 22. mai 2015 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe****Besvart 5. juni 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«Kva forskingsgrunnlag frå Norge ligg til grunn for å foreslå å sette grensa for akuttkirurgi på 60-80 000 i befolkningsgrunnlag ved sjukehus?»

GRUNNGJEVING:

Helse- og omsorgsministeren omtalte i sin sjukehus-tale 7. januar 2015 at ein vurderer at sjukehus med befolkningsgrunnlag mindre enn 60-80 000 ikkje skal kunne ha akuttkirurgi. Dette er ifølgje statsråden basert på såkalla faglege innspel. Dette er ein viktig debatt som krev openheit om det faglege, vitskaplege grunnlaget for anbefalingane.

Svar:

Det fins ingen fasit verken nasjonalt eller internasjonalt for å fastsette eksakte opptaksområder for ulike typer funksjoner i sykehus. Her må man i de fleste tilfelle balansere hensynet til tilstrekkelig pasientvolum mot andre forhold som landenes størrelse, antallet innbyggere, avstander, kommunikasjons- og transportveier, tilgangen på kompetanse, utstyr og økonomiske ressurser og ikke minst hvilke helsepolitiske mål som settes for befolkningens tilgang til og kvalitet på helsetjenester.

European Observatory on Health Systems and Policies ga i 2002 ut rapporten "Hospitals in a changing Europe". Rapporten gjør en kunnskapsoppsummering av forholdet mellom sykehusstørrelse, driftsøkonomi og kvalitet, og sier at internasjonal litteratur konkluderer med at minimumsstørrelsen på et generelt akutt-sykehus bør være 200 senger. I Norge er det i dag 2,1 senger pr 1000 innbyggere. Dvs at et sykehus på 200 senger tilsvarer et opptaksområde på omtrent 100 000.

Ekspertgruppen av fagfolk oppnevnt for å gi råd til Nasjonal helse- og sykehusplan har uttalt at utviklingstrekkene entydig peker i retning av at mer sentralisering av akutt kirurgi er en forutsetning for likeverdige tilbud av høy kvalitet, og dermed for å skape et helsevesen der pasientens behov står i sentrum for utvikling av innholdet. Gruppen anbefaler derfor samling av akutt kirurgi på vesentlig færre og større akutt-sykehus. Et opptaksområde på 80 000 – 100 000 innbyggere vurderes som nødvendig for å oppnå kvalitet og kostnadseffektivitet, men mindre lokale tilpasninger ut fra geografiske forhold er nødvendig. Uttalelsen fra denne ekspertgruppen ligger på www.regjeringen.no.

En faglig rådgivingsgruppe, oppnevnt for å gi råd om akutfunksjoner i fremtidens lokalsykehus, har uttalt at antall sykehus i Norge som driver akutt kirurgi utover skadepoliklinisk virksomhet bør reduseres betydelig i løpet av planperioden (10-15år). Med utgangspunkt i krav til teknologi, beredskap og kompetanse uttaler gruppen at det er vanskelig å se for seg at et sykehus kan ha akutfunksjon innen kirurgi med mindre enn 80-100.000 mennesker i opptaksområdet. Et befolkningsgrunnlag fra 30.000 mennesker og oppover kan være tilstrekkelig for å drive akutt indremedisin på døgnbasis. Et sykehus kan dermed ha tilstrekkelig grunnlag for å drive akutt indremedisin, men være for små til å drive med akutt kirurgi. I regioner hvor værforhold og geografi gjør at avstanden blir altfor lang, må det settes inn ekstra ressurser for å dekke beredskapen, og det kan være nødvendig å gjøre unntak slik at man har akutt kirurgi selv om befolkningsgrunnlaget er under 80-100.000. Også denne gruppens råd kan leses på www.regjeringen.no.

Begge disse gruppene har bestått av fagfolk som har praksis fra ulike typer sykehus i Norge. De har gitt disse rådene utfra den kunnskapen de har om utfordringene slik de faktisk arter seg i dagens sykehus-Norge.

Helse- og omsorgsdepartementet har gjort en samlet vurdering av disse rådene opp mot hensynene til geografi, avstander, reisetid og dagens sykehusstruktur og funnet at et minimums opptaksområde på 80–100.000 trolig ville føre til for få sykehus med akuttkirurgi i Norge. På denne bakgrunn lanserte jeg tallet 60 – 80.000 som et grunnlag for debatt om mulige minimumskrav til opptaksområder for akutt kirurgi i fremtidens sykehus. Jeg fastholder at det er nødvendig med en åpen debatt om dette, og at jeg så langt ikke har konkludert på dette spørsmålet.

Jeg understreker igjen, som jeg har sagt i flere henvendelser fra Stortinget, at opptaksområder aldri kan bli det eneste, styrende kriteriet for hvor vi skal ha kirurgiske akuttmottak i fremtidens sykehus. Det må alltid avveies mot avstand, klima, transportveier og andre spesielle lokale behov.

SPØRSMÅL NR. 1019**Innlevert 26. mai 2015 av stortingsrepresentant Jonas Gahr Støre****Besvart 29. mai 2015 av statsminister Erna Solberg****Spørsmål:**

«Den overordnede koordineringen og oppfølgingen av sikkerhets- og beredskapsarbeidet på tvers av departementene er ifølge regjeringsplattformen lagt til det nyetablerte sikkerhets- og beredskapselementet ved SMK.

Hvilken rolle har sikkerhets- og beredskapselementet ved SMK så langt spilt for å ivareta den overordnede koordineringen og oppfølgingen, og hvilken rolle skal sikkerhets- og beredskapselementet spille i oppfølgingen av Riksrevisjonens undersøkelse?»

BEGRUNNELSE:

Riksrevisjonens undersøkelse av Justis- og beredskapsdepartementets arbeid med samfunnssikkerhet og beredskap, Dokument 3:7 (2014-2015), har avdekket alvorlige svakheter i utøvelsen av samordningsansvaret som svekker samfunnssikkerhets- og beredskapsarbeidet. Videre er det avdekket at tre av ni departementer i liten grad har fulgt opp anbefalingene fra tidligere tilsyn utført av DSB på vegne av Justis- og beredskapsdepartementet.

Av regjeringens politiske plattform framgår det at:

«Bedre koordinering, rolleavklaring og samtrening mellom aktørene på beredskapsområdet er nødvendig for å gjøre samfunnet best mulig forberedt på alvorlige hendelser.»

Videre framgår det at:

«Regjeringen vil etablere et nasjonalt beredskaps- og sikkerhetselement ved Statsministerens kontor (SMK). Denne funksjonen skal ivareta den overordnede koordineringen og oppfølgingen av sikkerhets- og beredskapsarbeidet på tvers av departementene og bidra til å løfte og klargjøre ansvar. Slik bringes statsministeren tettere på de overordnede og strategiske vurderingene knyttet til samfunnets og borgernes sikkerhet. Det sikrer at uklarheter og uenigheter mellom berørte departementer og etater utredes og løses. Departementene beholder operativt ansvar innen egen sektor.»

Arbeiderpartiet har ved flere anledninger stilt statsministeren spørsmål om beredskaps- og sikkerhetselementet ved Statsministerens kontor (SMK), blant annet om det er etablert, hva det består av og hvilke konkrete oppgaver elementet arbeider med. Det er ikke gitt klargjørende svar. Statsministeren har blant annet svart at SMK er styrket med henblikk på å gi statsministeren bedre oversikt og innsikt i utfordringene og mulighetene i norsk beredskap, og at:

«Sikkerhets- og beredskapselementet ved SMK omfatter flere punkter: En økt beredskapsoppmerksomhet hos meg og regjeringskollegiet, en særskilt statssekretær med

beredskap som hovedansvar, og økt kunnskap ved SMK gjennom kortidsengasjementer av sentrale fagpersoner på beredskap.»

I lys av regjeringens ambisjoner om bedre koordinering og oppfølging av sikkerhets- og beredskapsarbeidet på tvers av departementene, samt Riksrevisjonens undersøkelse av Justis- og beredskapsdepartementets arbeid, tillater jeg meg å stille spørsmål ved den koordineringen og oppfølgingen som utføres ved SMK, om dette har fungert etter hensikten og om det kan ha bidratt til uklare ansvarslinjer i sikkerhets- og beredskapsarbeidet.

Svar:

Jeg viser innledningsvis til mine tidligere svar på spørsmål om dette temaet og de avklaringer som der er gitt. jf. svarbrev 28. november 2013, 12. desember 2013 og 11. november 2014 på hhv. spørsmål nr. 130,184 og 163 til skriftlig besvarelse fra representanten Tajik og også mitt svar i spørretimen 26. mars 2014.

Jeg vil også gjenta at i tråd med Grunnloven og lang konstitusjonell praksis bestemmer regjeringen selv hvordan den organiserer sitt arbeid, herunder hvordan statsministeren organiserer sitt kontor. Den interne arbeidsfordelingen i hvert enkelt departement og ved Statsministerens kontor vil avhenge av de til enhver tid løpende oppgaver og det kan raskt skje endringer i oppgaveporteføljen både for den politiske staben og embetsverket. Det er et viktig bakteppe for mitt svar på representantens spørsmål.

I regjeringens politiske plattform er det lagt stor vekt på at samfunnets og borgernes sikkerhet er den viktigste av statens kjerneoppgaver. Vi har vært tydelige på at dagens fire grunnleggende prinsipper for beredskapsarbeidet skal videreføres: Ansvar, nærhet, likhet og samvirke.

Justis- og beredskapsdepartementet har en generell samordningsrolle for samfunnssikkerhet og beredskap. Det enkelte departement har ansvar for samfunnssikkerhet og beredskap innenfor egen sektor. Disse rollene er, som tidligere opplyst, ikke endret under denne regjeringen. Den styrkede oppmerksomheten om beredskapsspørsmål ved statsministerens kontor har ikke ført til uklare ansvarsforhold, slik det spørres om i begrunnelsen for spørsmålet

Hendelsene 22. juli 2011 viste oss at bedre koordinering, rolleavklaring og samtrening mellom aktørene på beredskapsområdet er nødvendig for å gjøre samfunnet best mulig forberedt på alle ulike typer alvorlige hendelser. Denne regjeringen har derfor etter at vi til-

trådte igangsatt en rekke tiltak for å bedre dette slik at sektortenkningen reduseres. Ansvaret må være klart og vi må tenke samvirke på tvers. Justis- og beredskapsministeren har derfor blant annet igangsatt et viktig arbeid for å avklare ansvar og roller for samfunns sikkerhet og beredskap innenfor de ulike fagområdene. Dette vises i tabell 1. 7 i statsbudsjettet for 2014 Justis- og beredskapsdepartementet (Prop. 1 S (2014-2015)).

Statsministeren har ansvaret for å lede og koordinere regjeringens arbeid, både i regjeringskonferanser, møter i Regjeringens sikkerhetsutvalg (RSU) og i regjeringens beredskapsmøter. Statsministeren må se totalbildet, foreta vurderinger og støtte justis- og beredskapsministerens arbeid med å løfte beredskapen samlet sett. Alle som er ansatt ved statsministerens kontor har rådgivende funksjon for statsministeren i dette arbeidet. I tråd med regjeringsplattformen er derfor Statsministerens kontor styrket slik at rådgivningen til meg på dette området gir en bedre helhet, kunnskap og bevissthet. Dette vil også være viktig når jeg skal støtte Justis- og beredskapsministeren og koordinere regjeringens arbeid med å følge opp de punktene Riksrevisjonen har tatt opp i sin undersøkelsesrapport om Justis- og beredskapsdepartementets arbeid med samfunnssikkerhet og beredskap.

Som jeg har beskrevet i mine tidligere svar og som representanten Støre også gjengir i sitt spørsmål, omfatter sikkerhets- og beredskapselementet ved SMK

flere punkter: En økt beredskapsoppmerksomhet hos meg og regjeringskollegiet, statssekretærer med særskilt oppmerksomhet på beredskap og forebygging av radikaliserings og voldelig ekstremisme, økt kunnskap ved SMK gjennom korttidsengasjementer av sentrale fagpersoner på beredskap og et engasjement som spesialrådgiver som sikrer kapasitet til å gjøre vurderinger av overordnede, langsiktige og tverrgående spørsmål. Som nevnt innledningsvis vil den interne organiseringen og arbeidsfordelingen ved Statsministerens kontor avhenge av de til enhver tid løpende oppgaver og vurderinger, og det kan derfor skje endringer.

Regjeringen har gjort mye for å styrke beredskapen i det drøye halvannet året som har gått siden vi tiltrådte, en rekke tiltak er under gjennomføring og vi vurderer løpende nye tiltak. Vi har eksempelvis grepet fatt i tilsynsarbeidet. Både for å sikre at det blir gjennomført gode tilsyn og at tilsynsrapporter får en god oppfølging. Som en oppfølging av Helsetilsynets tilsyn med Justis- og beredskapsdepartementet våren 2014 er også tilsynsmetodikken endret slik at tilsyn ikke avsluttes før avvik er lukket og tilsynsrapportene er offentlige.

Det er fremdeles et stykke frem før samfunnssikkerheten og beredskapen er på det nivået vi ønsker. Sammen med resten av regjeringskollegiet og særskilt justis- og beredskapsministeren har jeg høy oppmerksomhet på å oppfylle vår målsetning om å gi våre borgere et trygt og godt samfunn.

SPØRSMÅL NR. 1020

Innlevert 26. mai 2015 av stortingsrepresentant Abid Q. Raja

Besvart 1. juni 2015 av utenriksminister Børge Brende

Spørsmål:

«Når tok Norges ambassadør i Riyadh opp de alvorlige menneskerettighetsbruddene mot Raif Badawis overfor den offentlige menneskerettighetskommisjonen i Saudi-Arabia, og hvilke andre skritt vil utenriksministeren ta for å legge press på Saudi Arabiske myndigheter vedrørende Badawis situasjon?»

BEGRUNNELSE:

I Aftenposten 18. mai kan vi lese om bloggeren Raif Badawi som ble dømt til 10 års fengsel og 1000 piskeslag for å ha fornærmet islam, og etter løslatelse er han ilagt reiseforbud. Badawi ble i utgangspunktet tiltalt for frafall fra Islam, noe man risikerer dødsstraff for i Saudi-Arabia. Badawi har nå vært i fengsel i mer

enn to år. Raifs advokat Waleed Abu al-Khair, har sittet fengslet i ett år. Han er dømt til 15 års fengsel på grunn av sitt arbeid for menneskerettighetene.

Flere internasjonale organisasjoner – blant annet PEN og Amnesty, arbeider aktivt mot Saudi-Arabia for å løslate Badawi. Utenriksminister Børge Brende (H) har vært tydelig på at Norge jobber for bekjempelse av tortur og dødsstraff, for å verne om ytringsfriheten og for å beskytte menneskerettighetsforkjempere, og at Norge har protestert mot dommen mot Badawi og iverksettelsen av denne en rekke ganger. I den forbindelse viser undertegnede til Dokument nr. 15:895 (2013-2014) og Dokument nr. 15:450 (2014-2015), hvor det fremkommer at regjeringen ved statssekretær Høglund tok opp bekymringene vedrørende Badawis situasjon da han møtte Saudi Arabias Human Rights Commission i Riyadh 6. mai 2014. I Dokument nr.

15:450 (2014-2015), kommer det også frem at det har vært kontakt både med den Saudi Arabiske ambassaden i Badawis sak og at Norges Ambassadør i Riyadh vil fremføre en tilsvarende protest overfor den offentlige menneskerettighetskommisjonen i Saudi-Arabia. Undertegnede mener det er viktig at Norge bidrar kontinuerlig med en tydelig stemme i denne og liknende saker overfor saudiske myndigheter.

Svar:

Menneskerettighetssituasjonen i Saudi-Arabia gir grunn til bekymring, og Norge oppfordrer konsekvent Saudi-Arabia til å etterleve landets internasjonale menneskerettighetsforpliktelser.

Norge har tatt opp Raif Badawis situasjon en rekke ganger med saudiske myndigheter. Saken var tema i Utenriksdepartementets møte med den saudiske ambassaden i Oslo i januar samt nevnt spesifikt i statssekretær Bård Glad Pedersens innlegg i FNs menneskerettighetsråd 2. mars. Hans situasjon ble også tatt opp

av statssekretær Pedersen da Norge i april i år møtte en delegasjon fra det saudiarabiske Shurarådet. Videre hadde den norske ambassaden i Riyadh 4. mai et møte med den offentlige saudiske menneskerettighetskommisjonen om saken. Jeg har også gitt min støtte til Amnesty Internationals kampanje for løslatelse av Badawi. Da Badawis kone, Ensaf Haidar, besøkte Norge 19. mai, ble hun tatt imot i Utenriksdepartementet av statssekretær Morten Høglund.

Forrige landgjennomgang av Saudi-Arabia i FNs menneskerettighetsråd fant sted i 2013. Saudi-Arabia aksepterte da en norsk anbefaling om å fjerne alle hindre for ytringsfrihet og sikre bevegelsesfrihet for menneskerettighetsforsvarere. Disse forpliktelsene følger vi opp overfor saudiske myndigheter.

Norge vil fortsette å følge utviklingen på menneskerettighetsfeltet i Saudi-Arabia tett, spesielt når det gjelder respekt for ytringsfriheten og beskyttelse av menneskerettighetsforsvarere. Vi vil fortsette å ta opp Badawis sak med saudiske myndigheter i relevante sammenhenger, og gjenta oppfordringen om at Raif Badawi må løslates.

SPØRSMÅL NR. 1021

Innlevert 26. mai 2015 av stortingsrepresentant Ove Trellevik

Besvart 5. juni 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen

Spørsmål:

«Vil regjeringen vurdere å samordne eller overføre ansvaret fra Fylkeskommunene til Staten for å sikre at både komfort, sikkerhet, ytelse, miljø- og teknologiutvikling ivaretas på en måte som maksimerer samfunnets nytte fremfor at den enkelte Fylkeskommune kan sub-optimalisere?»

BEGRUNNELSE:

Norsk maritim næring er i krevende farvann etter flere år med positiv utvikling og høye oljepriser. Antall selskapsatte har økt både i rederiene og i næringen generelt og teller nå ca. 110 000. Norske rederier bidrar med ca. 100 mld i verdiskapning, og Norge er verdens 6. største skipsfartsnasjon. Vi har 1800 skip og rigger i arbeid og aktivitet rundt om i verden. Fartøylene er blitt svært avanserte og vi er verdensledende på mange områder. Rederiforbundets konjunkturrapport er på mange måter dyster lesing. De forventer betydelig forverring i offshore markedet. Næringen forventer et betydelig

svakere marked, og en mer krevende internasjonal konkurranse i tiden som kommer.

Regjeringen har allerede i inneværende budsjett levert på områder som rederiforbundet og næringen har etterspurt. Eierskapspolitikken er bedret ved at formuesskatten er redusert. Arbeidslivspolitikken en bedret, og gir rom for bedre utnyttelse av arbeidskraft. Rederiskatteordningen er videreført, og for første gang på 8 år er taket på nettolønnsordningen justert. Det norske flagg er styrket ved at sjøfartsdirektoratet er blitt døgnbemannet noe næringen har etterlyst. I tillegg arbeides det med tiltak for å få mere transport av gods fra vei til sjø.

Vi bør også diskutere om Staten i større grad burde tatt et ansvar for fergetrafikken og annen persontrafikk til sjøs. Dette for å koordinere og sikre nasjonale krav til miljøpåvirkning, ytelse og komfort for passasjerer, og som pådriver for innovasjon og styrking av konkurransekraften til norsk maritim industri.

Slik det er i dag er det opp til den enkelte fylkeskommune å sette krav til hurtigbåt og fergemateriell. I de aller fleste tilfelle blir det pris som blir utslags-

givende for valg av leverandør av ferge tjenester. I tillegg har fergerederiene fusjonert slik at det er relativt få aktører, mens man på innkjøpssiden fremdeles har en rekke fylkeskommuner som kjøper. Når innkjøpene er organisert slik utnytter det offentlige ikke sin innkjøpsmakt og sine muligheter optimalt. Debatten handler ikke om fylkeskommunene sine oppgaver, men hvordan organisere kjøp av maritime transporttjenester på en optimal måte for samfunnet.

Etter min oppfatning bør fylkeskommunene og staten i større grad etterspørre morgendagens teknologiske løsninger. Dette gjelder både skrog og fremdriftsteknologi. På den måten kan vi styrke den maritime næringen til å ligge først i den teknologiske utviklingen. I tillegg vil det gi positiv effekt på den maritime landindustrien når ellers den maritime næringen seiler i motvind. Det offentlige har allerede tilskuddsordninger som kan nyttes. Hadde Staten hatt dette ansvaret kunne man i dårlige tider benyttet innkjøpsmakten til å være innovasjonsdriver for å ta i bruk ny maritim teknologi. Dette ville ha fremmet den maritime næringen.

I valgkampen tok Høyre til ordet for at flere av fylkesvegene måtte overføres fra Fylkeskommunene til Staten. Fordelene er mange. Tiden er moden for å diskutere om staten bør overta deler av dette veinettet med tilhørende fergetraffikk.

Svar:

Ferjene er en viktig del av veisystemet. Regjeringen er opptatt av at vi skal skape et stadig bedre veisystem, inklusiv ferjer og bruer/tunneler. Dette arbeidet handler både om å ha et godt ferjetilbud, og om å erstatte ferjer med bru/tunnel på egnede steder. Til sistnevnte er ordningen med ferjeavløsningsmidler et viktig virkemiddel for både fylkesveier og riksveier.

Jeg er generelt opptatt av at vi skal få mer igjen for skattebetalernes penger. Kostnadsveksten innen samferdselssektoren har vært stor på mange områder, både innen nybygging og drift. Det er derfor naturlig at vi vurderer muligheter for bedre organisering av innkjøpssiden og strategi for kjøp av ferjetjenester. Det handler blant annet om håndtering og prising av risiko.

Statens vegvesen har derfor satt i gang et arbeid som skal utrede og vurdere tiltak for å bidra til å utvikle ferjemarkedet på lengre sikt. Dette er et arbeid som kan komme både riksvei- og fylkesveiferjesamband til gode.

Fylkeskommunene har ansvar for fylkesveiferjer som for fylkesveier. Kjøp av ferjetjenester har i dag mange fellestrekk, på tvers av forvaltningsnivåer. Statens vegvesen og fylkeskommunene har de siste par årene samarbeidet om kontraktsmal og kontraktsoppløp. Statens vegvesen vil videreføre dette arbeidet.

En eventuell omlegging av innkjøpsordningen for ferjetjenester vil naturlig måtte ses i sammenheng med den pågående kommunereformen.

SPØRSMÅL NR. 1022

Innlevert 26. mai 2015 av stortingsrepresentant Eva Kristin Hansen

Besvart 2. juni 2015 av klima- og miljøminister Tine Sundtoft

Spørsmål:

«Regjeringen arbeider nå med en stortingsmelding om naturmangfold, og med en sak til Stortinget om nytt bestandsmål for ulv. Ettersom ulv er en del av norsk natur regner vi det som naturlig at spørsmålet om nytt bestandsmål for ulv blir behandlet i den kommende meldingen om naturmangfold.

Kan statsråden bekrefte dette?»

Svar:

Det ble høsten 2014 utarbeidet et faggrunnlag, avholdt en rekke høringsmøter og åpnet for skriftlige innspill til dette arbeidet. Dette vil være et viktig grunnlag når det skal tas endelig stilling til den fremtidige forvalt-

ningen av ulv. Som jeg tidligere har redegjort for i flere sammenhenger, blant annet i mitt svar av 13. mars 2015 på tilsvarende spørsmål fra representanten Terje Aasland, skal saken om bestandsmål for ulv og ulvesonen frem for Stortinget i 2015. Regjeringen har ikke konkludert med i hvilken form dette vil skje.

SPØRSMÅL NR. 1023**Innlevert 26. mai 2015 av stortingsrepresentant Ruth Grung****Besvart 4. juni 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«Under interpellasjonen om barn og overvekt viste ministeren til at han hadde gitt oppdrag til Helsedirektoratet om å gå gjennom finansieringsordningene for bl.a. å vurdere mulige utviklingsbehov knyttet til å få til bedre samarbeidsløsninger mellom sykehusene og kommuner, samt at foreldre til overvektige barn ikke har de samme rettighetene som andre diagnosegrupper til stønadsdager som gjør det vanskelig å gjennomføre familiebasert adferdsbehandling.

Hvilken tilbakemelding har ministeren fått?»

BEGRUNNELSE:

Under interpellasjon om barn og overvekt den 19. mars ble det vist til at familiebasert adferdsbehandling har gitt svært lovende behandlingsresultater til barn og unge med alvorlig overvekt. Poliklinikkene som tilbyr denne behandlingen mangler ressurser til å gi tilstrekkelig opplæring av helsesøstre og andre helsearbeidere i primærhelsetjenesten. Det får konsekvenser for kvaliteten, helheten og effekten av behandlingen, men også muligheten til kompetanseheving slik at kommunene blir bedre på tidlig intervensjon og forebygging av sykkelig overvekt, spesielt blant barn og unge.

Foreldre til overvektige barn har ikke de samme rettighetene til økt antall stønadsdager som andre diagnosegrupper. Det gjør det vanskelig å drive familiebasert adferdsbehandling, hvor pasient og familie skal møte én time én gang i uken i 17 uker. Det er heller ikke hjemmel til å bruke opplæringspenger til denne type behandling. Det er utfordrende å få fri fra arbeid for å gjennomføre behandlingen der hele familien må involveres for å få til endring.

Helseministeren svarte at han hadde gitt Helsedirektoratet et oppdrag om å gå igjennom finansieringsordningene som vil gi bedre samarbeidsløsninger mellom sykehusene og kommunene, samt utfordringene med stønadsdager og opplæringspenger.

Svar:

Jeg vil innledningsvis understreke at helsepersonell i spesialisthelsetjenesten har plikt til å gi den kommunale helse- og omsorgstjenesten råd, veiledning og opplysninger om helsemessige forhold som er påkrevet for at den kommunale helse- og omsorgstjenesten skal kunne løse sine oppgaver, jf. spesialisthelsetjenesteloven § 6-3.

Helsedirektoratet har i 2015 fått i oppdrag å foreta en gjennomgang av finansieringsordningene i spesia-

listhelsetjenesten, herunder knyttet til aktuelle samarbeidsløsninger med kommunehelsetjenesten, med sikte på å identifisere mulige utviklingsbehov. Helse- og omsorgsdepartementet har nylig mottatt denne rapporten. Rapporten redegjør for relevante problemstillinger og avveininger knyttet til forholdet mellom finansieringsordninger og samarbeidsløsninger mellom sykehus og kommuner. Det må arbeides videre med disse spørsmålene før det kan sies noe mer om mulige utviklingsbehov for finansieringsordningene knyttet til samarbeidsløsninger mellom sykehus og kommuner. Dette må også ses i sammenheng med prinsippene for styring og finansiering av kommunesektoren, dagens veiledningsplikt og om det evt. er andre virkemidler som er mer relevante for å understøtte samarbeidsløsninger.

Spørsmålene om stønadsdager og opplæringspenger ligger under Arbeids- og sosialministerens ansvarsområde. Helse- og omsorgsdepartementet har derfor forelagt spørsmålet for arbeids- og sosialministeren som har oversendt følgende svar:

“Folketrygden kan erstatte foreldres tapte arbeidsinntekt i forbindelse med arbeidsfravær på grunn av sykdom hos barn (folketrygdloven kapittel 9). Ytelser etter kapittel 9 beregnes som sykepenger. For rett til sykepenger er det en forutsetning at vedkommende har et inntektstap på minst 20 prosent (§ 8-13). 20 prosent tilsvarer en arbeidsdag i uken. Dersom den tiden man er borte fra jobben medfører et inntektstap på mindre enn 20 prosent, gis det i utgangspunktet ikke rett til stønad.

Omsorgspenger (“sykt-barn-dager”) etter §§ 9-5 og 9-6 og opplæringspenger etter § 9-13 ytes ved sykdom hos barn. I henhold til praksis i Arbeids- og velferdsetaten kan fedme som sådan regnes som en sykdomsdiagnose. Imidlertid vil en diagnose i seg selv i utgangspunktet ikke være tilstrekkelig til å gi rett til stønad. Tilstanden/sykdommen må ha konsekvenser for funksjonsnivået. Når det gjelder fedme, vil det i så fall være snakk om betydelig overvekt som enten gir funksjonsnedsettelse i seg selv eller som har medført følgetilstander som i seg selv gir funksjonsnedsettelse. Ofte vil det være en kombinasjon av fedme og følgetilstander. For at foreldre skal ha rettigheter i forhold til barn med fedme, må det altså foreligge betydelig overvekt som gir problemer for barnet i form av nedsett funksjon og/eller følgetilstander.

Opplæringspenger etter folketrygdloven § 9-13

Opplæringspenger etter folketrygdloven § 9-13 ytes til personer med omsorg for barn med funksjonshemming eller langvarig sykdom som gjennomgår opplæring ved godkjent helseinstitusjon eller deltar på foreldrekurs ved et offentlig spesialpedagogisk kompetansesenter. Det er et vilkår at opplæringen er nødvendig for at medlemmet skal kunne ta seg av og behandle barnet. Det er også et vilkår at det foreligger en funksjonshemming eller en langvarig sykdom.

Dersom overvekten er av en slik art at den kan regnes som sykdom med påfølgende nedsatt funksjon, vil man kunne få rett til opplæringspenger dersom kurset har en varighet på minst en dag i uken og vilkårene for øvrig er oppfylt. Ved vurderingen av tapt arbeidsinntekt vil nødvendig reisetid til og fra kurset også kunne regnes med. Totalt sett må inntekten være redusert tilsvarende en arbeidsdag per uke for at det skal kunne innvilges opplæringspenger. Dersom kurset har en kortere varighet enn en normal arbeidsdag, vil dette vilkåret ikke være oppfylt.

Omsorgspenger (“sykt-barn-dager”) etter folketrygdloven § 9-5 og § 9-6

Arbeidstaker som har omsorg for barn, kan få omsorgspenger dersom man på grunn av barnets sykdom må delta på ulike oppfølgingsmøter med for eksempel lege, fysioterapeut, annet helsepersonell osv. Dette

fremgår av folketrygdloven § 9-5 første ledd bokstav d. Det ytes 10 stønadsdager per arbeidstaker, 15 dager ved omsorg for mer enn to barn. I de tilfellene hvor man er borte fra arbeid noen timer per dag, men ikke så mye som 20 prosent, må den enkelte arbeidstaker avtale med sin arbeidsgiver om halve dager kan brukes.

Etter folketrygdloven § 9-6 andre ledd kan det ytes et tillegg av 10 stønadsdager ved omsorg for kronisk syke eller funksjonshemmede barn (utvidet rett til omsorgspenger). For å få utvidet rett til omsorgsdager må sykdommen falle inn under noen av sykdommene som er nevnt i forskrift til denne bestemmelsen (F25.03.1997 nr. 263), og lidelsen medfører en markert høyere risiko for at foreldrene får fravær fra arbeidet for å ta seg av barnet når det er sykt. Overvekt er ikke på listen over sykdommer i forskriften.

Arbeids- og velferdsdirektoratet har opplyst at det er få saker hvor overvekt har vært tema. Det har vært enkelte saker hvor det har vært søkt om utvidet rett etter folketrygdloven § 9-6. I disse sakene har det vært gitt avslag med den begrunnelse at fedme ikke faller inn under noen av sykdommene som er opplistet i den aktuelle forskrift, og heller ikke kan regnes som «andre betydelige kroniske sykdommer og funksjonshemninger» i forskriftens punkt 27.

Det er per i dag ikke planlagt endringer i overnevnte regler.”.

SPØRSMÅL NR. 1024

Innlevert 27. mai 2015 av stortingsrepresentant Sonja Mandt

Besvart 4. juni 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

«Når planlegger statsråden at Stortingets vedtak blir iverksatt gjennom ny forskrift, og hvordan sørger departementet for at nye aktører får reell tilgang til e-resepter?»

BEGRUNNELSE:

Innføring av nettapotek skal gi enklere liv for norske pasienter og flere valgmuligheter gjennom økt konkurranse. Til tross for at Stortinget allerede 16. februar 2014 besluttet at det skulle åpnes for nettapotek, er nye forskrifter ikke sendt på høring.

For å sikre etablering av nye apotekaktører og gode nettapotekløsninger, er det vesentlig at aktørene får tilgang til e-resepter. Tilsynelatende er det ikke sørget

for at Helsedirektoratet har kapasitet til å godkjenne nye apotekprogramvare for tilkopling til reseptformidleren. Dette skaper i praksis en monopolsituasjon for dagens apotekaktører. (les: de tre store kjedene), da det eneste godkjente apoteksystem i dag leveres av Apotekforeningens heleide selskap.

Svar:

Apotekforskriften § 41 annet ledd sier at apotek ikke kan sende reseptpliktige legemidler utenfor apotekets naturlige geografiske kundeområde. Dagens løsninger for nettapotek i Norge er derfor primært begrenset til salg av reseptfrie legemidler og såkalte handelsvarer.

Jeg ønsker å endre regelverket for å åpne for etablering av nettapotek i Norge, og ta sikte på å sende

forslag til regelverksendring på høring med sikte på ikrafttredelse fra 1. januar 2016. Bruk av nettapotek skal skje under betryggende forhold, og må reguleres slik at pasientene sikres god informasjon og at forsendelsen er sikker. Høringsnotatet vil ta utgangspunkt i en utredning fra Statens legemiddelverk.

Etablering av rasjonelle nettapotek krever også tekniske tilpasninger i e-resept-løsningen. Uten slike tilpasninger må nettapotek baseres på manuelle oppslag i e-resept, der en apotekansatt gjør oppslaget. Jeg

vil gi Helsedirektoratet i oppdrag å gjennomføre en planleggingsfase i løpet av 2015 med sikte på å gjennomføre endringer i e-resept for å legge til rette for effektive nettapotekløsninger som samtidig ivaretar sikkerhet rundt helseopplysninger. I planleggingsfasen skal direktoratet starte dialog med Apotekforeningen og eventuelt andre potensielle aktører innenfor nettapotek, ta ned usikkerhet rundt løsning og planlegge gjennomføring av endringer i e-resept.

SPØRSMÅL NR. 1025

Innlevert 27. mai 2015 av stortingsrepresentant Olaug V. Bollestad

Besvart 2. juni 2015 av barne-, likestillings- og inkluderingsminister Solveig Horne

Spørsmål:

«Hva vil statsråden gjøre for å sikre at barn og unge med nedsatt funksjonsevne og særlig store hjelpebehov får gode vilkår for planlegging og gjennomføring av sommerleirer, tilbud som er av uvurderlig betydning for den enkelte som i sin hverdag har svært begrensede muligheter?»

BEGRUNNELSE:

20. mai mottok funksjonshemmedes organisasjoner svar på sine søknader om støtte til sommerleir 2015. Dette er arrangement som skal gjennomføres i løpet av sommerferien 2015. Her er det store krav til planlegging og tilrettelegging. Avtaler med leirsteder må være på plass lang tid i forveien. Det trengs tilstrekkelig med assistenter og ledsagere, og ikke minst må målgruppen ha muligheter for å forberede seg som alle oss andre.

Organisasjonenes sommerleirer er en fin måte å treffe andre i samme situasjon. De fungerer som avlastning for foreldre, og lar barn og unge få utfordre og utfolde seg. Dette er både viktig og riktig, og ikke minst populære tiltak for den enkelte det gjelder.

Leirene er et stort økonomisk løft for organisasjonene. Det sier seg selv at små organisasjoner med små ressurser tar sjanser når de planlegger kostnadskreven arrangement uten å være sikret finansiering. Dette er noe som skaper uro og usikkerhet.

Dessverre er det de to siste årene det er blitt slik. I 2014 mottok organisasjonene svar på tilskudd til sommerens arrangement først i mai. Det ble lovet bot og bedring fra Bufdir som forvalter ordningen, likevel har det samme gjentatt seg for 2015.

For 2015 brukte Barne-, likestilling- og inkluderingsdepartementet flere måneder på å beslutte regelverk. Ordningen ble dermed ikke utlyst for i februar 2015, og først like før pinse mottak organisasjonene svar på søknader. Dette er kritikkverdig.

Svar:

Jeg vil først si at det er veldig viktig for meg at barn, og særlig barn med store utfordringer og deres familier har et godt tjenestetilbud. Regjeringen arbeider kontinuerlig med forenkling av regelverk og prosedyrer for søknad om tilskudd. I den forbindelse ble det besluttet at en øremerket tilskuddsordning til CP-foreningen til ferietilbud til voksne skulle overføres fra Helse- og omsorgsdepartementet til Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementets tilskuddsordning kapittel 847.70 Tilskudd til funksjonshemmedes organisasjoner. Overføringen skulle skje med virkning fra 2015. Samtlige midler for 2015 er nå fordelt av Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet. Det mest naturlige var å legge de overførte midlene inn i ordningen med sommerleir for barn og unge med nedsatt funksjonsevne med særskilt store hjelpebehov i regi av funksjonshemmedes organisasjoner. Overføringen medførte at det måtte foretas noen endringer i tilskuddregelverket. Dette medførte at nytt regelverk først ble klart i februar 2015.

For 2016 vil vi ha vedtakene om tilskudd klar i god tid før sommeren. Organisasjonene vil ha god tid til å planlegge sommerleirtilbudet som det blant deltakerne blir satt stor pris på.

SPØRSMÅL NR. 1026**Innlevert 27. mai 2015 av stortingsrepresentant Olaug V. Bollestad****Besvart 4. juni 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«Hva vil statsråden gjøre for at forskriftene hos HELFO samsvarer med den behandlingen som faktisk gjøres og foreslås av fagfeltet, slik at pasienten får refundert sine medisiner?»

BEGRUNNELSE:

En historie fra et av våre sykehus. En ung kvinne, 44 år, mor og i full jobb får en type lungekreft. Hun har aldri røkt, levd sunt og er egentlig ikke noen risikoperson for denne sykdommen.

Hun kommer fort under god behandling og har bare gode opplevelser med helsevesenet. Hennes sykehus har kontakt både med det regionale universitetssykehuset, som igjen har kontakt med Radiumhospitalet i Oslo, og behandling blir foreskrevet.

Hun er heldig og er blant de 5 % som kan og bør bruke Xalkori som førstevalgbehandling, og ikke cellegift som førstevalgbehandling.

Dette gjør at kvinnen kan være raskere i jobb, og vil ikke trenge sykehusinnleggelse med de kostander dette innebærer.

Hun får dekket 90 % av behandlingen av HELFO, men sitter likevel igjen med en kostnad på ca. 6 000 kroner i måneden på denne medisinen.

Inntil nå er denne medisinen bare brukt som livsforlengende behandling, men dette vil bli endret.

HELFO forholder seg til gjeldene forskrifter, men forskriftene følger ikke det som fagfeltet bruker som standardbehandling, og kostandene blir lagt på pasientene som har krevende situasjoner i utgangspunktet.

Svar:

Jeg har ikke anledning til å ta stilling til enkeltsaker, og kan derfor kun orientere om bruk og finansiering av Xalkori på et generelt grunnlag.

Xalkori er godkjent av det europeiske legemiddelbyrået (EMA) til behandling av voksne med en type lungekreft som kalles ikke-småcellet lungekreft, der

sykdommen skyldes en spesiell endring eller defekt i et gen som kalles anaplastisk lymfomkinase (ALK).

Xalkori har godkjent bruksområde dersom sykdommen er i et langtkommet stadium og tidligere behandling ikke har hjulpet til å stoppe sykdommen (2. linjebehandling).

I henhold til nasjonale retningslinjer anbefales Xalkori til bruk som andrelinjebehandling. Dersom et legemiddel brukes utover godkjent bruksområde er det ofte slik at det ikke foreligger tilstrekkelig kunnskap om behandlingens nytte og risiko, dette vil i mange tilfeller være å anse som utprøvende behandling.

Xalkori ble godkjent (markedsføringstillatelse) i Norge i 2012 til bruk på ovennevnte bruksområde. Statens legemiddelverk har vurdert søknad om forhåndsgodkjent refusjon etter blåreseptforskriften § 2 for dette legemidlet, og deres vurdering var at det ikke er sannsynlighetsovervekt for at behandling med Xalkori oppfyller kriterier for forhåndsgodkjent refusjon. Det antas at behandlingens nytte ikke står i et rimelig forhold til den behandlingsmessige verdi. Søknaden om forhåndsgodkjent refusjon ble derfor avslått.

Xalkori kan imidlertid refunderes etter individuell søknad dersom vilkårene for individuell refusjon er oppfylt. Jeg har vært i kontakt med Helsedirektoratet, som har opplyst meg om at på bakgrunn av ny vitenskapelig dokumentasjon som ble lagt frem i desember 2014, ble det åpnet for å gi stønad til bruk av Xalkori også som førstelinjebehandling. Helsedirektoratet opplyser at det derfor gis stønad til både første- og andrelinjebehandling av ALK-positiv, ikke-småcellet lungekreft, etter følgende vilkår:

«Det gis stønad kun til ALK-positiv avansert ikke-småcellet lungekreft som andrelinjebehandling, og som førstelinjebehandling dersom det er særlige grunner til at relevante forhåndsgodkjente legemidler ikke kan brukes.»

Tall fra Helsedirektoratet viser at det så langt i 2015 er gitt stønad til Xalkori til 20 personer, Direktoratet opplyser videre at det ble gitt enkelte avslag på søknaden før 2015.

SPØRSMÅL NR. 1027**Innlevert 27. mai 2015 av stortingsrepresentant Iselin Nybø****Besvart 3. juni 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen****Spørsmål:**

«Er statsråden enig i at innelåsning på glattcelle i tre døgn innebærer et brudd på menneskerettighetene, og hva vil statsråden gjøre for å sikre at det i fremtiden ikke forekommer menneskerettighetsbrudd ved ulovlig bruk av politiarrest?»

BEGRUNNELSE:

Aftenposten skriver 25. mai om en 18-åring som ble innelåst på glattcelle (politiarrest) i tre døgn etter å ha tilstått et tyveri for verdier av kr. 4900,-. Undertegnede stiller seg uforstående til at politiet velger å beholde en person ulovlig i politiarrest fordi han har stålet gjenstander for en så lav sum, særlig tatt i betraktning at vi nå har en rettskraftig dom på at dette innebærer brudd på menneskerettighetene. Det vises til at Oslo tingrett fastslo i juni i fjor at glattcellebruken i Norge bryter med menneskerettighetene. Dommen er nå rettskraftig. Likevel ser vi eksempler på at menneskerettighetene brytes, nettopp ved for lange opphold i politiarresten.

Norske myndigheters bruk av glattcelle har vært omdiskutert og kritisert både i Norge og internasjonalt i flere tiår. Det vises i den forbindelse til representantforslag fra Abid Q. Raja, Sveinung Rotevatn og undertegnede (Dokument 8:20 L (2013-2014)) om innstramming av bruken av glattceller. Da saken ble debattert i Stortinget uttalte statsråden at han delte «bekymringen over at et for stort antall pågrepne og varetektsfengslede sitter for lenge i politiets arrester». Statsråden viste imidlertid til at det var viktig «å ha i bakhodet de tunge hensynene som ligger til grunn for at personer skal kunne pågripes og holdes i varetekt. Vi har de senere årene hatt en betydelig vekst i alvorlige, straffbare handlinger begått av utenlandske statsborgere, der varetektsfengsling regelmessig fremstår som et nødvendig grep i straffeforfølgningen.»

Eksemplet som Aftenposten trekker fram gjelder imidlertid ikke en grov, straffbar handling, der varetektsfengsling fremstår som nødvendig for å beskytte samfunnet.

Svar:

Langvarig isolasjon kan i særlige tilfeller være i strid med Den europeiske menneskerettighetskonvensjonen (EMK) artikkel 3 om vern mot tortur og annen umenneskelig behandling. Isolasjon i politiarrest (glattcelle) over noen få dager er imidlertid ikke i strid med denne bestemmelsen.

I begrunnelsen for spørsmålet er det vist til Oslo tingretts dom fra 2. juni 2014. I dommen er det lagt til grunn at bruk av politiarrest kan anses som et inngrep i retten etter EMK artikkel 8 til respekt for privatliv og familieliv. Tingretten viste til at innsatte i politiarrest er avskåret fra kontakt med andre innsatte og besøk utenfra, og at dette er et inngrep i den innsattes rett til privatliv etter nevnte bestemmelse. Videre la tingretten til grunn at det kan gjøres inngrep i retten til privatliv etter bestemmelsens annet ledd, dersom det er nødvendig for å oppklare kriminalitet, inngrepet har hjemmel i lov, og er forholdsmessig.

Et inngrep må være forankret i nasjonalt regelverk, og forholdsmessig i det enkelte tilfelle. Departementet ser på regelverket med hensyn til om det er godt innrettet, og med tanke på å redusere tiden i politiarrest og isolasjonsvirkningene for den innsatte. Kort tid etter at Oslo tingrett avsa sin dom 2. juni 2014, ga både riksadvokaten og Politidirektoratet midlertidige retningslinjer om bruken av politiarrest.

Jeg er fortsatt bekymret over at et for stort antall pågrepne og varetektsfengslede sitter for lenge i politiarrest. At personer sitter mer enn 48 timer i politiarrest, har vært et problem i mange år. Tall fra Politidirektoratet viser at det i 2009 var 3 539 slike tilfeller, og at tallet steg til 4 250 i 2013. Bortsett fra en nedgang i 2011, var det en økende tendens i denne perioden. I 2014 gikk tallet derimot ned til rundt 3 440, hvorav 994 i 3. tertial. Av de 994 satt 781 fra 48 til 72 timer.

Som jeg sa i Stortinget 10. juni 2014 under debatt av forslag fra representantene Raja, Rotevatn og Nybø (Dokument 8:20 L (2013-2014)), vil det viktigste tiltaket være å få på plass et tilstrekkelig antall fengselsplasser. Regjeringen har fremmet Prop. 92 LS (2014-2015) Endringer i straffegjennomføringsloven

(straffegjennomføring i annen stat), samtykke til inn-gåelse av avtale med Nederland av 2. mars 2015 om bruken av et fengsel i Nederland og endringer i statsbudsjettet 2015, som er til behandling i Stortinget nå. Dersom Stortinget godkjenner avtalen om leie av fengselsplasser i Nederland, vil 242 plasser med ny kapasitet kunne tas i bruk fra ca. 1. september i år. Dette vil kunne avhjelpe kapasitetsbehovet på kort sikt. I tillegg

fremmet Regjeringen i fjor Meld. St. 12 (2014-2015) Utviklingsplan for kapasitet i kriminalomsorgen som også er til behandling i Stortinget. Denne vil kunne bidra til å løse kapasitetsproblemene på lengre sikt.

Jeg legger til grunn at politimesterne sørger for å følge opp retningslinjene fra Riksadvokaten og Politidirektoratet.

SPØRSMÅL NR. 1028

Innlevert 27. mai 2015 av stortingsrepresentant Tore Hagebakken

Besvart 4. juni 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

«Hva vil statsråden gjøre for at befolkningen og tilreisende i store deler av Oppland og Hedmark snart kan få en legehelikopterbase for å bedre akuttberedskapen?»

BEGRUNNELSE:

Det er store avstander til luftambulansebaser for befolkningstette deler av Oppland og Hedmark, som Mjøs-regionen, og i store hytteområder, som Trysil. Det er også mye gjennomgangstrafikk, turisme og fri-luftsaktiviteter. Disse delene av Innlandet er nå et av svært få områder i landet med så dårlig dekning, noe som har vært påpekte av regionale og lokale myndigheter ved flere anledninger.

Jeg vil vise til Norsk Luftambulanses dokument om «Kapasitet og basestruktur» der det blant annet står:

“At avansert akuttmedisin kommer raskt fram til pasienten, er vesentlig for å redde liv.”

“Luftambulansen representerer det høyeste medisinske kompetansenivået prehospitalt, og tilbyr både avansert diagnostikk og avansert medisinsk behandling. Luftambulansens legehelikoptre kan nå utilgjengelige plasserte pasienter, og raskt frakte dem til rett sykehus. Luftambulansen og den ordinære ambulansetjenesten representerer to ulike behandlingsnivå som utfyller hverandre. Det er derfor viktig at disse ikke settes opp mot hverandre slik de ofte gjør når disse tjenestene diskuteres.”

Det er på høy tid at Innlandet får en legehelikopterbase som dekker de nevnte områdene, og som samtidig kan avlaste andre områder ved behov.

Alle som jobber i ambulansetjenesten gjør sitt beste, men likevel framstår det som åpenbart at det trengs et legehelikopter i tillegg i de deler av Innlandet som ikke har dette i nødvendig nærhet i dag. Det er ingen grunn til at det lengre skal være et dårligere tilbud her enn ellers i landet.

Svar:

Det er de regionale helseforetakene og kommunene som har ansvar for å sikre befolkningen hjelp i akuttmedisinske situasjoner. Jeg har i forbindelse med spørsmålet innhentet redegjørelse fra Helse Sør-Øst RHF om etablering av helikopterbase i opptaksområdet til Sykehuset Innlandet HF.

Helse Sør-Øst RHF viser til at nye etableringer av luftambulansebaser bør bygge på analyser av behov og sees i sammenheng med øvrig organisering av spesialisthelsetjenesten som luftambulansetjenesten er en del av. Kommunehelsetjeneste (legevakt) og ambulansetjenesten utfyller hverandre som ledd i en kjede hvor alle leddene må fungere for at den akuttmedisinske kjeden skal være god. Både bilambulansetjenesten og luftambulansetjenesten spiller en viktig rolle i å sikre befolkningen god og likeverdig tilgang til akuttmedisinske tjenester.

En ny helikopterbase vil koste årlig mellom 40 og 50 millioner kroner med dagens materiell og bemanning. En slik kostnad må vurderes opp mot drift av døgnbemannede bilambulanse og andre prioriterte tjenester for befolkningen i regionen. Helse Sør-Øst RHF skriver i sin redegjørelse at de ikke kan se at det per i dag er påvist kapasitetsproblemer eller andre behov som tilsier at store offentlige ressurser bør benyttes til å etablere en ny helikopterbase i regionen.

Det er i dag ingen fastlagte krav til responstid for bilambulanse eller ambulanshelikopter. Responstid er imidlertid drøftet i St. meld. nr. 43 Om akuttmedisinsk beredskap (1999 – 2000). Her framgår det at det er et mål om at 90 prosent av landets befolkning skal nås av legebemannet ambulanse i løpet av 45 minutter.

Helse Sør-Øst RHF viser til at dagens totale ambulansedekning i Innlandet og i regionen er forsvarlig ut fra dagens krav til tjenesten, og de arbeider med å samordne tjenestetilbudet for å utnytte ressursene best mulig.

Driften av luftambulanshelikoptrene i Helse Sør-Øst er 100 prosent dekket av offentlige midler gjennom det regionale helseforetakets driftsbudsjett. Alt

helsepersonell ved luftambulansetjenesten er ansatt i helseforetakene i Helse Sør-Øst eller andre regioner.

Det foregår for tiden et prosjekt som skal beskrive modeller for bruk av lege- og spesialsykepleier utenfor sykehus i Helse Sør-Øst. Prosjektet leverer sin rapport til høsten og vil danne et godt grunnlag for å diskutere fremtidige modeller.

Avslutningsvis vil jeg nevne at det regjeringsoppnevnte Akuttutvalget vil levere sin innstilling i desember 2015. Utvalget har fått i mandat å beskrive et helhetlig system som skal ivareta befolkningens behov for trygghet ved akutt sykdom og skade. Luftambulansetjenesten inngår i utvalgets mandat.

SPØRSMÅL NR. 1029

Innlevert 27. mai 2015 av stortingsrepresentant Anette Trettebergstuen

Besvart 2. juni 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen

Spørsmål:

«Jernbaneverket (JBV) har i en rekke sammenhenger vektlagt at departementet har pålagt JBV å ikke øke de totale kostnadsrammene for utbyggingen av IC-triangelet, og at utbyggingen blir dyrere enn antatt et sted, må kostandene kuttes et annet sted.

Hva legger statsråden i dette pålegget, er det rom for økte kostander i IC-utbyggingen og likevel utbygging til Lillehammer i forhold til tidsplanen, og skal Ringeriksbanen også inngå i de totale kostnadsrammene eller tas utenfor IC-budsjettet?»

BEGRUNNELSE:

Det er avgjørende at dobbeltsporet på Dovrebanen blir bygget ut fra Eidsvoll til Hamar innen utgangen av 2012, og videre til Lillehammer i 2030 slik NTP legger opp til.

Svar:

Meld. St. 26 (2012-2013) Nasjonal transportplan 2014-2023 gir de overordnede føringer og målene for utviklingen av togtilbudet og moderniseringen av InterCity-strekningene. Tre milepæler står sentralt, milepæler som også er gjentatt i Samferdselsdepartementets budsjettproposisjon for 2015, Prop. 1 S (2014-2015). For det første fremgår det at det innen utgangen av 2024 skal bygges dobbeltspor fra Oslo til Hamar, Tønsberg og Seut/Fredrikstad. For det andre skal det

innen 2026 legges til rette for halvtimesavganger til/fra Skien og Sarpsborg, samt økt godskapasitet på Dovre- og Østfoldbanen. For det tredje skal videre planlegging av IC-strekningene til Lillehammer, Halden og Skien skje med sikte på ferdigstilling i 2030, og at endelig framdriftsplan for den videre utbyggingen bl.a. vil bli sett i sammenheng med de ulike utredninger som gjennomføres fram til rullering av transportplanen på jernbaneområdet. I NTP 2014-2023 som ble lagt frem av Stoltenberg II-regjeringen, er Ringeriksbanen kun prioritert med en beskjeden oppstart i siste del av planperioden. Ved behandlingen av stortingsmeldingen uttalte transport- og kommunikasjonskomiteen i Innst. S 450 (2012-2013) at Ringeriksbanen skal ha høy prioritet, og planlegges slik at prosjektet kan startes opp så tidlig som mulig i siste seksårsperiode. I brev fra Samferdselsdepartementet til Jernbaneverket av 20. desember 2013, ble det meddelt at Ringeriksbanen skal regnes som en av InterCity-strekningene på samme måte som strekningene Oslo-Skien, Lillehammer og Halden. I budsjettproposisjon for 2015 er det gjort nærmere rede for strategien for den videre planlegging og utbygging av IC-strekningene, herunder sentrale forhold som det er viktig at Jernbaneverkets tar hensyn til i den videre planlegging. Et av disse forholdene, som representanten Trettebergstuen refererer til, er at det er sentralt at de totale investeringskostnadene ikke øker, og at de foreløpige kostnadsrammene som ble utarbeidet i forbindelse med KVV/KS1 for de tre IC-strekningene Oslo – Lillehammer, Skien og Halden, vil være førende for det videre planarbeidet i Jernba-

neverket og for Samferdselsdepartementets oppfølging av prosjektet. I oppfølgingen av denne typen investeringsprosjekt er det sentralt å styre på dimensjonene kostnader, kvalitet/funksjonalitet og tid. IC-utbyggingen, med sitt samlede kostnadsanslag på godt over 100 mrd. kr, er et svært stort prosjekt. Jeg er opptatt av at prosjektet planlegges som en helhet slik at vi får mest mulig jernbane igjen for de midler vi er i gang med å bruke, og skal bruke de kommende årene. Det er derfor viktig med et sterkt kostnadsfokus i alle faser av dette prosjektet og for alle delprosjektene som inngår i utbyggingen. Kostnadene for Ringeriksbanen lå ikke inne kostnadsrammen for KVV/KS1 for IC-strekningene. Oppdaterte kostnadsanslag for dette prosjektet er utarbeidet gjennom det utredningsarbeidet som Jernbaneverket og Statens vegvesen har gjennomført i 2014

og 2015, og er anslått til om lag 20 mrd. kr. Ringeriksbanen skal følgelig ikke dekkes inn innenfor den kostnadsrammen som er anslått for de opprinnelige tre IC-strekningene. Prinsippet om at kostnadsrammen for Ringeriksbanen skal være førende for det videre planarbeidet, vil imidlertid også gjelde denne strekningen. Jeg mener at påpekningen av kostnadskontroll i IC-utbyggingen er viktig. Det er store uløste oppgaver i jernbanesektoren. Det må bevilges betydelig summer til drift og vedlikehold for å sikre en tilfredsstillende driftsstabilitet, og det er satt i gang utredninger for større investeringer både i det øvrige jernbanenettet og på godsterminaler som det kan være aktuelt å realisere de kommende årene. Kostnadsoverskridelser vil derfor kunne gå ut over muligheten til å realisere andre viktige prosjekter innenfor sektoren.

SPØRSMÅL NR. 1030

Innlevert 27. mai 2015 av stortingsrepresentant Geir Jørgen Bekkevold

Besvart 3. juni 2015 av barne-, likestillings- og inkluderingsminister Solveig Horne

Spørsmål:

«Statsråd Solveig Horne opplyste i Stortinget 20. mai 2014 at hun ville gjennomføre egne anbudsrunder i barnevernet, gjennom en (midlertidig) ordning med skjermet konkurranse fra 1. februar 2015 og 14 måneder framover. Denne konkurransen er nå avsluttet og 13 måneders kontrakter er inngått med ideelle aktører.

Kan statsråden gjøre rede for resultatet av konkurransen og hvor stor andel av det totale barnevernstilbudet som i dag drives av ideelle aktører i forhold til andelen på tidligere tidspunkt?»

Svar:

Jeg vil først slå fast at ideelle aktører er viktige samarbeidspartnere for det offentlige i tilbudet av helse- og sosialtjenester til befolkningen. Ideelle aktører har høy kompetanse og et stort engasjement, og bidrar til at barnevernet kan tilby institusjonsplasser tilpasset barns ulike behov.

Avtalene om faste plasser som utløp 31.1.2015 hadde ved utløpstidspunktet et omfang på 182 plasser. I inneværende kontraktperiode er det nå inngått avtale om 202 plasser.

Plassene for inneværende periode er inngått i to omganger. Det ble fra 1. februar 2015 inngått avtaler som omfattet 173 plasser. Det har i etterkant vært gjennomført en suppleringsanskaffelse der det er inngått

avtaler om ytterligere 29 plasser. Fra 1.6.2015 har Bufetat avtaler med ideelle aktører på totalt 202 plasser. Disse plassene har en varighet til 31.3.2016. Totalt har 12 organisasjoner med 17 ulike institusjoner fått avtale.

I 2014 stod kommersielt og ideelt privat barnevern for om lag 55 prosent av oppholdsdagene på institusjon. Dette var bruk av både faste plasser og avrop på rammeavtaler. De resterende 45 prosentene ble gitt i offentlige institusjoner. Fordelingen av oppholdsdager mellom kommersielle og ideelle institusjoner fordelte seg om lag 60 prosent i førstnevnte og 40 prosent i sistnevnte. Sammenlignet med tidligere år har den private andelen vokst fra 52 prosent til 54 prosent. Fordelingen mellom kommersielle og ideelle har holdt seg omtrent på samme nivå.

Representant Bekkevold er opptatt av hvor stor andel av det totale barnevernstilbudet som i dag drives av ideelle aktører i forhold til andelen på tidligere tidspunkt. Dette har jeg ikke statistikk på før 2015 er omme. Men det jeg allerede nå kan si er at det er inngått avtaler om flere faste plasser i ideelle institusjoner sammenlignet med forrige avtaleperiode. Hva som faktisk blir ideelle aktørers andel av oppholdsdager totalt i barnevernsinstitusjoner vil avhenge av barnas behov i løpet av avtaleperioden.

SPØRSMÅL NR. 1031**Innlevert 27. mai 2015 av stortingsrepresentant Geir Jørgen Bekkevold****Besvart 3. juni 2015 av barne-, likestillings- og inkluderingsminister Solveig Horne****Spørsmål:**

«Stortinget vedtok 13. november 2014 anmodningsvedtak nr. 15, og regjeringen opplyser i sitt forslag til revidert budsjett for 2015 at Bufdir skal utlyse et anbud forbeholdt ideelle aktører med kontraktsperiode på minimum 4+2 år.

Hvordan vil statsråden sikre at Stortingets vedtak om skjermede runder gjennomføres og at intensjonen om et fortsatt sterkt innslag av ideelle tjenester i barnevernet ivaretas, samt at tradisjonen for vekting av kvalitet som viktigere enn pris videreføres?»

BEGRUNNELSE:

En samlet familie- og kulturkomité har gjentatte ganger understreket verdien av ideelle aktørers bidrag i barnevernet, blant annet i forbindelse med behandlingen av representantforslag fra stortingsrepresentantene Toppe, Navarsete og Arnstad om å videreføre samarbeidsavtalen mellom staten og ideell sektor og om egne anbudsrunder for ideelle organisasjoner innen barnevernet, jf. Innst. 190 S (2013–2014) og Dokument 8:17 S (2013–2014):

«Komiteen mener at ideelle organisasjoner er med på å øke mangfoldet og sikre gode tilbud til barn og unge i barnevernssektoren, sammen med offentlige og private kommersielle aktører. Det er viktig å bevare dette mangfoldet og sikre at ideelle organisasjoner kan fortsette sitt arbeid. Komiteen er opptatt av at barn og unge i barnevernet skal få et godt tilbud, og viser til at arbeid i barnevernet er relasjonsbasert og dermed krever forutsigbarhet og kontinuitet. Komiteen ser behovet for gode vilkår og langsiktighet for de ideelle organisasjonene som tilbyr barnevernstjenester.»

Stortinget vedtok den 13. november 2014, i forbindelse med behandlingen av Dok.8:85 S(2013-2014) anmodningsvedtak nr. 15:

«Stortinget ber om at det våren 2015 utlyses nytt felles anbud på kjøp av faste barnevernsplasser for kommersielle og ideelle aktører. Forutsetningen for felles anbud er at det avklares en løsning for de ideelle aktørenes historiske pensjonsforpliktelser som følge av tidligere krav for å få levere barnevernstjenester. Dersom dette ikke er på plass, forutsettes det at det utlyses skjermet anbud for de ideelle i en tidsperiode på minimum 4 + 2 år. Hvis pensjonsutfordringene løses i avtaleperioden, gis det en gjensidig oppsigelsesmulighet som gir forutsigbarhet for begge parter.»

I regjeringens forslag til revidert budsjett for 2015 opplyses det at regjeringen har nedsatt et ekspertutvalg og avventer utvalgets konklusjon om de ideelle aktørenes historiske pensjonskostnader. Ekspertutvalgets

konklusjon vil trolig ikke foreligge før i 2016. Regjeringen vil derfor følge opp anmodningsvedtak nr. 15 ved å legge opp til at Bufdir utlyser skjermet anbud for de ideelle aktørene i en tidsperiode på minimum 4+2 år. Hvis pensjonsutfordringene løses i avtaleperioden, vil det gis en gjensidig oppsigelsesmulighet som gir forutsigbarhet for begge parter (Prop. 119 S(2014–2015) Tilleggsbevilgninger og omprioriteringer i statsbudsjettet 2015).

Det er bred politisk enighet om at dagens ideelle tilbud også innen barnevernet bør videreføres og at det er nødvendig å sikre at det ideelle innslaget ikke blir mindre enn i dag, men heller større. Undertegnede legger til grunn at volumet på antallet institusjonsplasser som legges ut i den kommende skjermede konkurransen er det samme som ved tidligere anskaffelser. Selv om Stortinget ikke har tallgitt institusjonsplassene i anmodningsforslaget, er det de faste plassene som skulle lyses ut våren 2015 det siktes til, og det spesifiseres altså at disse faste plassene skal forbeholdes ideelle aktører når situasjonen nå er som den er. Det er ikke i tråd med Stortingets intensjon dersom antallet plasser i den kommende skjermede konkurransen blir redusert. KrF forstår det slik at stortingsflertallet ønsker et økt eller videreført volumnivå på ideelle tjenester, og at kvalitet skal vektlegges sterkere enn pris ved kjøp av barneverntjenester.

Svar:

For regjeringen er ideelle aktører viktige samarbeidspartnere for det offentlige i tilbudet av helse- og sosialtjenester til befolkningen. Ideelle aktører har høy kompetanse og et stort engasjement, og bidrar til at barnevernet kan tilby et institusjonstilbud tilpasset barns ulike behov.

Bufdir er nå i starten av nye anskaffelser av institusjonsplasser i barnevernet. Det vil bli gjennomført to konkurranser i samme anskaffelsesprosess, hvor den ene konkurransen vil være forbeholdt ideelle aktører.

Avtalene som inngås i konkurransen forbeholdt de ideelle vil inneholde kjøps- og leveransegarantier. Kontraktene med de ideelle aktørene vil på denne måten bidra til redusert risiko knyttet til deres drift av barneverntjenester. I konkurransen som rettes mot både kommersielle og ideelle private aktører, vil det kunngjøres rammeavtaler uten kjøpsgaranti. Tildeling av kontrakter i den skjermede konkurransen vil skje for forhandlinger starter i den åpne konkurransen. De ideelle kan som tidligere delta i begge konkurranser.

Jeg legger til grunn at innretningen på anskaffelsen i de to konkurransene vil sikre skjerming av de ideelle aktørene ved å gi denne gruppen prioritet i den avtale-typen som sikrer mindre risiko i driften.

Det er imidlertid ingen garanti for at antall plasser hos ideelle aktører i barnevernet blir på tilsvarende nivå som i dag. Dette har sammenheng med at det har vært endringer i flere vesentlige forhold de senere år som vil påvirke behovet for institusjonsplasser i neste kontraktsperiode. Det har vært noe nedgang i behovet for institusjonsplasser. Dette kan ventes å fortsette som en følge av at det nå settes i gang forsøk i noen utvalgte kommuner som får større finansieringsansvar og større ansvar for å velge tiltak for det enkelte barn. Erfaringene fra inneværende periode for rammeavtaler, viser også at avtalene har hatt et vesentlig større omfang enn hva behovet i perioden tilsier. Alle disse forholdene vil kunne påvirke rammebetingelsene for sektoren i kommende periode. Som grunnlag for neste kontraktsperiode vil Bufdir derfor gjøre en enda mer systematisk og nøyaktig vurdering av behovet enn det som ligger til grunn for inneværende periode.

Nedgang i etterspørselen etter institusjonsplasser

Jeg er opptatt av å få frem at det samlede behovet for institusjonsplasser faktisk er redusert med 16 % i perioden fra 2010 til 2014, noe som tilsvarer en reduksjon i kapasitetsbehov på ca. 175 plasser. Fra 2013 til 2014 økte den kommunale egenandelen med ca. 15 000 kr. pr. måned. En tilsvarende økning kom også i 2015. Dette kan forsterke tendensen vi har sett med redusert etterspørsel etter tilbud gjennom Bufetat.

Tall fra foregående år viser at Bufetats samlede kapasitet av plasser fortsatt er for høy. Derfor jobber Bufetat parallelt med å omstille institusjonsplasser slik at tilbudet i størst mulig grad gjenspeiler etterspørselen fra kommunene.

Anbud tilpasset behov

Det er regional barnevernsmyndighet som har ansvaret for at tiltaksapparatet er riktig tilpasset og at plasseringene blir forsvarlige. Bufdir er i prosess med å fremskaffe et godt grunnlag for å kunne vurdere behov for plasser. Dette baseres blant annet på antall barn i institusjon i 2014, prognoser for befolkningsutvikling, og ulike scenarioer for endringer i kommunene. Jeg er orientert om at Bufdir i nær fremtid vil motta innspill fra sine regioner om dagens og fremtidig etterspørsel, og det er disse vurderingene som vil bli lagt til grunn for konkurransens omfang.

Bufetat vil ikke nødvendigvis dekke hele sitt behov for plasser via rammeavtaler. Det betyr at det også kan bli aktuelt med enkeltkjøp av institusjonsplasser.

Forsøk med ny ansvarsdeling i barnevernet og økt finansieringsansvar for kommunene

I 2016 vil jeg sette i gang et forsøk med ny ansvarsdeling i barnevernet i et mindre antall kommuner. I forsøket vil kommunene bli gitt et økt ansvar for oppgaver og tiltak på barnevernområdet, samt økt finansieringsansvar for tiltak. Forsøkskommunene vil kompenseres for økt oppgave- og finansieringsansvar gjennom en økning i rammetilskuddet. Forsøkskommunene skal blant annet betale full pris ved bruk omsorgsinstitusjoner, og skal velge plass for det enkelte barn, uavhengig av om tiltaket er offentlig eller privat. Dette vil kunne påvirke forsøkskommunenes etterspørsel etter institusjonsplasser.

Kvalitet og pris

Jeg er svært opptatt av at barn- og unge skal få den hjelpen de trenger, og kvalitet vil være et avgjørende krav i anskaffelsene. Det vil stilles omfattende og absolutte krav til kvalitet for å sikre et forsvarlig tjenestetilbud. De absolutte kravene til kvalitet legger vekt på beste tilgjengelig kunnskap om hva som er godt barnevern, og kravene vil være basert på lover og forskrifter og gjelde for alle institusjoner uavhengig av hvem som er tilbyder.

I tildelingen av kontrakter vil Bufdir ut fra en helhetsvurdering sikre at regionene har tilgang på de institusjonsplassene de trenger for å kunne gi et riktig tilbud til barn kommunen ber om bistand til å plassere. Bufdir ønsker også gjennom anskaffelsen å stimulere til økt kompetanse ved institusjonene. Med kompetanse menes her andel faglærte.

På bakgrunn av dette vil tildelingene bli gjort ut fra en vurdering av Bufetats behov for kontrakter som ivaretar flere hensyn. Det som skal tillegges vekt er på hvilken måte tjenestetilbudet ivaretar barnas ulike interesser og behov, hvilken kvalitet tilbudet har utover de krav som stilles til faglig forsvarlig drift, samt at det må tas hensyn til pris.

I følge regjeringens plattform skal kommunene gis rett til fritt å velge barnevernstiltak etter en vurdering av kvalitet, pris og hva som best hjelper det enkelte barn uavhengig av hvem som leverer tiltaket. Når vi skal utarbeide nye kontrakter blir det viktig å se på dette i en sammenheng. Det offentlige skal ikke betale mer for tjenester av god kvalitet enn det som er nødvendig.

Avslutning

Når konkurransegrunnlaget er klart vil jeg få klarhet i hvor mange plasser som kunngjøres i hver konkurranse og til hver avtaletype. Så sant de ideelle organisasjonenes tilbud tilfredsstiller Bufetats behov for plasser, møter de absolutte kvalitetskravene, tilfreds-

stiller øvrige kvalitetskriterier i utlysningen og har en akseptabel pris, vil det bli inngått avtaler med ideelle

organisasjoner om alle plassene som kunngjøres i den skjærmede konkurransen

SPØRSMÅL NR. 1032

Innlevert 28. mai 2015 av stortingsrepresentant Bente Thorsen

Besvart 5. juni 2015 av kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen

Spørsmål:

«Nedbemanning i oljesektoren kan gi Norge nye lærere med tiltrengt fagkompetanse. Flere etterlyser nå flere farbare veier inn i læreryrket.

Vil statsråden iverksette tiltak for å få flere kompetansepersoner fra andre næringer inn i læreryrket?»

BEGRUNNELSE:

Mange sivilingeniører mister nå jobbene sine pga. nedbemanning i olje- og gasssektoren. Deres teknologi- og realfagskompetanse kan brukes på mange områder, blant annet i skolen. Foreningen Tekna er blant dem som etterlyser flere farbare veier inn i læreryrket. De mener at mastergradsutdannede teknologer og realister bør kunne få fast ansettelse som lærer på vilkår av at de tar pedagogisk utdanning innen tre år, slik det ofte gjøres for lærere på yrkesfag. Tekna mener også at opptakskravene til praktisk-pedagogisk utdanning må endres, slik at søkere med stort innslag av anvendt matematikk i utdanningen lettere kan tas opp enn i dag.

Svar:

I tiden fremover har norsk skole et stort behov for å rekruttere flere dyktige lærere, ikke minst innenfor realfagene. Nedbemanningen i oljesektoren vil kunne gi en mulighet for å rekruttere nettopp realister inn i skolen dersom det legges til rette for det.

Mange av realistene fra oljebransjen har allerede den nødvendige fagkompetansen i de aktuelle under-

visningsfagene. Dette kan også gjelde for fagpersoner fra andre bransjer og sektorer. For disse er det praktisk-pedagogisk utdanning (PPU) som gjenstår for å være fullt kvalifisert som lærer.

I mangel av formelt kvalifiserte søkere har skoleeiere i dag anledning til å ansette personer som er i gang med PPU på vilkår av at de fullfører innen en viss tid, jf. opplæringsloven § 10-6a. Den muligheten vil jeg oppfordre skoleeierne til å benytte seg av.

Regjeringen ønsker generelt å øke antall kvalifiserte lærere i skolen og har derfor innført en ny stipendordning for ansatte i undervisningsstillinger som ønsker å ta PPU eller yrkesfaglærerutdanning. Det vil kunne bidra til rekruttering til skolen fra andre sektorer. Dette er et resultat av budsjettforliket med Venstre og KrF om inneværende års budsjett. Det har vært god søkning til disse stipendene.

For mange vil det være praktiske problemer forbundet med å skulle ta PPU i voksen alder i kombinasjon med jobb og andre forpliktelser. Dette gjelder ikke bare realister, men også personer fra andre sektorer med kompetanse for eksempel innen praktisk-estetiske fag. PPU tilbys i dag mange steder fleksibelt, men jeg vil se på muligheten for å organisere det enda mer tilpasset søkernes og skolens behov.

Når det gjelder opptak til PPU for sivilingeniører, oppgir NTNU at de i dag tas opp på visse betingelser. I forbindelse med arbeidet med en mer fleksibel ordning for PPU, vil jeg se nærmere på om det er unødvendige hindringer for rekruttering av kompetente realister til skolen.

SPØRSMÅL NR. 1033**Innlevert 28. mai 2015 av stortingsrepresentant Anniken Huitfeldt****Besvart 4. juni 2015 av forsvarsminister Ine M. Eriksen Søreide****Spørsmål:**

«Er avslaget på søknad om støtte til å restaurere det siste flyet på vingene under angrepet på Norge i 1940, begrunnet i budsjettmessige årsaker, eller vil det være anledning til å fremme ny søknad til Forsvarsdepartementet ved en annen anledning?»

BEGRUNNELSE:

Det siste flyvedyktige norske Gloster Gladiator ble landet av veteranen og krigshelten Per Waaler på Vangsmjøsa den 23. april 1940, hvor flyet sank.

Flyet er senere hevet og er nå under restaurering i England. Det er tidligere gitt avslag på søknad om istandsettelse av flyet etter søknad til Forsvarsdepartementet. Det legges til grunn at begrunnelsen for avslaget på søknaden skyldtes budsjettmessige årsaker, og at det vil være anledning til å søke på nytt i forbindelse med senere års budsjetter.

Svar:

Jeg viser til brev fra Stortingets president av 28. mai 2015 med spørsmål fra stortingsrepresentant Anniken Huitfeldt om bakgrunnen for avslaget på søknaden om støtte til å restaurere det norske krigsflyet Gloster Gladiator.

Forsvarsdepartementets avslag på Gloster Gladiator 423 Stiftelsens søknad om 10 mill. kr til å gjenoppbygge et Gloster Gladiator jagerfly fra krigens dager, er begrunnet i at dette er et ikke ubetydelig beløp som departementet prioriterer å bruke på operativ evne. Jeg har stor forståelse for at et meget engasjert veteranflymiljø, ønsker å gjenskape et historisk fly som Gloster Gladiator, og å kunne få det på vingene. Det er viktig for veteranflymiljøet å gjenskape flest mulig historisk interessante fly. I denne sammenheng er Gloster Gladiator unikt. Det var denne flytypen som ble brukt til forsvar av Norge under invasjonen 9. april 1940. Jeg vil imidlertid benytte anledningen til å nevne at Norsk Luftfartsmuseum har et eksemplar av flyet i sin utstilling i Bodø.

SPØRSMÅL NR. 1034**Innlevert 28. mai 2015 av stortingsrepresentant Laila Gustavsen****Besvart 4. juni 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie****Spørsmål:**

«Kan helseministeren garantere at Kongsberg sykehus bevarer sine akutte funksjoner minimum slik de er i dag, og at et nytt sykehus i Drammen ikke innebærer ytterligere nedbygging av akutt hjelpen på Kongsberg?»

BEGRUNNELSE:

Høyres begrunnelse lokalt for å opprettholde Kongsberg sykehus som fullverdig lokalsykehus ble presentert i Laagendalsposten 27.01-14 og inneholder blant annet dette:

“Beliggenhetsmessig ligger Kongsberg Sykehus i utkanten av Buskerud, mens Ringerike-, Drammen-, og Asker og Bærum sykehus ligger i ganske kort avstand til hverandre og sykehusene i Oslo. Ved at det

skal bygges ny Ringeriksbane og ny vei, vil reisetiden mellom disse sykehusene, og sykehusene i Osloområdet kortes ned betraktelig i forhold til i dag. Det er derfor ingen logikk i at styret i Vestre Viken vil legge ned akuttfunksjoner ved Kongsberg og flytte disse til Drammen.”

Videre: “Fremtidens forventede vekst i behov for spesialiserte sykehustjenester tilsier at sykehuskapasiteten i Buskerud og Osloområdet bør bygges opp og ikke ned slik Idefaserapporten legger opp til. Dagens ventelister for å komme til undersøkelse og deretter behandling er altfor lange, og medfører store belastninger for pasientene, og økonomiske belastninger for arbeidsgivere og samfunnet for øvrig. Å legge ned akuttfunksjoner og andre funksjoner ved Kongsberg Sykehus vil ikke bidra til å møte pasientenes behov for rask diagnostisering og behandling, snarere det motsatte.”

På Buskerud Høyres Helseblogg skriver Trond Helleland og Kristin Ørmen Johnsen følgende: «Høyre har også sagt at Kongsbergs Sykehus etter at nytt sykehus er realisert skal inneholde spesialisthelsetjenester. Eksempler på dette er ortopedisk dagkirurgi, spesialistpoliklinikk, røntgen og dialyse. Regjeringserklæringen har også slått fast at inntil en nasjonal helseplan med sykehusstruktur foreligger, skal ikke akutt- og fødetilbud nedlegges.»

I Bent Høies sykehustale den 7. januar i år uttaler han følgende: «Hvis vi beslutter at alle akuttmottakene skal ha hele bredden av indremedisin, kirurgi og anesthesi 24 timer i døgnet, så vil det kreve at pasientgrunnlaget er stort nok til at ressursene brukes fornuftig, og at ferdigheter og kompetanse opprettholdes. For å drive akuttkirurgi kreves et pasientgrunnlag på minst 60 til 80 000 innbyggere. Det betyr at minst halvparten av dagens norske sykehus har for lite pasientgrunnlag».

Svar:

Både medisinen og samfunnet utvikler seg. Det gir muligheter, men også utfordringer som får innvirkning på små og store sykehus. Utviklingen stopper ikke, men den kan styres, og vi som politikere må tørre å ta en åpen diskusjon om dette.

I mitt arbeid med Nasjonal helse- og sykehusplan, vil jeg vurdere ulike modeller for framtidig sykehus-

struktur. For å innlede til en åpen debatt presenterte jeg allerede i min sykehustale 7. januar tre ulike modeller for akuttsykehus. Disse modellene vil bli nærmere belyst i planen.

Den faglige utviklingen både nasjonalt og internasjonalt viser at kirurgien spesialiseres og sentraliseres til færre og større sykehus. Dette må vi ta hensyn til når vi planlegger framtidens struktur. Norge er et langstrakt land. Å opprettholde vår desentraliserte sykehusstruktur for at flest mulig skal få behandling der de bor er også en viktig målsetting.

I min sykehustale brukte jeg befolkningsgrunnlag som ett av flere kriterier som kan brukes for å definere ulike typer akuttsykehus. Det kan aldri bli det eneste. I vårt land må vi også ta hensyn til geografi, vær og fremkommelighet når vi tenker akuttberedskap.

Alle sykehus vil i fremtiden være avhengig av å jobbe sammen, i nettverk. Det gjelder regionsykehuse- ne, store sykehus som Drammen og mindre sykehus som Kongsberg. Det er et resultat av den medisinske utviklingen. Avansert behandling krever høyspesialisert teamarbeid. Annen behandling, som tidligere var avansert og sentralisert, er nå blitt enklere og kan utføres selv på de minste sykehusene.

Nasjonal helse- og sykehusplan vil bli lagt fram for Stortinget nå i høst. Det er med bakgrunn i Stortingets beslutninger norske sykehus skal utvikles. Dette gjelder også for sykehusene i Drammen og Kongsberg.

SPØRSMÅL NR. 1035

Innlevert 28. mai 2015 av stortingsrepresentant Eirik Sivertsen

Besvart 5. juni 2015 av arbeids- og sosialminister Robert Eriksson

Spørsmål:

«I enkelte minoritetsgrupper er det betydelig høyere ledighet enn i majoritetsbefolkningen.

Hvordan vil regjeringen sørge for at sysselsettingen for innvandrere nærmer seg majoritetsbefolkningens nivå?»

Svar:

Enkelte minoritetsgrupper har større problemer med å komme inn på arbeidsmarkedet enn andre arbeidssøkere. Innvandrere fra Afrika har prosentvis høyest ledighet, etterfulgt av innvandrere fra Asia. Det er flere forhold som påvirker innvanderers deltakelse på arbeidsmarkedet. Den viktigste årsaken til at arbeidsmarkedstilknytningen generelt er svakere for personer

med innvandrerbakgrunn, ser ut til å være at utdanningsnivået i gjennomsnitt er lavere. Ifølge SSB har 41 pst. av innvandrere fra Afrika som er 16 år eller mer, grunnskole som høyeste fullførte utdanningsnivå, mens 18 pst. har fullført høyere utdanning. Også blant innvandrere fra Asia er det mange som har lite skolegang. OECDs undersøkelse av voksnes ferdigheter viser at innvandrere har betydelig svakere grunnleggende ferdigheter enn resten av befolkningen. Ledigheten blant innvandrere er 7,6 pst. av arbeidsstyrken sammenliknet med 2,2 pst. av arbeidsstyrken i øvrig befolkning, ifølge tall fra SSB 1. kvartal 2015. Videre vil gode norskkunnskaper i de fleste tilfeller være en forutsetning for å få jobb. Norskkunnskaper er viktig både for å kunne få arbeid, for gode arbeidsvilkår, stabil arbeidstilknytning og mobilitet på arbeidsmarkedet.

I dag er ansvaret for voksnes læring delt mellom flere departementer. KD har ansvar for grunnskole og videregående opplæring, samt voksenopplæring og kompetansepolitikk generelt. BLD har ansvar for introduksjonsprogram og norskopplæring. ASD har ansvar for opplæringen innen arbeidsmarkedspolitikken. Som det står i regjeringsplattformen vil regjeringen iverksette en nasjonal satsing på tiltak rettet mot voksne med svak lesekompetanse og mangelfulle grunnleggende ferdigheter, og styrke koordineringen av voksenopplæringen. Innvandrere med mangelfulle språkferdigheter eller utdanning vil inngå i denne målgruppen.

Det arbeides for tiden med å utvikle en helhetlig politikk for voksne med svake grunnleggende ferdigheter, som skal legges frem i en melding til Stortinget om livslang læring og utenforskap. Meldingen utarbeides i fellesskap av Kunnskapsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet og Arbeids- og sosialdepartementet. Her vil også innsats overfor innvandrere inngå.

Innvandrere er en sårbar gruppe på arbeidsmarkedet, og er derfor en sentral målgruppe for arbeids-

markedspolitikken. Ledige innvandrere utenfor EØS-området skal prioriteres ved inntak til arbeidsmarkedstiltak. Hvilke type tiltak som tilbys, avhenger av hva lags type bistand den enkelte trenger for å komme raskere i arbeid. Innvandrere utgjorde 45 pst. av alle deltakere på tiltak for ledige i 2014.

Regjeringen har i Prop. 39 L lagt fram forslag om å styrke bruken av ordinært arbeidsliv som tiltaksarena. Det omfatter bl.a. bruken av arbeidspraksis og lønnstilskudd. Personer som deltar på arbeidspraksis skal få en utplassering i arbeidslivet som er bedre planlagt enn tidligere. Deltakerne skal også sikres tettere oppfølging fra NAV. Det er videre et mål å trappe opp bruken av lønnstilskudd. Som et ledd i å få til dette, skal det inngås klare og forutsigbare avtaler med arbeidsgiver. Lønnstilskudd er i dag lite benyttet overfor innvandrere. Mulighetene for å prøve ut den enkeltes arbeidsevne skal også utvides gjennom å benytte midlertidig ansettelse i deler av eller hele tiltaksperioden. Til sammen innebærer forslagene som er lagt frem, endringer i tiltakssystemet som kan få flere innvandre-re inn i arbeidslivet.

SPØRSMÅL NR. 1036

Innlevert 28. mai 2015 av stortingsrepresentant Karin Andersen

Besvart 4. juni 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen

Spørsmål:

«Hva er grunnen til at Justisdepartementet ikke umiddelbart etter budsjettvedtak i Stortinget om mottak av vedtatt antall kvoteflyktninger i 2015, ba UDI igangsette dette akutt viktige arbeidet, men ventet helt til UDI måtte purre på departementet for å få i gang arbeidet?»

Svar:

Selv om det tok noe tid å få ut det formelle kvotebrevet, hadde departementet kontakt med UDI om uttakene av de syriske flyktningene på et tidligere tidspunkt. Det ble fra departementets side ansett som ønskelig å få de nye uttakskriteriene iht. regjeringsplattformen på plass før kvotebrevet skulle sendes ut. Dette arbeidet tok imidlertid tid. Arbeidet med årets uttak, slik det var lagt til grunn med Stortingets budsjettvedtak i desember 2014, har ikke blitt forsinket. Så langt har man valgt ut om lag 1 100 av de 1 500 syriske flyktningene man skal ta ut på den gjeldende kvoten/tilleggskvoten for i år.

SPØRSMÅL NR. 1037**Innlevert 28. mai 2015 av stortingsrepresentant Karin Andersen****Besvart 8. juni 2015 av justis- og beredskapsminister Anders Anundsen****Spørsmål:**

«Hvilke konkrete forespørsler har UNHCR kommet med til Norge når det gjelder behov for nødhjelp i nærområdene og uttak av kvoteflyktninger i forbindelse med flyktningkrisen i Syria i 2014 og 2015?»

Svar:

Spørsmålet som omhandler bistand i nærområdene hører innunder utenriksministerens konstitusjonelle ansvarsområde. Svaret er derfor samordnet med Utenriksdepartementet.

Grunnlaget for norsk humanitær støtte til UNHCR i forbindelse med flyktningkrisen er FNs regionale responsplan for syriske flyktninger, som dekker flyktninger i Tyrkia, Libanon, Jordan, Irak og Egypt. Det er også en responsplan for støtte til internt fordrevne inne i Syria. Slike responsplaner er ment som et utgangspunkt for appell om midler, ikke bare fra Norge, men verdenssamfunnet. Andre skriftlige henvendelser, med konkrete forespørsler rettet til Norge, er ikke Utenriksdepartementet kjent med.

I møter mellom politisk ledelse/norske diplomater og representanter for UNHCR blir det fra tid til annen pekt på spesielle behov. Et eksempel på dette er en forespørsel om å finansiere UNHCRs «winterization program» for syriske flyktninger i Jordan, som Guterres fremsatte overfor Børge Brende i et møte 30. september 2014. Der ble det også oppfordret til å øke støtten til World Food Programs matvareprogram. Liknende forespørsler kan ha fremkommet i andre sam-

menhenger, men det understrekes at dette neppe er forespørsler som rettes til Norge alene. Det er dessuten verdt å merke seg at det er snakk om programaktiviteter som allerede er inkludert i de responsplanene UNHCR søker om støtte til.

UNHCRs håndtering av forespørsler om kvoteplasser minner om håndteringen av humanitær støtte som vist til over. UNHCR har så vidt jeg vet ikke sendt noen forespørsel til Norge om å ta imot et spesifikt antall syriske kvoteflyktninger. Så langt Justis- og beredskapsdepartementet er kjent med, gjelder det samme for andre land. UNHCR fastsetter måltall for ulike flyktningssituasjoner basert på en avveining av flyktningssituasjonens karakter, prioriteringer og kapasitet til å fremme saker, samt hva de tenker kan være realistisk å få til mht. mottakerlandenes kapasitet.

Den ordinære prosessen er at UNHCR presenterer sine måltall og prioriteringer på et årlig møte i juni/juli med alle landene som har kvoter for overføringsflyktninger eller lignende ordninger. I tillegg inviterer UNHCR noen ganger til høynivåkonferanser knyttet til spesifikke flyktningssituasjoner, slik som Syria-situasjonen. Slike måltall gjelder gjerne over en periode, og blir en stående appell som gjentas i ved ulike anledninger. Appeller kan også komme i mer ordinære høynivåmøter eller i brevs form. Heller ikke i slike tilfeller bes landene om å ta imot et spesifikt antall flyktninger, men å bidra til at måltallet kan blir oppfylt. UNHCR og gjenbosettingslandene er ellers i løpende dialog gjennom hele året.

SPØRSMÅL NR. 1038**Innlevert 28. mai 2015 av stortingsrepresentant Tone-Helen Toften****Besvart 8. juni 2015 av barne-, likestillings- og inkluderingsminister Solveig Horne****Spørsmål:**

«Hvilke tiltak har statsråden planer om å iverksette for å sikre at det gis et likeverdig forebyggingstilbud for foreldre og barn over hele landet for å hindre skjevutvikling hos barn?»

BEGRUNNELSE:

Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet (Bufdir) slo i sin rapport i januar 2015 fast at det vil gi en stor samfunnsøkonomisk gevinst å videreutvikle dagens tilbud til spe- og småbarn. Bufdir anbefaler derfor en satsning på et forbedret tilbud over hele landet på sikt. De konkluderer også med at kunnskap om spe- og småbarn på det nivå som foreldre/ barn avdelingene innehar, er spisskompetanse som en ikke kan forvente at kommunene kan inneha. Spisskompetansen bør derfor være på statlig nivå, og den bør samles til foreldre / barn sentre. Det store paradokset blir da at man ½ år før dette la ned foreldre/ barn avdelingen på Sollia i region nord. Avdelingen hadde den spisskompetansen som en i rapportene er opptatt av. Behovet for plasser for spe- og småbarn og deres foreldre er stort. Etterspørselen etter de 5 plassene som er igjen i region nord (på Solbakken i Tromsø), er stort, noe som betyr ventetid, og at det hele tiden kjøpes plasser i private tiltak.

På Sollia står lokalene til foreldre/ barn avdelingen tomme, det betales husleie til Statsbygg i flere år framover i tillegg til at det kjøpes private plasser. Dette koster, samtidig som ventelistene øker. Med de geografiske avstandene som er i region nord, er det enda viktigere med flere tilbud slik at foreldre og barn kan få hjelp nærmere der de bor.

Dette er blant annet viktig ift. ettervern og en gradvis overgang til å klare seg selv etter opphold på en avdeling.

Svar:

I likhet med stortingsrepresentant Tone-Helene Toften er jeg opptatt av å sikre et godt forebyggende tilbud til foreldre og barn over hele landet. Jeg er derfor glad for at vi i budsjett samarbeidet om årets budsjett fikk øremerket 35 millioner kroner til kjøp av plasser fra fem ideelle sentre for foreldre og barn. Dette er et viktig løft for å styrke det forebyggende arbeidet med utsatte foreldre og barn over hele landet. Et opphold på et senter for foreldre og barn kan være et godt og nødvendig tiltak for mange familier. Senter for foreldre og barn tilbyr både foreldrestøttende hjelpetiltak og utredninger av foreldres omsorgsevne. Sentrene er først

og fremst et tilbud til de minste, risikoutsatte barna. Opphold i senter for foreldre og barn er et hjelpetiltak. Dette hjelpetiltaket er, på samme måte som utredning, en lovpålagt oppgave lagt til kommunene, og ikke til staten. Bufetat har følgelig ikke noe lovpålagt ansvar for å tilby kommunene plasser i sentre for foreldre og barn, slik Bufetat har når det gjelder plasser i barneverninstitusjoner. Av økonomiske grunner må Bufetat først fylle de statlige plassene de har ansvar for, før de kan kjøpe tilsvarende plasser fra private aktører. De ulike sentrene kan ha ulik målgruppe og benytte ulike metoder. Det er derfor viktig å presisere at det også skal ligge en faglig vurdering til grunn ved valg av senter, enten det er en statlig eller privat plass. Dette skal gjøres for å sikre at tilbudet så godt som mulig er tilpasset det enkelte barn og familie. Ved nedleggelsen av Sollia avdeling for foreldre- og barn (to plasser) ble kompetanse flyttet til Solbakken foreldre- og barnsenter i samme region. Bufetat samlet tilbudet ved Solbakken i Tromsø. Dette var begrunnet i behovet for bedre faglig og økonomisk utnyttelse. Bufetat nord vurderte det som nødvendig å samle tjenestene for å ha et stort nok opptaksområde og skape en mer robust enhet med tilstrekkelig erfaring og kompetanse. Sentre for foreldre og barn er et frivillig hjelpetiltak hvor det søkes om plass, og hvor søknader vurderes fortløpende. Det er ikke uvanlig at det er noe ventetid for å få en plass. I de tilfellene hvor ventetiden blir mer enn noen måneder, er erfaringen at kommunen da heller setter inn andre frivillige hjelpetiltak i hjemmet. I Bufetats fem regioner er det i dag ulik praksis på dette feltet. Etter omstillingen er situasjonen nær uforandret når det gjelder etterspørsel og benyttelse av tilbudet til kommunene. Per utgang av april 2015 har det vært 74 prosent belegg på Solbakkens fem plasser, og det er kjøpt 197 døgn privat (utgjør om lag 1,5 plass). Kontorlokalene etter foreldre- og barn-avdelingen ved Sollia står ikke tomme; de benyttes av veilederne for beredskapshjem, team Sortland. Leilighetene benyttes som besøksleiligheter ved behov og av hvilende vakt. Bufdirs rapport fra 1. januar 2015 om hvordan tilbudet til utsatte sped- og småbarn og deres familier kan utvikles, dokumenterer betydningen av å satse på forebygging for denne målgruppen. Forbedring av dagens tilbud er avhengig av en kompetanseheving på kommunalt nivå, økt kapasitet og bredde i tiltaksapparatet og utbygging av tilbudet i senter for foreldre og barn. Dette er endringer som krever en samlet innsats over tid og økninger i budsjettet. Den helhetlige satsingen Bufdir foreslår, vil medføre store kostnader over flere år for både staten og kommunene. Dette må Regjeringen vurdere som del av arbeidet med de årlige statsbudsjettene.

Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet har satt i gang et arbeid med å endre ansvarsfordelingen mellom stat og kommune i barnevernet. Et viktig mål er å gi kommunene bedre insentiver til forebygging gjennom økt ansvar og bedre muligheter til å prioritere ressursbruken. Kommunene vil imidlertid ha ulike faglige og kapasitetsmessige forutsetninger for å ivareta et mer helhetlig ansvar for barnevernet. Derfor skal Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet videreutvikles til et fagdirektorat som skal fremme god kvalitet og kunnskapsbasert praksis i barnevernet. Det vil i tillegg fortsatt være behov for en statlig andrelinjetjeneste, som kan utfylle det kommunale tjenestetilbudet. Dette kan være oppgaver som krever særlig kompetanse, for eksempel i arbeidet med utsatte sped- og småbarn. Konsekvenser av ulike alternativer for ny ansvarsdeling mellom statlig og kommunalt barnevern skal utredes nærmere. Utredningene skal belyse al-

ternativer med ulik grad av kommunalt oppgave- og finansieringsansvar. Det må legges vekt på forsvarlig omstilling, og endringer må gjennomføres på måter som sikrer forutsigbarhet for ansatte og for barn og familier som mottar hjelp fra barnevernet. Dette er noe av bakgrunnen for at Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet nå inviterer landets kommuner til å søke om å delta i forsøk med ny ansvarsdeling mellom stat og kommune på barnevernområdet. Regjeringen ønsker at kommunene skal få et større faglig og økonomisk ansvar for barnevernet. Nærhet og bred kjennskap til det enkelte barnet er viktig for å kunne sørge for at barn får rett tiltak til rett tid. Med økt ansvar vil kommunene i større grad være i stand til å se flere tjenester som skole, helse og barnevern i sammenheng. Det skaper gode forutsetninger for tidlig innsats, som kan forebygge mer inngripende og kostbare tiltak som plassering utenfor hjemmet.

SPØRSMÅL NR. 1039

Innlevert 28. mai 2015 av stortingsrepresentant Jørund Rytman

Besvart 9. juni 2015 av næringsminister Monica Mæland

Spørsmål:

«I hvilken grad ble regnskapspliktige foretak som ikke har registret e-postadresse i Brønnøysundregisteret varslet om at disse ikke lenger per brev ville bli varslet om at årsregnskapet ikke er levert inn (slik praksis har vært), hva vil statsråden gjøre for å forhindre dette for fremtiden og er statsråden positiv til at regnskapspliktige som har fått store gebyrer (opptil 44 700 kr) fra Statens innkrevingssentral på grunn av forglemmelse eller misforståelse kan få ettergitt dette forsinkelsesgebyret?»

BEGRUNNELSE:

Undertegnede har via interesseorganisasjoner, medieoppslag og direkte henvendelser fra foretak fått det inntrykk at det har vært mangelfull informasjon i forbindelse med at Regnskapsregisteret for regnskapsåret 2013 la om sine rutiner når det gjelder å purre på regnskapspliktige som ikke har levert inn regnskapene til rett tid.

Undertegnende er ukjent med at det er lovpålagt å registrere sin epostadresse hos Brønnøysundregisteret, og kan ikke se at det har vært god nok informasjon til regnskapspliktige om viktigheten av dette.

Dette rammer også mindre stiftelser hardt. Et eksempel på dette er Ådal utdanningsfond som nå på

grunn av dette forsinkelsesgebyret på 44.700 kr er nødt til å bli lagt ned. Dette er et fond som deler ut penger til ungdommer fra Ådal som ønsker å ta utdanning. I følge kommuneadvokaten i Ringerike, så oppstod det en misforståelse som førte til at fondet glemte å sende inn regnskap til Regnskapsregisteret innen fristen. Se Ringerikes Blad 8. mai 2015 (side 2 og 3), og 13. mai 2015 (side 3).

Det er grunn til å tro at dette har rammet mange regnskapspliktige foretak.

I forbindelse med at statsråden gir et svar, er det også ønskelig å få informasjon/statistikk på hvordan utviklingen har vært de siste årene. Om man kan se at det har vært en økning i antall for sent innlevert årsregnskap for regnskapsåret 2013 sammenlignet med forrigeårene.

Relatert til denne saken, så er undertegnede kjent med at eierseksjonssameier som er regnskapspliktige, verken får varsel om for sent innlevert årsregnskap eller får forsinkelsesgebyr. Visstnok fordi datasystemet i Brønnøysundregisteret / regnskapsregisteret ikke klarer å skille mellom hvilke sameier som er regnskapspliktige og ikke. Hvis dette stemmer, så gir en forskjellsbehandling av foretaksformer. Det kunne vært interessant med en vurdering rundt dette i svaret fra statsråden, samt om det bør vurderes å gjøre det

valgfritt til sameiermøtet om det skal være revisorpliktig.

Svar:

For å oppfylle hovedregelen etter eForvaltningsforskriften (Forskrift 25. juni 2004 nr. 988 om elektronisk kommunikasjon med og i forvaltningen) tok Brønnøysundregistrene i bruk elektronisk varsel ved for sen innsending av årsregnskapet for 2013. Til enhetene som verken har registrert e-postadresse i Kontaktregisteret i Altinn eller har solidaransvarlige som er registrert med e-postadresse i Kontakt- og reservasjonsregisteret som forvaltes av Difi, har ikke Brønnøysundregistrene sendt eget brev med varsel per post. I september 2014 ble imidlertid en nyhetssak om gebyrer ved for sen innsending av årsregnskapet for 2013 og praksisendringen til elektronisk varslingslag ut på Brønnøysundregistrenes nettsider. Bransjeorganisasjonene Revisorforeningen og NARF la også ut samme informasjon på sine nettsider. Fra 2014 har informasjon om regnskapsplikten kun blitt sendt per post ved nyregistrering i Foretaksregisteret. Stiftelsestilsynet orienterer også særskilt om regnskapsplikten til alle stiftelser som godkjennes. Videre sender Brønnøysundregistrene informasjon til bedrifter som kan ha regnskapsplikt på grunnlag av ulike terskelverdier, og som ikke har sendt inn komplett årsregnskap. Denne orienteringen sendes per post. Siden 2012 har brevet kun blitt sendt til nyregistrerte enheter. På grunn av komplisert regelverk for regnskapsplikten som gjelder for norskregistrerte utenlandske foretak (NUF), sendes slik informasjon til alle NUF som ikke har oppfylt regnskapsplikten. Det vurderes nå om det er behov for justeringer av varslingspraksisen ved for sen innsending av årsregnskapet for regnskapsåret 2014. Enkelte tiltak er allerede besluttet: Det kommer snart en ny funksjon i Altinn, slik at Regnskapsregis-

teret får tilgang til en logg med informasjon om hvor e-postvarselet er sendt, og Brønnøysundregistrene vil gjennomføre ytterligere informasjonskampanjer. Det er også til vurdering om det er hensiktsmessig å lov- hjemle obligatorisk registrering av digitale kontaktopplysninger for enheter med organisasjonsnummer i Kontaktregisteret i Altinn. Dermed vil nødvendige digitale kontaktopplysninger for samtlige bedrifter kunne være tilgjengelige for forvaltningen. Når det gjelder spørsmålet om ettergivelse av forsinkelsesgebyret, mener jeg at de gjeldende retningslinjene for ettergivelse av statlige krav må følges. Dersom innsendingsplikten ikke er overholdt som følge av forhold utenfor den regnskapspliktiges kontroll eller dersom særlige rimelighetsgrunner tilsier det, kan foretaket søke om ettergivelse av forsinkelsesgebyret til Regnskapsregisteret. Vedtaket fra Brønnøysundregistrene kan også klages inn for Statens innkrevingssentral dersom klager mener at et eventuelt avslag er uriktig. I tilfeller der det ikke foreligger rimelige grunner for å ettergi forsinkelsesgebyret, mener jeg at enheten må stå til ansvar for å betale forsinkelsesgebyret i henhold til bestemmelsene i Regnskapsloven. Det er krevende å etterprøve om den regnskapspliktige har glemt eller misforstått eller om den regnskapspliktige bevisst har unnlatt å sende inn årsregnskapet innen frist. Etter min vurdering er ikke forglemmelse eller misforståelse rimelig grunn for ettergivelse av forsinkelsesgebyrer ved for sen innsending av årsregnskapet. Jeg viser til anmodningen om statistikk over ilagte forsinkelsesgebyr. For regnskapsåret 2013 var det en nedgang i antall ilagte forsinkelsesgebyr, men en økning på 0,2 pst. i andelen som ble ilagt maksimalt forsinkelsesgebyr, sammenlignet med tidligere år. Det kan derfor tyde på at omleggingen av varslingspraksisen ikke nødvendigvis har vært avgjørende for antallet foretak som har pådratt seg forsinkelsesgebyrer ved for sent innsendt årsregnskap.

Tabell:

Utvikling i andel ilagte forsinkelsesgebyrer for utvalgte organisasjonsformer fra regnskapsåret 2011 til 2013.

Organisasjonsform	Regnskapsåret 2011		Regnskapsåret 2012		Regnskapsåret 2013	
	Regnskaps- plikt	Andel ilagt gebyr	Regnskaps- plikt	Andel ilagt gebyr	Regnskaps- plikt	Andel ilagt gebyr
Ansvarlige selskaper	1 711	9,6 %	1 636	8,8 %	1 574	6,8 %
Aksjeselskaper	215 634	8,5 %	228 666	9,2 %	243 157	9,1 %
Allmennaksjeselskaper	292	8,9 %	263	10,3 %	241	3,7 %
Borettslag	8 225	2,7 %	8 276	2,7 %	8 304	2,7 %
Delt ansvar	1 360	12,7 %	1 309	13,1 %	1 255	8,5 %
Enkeltpersonforetak	1 709	6,4 %	1 666	7,4 %	1 582	5,3 %
NUF	14 090	39,5 %	12 991	40,2 %	9 995	35,3 %
Stiftelser	7 748	9,7 %	7 668	9,0 %	7 486	8,8 %
Alle regnskapspliktige foretak	253 145	10,0 %	264 826	10,5 %	275 834	9,8 %

Det er også riktig at Regnskapsregisteret ikke har tilgang til grunndata om antall eierseksjoner og fordelingen av nærings- og boligseksjoner, og dermed ikke klarer å skille mellom hvilke eierseksjonssameier som er regnskapspliktige og ikke. Jeg mener at nettopp fleksibilitet for næringsdrivende, enten det gjelder ansvar,

risiko, skatt, rettigheter eller plikter, er bakgrunnen for flere muligheter ved valg av organisasjonsform. Om muligheten til fravalg av revisor også skal gjelde for eierseksjonssameier må vurderes konkret og ses i sammenheng med andre forenklingstiltak.

SPØRSMÅL NR. 1040

Innlevert 28. mai 2015 av stortingsrepresentant Astrid Aarhus Byrknes

Besvart 9. juni 2015 av arbeids- og sosialminister Robert Eriksson

Spørsmål:

«Arbeidsavklaringspenger (AAP) er ein statleg ytelse som ein har krav på å få i bestemte livssituasjonar for å kunne kvalifisere seg for arbeid. Sosialstøtte er ein kommunal ytelse som ein har krav på etter at alle andre utvegar er prøvd.

Er det rett og etter intensjonen at oppsparte midler som bustadsparing for ungdom (BSU) skal gå inn i berekninga av desse ytelsane?»

BEGRUNNELSE:

Når berekningsgrunnlaget vert gjort for ytelser til AAP og sosialstønad vert alle oppsparte midler rekna med før ein får sin ytelse. Dette gjeld også for ungdom som har gjort ein innsats ved å spare til eigen bustad gjennom BSU. Når desse ungdomane kjem i den situasjon at dei må henvende seg til NAV grunna sin spesielle livssituasjon, så får dei beskjed om at dei fyrst må bruke opp sine sparepenger og sin BSU-konto før dei kan få sin ytelse. BSU-kontoen vert då oppbrukt til andre formål og kan ikkje gjenopprettast på eit seinare tidspunkt. Den er tapt for alltid, og ein kan heller ikkje gå i gong med ny BSU-sparing. Det er eit paradoks og sosialt urettferdig dersom regleverket tvinger ungdom til å bruke av BSU før ein får ein ytelse til livsopphald ein har krav på.

Svar:

Økonomisk stønad er ei subsidiær yting for alle som ikkje kan sørgje for seg sjølve gjennom arbeid eller ved andre økonomiske rettar, medrekna arbeidsavkla-

ringspengar (AAP). Hovudprinsippet for handsaming av søknad om økonomisk stønad til livsopphald (sosialhjelp) er konkrete og individuelle vurderingar av stønadsbehovet. Den einskilde har i utgangspunktet ansvar for å sørgje for eige livsopphald ved å utnytte alle reelle inntektsalternativ, medrekna bankinnskott, formue og eigenkapital. Når det gjeld bustadsparing for ungdom, tillèt rundskrivet til sosialtjenestelova at kommunane kan ta omsyn til tenestemottakar sin framtidige bustadsituasjon og moglegheit for etablering på bustadmarknaden. Her kan kommunane etter gjeldande regelverk sjå bort frå BSU-midlar etter ei konkret vurdering.

Arbeidsavklaringspengar skal sikre inntekt i periodar ein på grunn av sjukdom eller skade treng bistand frå Arbeids- og velferdsetaten for å komme i arbeid. Bistanden kan bestå av arbeidsretta tiltak, medisinsk behandling eller anna oppfølging frå etaten. Arbeidsavklaringspengane utgjer 66 prosent av inntektsgrunnlaget (tidlegare pensjonsgivande inntekt), men likevel minst to gonger grunnbeløpet per år. Arbeidsavklaringspengar blir ikkje inntektsprøvd mot formue eller andre oppsparte midlar som BSU. Eg kan ikkje sjå at vilkåra knytte til økonomisk stønad eller AAP kan seiast å ta frå ungdom høvet til å spare til eigen bustad, sjølv om ein har behov for økonomisk hjelp i ein kortvarig periode.

SPØRSMÅL NR. 1041**Innlevert 29. mai 2015 av stortingsrepresentant Marianne Aasen****Besvart 5. juni 2015 av kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen****Spørsmål:**

«Er statsråden trygg på at den samlede statsstøtten som går til norske skoler i utlandet skjer i tråd med regelverket og at ingen skoler får for mye støtte?»

BEGRUNNELSE:

Det har vært mye uro omkring det norske skoletilbudet og statsstøtten til uliek typer skoler i Brussel.

På grunn av foreldres jobb angår dette en del norske barn som går på skole i Brussel. Tidligere fikk den skandinaviske skolen i Brussel statsstøtte, men de mistet den i 2013 på grunn av grove brudd på regelverket.

Nå er en annen skole, nemlig den norske skolen ved NATOS hovedkvarter under granskning. I følge en artikkel i ABC-nyheter, mottar skolen 350 000 i støtte per elev. I tillegg har skolen fått støtte av Forsvaret til drift, samt fra Akershus fylkeskommune.

Svar:

Privatskoleloven § 2-1 annet ledd bokstav e) gir hjemmel for godkjenning av norske grunnskoler i utlandet. Det er i dag godkjent og i drift 11 norske skoler i utlandet.

Skoler godkjent etter privatskoleloven får statstilskudd til godkjent opplæring med 85 prosent av et

tilskuddsgrunnlag per elev. Tilskuddsgrunnlaget er gjennomsnittlige driftsutgifter per elev i den offentlige skolen. Utgifter til spesialundervisning inngår ikke i tilskuddsgrunnlaget, men dekkes direkte av fylkeskommunen. For øvrig vil jeg vise til at privatskoleloven ikke er til hinder for at godkjente skoler mottar midler fra andre kilder, i tillegg til det lovfestede tilskuddet etter privatskoleloven.

På samme måte som andre skoler godkjent etter privatskoleloven, er norske skoler i utlandet underlagt en streng offentlig regulering. Reglene skal sikre at elevene får den opplæringen de har krav på, og at alle offentlige tilskudd og skolepenger etter privatskoleloven kommer elevene til gode. I godkjente skoler er det forbudt å ta noen former for skjult eller åpent utbytte som skriver seg fra tilskudd eller skolepenger etter privatskoleloven.

På grunnlag av en årlig kontroll av skolenes årsregnskap og andre relevante kilder, velger direktoratet ut hvilke skoler det skal føres tilsyn med. På denne måten blir tilsynet rettet mot skoler hvor risikoen for lovbrudd anses å være størst. Dersom det avdekkes brudd på regelverket, kan tilsynsmyndigheten reagere på ulike måter avhengig av forholdets art. I de mest alvorlige tilfellene kan godkjenningen trekkes tilbake.

Regelverket og oppfølgingen gjennom tilsyn gir etter min mening god sikkerhet for at statstilskuddet kommer elevene til gode.

SPØRSMÅL NR. 1042**Innlevert 29. mai 2015 av stortingsrepresentant Kari Henriksen****Besvart 11. juni 2015 av arbeids- og sosialminister Robert Eriksson****Spørsmål:**

«I budsjettet for 2015 viser statsråden til at det er enighet med justisministeren om flere tiltak som skal bedre tilgjengeligheten av arbeids- og velferdsforvaltningens tjenester, blant annet styrke sin tilstedeværelse i fengslene.

Kan statsråden gi en oversikt over hvilke tiltak de er enige om, om de er skrevet inn i tildelingsbrevet, og hvordan utviklingen har vært mht. penger og stillinger i budsjettene under Solberg-regjeringen?»

BEGRUNNELSE:

Mange innsatte har omfattende og store utfordringer mht. fysisk og psykisk helse, manglende utdanning, rusavhengighet, stor gjeldsproblematikk og liten tilknytning til arbeidslivet. Det er derfor behov for at den hjelpen iverksettes tidligst mulig etter innsettelse i fengsel, eller etter at soningen starta. Kompetansen hos ansatte i Nav er viktig, og de må ha tid og anledning til å arbeide over tid med de problemene den enkelte har. Stoltenberg regjeringen innførte ordningen Nav i fengsel. Denne ordningen bør utvikles videre og styrkes.

Svar:

Mitt utgangspunkt er at innsatte har de samme rettighetene som befolkningen for øvrig når det gjelder tjenester fra arbeids- og velferdsforvaltningen etter folketrygdloven og lov om sosiale tjenester i arbeids- og velferdsforvaltningen. Jeg er opptatt av at arbeids- og velferdsforvaltningen ivaretar de innsattes rett til tjenester på en god og hensiktsmessig måte og at forvaltningen i nødvendig grad samhandler med andre involverte parter for å sikre god overgang fra soning til løslatelse.

I Prop. 1 S (2014-2015) for Arbeids- og sosialdepartementet står følgende:

“For å sikre fortsatt god tilgang til sosiale tjenester, helsetjenester, utdanning mv. for de innsatte og domfelte, vil Justis- og beredskapsdepartementet videreføre samarbeidet med berørte departementer i 2015. Arbeids- og sosialdepartementet og Justis- og beredskapsdepartementet ble våren 2014 enig om en rekke tiltak som skal bedre tilgjengeligheten av arbeids- og velferdsforvaltningens tjenester. Et av tiltakene er at arbeids- og velferdsforvaltningen skal styrke sin tilstedeværelse i fengslene. Departementene tar sikte på å implementere tiltakene i løpet av 2015.”

I tillegg til at arbeids- og velferdsforvaltningen skal styrke sin tilstedeværelse, er det enighet om at ansvars- og oppgavefordelingen mellom arbeids- og velferdsforvaltningen skal klargjøres gjennom utarbeidelse av retningslinjer og at samarbeidsavtalen mellom kriminalomsorgen og Arbeids- og velferdsetaten skulle revideres. 13. oktober 2014 ble den nye samarbeidsavtalen inngått. Samarbeidsavtalen angir ansvarsområdene til de respektive avtalepartene. Avtalen har som formål å videreutvikle og systematisere forvaltningssamarbei-

det for å legge til rette for at innsatte skal kunne styrke sin tilknytning til arbeidsmarkedet, og at den enkeltes rettigheter i forhold til det Arbeids- og velferdsetatens samlede tjenestetilbud ivaretas. Forvaltningssamarbeidet følges opp i departementets styringsdialog med Arbeids- og velferdsdirektoratet.

Som jeg opplyste i mitt brev av 21. november 2014 til Stortingets president med svar på spørsmål nr. 209/2014, mener jeg at en klargjøring av ansvars- og arbeidsfordeling isolert sett vil kunne bidra til en mer effektiv ressursbruk for både arbeids- og velferdsforvaltningen og kriminalomsorgen. Dette vil kunne bidra til frigjøring av ressurser som kan brukes til å styrke oppfølgingen av de innsatte. I ovennevnte brev opplyste jeg også at det samlet sett ikke var grunnlag for å tallfeste omfanget av økt tilstedeværelse. Jeg mener fortsatt at det ikke er grunnlag for å tallfeste dette, og at behovet for ressursinnsats fra arbeids- og velferdsforvaltningen vil måtte ses i lys av effektiviseringen gjennom en avklart fordeling av roller og ansvar mellom arbeids- og velferdsforvaltningen og kriminalomsorgen.

Arbeids- og velferdsdirektoratet har fått i oppdrag å gjennomføre en to-årig følgeevaluering, som er planlagt igangsatt høsten 2015. Formålet med følgeevalueringen er bl.a. å vurdere om de innsattes rett til tjenester blir ivarettatt og hvordan samarbeidsavtalen mellom Arbeids- og velferdsdirektoratet og Kriminalomsorgsdirektoratet fungerer. Gjennomføringen av følgeevalueringen vil kunne gi svar på om det er behov for å foreta endringer når det gjelder tiltak for å bedre samhandlingen mellom de involverte partene og å bedre tilgjengeligheten til arbeids- og velferdsforvaltningens tjenester til innsatte.

SPØRSMÅL NR. 1043**Innlevert 29. mai 2015 av stortingsrepresentant Abid Q. Raja****Besvart 4. juni 2015 av utenriksminister Børge Brende****Spørsmål:**

«Hvordan vil utenriksministeren adressere menneskerettighetsbruddene rohingya-folket er utsatt for både i Myanmar og omkringliggende land, og vil utenriksministeren bidra med akutt hjelp til rohingya-flytningene som er fordrevet fra sitt eget land?»

BEGRUNNELSE:

I mange aviser har vi de siste ukene kunne lese om den forfulgte minoritetsgruppen rohingya fra Myanmar. Så mange som 8 000 immigranter fra Bangladesh og Myanmar kan drive rundt i det sørøstasiatiske farvannet, i følge den internasjonale organisasjonen for migrasjon (IOM). Mange er svært forkomne etter flere uker som båtflyktninger. Nylig ble det også avdekket flere massegraver og 28 leirer for menneskesmugling nord i Malaysia. Massegravene er funnet i nærheten av leirene hvor rohingyaer har blitt samlet, og derfor er det stor sannsynlighet for at levningene i massegravene stammer fra minoritetsgruppen rohingya fra Myanmar. Rohingyane har i årevis blitt utsatt for alvorlige menneskerettighetsbrudd fra myndighetene i Myanmar som mener rohingyane er ulovlige innvandrere fra Bangladesh. Siden 2. verdenskrig har rohingyaene kjempet for anerkjennelse som en av Myanmar's over 130 etniske grupper.

Landene i regionen gjør lite for å komme båtflyktningene til unnsetning, til tross for gjentatte oppfordringer fra omverdenen. Eneste lyspunkt er at Malaysia og Indonesia nå innleder et samarbeid for å hjelpe flyktningene.

FN beskriver minoritetsgruppen som en av verdens mest forfulgte. Dette har vært en varslet katastrofe i flere år og internasjonale aktører som FN og EU må aktivt inn for å forsøke å løse konflikten.

Undertegnede mener at også Norge aktivt må bidra for både å løse konflikten og hjelpe flyktningene.

Svar:

Regjeringen har ved gjentatte anledninger tatt opp menneskerettighetsspørsmål med myanmarske

myndigheter, inkludert situasjonen for etniske og religiøse minoriteter. Vi oppfordrer både regjering og parlamentsmedlemmer til å ivareta og respektere alle folkegruppers rettigheter. Vi tar også opp den alvorlige situasjonen for rohingyaene, den muslimske minoriteten i Rakhine-staten. Vi har lagt vekt på behovet for å fremme grunnleggende menneskerettigheter for alle og ta tak i de underliggende årsakene til konflikten. Det er stort behov for å støtte forebyggende tiltak i Rakhine-staten, blant annet for å hindre at flere mennesker blir ofre for menneskehandel. Jeg er sterkt bekymret over flyktningesituasjonen i Det indiske hav. Havretten gir plikt til å yte bistand til personer i havsnød. Gjennom våre ambassader har vi tatt opp dette med myndighetene i omkringliggende land i regionen. Vi merker oss også at det nå er tatt regionale initiativ til dialog om situasjonen. Vi oppfordrer landene i regionen til å fortsette denne dialogen og finne felles regionale løsninger på situasjonen for båtflyktningene. Norge er en viktig støttespiller og bidragsyter til FNs høykommissær for flyktninger (UNHCR), som vil ha en sentral rolle i håndteringen av situasjonen for båtflyktningene fremover. Organisasjoner som den Internasjonale Organisasjonen for Migrasjon (IOM) hjelper irregulære migranter uten lovlig opphold og uten beskyttelsesbehov til å returnere til hjemlandet. Vi støtter IOMs arbeid i regionen. Via Norsk Folkehjelp støtter vi også lokale organisasjoner som legger til rette for dialog og konfliktløsning mellom muslimer og buddhister i Myanmar. Norge har i en årrekke bidratt med humanitær bistand til Rakhine, hovedsakelig gjennom Leger Uten Grenser, Den internasjonale Røde Kors-komiteen og FNs nødhjelpsfond (CERF). I forbindelse med flyktningesituasjonen i Det indiske hav har regjeringen besluttet å gi ti millioner kroner i humanitær bistand til Rakhine-staten. Bistanden vil støtte opp om forebyggende tiltak i Rakhine-staten, for å hindre at flere mennesker blir ofre for menneskehandel, samt gi støtte til at internt fordrevne kan returnere til sine hjemsteder. Bistanden vil også gå til å bedre tilgangen til helsetjenester. Dette vil komme både buddhister og muslimer i Rakhine-staten til gode.

SPØRSMÅL NR. 1044**Innlevert 29. mai 2015 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe****Besvart 9. juni 2015 av samferdselsminister Ketil Solvik-Olsen****Spørsmål:**

«Når vil regjeringen fremlegge en løsning for strekningen Bergen - Voss, med bakgrunn i konseptvalgutredning som Statens vegvesen og Jernbaneverket har gjort?»

BEGRUNNELSE:

I spørretimen 20. mai 2015 svarte statsråden at:

Det å sørge for at både jernbanen mellom Bergen og Voss og E16 på samme strekning blir tryggere og bedre, er for oss viktig – både med tanke på trafikksikkerhet og med hensyn til reisetid.

Det er store behov for framdrift i arbeidet med strekningen Bergen- Voss og statsråden antydte i spørretimen at Jernbaneverkets arbeid vil ta noen måneder til og at regjeringen da får supplerende informasjon og kan gå videre.

I møte med Hordalandsbenken 26.05 kunne imidlertid ikke statssekretær Bård Hoksrud svare om framdriften i saken. Det fremstår derfor som uklart hvilket tidsperspektiv regjeringen legger til grunn og det haster å komme frem til en løsning og konklusjon i denne saken.

Svar:

Som kjent har Statens vegvesen og Jernbaneverket i samarbeid utarbeidet en konseptvalgutredning (KVU) for strekningen E16 Arna-Voss. I denne er det skissert ulike strategier for utvikling av både veg og jernbane. KVUen har vært til ekstern kvalitetssikring, gjennom konsulentsammenslutningen Terramar AS og Oslo Economics AS. Deres rapport ble lagt frem for departementet i desember 2014. Det er også gjennomført lokal høring av KVUen. Det er stort sprik i anbefalinge-

ne mellom transportetatene og ekstern kvalitetssikrer. Transportetatene anbefaler betydelige investeringer i korridoren Arna-Voss. Foreløpige kostnadsanslag for de aktuelle tiltakene er godt over 30 mrd. kr. Ekstern kvalitetssikrer anbefaler på sin side det såkalte 0-alternativet, dvs. minimalt med tiltak. Når de faglige anbefalingene spriker så mye som de gjør, tilsier dette at vi må gjøre noen ytterligere grep for å sikre at saken er så godt opplyst som mulig. Dette gjør vi for å få best mulig grunnlag for å fatte en riktig beslutning om fremtidig utvikling av denne viktige transportkorridoren. Det dreier seg om betydelige investeringer i infrastruktur, og løsningene som velges nå skal sørge for at trafikantene i mange tiår fremover kan ferdes trygt og effektivt på strekningen. På denne bakgrunnen har Samferdselsdepartementet bedt Jernbaneverket om å gjøre noen tilleggsanalyser til utredningsmaterialet som allerede foreligger. Staten skal bl.a. se noe nærmere på alternative fremtidige løsninger for jernbanen på strekningen. Dette arbeidet vil sannsynligvis være ferdig litt ut på høsten. Departementet trenger derfor fortsatt noe mer tid på saken. Som hendelsene de siste ukene har vist med flere omfattende skred og dertil store konsekvenser både for veg og jernbane, er det utvilsomt behov for å gjøre noe på strekningen. Jeg kan derfor forsikre om at saken har svært høy prioritet i departementet, og vi tar sikte på en rask avklaring så snart det foreligger et tilstrekkelig beslutningsgrunnlag.

KVUen er først og fremst en strategisk utredning som ser på den langsiktige utviklingen av korridoren. Derfor er det også viktig å se på tiltak som kan gjennomføres på kort sikt.

Tall Samferdselsdepartementet har hentet inn fra Vegdirektoratet viser midler til E16 Arna – Voss i perioden 2010-2015:

År	Tiltak	Kostnad	Finansiering
2010-2015	Asfaltering/sinusfresing	56	post 23
2010	Skredsikring	3	post 30
2011	Skredsikring	1	post 30
2012	Straktiltak/tiltakspakka	25	post 23 og 30
2013	Belysning tunneler	23	Post 23
2013	Skredsikring	2	Post 23
2014	Oppgradering tunnel	88	post 23
2014	Ny portal tunnel etter ras	13	post 23
2015	Oppgradering tunnel	2	post 30
2013-2015	Oppgradering tunnel	16	post 30
2015	Reperasjon etter flom	26	post 23
2013 - 2015	Nytt kryss på Stanhelle	60	post 30 og bompengar

Tallene viser at det i årene 2010 til 2013 ble brukt totalt 6 mill. kroner i rassikring på strekningen, og ellers tiltak for om lag 60 mill. kroner i tillegg til noe asfaltering. I 2014 og 2015 er det brukt om lag 130 mill. kroner i tiltak på strekningen, i tillegg til noe asfaltering. Krysset ved Stanghelle ble påbegynt høsten 2013 med ferdigstillelse på nyåret 2015, og kostet om lag 60 mill. kroner finansiert av bompenger fra Voss-apakko og statlige midler. Det er i Statens vegvesens handlingsprogram 2014-2017 (2023) lagt til grunn et behov på 100 mill. kr til mindre omfattende rassikringstiltak på E16 mellom Voss og Arna, hvorav 26 mill. kr er prioritert i 2016 og 2017. Det er derfor utarbeidet konkurransegrunnlag for gjennomføring av skredsikringstiltak innenfor en økonomisk ramme på 25-30 mill. kr. For Bogelia, hvor det gikk ras 12. og 21. mai, har Statens vegvesen montert utstyr for kontinuerlig kartlegging av bevegelser i berget ved hjelp av ra-

darovervåking. I tillegg er det kjøpt inn et system som skal henges under helikopter for å løse ut snøskred; «Daisy Bell». Systemet blir levert høsten 2015 og kan følgelig prøves ut vinteren 2015-2016 uten ytterligere kostnader. Daisy Bell-systemet krever flyvær for helikopter og god sikt, og er derfor mer begrenset i bruk enn et fastmontert system for forebyggende snøraskontroll. Det blir derfor sett nærmere på muligheten for å etablere et permanent anlegg for automatisk rasvarsling, basert på radar eller geofoner for å detektere ras og kobling til lyssignaler og automatiske bomber for å stenge vegen. Et slikt skredvarslingsanlegg kan etableres i løpet av 2015 eller 2016.

Tall Samferdselsdepartementet har hentet inn fra Jernbaneverket viser midler til tiltak på Vossebanen i perioden 2011-2017:

År	Rassikring post 30	Fornyelser post 23	Forebyggende vedlikehold post 23
2011	16	37	34
2012	18	34	34
2013	20	40	30
2014	23	46	34
2015	35	72	35
2016*	30	75	35
2017*	30	75	35

* estimat

Til rassikring på Vossebanen er det i 2015 satt av 35 mill. kr, et nivå som er planlagt videreført i 2016 og 2017. Arbeidet de seneste årene og ut handlingsplanperioden (2017) dreier seg om tiltak som bolting og sikring av skjæringer, sikring/bolting av tunneler, oppsetting av steinsprangnett og gjerder, fangggjerder, nedsprenkning av steinblokker mm. Dette har til for-

mål å hindre stein/blokknedfall, steinsprang, jord og sørpeskred. Det er videre dialog mellom Jernbaneverket og Statens vegvesen om snarlig bygging av en ny mur mellom E16 og jernbanen slik at den bedre beskytter jernbanen mot eventuelle rasmasser fra veggen. Dette for å forhindre at begge transportformene blir slått ut samtidig.

SPØRSMÅL NR. 1045

Innlevert 29. mai 2015 av stortingsrepresentant Rigmor Aasrud

Besvart 8. juni 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

«Hvilke planer har statsråden for driften av Solås?»

BEGRUNNELSE:

Solås rehabiliteringsinstitusjon er en veletablert institusjon på Gjøvik. Bygningsmassen ble i sin tid overført til Oppland fylkeskommune med en forutsetning om at den skulle driftes som helseinstitusjon av en ideell forening. Statsråden har tidligere vært opptatt av rehabiliteringsfeltet og understreket behovet for kapasitet i institusjoner.

Svar:

Spørsmålet fra stortingsrepresentant Aasrud har vært forelagt Helse Sør-Øst RHF, som i brev til Helse- og omsorgsdepartementet av 3. juni 2015 redegjør for saken.

Det som tidligere ble benevnt “Solås rehabiliteringssenter” ble i 2002 en del av Sykehuset Innlandet HF. Stedet er i dag en seksjon i Avdeling for fysikalsk medisin og rehabilitering som er organisert i divisjon Habilitering og rehabilitering.

En arbeidsgruppe i Sykehuset Innlandet har i perioden juni 2014 – april 2015 foretatt en utredning av organisering og lokalisering av habilitering/rehabilitering og somatiske sykehustjenester. 28. april 2015 tok styret i Sykehuset Innlandet HF arbeidsgruppens rapporter til orientering og ba administrerende direktør om å utarbeide forslag til høringsdokument på basis av utredningen til behandling i styremøtet 3. september 2015. Samlokalisering av fysikalsk medisin og rehabilitering vil være et temaene i den eksterne høringen høsten 2015.

Verken helseforetakets styre eller administrerende direktør vil ta stilling til de konkrete forslagene i arbeidsgruppens rapporter før høringsuttalelser er innhentet og den nasjonale helse- og sykehusplanen er vedtatt.

SPØRSMÅL NR. 1046

Innlevert 29. mai 2015 av stortingsrepresentant Sverre Myrli

Besvart 5. juni 2015 av helse- og omsorgsminister Bent Høie

Spørsmål:

«Det står i pakkeforløpet for prostatakreft at biopsi skal gjennomføres i henhold til gjeldende nasjonale

retningslinjer. Det står også at multiparametrisk MR fortrinnsvis bør tas før biopsi.

Hvilken rolle mener departementet egentlig at MR skal ha i utredningen av prostatakreft, på hvilket stadi-

um i utredningen av prostatakreft skal MR benyttes, og for hvor stor del av/hvilken del av pasientgruppen skal MR benyttes?»

Svar:

Retningslinjene for diagnostikk og behandling av kreft ligger i de nasjonale handlingsprogrammene på kreftområdet. Det er også utarbeidet et eget handlingsprogram med retningslinjer for prostatakreft. Handlingsprogrammene utarbeides av Helsedirektoratet i tett samarbeid med de nasjonale fagmiljøene.

For å svare på ditt spørsmål har jeg bedt om innspill fra Helsedirektoratet. I sitt svar sier Helsedirektoratet følgende:

«Det er nå startet et arbeid med revisjon av handlingsprogrammet for prostatakreft bl.a. for å utarbeide tydeligere anbefalinger når det gjelder biopsi av prostatakreft og bruk av MR i diagnostikk og behandling av denne sykdommen. Det er ventet at en revidert versjon vil foreligge mot slutten av 2015. I pakkeforløpsbeskrivelsen er ikke dette temaet diskutert i detalj. Bruk av MR ved prostatakreft er i ferd med å endre

seg, og blir stadig viktigere både i diagnostikk og planlegging av behandling. Stadig flere bruker nå multiparametrisk MR før biopsi hos pasienter med forhøyet PSA og begrunnet mistanke om kreft. Det er ved denne metoden mulig å se selve kreftsvulsten og ikke bare prostatakjertelen som kan ses ved ultralyd. På den måten kan man ta målrettet vevsprøve av det området som lyser ved MR, selv om området er svært lite, og man kan unngå «blinde» biopsier som hittil har vært vanlig. Noen fusjonerer (legger oppå hverandre) MR- og ultralydbilder, noe som gjør biopseringen ekstra presis. Man vil ved bruk av MR få større treffsikkerhet med færre falske negative biopsier og man kan klare seg med færre stikk.

MR brukes også for å planlegge det kirurgiske inngrep og strålebehandlingen for å gjøre denne mer presis. Det arbeides med å utvikle optimale MR-protokoller som kan brukes for alle disse formål. I utgangspunktet regner vi med at de aller fleste pasienter med prostatakreft og begrunnet mistanke om prostatakreft skal ha en MR-undersøkelse. Men det er nok fortsatt noe ulike synspunkter på dette i de ulike fagmiljøer nasjonalt og internasjonalt.

Disse forhold vil bli tydeligere beskrevet i handlingsprogrammet når dette kommer i revidert versjon.»

SPØRSMÅL NR. 1047

Innlevert 29. mai 2015 av stortingsrepresentant Kjersti Toppe

Besvart 8. juni 2015 av barne-, likestillings- og inkluderingsminister Solveig Horne

Spørsmål:

«Vil alle private barnevernsinstitusjoner få felles tilbudsfrist, blir det færre skjermede institusjonsplasser enn før og vektlegging av «minstekrav for kvalitet», hvilke konsekvenser mener statsråden dette i tilfellet vil ha for kvaliteten på tjenestene og de ideelles mulighet til å levere barnevernstjenester og kan statsråden redegjøre for om og hvordan regjeringen følger opp Stortingets vedtak om at det skal utlyses skjermede tilbud for ideelle innen barnevernet på minimum 4 + 2 år?»

BEGRUNNELSE:

I Dokument 8:85 S (2013-2014), Innst. 31 S (2014-2015) ble følgende vedtatt:

Stortinget ber om at det våren 2015 utlyses nytt felles tilbud på kjøp av faste barnevernsplasser for kommersielle og ideelle aktører. Forutsetningen for felles

anbud er at det avklares en løsning for de ideelle aktørenes historiske pensjonsforpliktelser som følge av tidligere krav for å få levere barnevernstjenester. Dersom dette ikke er på plass, forutsettes det at det utlyses skjermet tilbud for de ideelle i en tidsperiode på minimum 4 + 2 år. Hvis pensjonsutfordringene løses i avtaleperioden, gis det en gjensidig oppsigelsesmulighet som gir forutsigbarhet for begge parter.

Forutsetningene og behovet for en egen skjermet anbudsrunde for de ideelle er fortsatt tilstede. Ideelt Barnevernsforum melder etter møte med Bufdir 18. mai at Bufdir indikerte et lavere volum enn ved forrige anskaffelse.

I den nylig avsluttede konkurransen forbeholdt ideelle (med 13 måneders kontrakter), ble volumet nedjustert i løpet av konkurransen og nå er altså signalene at antallet skal ytterligere ned. Stortingets vedtak innebærer utlysning av skjermede tilbud for ideelle innen barnevernet på minimum 4 + 2 år.

Ideelt Barnevernforum melder om en utvikling fra hovedvekt på kvalitet til sterkt prispress. I den skjermede konkurransen for ideelle i 2008 var det i tilde-
lingskriteriene en vektning mellom kvalitet og pris på henholdsvis 60/40. I følge Ideelt Barnevernforum har Bufdir nå forlatt dette og isteden innført et «minstekrav til kvalitet» og sterkt fokus på pris hvor forholdstallet kvalitet/pris blir nærmere 30/70. Stortinget har tydelig vektlagt barns beste ved kjøp av barneverntjenester, da må kvalitet gå foran pris.

Svar:

Ideelle aktører er viktige samarbeidspartnere for det offentlige i tilbudet av helse- og sosialtjenester til befolkningen. Ideelle aktører har høy kompetanse og et stort engasjement, og bidrar sammen med private kommersielle og offentlige aktører til at barnevernet kan tilby institusjonsplasser tilpasset barns ulike behov.

Angående tilbudsfrist

Bufdir er nå i starten av nye anskaffelser av institusjonsplasser i barnevernet. Det vil bli gjennomført to konkurranser i samme anskaffelsesprosess, hvor den ene konkurransen vil være forbeholdt ideelle organisasjoner. Dette er i tråd med føringene Stortinget har gitt i anmodningsvedtak 15 den 13. november 2014.

Tildeling av kontrakter i den skjermede konkurransen vil skje før forhandlingene starter i den åpne konkurransen. De ideelle kan som tidligere delta i begge konkurransene. Avtalene som inngås i konkurransen forbeholdt de ideelle vil inneholde kjøps- og leveransegarantier. I konkurransen som rettes mot både kommersielle og ideelle private aktører, vil det kunngjøres rammeavtaler uten kjøpsgaranti.

Antall plasser

Avtalene om faste plasser som utløp 31.januar 2015 hadde ved utløpstidspunktet et omfang på 182 plasser. I inneværende kontraktsperiode som løper til 31. mars 2016, er det inngått avtale om 202 plasser. Dette betyr at ideelle aktører per i dag har avtale om 29 flere plasser sammenlignet med 2014.

I 2014 stod kommersielt og ideelt privat barnevernaktører for om lag 55 prosent av oppholdsdagene på institusjon. Dette var bruk av både faste plasser og avrop på rammeavtaler. De resterende 45 prosenten ble gitt i offentlige institusjoner. Fordelingen av oppholdsdager mellom kommersielle og ideelle institusjoner var på om lag 60 prosent for kommersielle og 40 prosent for ideelle. Sammenlignet med tidligere år har den private andelen vokst fra 52 til 55 prosent. Fordelingen mellom kommersielle og ideelle har holdt seg omtrent på samme nivå.

Når det gjelder innretningen på de to konkurransene som nå skal gjennomføres, legger jeg til grunn at disse vil sikre skjerming av de ideelle aktørene ved å gi denne gruppen prioritet i den avtaletypen som sikrer mindre risiko i driften.

Det er imidlertid ingen garanti for at antall plasser hos ideelle aktører i barnevernet blir på tilsvarende nivå som i dag. Dette har sammenheng med at det har vært endringer i flere vesentlige forhold de senere år som vil påvirke behovet for institusjonsplasser i neste kontraktsperiode. Det har vært noe nedgang i behovet for institusjonsplasser, bl.a. på grunn av økt bruk av fosterhjem. Erfaringene fra inneværende periode for rammeavtaler, viser også at avtalene har hatt et vesentlig større omfang enn hva behovet i perioden tilsier. Alle disse forholdene vil kunne påvirke rammebetingelsene for sektoren i kommende periode. Som grunnlag for neste kontraktsperiode vil Bufdir derfor gjøre en enda mer systematisk og nøyaktig vurdering av behovet enn det som ligger til grunn for inneværende periode.

Kvalitet

Jeg er svært opptatt av at barn og unge skal få den hjelpen de trenger. Kvalitet vil derfor være et avgjørende krav i anskaffelsene. Det vil stilles omfattende og absolutte krav til kvalitet for å sikre et forsvarlig tjenestetilbud. De absolutte kravene til kvalitet legger vekt på beste tilgjengelig kunnskap om hva som er godt barnevern, og vil være basert på lover og forskrifter og gjelde for alle institusjoner uavhengig av hvem som er tilbyder.

I tildelingen av kontrakter vil Bufdir ut fra en helhetsvurdering sikre at regionene har tilgang på de institusjonsplassene de trenger for å kunne gi et riktig tilbud til de barna kommunene ber om bistand til å plassere. På bakgrunn av dette vil tildelingene bli gjort ut fra en vurdering av Bufetats behov for kontrakter som ivaretar flere hensyn. Det som skal tillegges vekt er hvilken måte tjenestetilbudet ivaretar barnas ulike interesser og behov, hvilken kvalitet tilbudet har utover de krav som stilles til faglig forsvarlig drift, samt at det må tas hensyn til pris.

I følge regjeringens plattform skal kommunene gis rett til fritt å velge barnevernstiltak etter en vurdering av kvalitet, pris og hva som best hjelper det enkelte barn uavhengig av hvem som leverer tiltaket. Når vi skal utarbeide nye kontrakter blir det viktig å se på dette i en sammenheng. Vi skal etterspørre tjenester av god kvalitet, men må samtidig sikre at prisen blir riktig. De vilkårene som blir satt for den kommende konkurransen vil på en god måte sikre hensynene til både kvalitet og pris.

SPØRSMÅL NR. 1048

Innlevert 29. mai 2015 av stortingsrepresentant Geir Pollestad

Besvart 5. juni 2015 av landbruks- og matminister Sylvi Listhaug

Spørsmål:

«Bøndene ville ikke ha dyrket mer areal hvis de ikke hadde tro på framtida, har statsråden sagt.

Hvordan har areal brukt til jordbruk endret seg fra 2013 til 2014?»

Svar:

Landbruksdirektoratet publiserte de første foreløpige arealtall for 2014, basert på produksjons-tilskuddsstatistikken, i oktober 2014. De viste en økning i jordbruksarealet fra 2013 til 2014 på om lag 15.000 dekar.

Landbruksdirektoratet publiserte i april endelige tall for 2014, som viser en reduksjon i jordbruksarealet på 4.800 dekar fra 2013 til 2014. Det er likevel et brudd med trenden fra 2006 til 2013, hvor arealet ble redusert med vel 58.000 dekar per år.

Omfanget av omdisponering av dyrka mark er redusert de siste årene, og foreløpige tall fra KOSTRA (kommune-stat-rapportering) for 2014 viser 5.050 dekar mot 5.620 dekar i 2013. Omfanget av nydyrking er imidlertid betydelig, og foreløpige KOSTRA-tall viser at det i 2014 ble gitt tillatelse til oppdyrking av 17.361 dekar, en økning på 2.804 dekar fra 2013.

SPØRSMÅL NR. 1049

Innlevert 29. mai 2015 av stortingsrepresentant Geir Pollestad

Besvart 5. juni 2015 av landbruks- og matminister Sylvi Listhaug

Spørsmål:

«Hvor mange bønder har ønsket å kjøpe melkekvote i henholdsvis 2010, 2011, 2012, 2013 og 2014?»

Svar:

Melkeprodusentene kan kjøpe melkekvote både fra staten og privat. I tabellen under oppgis antall produsenter som har kjøpt kvote fra staten og antall som kun har kjøpt melkekvote privat, samt totalt antall kjøp (summen av statlig og privat kjøp).

Fra 2014 ble det mulig å selge inntil 80 pst. av kvoten privat mot tidligere inntil 50 pst. og kvotetaket ble hevet fra 400 000 / 750 000 liter til 900 000 liter.

Antall melkeprodusenter som kjøpte melkekvote økte fra 2013 til 2014, etter flere år med nedgang.

	Kjøp av kvote fra staten	Kun privat kjøp	Totalt antall kjøp
2010	4380	89	4469
2011	3772	106	3878
2012	3227	92	3319
2013	2544	101	2645
2014	2698	121	2819

SPØRSMÅL NR. 1050

Innlevert 29. mai 2015 av stortingsrepresentant Rasmus Hansson

Besvart 10. juni 2015 av olje- og energiminister Tord Lien

Spørsmål:

«Mange av småkraftverkene som det søkes konsesjon for er kontroversielle og innebærer betydelige naturinngrep og tap av naturmangfold. I Meld. St. 14 (2014-2015) foreslås det å sette i gang et lovarbeid for å overføre konsesjonsmyndighet for småkraftverk opp til 10 MW fra NVE til kommunene.

Har regjeringen vurdert konsekvensene for naturforvaltningen av forslaget, og hvordan vil regjeringen sikre at en slik endring ikke svekker den naturfaglige kvaliteten i konsesjonsbehandlingen?»

BEGRUNNELSE:

Å overlate konsesjonsmyndighet for småkraftverk opp til 10 MW fra NVE til kommunene er en betydelig endring i naturforvaltningen. NVE, som er konsesjonsmyndighet for småkraftverk i dag, har juridisk, teknisk og miljøfaglig kompetanse til å utføre arbeidet. Dette fungerer i all hovedsak godt. De har utviklet en meto- dikk med møter og befaringer og gode muligheter for innspill fra berørte interesser. NVE behandler gjerne flere søknader i pakker, som også berører flere kom- muner. Slik kan de få en bredest mulig vurdering av de samlede konsekvensene.

Kommunene har per i dag langt fra de samme for- utsetningene som NVE for dette arbeidet. Kompetan- sen om naturmangfold og naturverdier varierer veldig, med god grunn. I mange kommuner er det allerede en utfordring med manglende naturfaglig kompetanse og erfaring for å håndtere sin oppgave i dagens sys-

tem, hvor kommunene fungerer som høringsinstanser i konsesjonssaker. Mens fylkeskommunene spiller en viktig rolle med å vurdere samlede konsekvenser på tvers av kommuner i den lokale arealplanleggingen og miljøforvaltningen, er heller ikke dette kommunenes oppgave per i dag. Det kan være store uenigheter om forvaltningen av et vassdrag på tvers av nabokommu- ner.

Mens folkevalgte organer skal lage rammene og sette målene, er naturforvaltning i all hovedsak et fag- lig spørsmål. Når regjeringen nå foreslår at konsesjons- myndighet og vurderinger av naturinngrep skal legges til kommunene, må en derfor kunne svare på hvordan en vil sikre at de naturfaglige vurderinger faktisk iva- retar politiske mål og internasjonale forpliktelser som Norge har inngått.

Svar:

I Meld. St. 14 (2014-2015) heter det at “Olje- og ener- gidepartementet vil igangsette et lovarbeid våren 2016 med sikte på en overføring av konsesjonsmyndighet for små vannkraftverk til kommunene. De ulike kon- sekvensene av en slik oppgaveoverføring må belyses nærmere som en del av lovarbeidet”. En overføring av konsesjonsmyndighet til kommunene forutsetter at kommunene opparbeider nødvendig juridisk og vass- drags- og miljøfaglig kompetanse knyttet til lovverket på dette området. I det varslede lovarbeidet vil jeg leg- ge stor vekt på sikre høy faglig kvalitet i konsesjons- behandlingen.

